

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228261

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

— ۲ - ۹۵۵۴۱

Accession No.

17290

Author

مزارده دقتی

16790

Title

تاریخ اسلام

This book should be returned on or before the date last marked below.

تاریخ

انقلاب مشروطیت ایران

نقاش

دکتر مهدی ملکزاده

استاد سابق دانشکده و سناتور تهران

جلد پنجم

استبداد صغیر

از انتشارات کتابفروشی ابن سینا

حق چاپ محفوظ

چاپخانه سپهر

بنام بخشنده عدالت و آزادی

دوره تاریخ انقلاب مشروطیت را بمنظور آن نگاشتم که دوربینی
در اختیار فرزندان آینده ایران بگذارم تا حد نظر و مدبصر آنها از سطح
وقایع و ظاهر حوادث تجاوز کرده بعمق حقایق راه یابند و بفلسفه آن انقلاب
عظیم که دستگاه استبداد چندین هزار ساله را برچید و بجای آن حکومت
آزادی و قانون را مستقر نمود راه یابند.

و هر يك از مجلدات این تاریخ را بیاد بودیکی از بزرگترین رهبران
مشروطیت و پیشوایان ملت و شهدای راه آزادی اختصاص دادم.

جلد اول بیاد بود :	ملك الهت كلمين
جلد دوم بیاد بود :	ميرزا جهانگیر خان
جلد سوم بیاد بود :	سيد جمال الدين واعظ
جلد چهارم بیاد بود :	حاجی میرزا ابراهیم آقا
جلد پنجم بیاد بود :	قاضی قزوینی
جلد ششم بیاد بود :	روح القدس
جلد هفتم بیاد بود :	ثقة الاسلام

فدای گز

- « چون در نظر است که تاریخ انقلاب مشروطیت مجدداً »
 « بطبع برسد از مطلعین و محققین که این تاریخ را مطالعه »
 « فرموده اند استدعا دارم در صورتیکه اشتباه یا خطائی در »
 « مندرجات آن ملاحظه فرموده اند از انتقاد و نکته سنجی »
 « خودداری فرمایند و نگارنده را بوسیله نامه و یادرج در »
 « جراید متذکر و متنبه فرمایند تا در تجدید طبع اصلاحات »
 « منظور بعمل آید. »
 دکتر مهدی ملک زاده

ف
۹۵۵۵۴۱
۲-ت

شادروان قاضی قزوینی

فصل شصت و ششم

- ۹ قیام تبریز
- ۱۰ تبریز غافلگیر نشد
- ۱۱ محمدعلیشاه را اوضاع تبریز نگران بود
- ۱۳ سه روز بی خبری
- ۱۴ انتشار و تأثیر خبر توپ بستن مجلس

فصل شصت و هفتم :

- ۱۶ مردی بر پا خاست
- ۱۷ اعلان جهاد
- ۱۸ اولین هجوم مستبدین
- ۲۰ عزل مخبر السلطنه و نصب عین الدوله
- ۲۲ حمله بیوک خان
- ۲۳ رحیم خان در چه کار بود
- ۲۷ شکست و فرار رحیم خان
- ۲۹ اقدام به تشکیل و تنظیم قشون ملی
- ۳۱ ادامه جنگ - يك واقعه جانگداز
- ۳۲ تکرار ف محمدعلیشاه به رحیم خان - همه روزه جنگ
- قتل ملا امام وردی - انتشار خبر مشروطیت عثمانی در تبریز -
- ۳۳ افتادن قورخانه بدست اسلامی
- ۳۴ يك جنگ خونین
- ۳۷ فردای آنروز
- ۳۸ تشکیل انجمن ایالتی آذربایجان
- ۳۹ نمایندگان عین الدوله

فصل شصت و هشتم :

- ۴۱ ورود عین الدوله به تبریز
- ۴۲ پیام عین الدوله بمشروطه خواهان
- ۴۵ همه روزه بر عده مجاهدین افزوده میشد - یار محمد خان
- ۴۶ شهادت شریف زاده
- ۴۷ جنگ آزمایشی
- ۴۸ گفتگو در سنگرها
- ۴۹ غارت
- ۵۱ ورود قشون ما کو در صحنه کارزار - روز نوزدهم شهریور
- ۵۲ شب پانزدهم شعبان
- ۵۳ بستن راهها
- ۵۴ التیماتوم عین الدوله

فهرست مندرجات

صفحه

۵۶	رستاخیز
۵۹	تأثیر موفقیتهای
۶۰	نهم رمضان
۶۱	دوازدهم رمضان - نوزدهم رمضان
	فصل شصت و نهم :
۶۳	تحصن در سفارت عثمانی
۶۷	آقاسید علی آقایزدی در جرگه مشروطه خواهان در آمد
	فصل هفتادم :
۷۰	در مقامات خارجی
	تلگراف سر جان بار کلی به سرادوارد کری نقل از کتاب
۷۰	آبی - تلگراف سر جان بار کلی به سرادوارد کری
۷۱	ماژر استکس چنین میگوید
۷۲	یک حقیقت غیر قابل انکار
۷۳	تلگراف سر جان بار کلی به سرادوارد کری
	فصل هفتاد و یکم :
۷۴	پناهند کان قلهک
۷۵	فعالیت مهاجرین
۷۸	تحصن در حضرت عبدالعظیم و شهادت میرزا مصطفی آشتیانی
۷۹	زندگانی و شهادت اسمعیل خان بقلم اسمعیل بهادر
۸۳	قیام آقاسید عبدالحسین لاری
۸۴	علاء الملک در پترسبورغ
۸۹	یک خبر وحشتناک
۹۴	محمد علی شاه میخواست جواهرات دولتی را گرو بگذارد
۹۴	فرمان قلابی انتخابات مجلس شورای ملی
۹۷	انتشار فرمان انتخابات - شب نامه
۹۸	انعکاس دستخط محمد علی شاه
	فصل هفتاد و دوم :
۱۰۰	همه جا ناامنی و اغتشاش
۱۰۳	سید محمد هم اسلام میخواهد
۱۰۴	نامه انجمن تبریز در جواب قنصل انگلیس
۱۰۵	جمل اکاذیب - ممقانی نماینده روحانیون نجف
۱۰۹	سوء قصد و مجروح کردن حاجی شیخ فضل الله
۱۱۱	تلگراف حجج اسلام نجف
۱۱۳	فتوحات مشروطه خواهان تبریز - مسافرت امام جمعه به نجف
۱۱۵	میتینگ بین المللی در اسلامبول
۱۱۸	کمیته مختلط

۱۱۹	مهاجرین در اروپا
۱۲۱	نامه پروسور ادوارد براون
۱۲۲	شیخ عبدالعلی مؤبد در پطرسبورغ
۱۲۵	یکدستگاه دیگرهم در باغشاه برضد مشروطه خواهان
۱۲۷	در کار بود
۱۲۸	مجلس شورای دولتی
	تشکیل جلسه در خانه کامران میرزا نایب السطنه
	فصل هفتاد و سوم:
۱۲۹-۱۳۰	انقلاب رشت - حکمران گیلان
۱۳۱	حزب سوسیال دموکرات روسیه
۱۳۲	اعلامیه حزب سوسیال دمکرات
	فصل هفتاد و چهارم:
۱۳۵	فرزندان وکیل الرعایا
۱۳۶	فرستادن نماینده بقفقاز
۱۳۹	توضیح - چگونه افراد و اسلحه وارد ایران میشد
۱۴۱	مجاهدین قفقازی عضو حزب سوسیال دمکرات بایران آمدند
۱۴۳-۱۴۴	شرکت آزادیخواهان روسیه در انقلاب ایران دولت روسیه را خشمگین ساخته بود - ۷ آوریل ۱۹۰۹
	فصل هفتاد و پنجم:
۱۴۷-۱۴۸	کمیته ستار - ساختن اسلحه و آلات محترقه
۱۴۹-۱۵۰	سه مرد انقلابی - میرزا کوچک خان - یفرم
	سید اشرف الدین مدیر روزنامه نسیم شمال - راجع به کشته شدن سردار افخم حاکم گیلان سروده - قطعه دیگر
۱۵۲	خطاب بملت تبریز
۱۵۳	محمد ولیخان سپهدار
۱۵۶	ملاقات نماینده انقلابیون رشت با سپهدار
۱۵۷	اعلامیه منتصر الدوله پیشکار سپهسالار از تنکابن
	فصل هفتاد و ششم:
۱۵۸	ظهور انقلاب رشت - ۱۹ بهمن
۱۶۱	حمله بارگ دولتی و تصرف شهر
۱۶۲	ورود محمد ولیخان سپهدار بر رشت
	فصل هفتاد و هفتم:
۱۶۵ ۱۷۰	انعکاس انقلاب گیلان - اعلامیه انجمن ایالتی رشت
۱۷۱ ۱۷۲	اعزام قوا بطرف رشت - پذیرش مجاهد داوطلب
۱۷۳	نقشه محمدعلیشاه برای سرکوبی انقلابیون گیلان

فهرست مندرجات

صفحه

۱۷۵	پانف بلغاری
	فصل هفتاد و هشتم:
۱۸۰ ۱۸۳	سردار اسعد - قیام بختیاری
	فصل هفتاد و نهم:
۱۸۸ ۱۹۰	انقلاب اصفهان - فتح اصفهان
۱۹۶	تأثیر انقلاب اصفهان در دربار استبداد
۲۰۱ ۲۰۲	حرکت اردوی سردار اسعد بطرف طهران - خاطرات
	فصل هشتادم:
۲۰۵ ۲۰۶	انقلاب خونین تبریز - اصلاحات داخلی
۲۰۷ ۲۰۸	عزل عین الدوله - راه جلفا و کشته شدن شجاع نظام
۲۱۱	فتح مرند - حمله باردوی دولتی
۲۱۳	حاجی صمد خان شجاع الدوله
۲۱۵ ۲۱۷	حمله شجاع الدوله بشهر تبریز - سیزدهم محرم ۱۳۲۷
۲۱۸	رحیم خان مامور بستن راه جلفا شد - انفجار بمب
۲۱۹ ۲۲۲	دورنمای قیافه موخش قحطی - جنک السوار بمنظور باز کردن راه جلفا به تبریز - حقایق را نباید نا گفته گذارد
	فصل هشتاد و یکم:
۲۲۴ ۲۲۷	ارشد الدوله وارد کارزار شد - چهارم صفر
۲۲۹	نقل از روزنامه مساوات
	فصل هشتاد و دوم:
۲۳۰	فشار محمدعلیشاه به عین الدوله
۲۳۰	حمله قشون دولت در جبهه ئیکه یکفرسخ طول داشت
۲۳۴ ۲۳۵	عید نوروز - چهارم فروردین - از جان گذشتگی
۲۳۶	قحطی - بیست و پنجم فروردین
۲۳۷	کنگاش نمایندگان خارجه - جانبازی يك جوان امریکائی
۲۳۸ ۲۳۹	در راه آزادی
	روز آخر فروردین و آخرین جنگ - تشییع جنازه
	فصل هشتاد و سوم:
۲۴۰	ورود قشون روس بخاک ایران
۲۴۲	نامه قنصل روس وانگلیس بانجمن ایالتی آذربایجان
۲۴۴	همه چیز از دست رفت
	فصل هشتاد و چهارم:
۲۴۵	تعطیل عمومی
۲۴۶	در مشهد و فارس
۲۴۸	تصرف بندر عباس
۲۴۹	نگرانی سفیر کبیر عثمانی

فهرست هندوستان

صفحه

فصل هشتم و پنجم :

۲۵۰ ۲۵۱	کابینه سعدالدوله - مشروطیت موافق دین شد
۲۵۲ ۲۵۳	دوباره موافقین بکار افتادند - روزنامه سروش
۲۵۴	دولت روس پی در پی قوای نظامی شهرهای شمال ایران وارد میکرد
۲۵۵ ۲۵۶	انگلیسها قشون وارد بوشهر کردند - تشکیل انجمن ایالتی
۲۵۷	در شیراز - حوادث گوناگون
۲۵۸	الم تر کیف فعل ربك باصحاب الفیل
۲۶۰ ۲۶۱	مراجعه به آراء عمومی (رفراندوم)
	توسل شاه بوسیله سعدالدوله باجانب - چهار مکتوب

فصل هشتم و ششم :

۲۷۱ ۲۷۲	حرکت اردوی انقلاب بطرف قزوین - فتح قزوین
۲۷۶	دسته های مجاهدین ورؤسای آنها
۲۷۸	انتشار اعلان مشروطیت و فعالیت سفارت روس

فهرست هندوستان

صفحه

۱۶	ستارخان سردار ملی
۲۲	باقرخان سالار ملی باعده ای از مجاهدین
۲۶	علی مسیو
۳۴	رحیم خان و شجاع نظام و ضرغام
۶۴	صدرالعلماء - سید محمد امام
۶۶	متحصنین سفارت عثمانی
۶۷	آقاسید علی آقایزدی
۸۲	بدارزدن يك آزادی طلب
۱۱۰	کریم دواتگر
۱۳۶	معز السلطان
۱۵۱	یفرم خان
۱۵۴	محمد ولیخان سپهدار
	معز السلطان رشتی و آقامیرزا علی محمد خان تبریزی و
۱۷۴	مجاهدین قفقاز و تبریز و رشت
۱۷۵	پانف بلغاری
۱۸۰	حاج علیقلیخان سردار اسعد
۱۹۴	صمصام السلطنه
۲۶۲ تا ۲۷۰	نامه حاج شیخ فضل الله نوری به مشیر السلطنه

فصل شصت و ششم

قیام تبریز - نام تبریز

قیام تبریز در راه آزادی و پیا خاستن يك جماعت معدودی بر ضد يك دولت ستمگر که به تمام وسائل مجهز و از باده نخوت و کامیابی سرمست بود نه فقط یکی از صحنه های پرافتخار نهضت مشروطیت ایران را تشکیل میدهد بلکه یکی از حوادث مهمی است که در تاریخ عمومی جهان ضبط و جاویدان خواهد بود.

اگر بخواهم وقایع و حوادث قیام تبریز را به تفصیل بنگارم باید لا اقل یکی از مجلدات این تاریخ را بدان اختصاص بدهم ولی بطوریکه در جلد اول این تاریخ نوشتم خوشبختانه یکی از فرزندان محقق این آب و خاک مرحوم کسروی این خدمت ملی را انجام داده و در تحت عنوان تاریخ هیجده ساله آذربایجان قیام تبریز را به تفصیل نگاشته و در دسترس عموم گذارده است با قدر دانی و ستایش از زحمتی که نگارنده تاریخ هیجده ساله آذربایجان تحمل نموده و تصدیق شایستگی او در تحقیق و تجزیه و تحلیل از نظر حقیقت گوئی از ذکر يك نکته دقیق نمیتوانم خود داری کنم و آن نکته اینست که کسانی که تاریخ انقلابات ملل و تحولاتی که در میان اقوام و امم ظهور کرده نوشته اند بعضی در متن وقایع بوده یعنی در مراکز ملی و مجامعی که مغز جامعه انقلابی را تشکیل میداده شرکت داشته و احاطه و اطلاع از رموز مسائل و کمون وقایع داشته اند و در حقیقت از سلسله جنابان دستگاه اعصاب انقلاب بوده اند و بعضی دیگر در حاشیه حوادث و دور از وقایع بوده و آنچه شنیده و یا دیده اند برشته تحریر در آورده اند.

مرحوم کسروی با اینکه مرد مطلع و محقق بود متأسفانه در مراکز انقلاب راه نداشته و بطوریکه اشاره کردیم در حاشیه آن نهضت راه میرفته و آنچه را که از دور مشاهده میکرده برشته تحریر در آورده و قضاوت نموده.

بهمین دلیل کتب کسروی بیشتر حاوی ذکر وقایع است و فلسفه حوادث در آن دیده نمیشود نگارنده برای آنکه این دوره تاریخ از هر جهت کامل باشد با احزاییکه هسته مرکزی قیام تبریز را تشکیل داده بود و با عناصریکه موتور آن دستگاه بودند تماس پیدا کرده و به پرونده های مراکز انقلابی راه یافته و اجتهادات مستخرجه و اطلاعات بدست آورده را در صفحات این تاریخ منعکس نمودم.

تبریز غافلگیر نشد

کودتای محمدعلیشاه ویا بهتر بگوئیم نقشه دولت استبدادی روس که از دیر زمانی بامهارت برای از میان بردن قیام ملی ایران تهیه شده بود غفلتاً چون صاعقه بر سر ملت ایران فرود آمد و همه را گیج و مبهوت کرد ولی خوشبختانه مشروطه خواهان تبریز غافلگیر نشدند و بهمین جهت توانستند سرپا بایستند و در مقابل دشمن آزادی پایداری کنند.

مشروطه خواهان تبریز بخوبی محمدعلیشاه را میشناختند زیرا سالها با او سروکار داشته و از خبث نیت او با اطلاع و یقین داشتند که این مرد ناپاک دیر یاز و دضربه مهملکی بر پیکر مشروطه جوان که هنوز مبانی اش مستحکم نشده و پایه هایش در روی زمینه مستحکمی استوار نگشته وارد خواهد آورد و از تحریکات محمدعلیشاه در ایلات و عشایر آذربایجان بخوبی مطلع بودند و از رابطه سران فتودال مستبد آذربایجان با روسها آگاهی داشتند و از تهیه هایی که در شهر تبریز و ایلات برای هجوم بمراکز ملی میشد با خبر بودند و خود را تاحدی در حال آمادگی و حاضر باش نگاهداشته بودند. و کلای تبریز مخصوصاً تقی زاده - مستشارالدوله - حاجی میرزا ابراهیم آقا که از رهبران انقلاب بودند باموکلین خود در تماس بوده و بوسیله تلگرافات و مخابرات حضوری انجمن ایالتی تبریز و سران ملیون را از وخامت اوضاع و خطریکه در پیش بود آگاه میکردند این بود که از چند روز پیش از آنکه مجلس بتوپ بسته شود و دسته مستبد و مشروطه که در تبریز در مقابل هم قرار گرفته بودند در حال آمادگی باش بودند و بایی صبری و نگرانی انتظار وقایع و پیش آمدهای طهران را میکشیدند.

مستبدین تبریز که از طرف علماء آن سامان رهبری میشدند و انجمنی بنام انجمن اسلامی تشکیل داده و در آنجا قوای خود را متمرکز کرده بودند بهتر از مشروطه خواهان از حقایق امور اطلاع داشتند زیرا آنان دائماً با محمدعلیشاه و دربار باغشاه در تماس بودند و دستور می گرفتند بعلاوه قنصل روس مقیم تبریز آنها را مطمئن کرده بود که دیری نخواهد گذشت که انقلاب ملی سقوط خواهد کرد و محمدعلیشاه بر اوضاع مسلط خواهد شد و کارها بر طبق آمال آنان خاتمه خواهد یافت.

همه روزه سران مستبدین بریاست حاجی میرزا حسن آقا مجتهد رسید هاشم که مامکر نام آنها را در مجلدات پیش نوشتیم و در آینده هم به آنها برخورد با اکثر علمای تبریز در اسلامیه جلسه میکردند و عده بیشماری قداره کش و افراد مسلح گرد خود جمع کرده منتظر رسیدن آخرین خبر طهران بودند و برای تضعیف انجمن ایالتی و مشروطه خواهان نقشه ها میکشیدند و اعلامیه ها در تکفیر آنان منتشر مینمودند. حربۀ تکفیر که برنده ترین اسلحه استبداد است هر روز بدست آخوندها تیزتر میشد و چماق دین برای سرکوبی آزادی از آستین کسانی که خود را رهبر دین میدانستند نمایان تر میگردد.

با آنکه مشروطه خواهان بانگرانی و اضطراب سخت ترین دقایق را میگذرانیدند و منتظر اخبار طهران بودند احتیاط را از دست نداده عده ای افراد مسلح که در اختیار خود داشتند گرد انجمن و مراکز ملی جمع نموده و افراد را بیپایداری و استقامت در راه حق و عدالت تشجیع مینمودند مجاهدین در خیابانها و میدان عمومی و مقابل تلگرافخانه رژه میرفتند و خطبای ملت مردم را باتحاد و پایداری در مقابل استبداد دعوت مینمودند.

محمدعلیشاه از اوضاع تبریز نگران بود

همانطوریکه مردم تبریز مخصوصاً مشروطه خواهان محمدعلیشاه را میشناختند و بخوبی از خیانت کاری و اجنبی پرستی او آگاه بودند و از بدو طلوع مشروطیت با همه تظاهرات مشروطه طلبی که گاه گاهی برای فریب دادن مردم از خود نشان میداد کمترین اعتمادی نداشتند و یقین داشتند که دیر یا زود باید با آهن و آتش حساب خود

را با آن مرد سفاک تصفیه کنند.

محمد علیشاه هم مردم تبریز را بخوبی میشناخت و از پایداری و سرسختی آنها اطلاع داشت و یقین داشت که اگر همه شهرستانها از پای در آیند و مجلس شورای ملی از میان برداشته شود مردم شجاع و سخت کمان تبریز دست از مقاومت برنخواهند داشت و بسهولت تسلیم نخواهند شد بهمین جهت پیش از آنکه مجلس را بتوپ ببندد بيشتر سعی خود را معطوف سرکوبی مردم تبریز و ویران کردن آن آشیانه آزادیخواهی مینمود. با اینکه هزارها افراد مسلح در اطراف انجمن اسلامی جمع کرده و بیش از نیمی از شهر تبریز در تصرف مستبدین بود و روز بروز دامنه نفوذ و قدرت آنها افزونی می یافت و بدستاری روسها کلیه افراد متمکن و متنفذ بطرف اسلامی تمایل پیدا کرده بودند بکلیه رؤسای ایلات و خوانین مستبد و سرکش دستور داده شده بود که آنچه در قوه دارند عده مسلح گرد خود جمع نموده و برای هجوم بتبریز آماده باشند و بمحض اطلاع بطرف شهر هجوم برده و با کمک اسلامی کانون مشروطیت را خاموش کنند و آن آتش مقدس را تبدیل بخاکستر نمایند.

محمد علیشاه میخواست از آزادیخواهان تبریز انتقام بگیرد و شهر تبریز را بخاک و خون بکشد.

او قانع به از میان بردن نهضت مشروطه نبود او میخواست همه کسانی که در این نهضت مقدس شرکت کرده و آتش انقلاب را روشن کرده بودند از میان ببرد و سلطنت استبدادی خود را در روی اجساد شهدای راه آزادی و ویرانه های مراکز ملی استوار نماید.

آزادیخواهان تبریز که میخواستند عده ای مجاهد مسلح بیاری مشروطه خواهان طهران و محافظت مجلس شورای ملی بفرستند يك وقت متوجه شدند که خود آنها بیش از طهران در خطرند و دشمن بدخواه از هر طرف آنها را محاصره کرده دیر یازود مورد هجوم قرار خواهند گرفت این بود که بناچار ستارخان و مجاهدینیکه از شهر بیرون رفته و رهسپار طهران بودند بشهر برگردانیدند و مراکز مهمی که در تصرف داشتند بدست توانای او سپردند.

سه روز بی خبری

بطوریکه در جلد چهارم این تاریخ نگاشتیم محمد علی شاه پس از آنکه تمام تدارکات لازم را برای از میان بردن مشروطه و ویران کردن مجلس تهیه نمود پیش از آنکه شروع بجنگ کند مخبرالدوله را که از مستبدین معروف بود بوزارت پست و تلگراف انتخاب کرد و برای آنکه مردم شهرستانها را غافلگیر کند و نگذارد بیاری طهران قیام کنند و از آنچه در طهران میگذاشت بی خبر باشند دستور داد کلیه سیمهای تلگراف شهرستانها را بمرکز قطع نمایند بهمین جهت آزادخواهان تبریز که تلگرافخانه را در دست داشته و هر ساعت با وکلای طهران و مراکز ملی شهرستانها گفتگو و کسب اطلاع میکردند رابطه شان با طهران بکلی مقطوع شد و آنچه در صدد برآمدند بوسیله سیم تلگراف هندو اروپا که در دست انگلیسها بود و یا از طریق قفقاز خبری از اوضاع طهران بدست بیاورند نتوانستند و سه روز را در حال بهت و بلا تکلیفی و نگرانی گذرانیدند.

میرزا محمد علی خان تربیت که یکی از سران مشروطه خواهان تبریز بود برای نگارنده اینطور نقل کرد :

من از طرف انجمن ایالتی مأمور اداره تلگرافخانه بودم و در کلیه مخبراتی که میان طهران و تبریز میشد شخصاً سر دستگاه حضور داشته نظارت میکردم پس از سه روز بی خبری دستگاه تلگراف بصدا درآمد و بدون آنکه بدانیم از کجا با ما حرف میزنند این خبر را بماداد مجلس بتوپ بسته و ویران شد رهبران مشروطه همگی دستگیر شدند و در باغ شاه زیر زنجیرند ملك المتكلمین و میرزا جهانگیر خان را در باغ شاه شهید کردند این خبر مرا چنان از خود بیخود کرد که نزدیک بود از پای در آیم ولی در نظر گرفتن مخاطره ای که تبریز را تهدید میکرد مرا وادار نمود که بر اعصابم مسلط شوم و تا وقت نگذشته و این خبر موخش در شهر منتشر نشده اعضای انجمن و رهبران انقلاب را از چگونگی امر و آنچه در طهران گذشته بود آگاه نمایم.

بلادرنگ بانجمن رفتم و جلسه سری تشکیل دادیم و در اطراف اوضاع بگفتگو و کنگاش پرداختیم.

تربیت معتقد بود که اگر این خبر اول بمستبدین و اسلامی نشینان رسیده بود ملیون غافلگیر میشدند و بلافاصله بدون آنکه بتوانند از خود دفاع کنند مورد هجوم قرار میگرفتند و کار از کار میگذشت ولی خوشبختانه بواسطه بدست آوردن خبر ما فرصتی پیدا کردیم که تا آنجائیکه وسیله داشتیم خود را جمع آوری کنیم و برای مقاومت در مقابل هجومیکه فردای آنروز بماشد آماده شویم.

کسروی مینویسد مخبر السلطنه خبر توپ بستن مجلس را بواسطه تلگراف حضوری که بااردیل داشت بدست آورد.

یکی از مورخین مینویسد خبر توپ بستن مجلس را میرزا حسن رئیس المجاهدین از قزوین باطلاع انجمن ایالتی رسانید بهر حال این پیش آمد فرصتی بدست مشروطه خواهان داد که خود را جمع آوری نموده و بایأس و ناامیدی آماده دفاع شوند.

انتشار و تأثیر خبر توپ بستن مجلس

تصور میکنم خوانندگان این تاریخ خود متوجه تأثیریکه خبر توپ بستن مجلس در مجامع آزادیخواه و مستبدین تبریز در موقعیکه در مقابل هم صف آرائی کرده و هر طرف برای ریختن خون طرف دیگر مهباشده بود میباشد.

هنوز چند ساعتی از انتشار آن خبر شوم در شهر تبریز نگذشته بود که هزارها اوراق چاپی و اعلامیه از طرف علمای اسلامیة نشین و مستبد در مدح و ثنای پادشاه جابر و تکفیر مشروطه خواهان و تحریم مشروطیت منتشر گردید و فریاد مرده باد مشروطه و زنده باد محمدعلیشاه از انجمن اسلامیة و محلات اطراف آن بلند شد.

يك اعلامیه از طرف سران مستبدین منتشر شد که کسانیكه مشروطه خواه نیستند و از مشروطه طلبها و بابیها و كفار بیزارند و میخواهند جان و مالشان در امان باشد باید يك بیرق سفید بالا سر در خانه خود نصب کنند.

مردم تبریز بطوری مرعوب و آشفته خاطر شده و ترسناك بودند که در ظرف چند ساعت باستثنای يك ربع از شهر از این امر اطاعت کرده و برای حفظ جان و مال خود بیرق سفید برافراشتند و دسته دسته راه انجمن اسلامیة را پیش گرفتند.

ساعت بساعت از عده کسانیكه ادعای مشروطه خواهی میکردند کاسته میشد و

بر جمعیت مستبدین و اسلامیة افزوده میگشت جمعی از مشروطه خواهان معروف همینکه جنگ شروع شد و مستبدین قسمتی از شهر و بازار را بتصرف در آوردند از شهر فرار کردند و جمعی بقنصلخانه انگلیس و عثمانی پناه بردند .

دسته دسته افراد مسلح از خارج بیاری مستبدین میرسید و تاگرافات پی در پی محمدعلیشاه آنها را برای هجوم بمشروطه خواهان و از میان بردن آنان تشجیع مینمود قنصل روس چه شخصاً و چه بوسیله تاجر باشی و افراد مته مولیکه در پناهشان بودند بمشروطه خواهان اندرز میدادند که مقاومت جز خود کشی و انتحار نتیجه ای ندارد و بهتر است بدون کمترین مقاومت بشاه تسلیم شوید و هر گاه از جان و مال خود نگران هستید ما شما را در پناه خود میگیریم و گزندی بشما نخواهد رسید .

تمام عوامل نفوذ برای مرعوب کردن و بزانو در آوردن يك مشت مردم مشروطه خواه که فقط اعتماد بخدا و ایمان راسخ خود داشتند و دستشان از هر نوع مساعدت و کمکی کوتاه بود بکار افتاده بود .

فصل شصت و هفتم

مردی بر پاخاست

در آن محیط ترس و وحشت، در آن سرزمین یأس و ناامیدی، در آن روزیکه روزنهٔ
امیدی برای احرار و آزادمردان دیده نمیشد و تاریکی استبداد و نفوذ اجانب همه جا
را فرا گرفته بود در آن روزی که حتی مردانیکه
بشجاعت و تهور معروف بودند و دم از مشروطه
خواهی میزدند از روی یأس و ناامیدی راه فرار
پیش گرفته و یا در کنج خانه سر برزانوی غم نهاده
بحال زار مملکت و آزادی زاری میکردند، در
آن روزیکه دشمنان بد خواه آزادی کمترین
تردیدی در موفقیت و کامیابی خود نداشتند و
نقشه کشیدن انتقام از يك مشت مردم از جان
گذشته و وطن دوست را میکشیدند، در آن روزی
که نمایندهٔ امپراطوری روسیه خود را حاکم بر
تقدیرات آذربایجان میدانست و کسانی که لباس
روحانیت در بر داشتند و حجة الاسلام و امام جمعه

ستار خان سردار ملی

و آیت الله بودند با شاه ستمگر و سیاستمداران اجنبی همدست و هم پیمان شده برای ریشه
کن کردن افکار نوین و از بن کندن درخت آزادی کنگاش و تلاش میکردند يك مرد بار يك
اندام بلند قد سیاه چهره از طبقهٔ سیم و یا بقول معروف اواسط الناس که کمترین معروفیتی
نداشت و دورهٔ عمرش را بکسب و کارهای کوچک گذرانیده بود و از زمانی که ستارهٔ آزادی
در افق تبریز طلوع کرد بایك ایمان راسخ و قلبی پاک برای حفظ وطن و آزادی تفنگ بر دوش
گرفته در صف مجاهدین وارد شده بود و در روزهای اخیر بواسطهٔ استقامت و ایمانیکه

از خود نشان داده بود و علاقه‌ای که بحفظ مبانی مشروطیت داشت با عده‌ئی هم عهد و پیمان شده بود که برای نجات مجلس و مشروطه روانه طهران بشود و در ردیف حافظین مجلس شورای ملی قرار بگیرد قد، مردی و مردانگی علم کرد و بیرق مشروطیت و آزادی را بردست گرفت و بطوریکه در صفحات آینده این تاریخ خواهیم دید یک سوار تاخت و تاز میدان نهضت مشروطیت گردید و در مقابل خصم پیدادگر که دارای همه وسائل بود و تمام مملکت را بجز يك محله از محلات شهر تبریز در دست داشت چنان پایداری و مجاهدت کرد و شجاعت از خود نشان داد و بفتوحاتی نائل گردید که دیری نگذشت شهرت جهانی پیدا کرد و نامش نقل مجالس و شرح حالش در سر لوحه جراید و عکسش بر صفحات روزنامه‌ها و مدالاش زینت سینه جوانان آزادیخواه شد نامش در تاریخ انقلاب آزادی ایران جاویدان گشت و در ردیف پهلوانان آزادی جای گرفت.

شاید حق این بود که در آن موقع که یکی از بزرگترین مردان انقلاب مشروطیت وارد درسیر تاریخ شود شرح حال و زندگانی و یا باصطلاح امروز بیوگرافی او را می‌نگاشتم و فصلی بر فصول این تاریخ می‌افزودم ولی اندیشه این که هر گاه فقط بنوشتن بیوگرافی ستارخان اکتفا کنم ظلمی در حق سایر رهبران مشروطیت روا میداشتم و هر گاه می‌خواستم بیوگرافی همه را بنویسم مجبور بودم مجلداتی چند بر این تاریخ بیفزایم موقتاً صرف نظر کردم از خداوند توفیق مسئلت میکنم که پس از خاتمه تاریخ انقلاب مشروطیت شرح حال زعماء و قائدين مشروطیت را نوشته و بجامعه تقدیم نمایم.

اعلان جهاد

همان روز که خبر توپ بستن مجلس و کشته شدن سروران ملت در شهر تبریز منتشر شد سران مستبدین از قبیل حاجی میرزا حسن آقای مجتهد و امام جمعه و سید هاشم و عده‌ئی از خوانین و رؤسای ایلات و جمعی از کسانی که بار و سه‌پاسرو کار داشتند اعلان بسیج عمومی داده و در اسلامیه جلسه کرده و برضد مشروطه خواهان اعلان جهاد دادند.

افراد مسلح بسنگر بندی مشغول شدند و هر ساعت عده‌ئی از عشایر و ایلات تفنگ در دست برای یلری مستبدین وارد شهر میشدند.

بقول کسروی آخوندهائیکه در اسلامیه جلوس کرده بودند يك دليل و برهانی بر ارتداد مشروطه خواهان می آوردند و آنها را دشمن دین و زندیق میخواندند عجب در اینست که عدۀ کثیری از همین مردم که در این مجلس جمع شده و بر ضد مشروطه قیام کرده بودند تا چند روز پیش که خبر توپ بستن مجلس نرسیده بود مشروطه خواه بودند و برای اثبات حق بودن مشروطه به آیات قرآن کریم و احادیث ائمه اطهار تمسک می جستند .

اولین هجوم مستبدین

قسمت شمالی شهر تبریز تا کنار مهران رود که عبارت از محلات پیر جمعیت از قبیل دوه چی و سرخاب و باغمیشه بود طرفدار محمد علی شاه و دشمن مشروطه بودند و تنها مردم امیر خیز از مشروطه خواهان هواداری میکردند.

مستبدین پس از آنکه مقامات مرتفع مجاور رودخانه راسنگر بندی کردند بریاست و فرماندهی شجاع نظام شروع بحمله و تیراندازی نمودند . و در مقابل مشروطه خواهان برهبری باقرخان که سپس از طرف ملیون لقب سالار ملی یافت طرف جنوب رودخانه و مغاره های اطراف آنرا اشغال و بمدافعه پرداختند .

با اینکه بسیاری از افراد انجمن فرار کرده بودند این جنگ که بفرماندهی ستارخان اداره میشد تا سه روز طول کشید و مستبدین نتوانستند پیشرفتی بنمایند

قنصل روس که خیال میکرد پس از انتشار خبر توپ بستن مجلس رشته انتظام مشروطه خواهان تبریز از هم پاشیده خواهد شد و مجاهدین بناچار تسلیم شده و یا راه فرار پیش میگیرند پس از آن سه روز جنگ باشتباه خود پی برده و فهمیدند که باوجود کثرت قشون مهاجم مشروطه خواهان که بانیروی ایمان و فداکاری میجنگیدند پابرجا و استوارند و قشون استبداد نمیتواند تزلزلی درارکان آنها وارد آورد .

این بود که قنصل روس باتفاق تاجر بلشی برای ملاقات ستارخان باردوی مشروطه خواهان رفت .

ستارخان در آن موقع در میدان جنگ مشغول زد و خورد بود همینکه باو خبر دادند قنصل روس انتظار او را دارد بمحل فرماندهی مراجعت کرد و در حالیکه تفنگ در

دست و يك كلاه نمدی بر سر داشت و سر و صورت و لباسش از گرد و خاك و دود باروت پوشیده شده بود تفنگش را كناری گذارد و با همان صداقت و پاكدلی بقنصل روس سلام كرد پس از تعارف معموله قنصل باو گفت ميدانم كه شما برای حفظ جان خودتان جنگ ميكنيد و الا ميدانيد كه محال است يك عده معدود و محصور در يك محله با دولتيكه دارای هزارها قشون نظامی و مسلح با تجهيزات كامل ميباشد و هزارها افراد ايالات از او امرش پيروی ميكنند بتواند مقاومت كند .

من از نظر مصلحت بشما پيشنهاد ميكنم كه دست از جنگ باشاه بكشيد و برای حفظ جان و مال خودتان و كسانيكه در تحت امر شما هستند از طرف امپراطور بشما امنيت ميدهم و در زير بيرق امپراطوری از هر نوع گزندى محفوظ خواهيد بود .

بعلاوه قراسورانی آذر بايجان را با ماهی بيست هزار تومان بشما واگذار ميكنم و مجاهدينيكه تحت امر شما هستند با حقوق كافى قراسوران خواهند شد .

ستارخان با همان زبان ساده عوامانه با كمال خونسردی جواب داد مانه امنيت ميخواهيم و نه مقام، ما طرفدار مشروطه هستيم و تا مشروطيت مجدداً در ايران استوار نشود و مجلس باز نگردد دست از جنگ نخواهيم كشيد و تا آخرين نفس مقاومت خواهيم كرد تا كشته شويم .

چند نفر از تجار ايرانی كه طرفدار روسها بودند بميان افتادند كه شايد بنحوی آ نمرد پاكدل را راضی به تسليم كنند ولی ستارخان بطور روشن و صريح گفت مطلب همان است كه گفتم قنصل روس خشمگين و كله خورده مراجعت كرد و حتى ميگويند خدا حافظی هم نكرد .

روز بعد اين ملاقات مستبدین با سرسختی بسنگرهای مجاهدين حمله كردند ولی مجاهدين پايداری نمودند و با يك حمله دليرانه آنها را عقب راندند و قسمتی از شهر را تصرف كردند منجمله خانه مجتهد را تصرف نموده و آتش زدند .

نعلش يکی از مشروطه خواهان را كه مستبدین كشته و آتش زده بودند در همان مكان پيدا ميكنند و برای تحريك مردم نعلش را روی تيخته گذارده و در كوچه و بازار ميگردانند و فرياد ميكنند اينست رفتار دشمنان مشروطه با مردمان بيگناه .

مردم خشمگين شده ميرزا محمد آقا برادر امام جمعه را به چنگ می آورند

واو را میکشند .

عزل مخبر السلطنه و نصب عین الدوله

مخبر السلطنه تا زمانیکه مجلس بتوپ بسته نشده بود با کمال مهربانی با مردم رفتار میکرد و از مشروطه خواهان طرفداری مینمود ولی همینکه خبر ویرانی مجلس تبریز رسید و جنگ میانه دو طرف آغاز شد او خود را از کارها کنار کشید و بیشتر جنبه بیطرفی اختیار کرد و کوشش بسیار نمود که شاید صلح و صفائی میان دودسته مخالف بوجود بیاورد ولی کوشش او بجائی نرسید و بر طبق امر محمد علی شاه معزول گشت و عین الدوله بجای او والی و فرمانده کل قشون آذربایجان گردید.

مخبر السلطنه بچابکی دست و پای خود را جمع کرده و از راه قفقاز رهسپار اروپا شد .

جمعی از مشروطه خواهان میگفتند که حق این بود مخبر السلطنه در تبریز میماند و اعتنائی بحکم محمد علی شاه نمیکرد و رهبری مشروطه خواهان را عهده دار میشد و میدان را تسلیم مردم مستبد و بدخواهی چون عین الدوله نمیکرد . شاید اگر مخبر السلطنه مطابق آرزوی مشروطه خواهان رفتار کرده بود بسیاری از مشکلات پیش نمی آمد و عاقبت کار وضع دیگری پیدامیکرد.

انتخاب عین الدوله بسمت فرماندهی کل قشون يك ضربه سختی بروحیه مشروطه خواهان تبریز فرود آورد و آنها را پیش از پیش مضطرب و پریشان خاطر نمود.

ما در جلد اول این تاریخ بقدر کافی از حالات و اخلاق عین الدوله سخن گفتیم و سرسختی و طبع استبدادی او را برای خوانندگان شرح دادیم اینك همان مرد با يك اردوی مكمل که در نیم قرن سابق نظیر آن در ایران ساخته و آماده نشده بود با قدرت و اختیار کامل برای سرکوبی مشروطه خواهان تبریز حرکت کرده بود.

محمد علی شاه برای تشکیل اردوئی که رهسپار آذربایجان شد بحدی سعی و کوشش کرد که از هر جهت کامل و مجهز باشد که حتی شخصا بجزئیات امور آن قشون کشی رسیدگی میکرد.

بمحض آنکه خبر قیام تبریز بطهران رسید بلا درنگ بتشکیل يك اردوی بیست

هزار نفری پرداخت این قشون مرکب بود از زبده ترین و جنگجو ترین قبائل و عشایری که در ایران بودند.

عده‌ئی از بهترین سواران بختیاری بریاست امیرمفخم و سردار جنگ و عده‌ئی از سواران سنجابی و کلهر و از سواران جنگجوی لرستان و چند فوج سرباز سوار شاهسون و هزار نفر قزاق بریاست صاحب‌منصبان روسی.

عده‌ئی تفنگچی و سوار تنکابنی و مازندرانی که تحت امر مستقیم نصرالسلطنه که بعد از اردوی عین‌الدوله جدا شده و راه مخالفت پیش گرفت و بمشروطه خواهان ملحق شد در این اردو شرکت داشتند.

محمدعلیشاه در آن روزها آنچه پول بدست می‌آورد خرج تشکیل و تجهیز این اردو میکرد و برای ریاست آن عین‌الدوله را که زمانی صدراعظم مقتدر و دشمن سرسخت مشروطه بوادنتخاب کرد.

باید تذکر بدهم که اکثر ایلات و عشایر آذربایجان هم که محمدعلیشاه در خفا برای حمله به تبریز آماده کرده بود باید بر عهده این اردو افزود بعضی از مطلعین میگویند زمانی رسید که قشونیکه تحت فرمان عین‌الدوله اداره میشد از چهل هزار نفر تجاوز میکرد.

بعلاوه چند اردوی دیگر در آذربایجان بریاست خوانین متنفذ تشکیل شده بود که بیش از عین‌الدوله دشمن مشروطه خواهان بودند ولی چون مایل بودند استقلال خود را حفظ کنند و تحت سلطه عین‌الدوله قرار نگیرند جدا گانه با مردم تبریز وارد جنگ شدند اگر چه عده قشون عشایری را نمیتوان بطور تحقیق تعیین کرد ولی بطوریکه مطلعین میگویند جمعیت آنان از بیست هزار نفر متجاوز بود.

چیزی که مایه خوشبختی و عامل عمده موفقیت مجاهدین مشروطه خواه شد این بود که ارك دولتی در دست آنها بود و همینکه مخبر السلطنه از کار بر کنار شد ذخایر و قورخانه دولتی بدست مجاهدین افتاد و آنها توانستند خود را مسلح نموده در مقابل دشمن پایداری کنند.

در نتیجه پیشرفتی که مجاهدین در همان روزهای اول کردند عده‌ئی از مشروطه خواهان و مجاهدین که از ترس و یا از یأس راه فرار پیش گرفته بودند و اسلحه را کنار

گذارده بخارج شهر رفته بودند و یادرخانها مخفی و منزوی شده بودند امیدوار و تشجیع شده متدرجاً بقوای ستارخان ملحق شدند و طولی نکشید که يك هسته مقاومت كوچك ولی متحد و از جان گذشته در قسمتی از شهر تبریز تشکیل شد.

ناگفته نماند که عده قلیلی از آزادیخواهان قفقاز که بیش از پنجاه نفر نبودند تك تك برای یاری بمشروطه خواهان به تبریز آمده و در تحت فرماندهی ستارخان قرار گرفته بودند و در همان روزهای اول جنگ چنان مقاومت و شجاعت از خود نشان دادند که موجب امیدواری مشروطه خواهان شد و اطمینان پیدا کردند که آزادیخواهان قفقاز که از طرف کمیته مرکزی حزب سوسیال دمکرات روسیه الهام میگرفت در این جنگ حیاتی میان استبداد و آزادی آنها را تنها نگذارده تا حد امکان باین نهضت مقاومت تبریز کمک و مساعدت خواهند کرد.

حمله بیوک خان

بیوک خان پسر رحیم خان معروف در چهارم جمادی الاول با چهار صد سوار وارد تبریز شد و در باغ صاحب دیوان سکنی گزید و راه قنات و کاروانهایی که آذوقه شهر میآوردند

بست بطوریکه شهر گرفتار کمی خوار و بار شد و همینکه وضعیت خود را مستقر نمود غفلتاً بطرف باغ میشه که یکی از محلات تبریز بود حمله برد و

باقر خان سالار ملی با عده ئی از مجاهدین

صدها خانه و کاشانه را ویران نمود و جمعی را کشت و آنچه بدست آورد به یغما برد.

فردای آنروز مجدداً بیوک خان با سواران خود در حالیکه از صدها نفر

تفنگچی شهری تقویت ویاری میشد بطرف خیابان که در دست باقرخان بود و در آنجا يك عراده توپ قرار داده و سنگرها ساخته بودند هجوم آورد باقرخان بمجاهدینیکه در تحت امرش بودند دستور داد که تا حکم شلیک نداده از تیراندازی خود داری کنند و حتی الامکان خود را در سنگرها نشان ندهند سواران بیوک که از باده فتح روز گذشته و غارتیکه بدست آورده بودند سرشار بودند بدون ملاحظه و احتیاط بطرف خیابان و سنگرهای مجاهدین هجوم بردند و فاتحانه پیش رفتند که از طرف باقرخان دستور شلیک داده شد چند توپ در میان سواران مهاجم انداخته شد و تلفات زیادی به آنها وارد آورد بیوک با سوارانش شکست خورده راه فرار پیش گرفتند و میدان را بدست حریف دادند مورخین و کسانی که در آن جنگ شرکت داشته اند میگویند که عدۀ تلفات سواران بیوکخان از هفتاد تن متجاوز بود.

ولی متأسفانه در همان ساعاتی که باقرخان با مجاهدینی که در تحت امرش بودند در جنگ بود و شاهد فیروزی را در آغوش گرفته بود غفلتاً سواران مرنیدی و قره داغی که در دوهچی بودند از موقع استفاده کرده به هجوم پرداخته و قسمتی از شهر را تصرف کردند و آنچه خانه و مغازه و دکان در سر راهشان بود یغما کردند و کشتار و حشتناکی نمودند و تا نزدیک بازار رسیدند و تا غروب عملیات وحشیانه خود را ادامه دادند و پس از غروب آفتاب بمحل خود باز گشتند.

رحیم خان در چه کار بود

من در مجلدات پیش شرح بیداد گریهای رحیم خان را در آذربایجان بدستور محمد علیشاه و رفتنش بطهران و محبوس شدنش بامر مجلس شورای ملی و فرارش از محبس بدستکاری محمد علیشاه و فریب دادن طباطبائی و رفتنش بمجلس و قسم خوردنش در اطاعت از مشروطیت و فرارش به تبریز و رفتنش بانجمن ایالتی و مطمئن کردن انجمن به خوااهی از مشروطه و پول و اسلحه گرفتن از انجمن ایالتی را به تفصیل نگاشتم.

اینک رحیم خان بدستور محمد علیشاه در مرکز قراجه داغ سکنی کرده و بجمع آوری سوار و استعداد باهمان پول و اسلحه ئیکه از مشروطه خواهان تبریز گرفته بود میپردازد و خود را برای مقابله و از میان بردن مشروطه که بقرآن قسم خورده بود از

آن طرفداری کند آماده میکند.

رحیم خان که خطرناکترین و محیلترین و مقتدرترین دشمنان قیام تبریز بود خیال میکرد بافرستادن بیوک خان پسرش و چهار صد سوار زبده و کمک قواییکه در اختیار اسلامی و مستبدین تبریز بود میتوان کانون آزادی را که در گوشه‌ئی از شهر تبریز بوجود آمده بود خاموش کنند و قوه ناچیز مجاهدین را که از چند صد نفر تجاوز نمیکرد متفرق کرده از میان بردارند.

ولی خبر شکست سوارانیکه در تحت فرماندهی بیوک خان بود و تلفات خوفناکی که بآنها وارد شده بود این مرد شقی را بی نهایت خشمگین کرد و بدون فوت وقت بتشکیل یک اردوی چندین هزار نفری برای حمله بتبریز پرداخت.

ورود رحیم خان بایک اردوی مکمل و مسلح باتوپ و تفنگ و سواران جنگجو و انتقام جو همانطوریکه مستبدین را ببنهایت شاد و امیدوار کرد تسمه از گرده مشروطه خواهان کشید و آنها را ببنهایت مأیوس و ترسناک گردانید و همه از رحیم خان بحدی بود که مردم خیابان بتحریریک حاجی ابراهیم آقاصراف که تبعه روس بود و چند نفر دیگر باقرخان را ترسانیده و او را متقاعد کردند که مقاومت در مقابل دشمن بیدادگر جز خود و مردمان بی گناه را بخطر انداختن فایده‌ئی ندارد و برای حفظ جان خود و مردم خیابان که در سر راه حمله رحیم خان قرار گرفته بود بهترین راه چاره تسلیم و تمکین است. این مردمان بددل و بدخواه بدرجه‌ئی در دل ساده باقرخان و سوسه کردند که او را راضی بتسلیم نمودند.

باقرخان یک توپ و تعدادی تفنگ بباغ شمال که مقر فرمانفرمائی رحیم خان بود فرستاد و سنگرها را رها کرد و مجاهدینیکه اطرافش بودند و سنگرهای خیابانرا محافظت میکردند متفرق شدند.

رحیم خان و اسلامی نشینان کار تبریز را تمام شده میپنداشتند مردم بیرقهای سفید در سردر خانها برافراشتند و رجال کهنه کار و منافق و اشخاص ترسوراه باغ شمال را پیش گرفتند و مرزده دادند که کار تمام شد و قیام مشروطیت برای همیشه از پا درآمد و چراغ آزادی خاموش گردید.

این مرد که یکی از مستبدین سرسخت و مورد اعتماد محمدعلیشاه بود موقتاً

تا ورود عین الدوله و اردوی اعزامی به تبریز بسمت نیابت ایالت انتخاب شد برای آنکه بتوانم وضع آنروز تبریز را در نظر خوانندگان این تاریخ مجسم کنم و امیدواری کامل مستبدین را بکامیابی و موفقیت خود نشان بدهم بهتر دانستم تلگرافی را که در چند صفحه مقتدر الدوله نیابت ایالت به محمد علی شاه کرده در اینجا نقل کنم.

طهران - عرض جواب بخاکپای جواهر آسای اقدس اعلی ارواحنا فداه تصدق خاکپای جواهر آسای اقدس همایونت شوم دستخط جهان مطاع مبارك زیارت شدر اپرت از دیروز که دوشنبه بود طرف عصر سردار نصرت آمده وارد باغ شمال شد و این غلام جان نثار باتفاق سهام الدوله رفته با او ملاقات و تا دو ساعت از شب گذشته در آنجا به ترتیب اجرای او امر مقدسه مشغول بود همانطور که مقرر فرموده بشکل نظامی بکوچه ها و گذر ها سوار گذاشته شد که هر کس را با اسلحه بینند گرفتار و اسلحه را ضبط نمایند و از اتفاقات حسنه این است که دیشب پسر میر نصیر دچار سوارها شده از طرفین تیر اندازی کرده مشارالیه تیر خورده بدرك واصل گشته . چون مسجد صمصام خان در حدود ارمنستان و بقنسولخانه نزدیک است هنوز صلاح نشده که قوه قهریه در منع اجتماعات آنجا در همان نقطه استعمال شود ولی در گذرگاه های آن مسجد سوار و استعداد گذاشته شد و تا این ساعت که ظهر سه شنبه است کسی بمسجد آنجا جمع نشده یکساعت قبل برادر و پسر علی مسیو هم گرفتار و محبوس شدند و انشاء الله از اقبال بیزوال اعلیه حضرت قوی شوکت شاهنشاهی ارواحنا فداه موجبات دفع اشرار و انتظام شهر بزودی فراهم خواهد شد فعلا این غلام در دیوانخانه شب و روز با اجزاء کار بانجام او امر مقدس مشغول و سردار نصرت در باغ مواظب اجراء مأموریت خود و آنی از همدیگر غفلت نداشته همگی جان در کف گرفته بجاننشاری اشتغال داریم چیزی که اسباب نکث کارها و اختلال امر خباز خانه و غیره شده بی پولی است آن ده هزار تومان حواله گمرک هم هنوز نرسیده حاجی ابراهیم هم بواسطه بستن بازار پول ندارد هر گاه معجلا وجهی مرحمت میشد کار خوب پیشرفت میکرد همانطور که دیروز بعرض خاکپای مقدس رسانده باز هم تذکار اجسارت مینماید که اجتماعات در مسجد صمصام و بعضی مفاصل دیگر تماماً ناشی از تحصن بصیر السلطنه و اجلال الملک در قنسولخانه است و تا دفع آنها از آنجا نشود ریشه

فساد قطع نخواهد شد امر فرمایند بهر طور هست بدفع و تبعید آنها از آنجا پرداخته شود.
 غلام جان نثار (منوچهر)
 در همین گیرودار که اکثر مردم کار را از کار گذشته میدانستند و عقیده داشتند
 که ستاره مشروطه در تبریز افول کرد و چشمه نوری که از گوشه شهر تبریز روشنائی
 میداد خاموش شد و ظلمت سرتاسر ایران را بکلی فرا گرفت فقط کسی که در مقابل یأس
 و ناامیدی و قدرت طرف مقابل سپر نینداخت و مرعوب نشد و تسلیم نگردید ستارخان
 و مجاهدین از جان گذشته بودند که گرد او جمع شده بودند و سر بر کف دست گرفته
 تصمیم داشتند تا آخرین نفس بجنگند و از حق ملت و آزادی دفاع کنند.

در همین روز مستبدین بخانه علی مسیو که یکی از رهبران نهضت آزادی
 آذر بایجان بود حمله بردند و خانه او را خراب و آنچه داشت به یغما بردند و دو پسرش
 را هم اسیر کردند علی مسیو که دائماً با ستارخان در تماس بود و دوش بدوش او با پسرانش
 میجنگید نه فقط از این پیش آمد زیون نشد

علی مسیو

بلکه خبر و نیامد و بیش از پیش در راه نجات
 مشروطیت دلاوری از خود نشان داد در آن روز
 های وحشت زاقط محله امیر خیزی و چند کوچه
 و برزن اطراف آن در دست مشروطه خواهان
 بود و سایر نقاط شهر را مستبدین اشغال کرده
 بودند و نقاطی را که اشغال نشده بود مردم از
 ترس بیرق سفید افراشته بودند ستارخان باعده
 معدودی مجاهد تفنگ در دست راه کوچه ها
 و برزنهارا در پیش گرفت و هر کجا بیرق سفید
 بر سر در خانها دید پائین آورد و در ظرف چند
 ساعت قسمت مهمی از شهر را از آتار انجمن
 اسلامی پاک کرد و در بعضی نقاط که مردم ترس
 داشتند عده ای مجاهد برای حفاظت آنها گماشت.

شکست و فرار رحیم خان

سوار و سربازانیکه در تحت فرمان رحیم خان بودند روز و شب در کوچه و بازار به یغماگری و آزار مردم میپرداختند و کار بیشرمی و افسار گسیختگی را بجائی رسانیدند که مردم بی طرف و پدران خانواده ها بیچاره و مضطرب شده در صدد راه نجات خود و خانواده خود از این بالای عظیم افتادند و بناچار بچند مسجد که مأمن بیچارگان است پناه بردند چون همه در این بدبختی شریک بودند در ظرف چند ساعت مساجد مملو از جمعیت شد.

خطبای ملت و آزادیخواهان که در کمین چنین موقعی بودند خود را بمساجد رسانیدند و منبر رفتند و مردم را مخاطب قرار داده چنین گفتند ای مردم این جماعت که دست بیرحمی بجان و مال و ناموس شما دراز کرده قشون محمد علی شاه است که میخواهد عدالت و آزادی را که ما بقیمت یک سال مجاهدت بدست آوردیم از ما بگیرد امروز که دولتیها هنوز فاتح نشده اند و هنوز در مقابل خود صنفی محکم از آزادیخواهان را میبینند باشما مردم بیچاره و بی پناه اینطور بیرحمانه و بی شرفانه معامله میکنند هر گاه فاتح بشوند خدا میداند بروز گار شما چه خواهند کرد مردم که از رویه قشون دولتی بینهایت آزرده خاطر بودند راه خیابان را که مرکز مشروطه خواهان بود پیش گرفته و بباقر خان گفتند ما این محل را سنگر میکنیم و باقشون و حش و بیرحمی میجنگیم تا کشته شویم و یا جان و مال خود را از شر آنها نجات بدهیم.

باقر خان که بواسطه رفتار نابخردانه ای که کرده بود فوق العاده پشیمان و سرافکنده شده بود و مجاهدینی که اطرافش بودند میخواستند موقعی بدست بیاورند و آن خطبی را که کرده بودند و لو باخون خود باشد جبران نمایند از این که يك عده مردم بی اسلحه بازاری و کاسب و آخوند میخواستند سنگر بندی کنند و برای حفظ شهر و هموطنان خود جنگ کنند خونشان بجوش آمد و فریاد کردند مگر ما مرده ایم که کنار بایستیم و بگذاریم شما جنگ کنید خواهید دید که ماحق کسانی را که اینهمه بی احترامی بملت کرده اند کف دستشان خواهیم گذارد.

مردم متفرق شدند و مجاهدین در تحت ریاست باقر خان مجلسی آراستند و بگفتگو

پرداختند و متفق العقیده شدند که چون رحیم خان از بادۀ غرور و غفلت مست و مدهوش است و ما را بقدری ضعیف و از میان رفته میداند که تصور نمیکند باو حمله کنیم بهتر اینست که برای نجات مشروطیت و حفظ ملت و مردم تبریز و بجزیران خطائیکه در گذشته کردیم خود گذشتگی و شهامتی از خود نشان بدهیم و رحیم خان را غافلگیر کرده باو حمله کنیم اردو و دستگاهش را متفرق سازیم.

باقر خان و مجاهدین در اجرای این امر عهد و پیمان بستند و در خفیه بدون آنکه کسی مطلع بشود وسائل کار حمله را فراهم کردند و همینکه پاسی از شب گذشت بی سر و صدا تفنگ در دست بطرف باغ صاحب دیوان که محل اقامت رحیم خان بود روانه شدند و غفلت از دو طرف باغ و نقاطی را که سوارهای رحیم خان اردو زده بودند مورد هجوم و شلیک قرار دادند. این حمله بطور ناگهانی و بانقشه ماهرانه انجام شد و رحیم خان و کلیه اتباعش غافلگیر شده برای نجات خود بدون آنکه بتوانند مقاومت مهمی از خود نشان بدهند سرو پای برهنه راه فرار را پیش گرفتند و تمام آذوقه و ذخیره و توپی که باقر خان تسلیم کرده بود و عدهائی اسیر بدست مجاهدین میافتد.

بعد از این موفقیت مجاهدین با فریاد زنند بادم مشروطیت بطرف شهر مراجعت میکنند این فیروزی و یا بهتر بگوئیم این موفقیت اوضاع مشروطه خواهان را در مقابل مستبدین بکلی تغییر داد.

کفه ترازوی ملیون بنای چریدن را گذارد و کسانی که مأیوس و ناامید بودند امیدوار شدند سوء رفتار قشون دولتی مهربانی و از خود گذشتگی مشروطه خواهان و فرار رحیم خان سبب شد که عده زیادی بطرفداری مشروطه خواهان برخاستند.

چون انجمن ایالتی را غارت کرده و بیرق آنرا پاره کرده بودند ستارخان بدست خود يك بیرق بزرگ بر سر در انجمن با تشریفات زیاد برافراشت و از آن روز قیام تبریز جنبه عمومی بخود گرفت و با جنگ و گریزهای کوچک قسمت مهمی از شهر بدست مشروطه خواهان افتاد چون آمار صحیحی از عده کشتگان در حمله ای که باردوی رحیم خان شد در دست نیست در این باب اظهار عقیده نمیکنم و فقط بگذارش یکی از مجاهدین بنام عبدالعظیم که میگفت در آن شب بخون شرکت داشته و از جنگجویان بود قناعت میکنم بگفته او عده مقتولین و کسانی که مشرف بموت بودند در حدود سیصد نفر بوده است.

قدام به تشکیل و تنظیم قشون ملی

تا این زمان قشون ملی عبارت بود از یک عده مجاهدین کار و از جان گذشته که بدون انضباط و تشکیلات منظم تفنگ در دست گرفته از مشروطیت دفاع و جنگ میکردند. تفنگهای این افراد متعلق بخود آنها بود و بعضی با فروش لانه و کاشانه خود اسلحه تهیه کرده بودند لباسهای آنها هم لباسهای معمولی بود و مخارجشان هم بر عهده خود آنها بود با اینکه بسیاری از مجاهدین بزحمت قادر به تحصیل نان و پنیری بودند با بردباری و گاهی باشکم گرسنه تحمل مصائب جنگ را مینمودند و بردشمن پشت نمیکردند و از فقر و بیچارگی خود شکایت نداشتند.

بعد از شکست رحیم خان و اتباعش وجه کارها تغییر کرد و امید و اطمینان کامیابی در دلها پیدا شد هر روز عده زیادی داوطلب از شهر و اطراف بقشون ملی میپیوستند حتی عده زیادی از مشروطه خواهان شهرستانها بالاخص مشروطه خواهانیکه در جنگ مجلس شرکت کرده بودند و یا توفیق شرکت در آن جنگ برای آنهاست نداده بود و قلباً ناراضی بودند که بوظیفه ملی خود عمل نکرده و حقوقی که در راه آزادی بر عهدهشان بود ادا نکرده اند راه تبریز را پیش گرفتند و وارد قشون ملی شدند بطوریکه در اندک زمانی عده مجاهدین به چندین هزار نفر رسید.

اداره کردن چندین هزار نفر افرادی که هیچوقت مشق نظامی نکرده و از مقررات و انتظامات سربازی روحشان فرسنگها دور بود و هر يك يك نوع استقلال فکری و شخصی برای خود قائل بود کار بسیار مشکلی بود و هر روز برای ستارخان که فرمانده کل بود و همه از او اطاعت میکردند دشواریهای بوجود میآورد.

چون ادامه این وضع غیر ممکن و محال بود سران مجاهدین و افراد برگزیده ملیون بر آن شدند تشکیلاتی بقشون بدهند و مقررات و انتظاماتی میان آنها برقرار نمایند متأسفانه در میان رؤسای مجاهدین هم افرادی که بفنون نظام و سربازی آگاه باشد بسیار کم بود اگر چند نفری هم بودند معلومات زیادی نداشتند.

بهر حال مجاهدین را بدسته های کوچک تقسیم کردند و ریاست دودسته را بعهده يك فردیکه در جنگها لیاقت و شهامت از خود نشان داده و بر دیگران برتری و ریاست معنوی

پیدا کرده بود و اگذار کردند و هر دسته را مأمور محافظت يك سنگر و يايك محله و يا يك كوچه نمودند و باین ترتيب توانستند حدود مسئولیت و وظایف قسمت‌ها را معین نمایند.

بمجاهدینیکه تفنگ نداشتند و یا تفنگ سرپرو بی مصرف در دست داشتند تفنگ دولتی که از ذخیره بدست آورده بودند دادند و لباس متحدالشکل برای آنها تهیه کردند و برای تأمین زندگی هر يك جیره و مواجب ناچیزی معین نمودند و بدین ترتیب سروصورتی بقشون ملی دادند و انتظاماتی برقرار کردند بالاتر قوه‌ئیکه مجاهدین را باطاعت و انجام وظیفه و ادار میکرد اطاعت از ستارخان بود این مرد که در سایه شجاعت و پاکدلی رهبری نهضت و فرماندهی قشون ملی را پیدا کرده بود بواسطه حسن سلوك و آزاد منشی و پیش قدم شدن در جنگ‌ها و استقبال از مخاطرات چنان محبوبیت در میان افراد قشون ملی پیدا کرده بود که همگی اطاعت از او امر اورا واجب و لازم و وظیفه وطن خواهی ملی و ملت دوستی خود میدانستند.

مشکل دیگری که در پیش بود تأمین مخارج این اردوی چندین هزار نفره بود خوشبختانه حس فداکاری مردمان ثروتمند تبریز و علاقمندی آنها بموفقیت و ترس از هجوم قشون وحشی ایلات و عشایر و نجات از قتل و غارت دسته‌های غارتگر و ایمانی که اکثر آنها بمشروطیت داشتند سبب شد که از بذل مال و لو هر قدر سنگین باشد دریغ نکنند و هر فردی باندازه استطاعت خود در این امر ملی کمک کند بهمین منظور صندوقی برای جمع آوری اعانه و تنظیم و پرداخت بودجه قشون در تحت ریاست چند نفر معتمد درستکار بوجود آوردند و هر يك از متمولین بلکه اشخاص متوسط الحال در ماه مبلغی اعانه بصندوق پرداختند شوق و علاقه جمعی از تجار در این راه خیر و ملی بهدی بود که میگویند بعضی از آنان پس از خاتمه جنگ‌ها و رشکست شدند و بعضی دیگر قسمت مهمی از ثروت خود را در این راه با رضایت خاطر از دل و جان فدا کردند.

بدین ترتیب نظم قشون و بودجه آن برقرار و مدت یکسال پایدار ماند و قشون ملی مشروطه خواهان تبریز بموفقیت‌هایی نائل شد که موجب تعجب و ستایش ملل جهان گشت و آوازه فداکاری و شجاعت سربازان ملی تبریز گوشزد عالمیان گردید.

ادامهٔ جنگ

رحیم خان پس از اینکه در یک فرسخی شهر مسقرواردوی خود را برقرار کرد و فهمید که دشمن سرسخت تراز آنست که تصور میکرده بجبران توهینیکه باو وارد آمده و او را نه فقط در آذریایجان بلکه در طهران رسوا و سرافکنده کرده بود بایک سرسختی بجمع آوری افرا و استحکام اردوی خود بر آمد و توپها را در نقاط مرتفع قرار داد و مراکز مهم ملیون را هدف بمباران دائمی ساخت و سپس به تهیهٔ یک هجوم دسته جمعی برای اشغال سنگرهای مجاهدین پرداخت.

قشون ملی هم که نقاط حساس و مرتفع را در اختیار داشتند سنگرهای محکم بستند و توپها را بر باروها استوار کردند و جواب توپ را باتوپ دادند این جنگ تا اول مرداد ادامه داشت و هیچیک از دو طرف نتوانست پیشرفتی بکند و بحریرف دست یابد.

یک واقعهٔ جانگداز

مردم شهر که از صدای توپ و تفنگ و ادامه جنگ و کمی آذوقه و بسته شدن بازارها و از میان رفتن کسب و کار خسته شده بودند برای طلب صلح و صفا یک هیئت دو هزار نفری بریاست عده‌ئی از سادات و اهل علم و معمرین باسلامیه فرستاده و بارؤسای مستبدین مخصوصاً روحانیون و خوانین وارد مذاکره شده شاید موفق بشوند باین خونریزی و دودستگی خاتمه بدهند این جمعیت انبوه دو هزار نفری در حالیکه سادات و ملاها در جلو و قرآن در دست و یا صاحب الزمان گویان بطرف اسلامیه که مرکز مستبدین بود روانه شدند هنوز مسافت زیادی بااسلامی داشتند که مورد هجوم و شلیک و حشتناک فراوان اسلامی شدند و عده‌ئی چون برگ خزان بزمین ریختند و سایرین پابفرار گذاردند عده مقتولین این فاجعه بیش از چهل نفر و عده مجروحین از صد نفر تجاوز میکرد. این حادثه سبب شد که مردم شهر تبریز که تا آن زمان بی طرفی اختیار کرده بودند بفهمند که باچه مردم سنگدل و بیرحمی سروکار دارند و هرگاه زن و فرزند و هستی آنها بدست آن بیرحم ها بیفتد چه روزگاری خواهند داشت در نتیجه این اقدام عده

بسیاری از کسانی که تا آن تاریخ بیطرفی اختیار کرده بودند بطرف مشروطه خواهان متمایل شدند و برای کامیابی و موفقیت قشون ملی مساعدت‌های ذیقیمت نمودند

در همان روزها که رحیم خان با سرسختی هر چه تمامتر با ملت ستم‌دیده تبریز در جنگ بود و از هیچ‌نوع بیرحمی فروگذار نمی‌کرد تلگراف ذیل را دریافت نمود و آن مردجانی را بیش از پیش در بیرحمی و قساوت تشویق نمود.

تلگراف محمد علی‌شاه به رحیم خان

رحیم خان سردار نصرت دستورالعمل‌های شفاهی که وقت حرکت از طهران فرمودیم البته فراموش نکرده حال هم دستورالعمل میدهم که در سرکوبی مخالفین دولت از هیچ‌گونه اقدام شدیدی کوتاهی نکنید تا دیگر اهالی فراموش نکنند از خرابی و قتل و غارت شهر چیزی فروگذار مکن تا موجب عبرت همه بشود تو نزد احدی مسئول نیستی همانطوریکه کلنل لیاخوف در طهران عمل کرد تو باید در تبریز عمل کنی هر قدر زودتر مخالفین را سرکوبی کنی و شهر را امن کنی بیشتر مورد رحمت ما قرار خواهی گرفت رعیت باید در مقابل احکام دولت تسلیم باشد با ژنرال قنسول روس مشورت کن و اهمیت به تحصن نده و بهیچ بشمار.

محمد علی‌شاه قاجار

همه روز جنگ

مدت یازده ماه همه روزه میان مشروطه خواهان و اردوی دولتی بلا انقطاع جنگ بود.

شرح تفصیلی زد و خورد و جنگ‌های یازده ماهه از حوصله این تاریخ خارج است و نوشتن جزو مدهائیکه در این یازده ماه در میدان جنگ پیش آمد فرصت بسیار لازم دارد اینست که مادر این تاریخ بشرح جنگ‌های بزرگ که در تقدیرات طرفین تأثیر بسزائی داشته قناعت میکنیم و نیز از پیش آمدهای وقایع فوق‌العاده که قابل ضبط در تاریخ است گفته‌گویم میکنیم و اوضاع اجتماعی و اخلاقی مردمیکه در آن نهضت بزرگ شرکت کرده بودند از نظر دور نخواهیم داشت.

قتل ملا امام وردی

این مرد یکی از روحانیون غیرت مند و مؤمن بمشروطه بود و برای تبلیغ و جمع آوری ایل شاهسون و مردم اردبیل بطرفداری مشروطه بآن سامان رفته بود و گروهی را گرد خود جمع کرده و یک کانون آزادیخواهی در آن شهر بوجود آورده بود. مستبدین که کینه سختی از او در دل داشتند و از فعالیت او نگران شده بودند غفلتاً در خانه او ریخته گرفتارش کردند و بگناه مشروطهخواهی دارش زدند.

انتشار خبر مشروطیت عثمانی در تبریز

چون وعده کردیم که عواملیکه موجب تقویت یا تضعیف روحیه طرفین میشد بطور مختصر در این تاریخ بنگاریم ناگفته نمیگذاریم که انتشار خبر انقلاب عثمانی و موفقیت مشروطه خواهان و شکست مستبدین و دستگیر شدن و خلع سلطان عبدالحمید و اعلام حکومت مشروطه تأثیر فوق العاده خوبی در روحیه مشروطه خواهان و مجاهدین تبریز نمود و آنها را بیش از پیش امیدوار و بیایداری تشویق کرد مخصوصاً تلگرافاتی که از انجمن سعادت اسلامبول میرسید وقایع را با آب و تاب بیشتر از آنچه حقیقت داشت جلوه گرمی ساخت.

طبعاً همانطوریکه مشروطه خواهان از این خبر فرح بخش خوشحال و امیدوار شده بودند ایلات و عشایریکه با کشور عثمانی همجوار بودند و خیال میکردند که عنقریب قشون فاتح ملی عثمانی بیاری مشروطه خواهان تبریز خواهند رسید بسیار نگران شده بودند و چند روزی دم از صلح و صفا میزدند.

افتادن قورخانه بدست اسلامی

بطوریکه سابقاً تذکر دادیم موقعیکه فرمانفرما والی آذربایجان برای امنیت و سرکوبی ایلات متمرّد و جلو گیری از قشون عثمانی که بخاک ایران تجاوز کرده بود یک اردو از چندین هزار نفر با تجهیزات تهیه و روانه مراغه شد چون نمیخواست یا نمیتوانست با عثمانیها مقابله و روبرو بشود چندی در آن دیار زیست تا اینکه از طرف محمدعلیشاه معزول و رهسپار طهران گشت و قورخانه ئیکه همراه داشت همانطور دست نخورده در مراغه گذارد.

پس از قیام تبریز اسلامی نشینان بدستیاری سیدهاشم و چند نفر و دیگر بقورخانه مذکور دست یافتند و به تبریز حمل کردند و در اختیار سواران و سربازانیکه در تحت اختیار اسلامی بودند گذاردند.

در شهر شهرت دادند که شاه برای تقویت نیروی دولتی قورخانه معظمی از طهران فرستاده که با بکار بردن آن تا چند روز دیگر ریشه مشروطه خواهان کنده خواهد شد. بهر حال ورود ذخایر مذکور کمک بسیاری بدستگاه استبداد کرد و آنها را برای يك حمله عمومی بمشروطه خواهان مهیا نمود.

در همان روز که قورخانه وارد تبریز شد و میان دسته ها تقسیم گشت يك عده سوار

هم از شاهسون ییاری اسلامیه وارد تبریز شد و در نتیجه پیدایش این دو عامل جدید سواران مستبدین در شب دوشنبه ۴ مرداد جلسه مفصلی آراسته و نقشه جنگی فردا را تهیه کردند و بر آن شدند که قشون مهاجم را بدو دسته تقسیم کنند يك دسته كوچك بخیاaban که در تصرف باقر خان بود هجوم ببرد و دسته

رحیم خان و شجاع نظام و ضرغام بزرگ که يك قشون چندین هزار نفری را تشکیل میداد بسر کردگی رحیم خان و شجاع نظام و ضرغام و موسی خان و نصرالله خان قورچی و سوارهای شاهسون به امیر خیز که مرکز اصلی قشون ملی بود و ستارخان شخصاً فرماندهی آنجا را عهده دار بود حمله برده و کار را یکسره کنند.

يك جنگ خونین

تا این تاریخ همه روزه میان دو طرف جنگ بود و این جنگها با شلیک تفنگ و توپ آغاز میشد و در حده دده بیست نفر از طرفین کشته میشد و پس از چند ساعت سکوت جای صدای تفنگ و توپ را می گرفت علت واقعی عجله در این جنگ دسته جمعی این بود

که سران قشون استبداد رحیم خان و سایرین مطلع شده بودند که عین الدوله و محمدولی خان (سپهسالار) بایک قشون مجهز تا چند روز دیگر وارد تبریز خواهند شد و بلافاصله بجنگ خواهند پرداخت و در همان حمله اول کار مشروطه خواهان را خواهند ساخت و شهر را تصرف خواهند کرد و در این صورت برای رحیم خان و ضرغام و همکارانشان آبرویی باقی نخواهد ماند و اعتبار آنها نزد محمدعلیشاه بکلی از میان خواهد رفت و کوس رسوائی آنها در همه جا صدا خواهد کرد این بود که میخواستند که پیش از آنکه عین الدوله و قشون دولتی وارد تبریز بشود مشروطه خواهان را شکست بدهند و شاهد فتح و فیروزی را در برابر بگیرند و در پیش شاه مستبد و دربار گردون مدار و مردم آذر بایجان بقیمت ریختن خون جمعی آزادیخواه که حق مشروع ملت را مطالبه میکردند سربلند و سرافراز گردند.

اگر بخواهم بتفصیل ماجرای این جنگ را بنویسم باید نقشه جغرافیای شهر تبریز را با جزئیات آن از نظر خوانندگان بگذرانم تا بچگونگی حمله و دفاع و موقعیت طرفین و اهمیت نقاط استراتژیک واقف شوند ولی متأسفانه نه نقشه جغرافیائی شهر تبریز را در دست دارم و نه فرصت اجازه میدهد که برای هر یک از جنگهایی که پیش آمده وارد جزئیات بشوم.

قشون استبداد بقول مورخین و کسانی که در آن شرکت داشته اند در حدود هفت هزار نفر بود و هزار نفر عمده هم باییل و کلنگ برای سوراخ کردن خانهها بیکدیگر و خراب کردن دیوارها و طاقها و باز کردن و سد کردن معابر همراه داشتند.

نقشه مستبدین این بود که محله امیرخیزی را از دو طرف محاصره کنند و رابطه آن محله را که مرکز اصلی مشروطه خواهان بود و ستارخان و قسمت عمده قشونش در آنجا متمرکز شده بود از محلات دیگر جدا کنند و با فشار و هجوم آن کانون اصلی را اشغال نمایند.

طبعاً اگر مرکز اصلی ملیون بدست مستبدین می افتاد مراکز دیگر شهر از قبیل خیابان و غیره تسلیم میشدند.

صبح زود قشون مهاجم از راه کوچه ها و خانهها و پشت بامها بطرف مقصود حرکت

کردند آنچه خانه در مسیر آنها بود خراب و بهم متصل و راه دادند اکثر این خانه‌ها قبلاً تخلیه شده بود ولی خانه‌هایی که هنوز مردم در آنها سکنی داشتند مصائب زیادی از مهاجمین دیدند که بیرحم‌ترین اقوام وحشی در حق دشمن خود روا نمیدارد.

در حمله اول قشون استبداد موفق شد که خود را بی‌آزار چه اسلامبول که موقعیت مهمی از نظر دفاع داشت برسانند و آن نقطه را اشغال نمایند مجاهدین که آن سنگر را نگهداری میکردند بیش از بیست نفر نبودند و غافلگیر شدند و راه فرار پیش گرفتند فقط دو نفر آنها با کمال شجاعت استقامت کردند و تا آخرین نفس جنگیدند عاقبت یکی از آنها کشته شد و دیگری که ستار نام داشت دستگیر شد قشون مهاجم آن اسیر بدبخت را که خون از سر و صورتش میریخت با وضع فجیعی به اسلامیه بردند و در مقابل روحانیون اسلامی نشین سر او را بریدند.

سنگر بازارچه اسلامبول بواسطه اهمیتی که داشت بوسیله یک توپ محافظت میشد و این توپ جایی قرار داده شده بود که مجاهدین می‌توانستند اردوی دولتی را بمباران کنند.

قشون استبداد توپ را تصرف کرد و با هلهله و شادی بطرف اسلامی بردند و از این فتحی که کرده بودند بخود می‌بالیدند موفقیتی که نصیب مستبدین شد آنها را جسورتر کرد و بطرف سنگرهای مستحکم مجاهدین حمله بردند ولی زمانی نکشید که خود در مقابل شلیک سخت مجاهدین که از طرف ستارخان فرماندهی میشد تاب مقاومت را از دست داده و راه اسلامی را پیش گرفتند.

مستبدین بواسطه گرفتن توپ خود را فاتح میدانستند ولی حقیقت اینست که قشون استبداد نه فقط نتوانست قسمتی از مواضعی که مشروطه‌خواهان در دست داشتند اشغال کنند بلکه مقداری از اراضی که در تصرف داشتند از دست دادند.

آنروز جنگ بدرجه‌ئی پرسر و صدا بود که گوئی روز رستاخیز است صدای هزارها گلوله تفنگ و توپ تمام عمارات شهر را بلرزه در آورده بود و گلوله‌هایی که بطرف انجمن انداختند مختصر خسارتی وارد آورد ولی از اعضاء انجمن کسی زخمی نشد در یکی از کاروانسراها دو بیست نفر شاهسون از طرف مجاهدین محاصره شدند و مجاهدین می‌توانستند همه آنها را بقتل برسانند ولی با جوانمردی آنها را آزاد کردند چون شاهسونها

گفته بودند که این مشروطه خواهان مسلمان نیستند و خدا و پیغمبر و امام دیگر دارند آن بدبختها بمجاهدین میگفتند شما را بحضرت عباس خودتان قسم میدهم ما را نکشید و ما بحضرت عباس شما قسم میخوریم که دیگر پیرامون جنگ با شما نگردیم اگر چه در اینگونه جنگهای غیر منظم تعیین عدۀ تلفات بسیار مشکل بلکه محال است ولی بطوری که بعضی مطلعین که خود در آن رستاخیز حضور داشته اند عدۀ مقتولین قوای مستبدین را در حدود هفتاد و پنج نفر مینویسند ولی از مجروحین که مسلماً زیاد بوده اسمی نمینورند همین مطلعین میگویند تلفات مجاهدین نسبت به خصم ناچیز بود و از ده دوازده نفر تجاوز نمیکرد و علت را اینطور توضیح میدهند که چون قشون ملیون در حال دفاع بودند و پشت سنگرها قرار گرفته بودند کمتر هدف گلوله طرف قرار می گرفتند ولی مهاجمین اغلب سواره بودند و پیاده ها هم پناهگاهی نداشتند بدین جهت بیشتر کشته و زخمی میدادند.

فردای آنروز

مستبدین بواسطۀ توپیکه روزپیش از مجاهدین گرفته بودند مغرور شده و تلاش میکردند که پیش از ورود عین الدوله که فاصله زیادی باتبریز نداشت شاهد فیروزی را در آغوش بگیرند این بود که روز بعد دوباره به هجوم پرداختند و راه سنگرها ئیکه مجاهدین در دست داشتند پیش گرفتند و باتهور و بی باکی پیش رفتند مخصوصاً رحیم خان و سوارانش بطرف خیابان حمله ور شدند و امیدوار بودند با يك يورش آن ناحیه را از دشمن خالی کنند در ساعت اول موفقیت و پیشرفت کمی نصیبشان شد ولی غفلتاً بمقاومت شدید باقرخان و مجاهدینیکه در اختیارش بودند برخورد کردند و با دادن تلفات زیاد حمله آنها متوقف شد ولیکن از پا در نیامدند و همچنان سرسختی میکردند و بجنگ مداومت میدادند چون کار بر مجاهدین مشکل شد یکعده ده دوازده نفری از مردمان ازجان گذشته باز حمت زیاد از راه بی راهه خود را بعقب قشون مهاجم رسانیدند و از عقب سر بر آنها شلیک کردند قشون مهاجم که خود را در میان دو آتش دید خیال کرد که قوه معتنا بهی از عقب بآنها حمله کرده پای استقامتشان سست شد و رو بفرار گذاردند.

دسته دیگر بایک عرا ده توپ راه محله امیر خیزی را پیش گرفته و انجمن حقیقت را بزور اشغال کردند و سپس خود را بمسجد ابریلو که یکی از سنگرهای محکم ملیون

بود رسانیدند و چند تیر توپ در میان مدافعین مسجد خالی کردند فرو ریختن قسمتی از بنا و گرد و خاک و کشته شدن چند نفر از مجاهدین محافظین آن دژ محکم را بوحشت انداخت و پس از مقاومت مختصری راه فرار را پیش گرفتند و سنگر مسجد که از نظر دفاع و استراتژیک کمال اهمیت را برای مشروطه خواهان داشت بدست قشون استبداد افتاد.

بلافاصله خبر این شکست به ستارخان رسید و او بلا درنگ با عده‌ای مجاهد و یک توپ بطرف مسجد روانه شد و اول کاری که کرد این بود که دستور داد باتوپ دیوار مسجد را خراب کنند و چون یکی از دیوارهای مسجد رو بویرانی گذارد و فرو ریخت راه برای دخول بمحوطه مسجد آسان شد و ستارخان موفق شد با یک یورش دیوار مسجد را تصرف کند و کسانی را که در مسجد بودند تار و مار نماید در این زد و خورد عده زیادی از مستبدین مقتول شدند و سایرین پابفرار گذاردند .

کسروی مینویسد معتمدالتجار میگفت تلفات مستبدین در این دوروزه از دو بیست و پنجاه نفر تجاوز میکرد .

پس از این موفقیت تا ورود عین الدوله به تبریز که بیش از چند روز طول نکشید دیگر جنگ مهمی روی نداد و فقط زد و خورد های محلی و تیر اندازی از دو طرف میشد

تشکیل انجمن ایالتی آذربایجان

پس از آنکه خبر توپ بستن مجلس به تبریز رسید و اسلامی بتقویت قوا پرداخت و شروع بمهاجمه نمود انجمن منحل شد و اعضاء انجمن راه فرار پیش گرفتند و بعضی از شهر بیرون رفتند و چند نفر بهم در قنسولخانه فرانسه و روس پناهنده شدند ولی پس از اینکه ستارخان مردانه قیام کرد و جمعی دور او جمع شدند و نظم و ترتیبی در کار قشون ملی داده شد و کارها سر و صورتی پیدا کرد و در جنگها بطوریکه نوشتیم قشون ملی شجاعت و پایداری از خود نشان داد امید ی در دلها پیدا شد و رهبرانقلاب برای بوجود آوردن یک هیئت مدیره از سران مشروطه خواهان در صدد تأسیس انجمن ایالتی بر آمد و کسانی که نام آنها ذیلا نوشته میشود بعضویت انجمن انتخاب شدند حاجی ابراهیم آقا طاهباز- میرزا اسماعیل نوبری- حاجی اسماعیل آقا میر خیزی- آقا میرزا حسین واعظ- حاجی علی اصغر

لیل آبادی - حاجی میرزا علینقی گنجه‌ئی - آقای میرزا محمد تقی طباطبائی - حاجی میرزا محمدعلی آقا اصفهانی - شیخ محمد خیابانی - معتمدالتجار - مشیرالسادات پس از تشکیل انجمن سید محمد تقی طباطبائی ریاست انجمن انتخاب شد و انجمن رسماً شروع بکار کرد و زمام انقلاب را در دست گرفت و با وضع ملی و بودجه قشون ملی سر و صورتی داد و تا آخر کار اکثر این مردان با کمال صمیمیت و ایمان چنانچه در صفحات آینده این تاریخ خواهیم نگاشت زحماتی کشیدند و خدماتی کردند که درخور حق شناسی و ستایش است.

نا گفته نماند که در آن موقع خطرناک که حیات مشروطیت و قیام آذربایجان بموئی بسته بود و چندین هزار نفر دشمن سرسخت و مسلح در مقابل بود و عین الدوله بایک اردوی جرار نزدیک تبریز رسیده بود قبول این مسئولیت یک فداکاری بود که همه کس جرئت و جسارت آنرا نداشت.

نمایندگان عین الدوله

عین الدوله همینکه در چند فرسخی تبریز رسید این اشخاص را به نمایندگی برای افتتاح مذاکره صلح نزد ستارخان و سران مشروطه خواهان فرستاد صارم الدوله حاکم طالش - رشیدالملک - وکیل الرعایای اردبیلی.

نمایندگان بمحلی که مرکز اجتماع سران مشروطه خواه بودند رفتند ستارخان نبود ولی میرزا سیدحسین خان عدالت که یکی از آزادیخواهان پاکدامن و معروف بود در جلسه حضور داشت و با نمایندگان وارد مذاکره شد طولی نکشید که ستارخان وارد شد.

نمایندگان عین الدوله اول شرحی از رحم و شفقت محمدعلیشاه نسبت بمردم تبریز بیان کردند و سپس گفتند که عین الدوله میگوید من خودم در حقیقت تبریزی هستم و سالها عمرم را با شماها گذرانیده ام و آرزو مندم در این موقع که من عهده دار ایالت آذربایجان شده ام این اختلافات بدون خونریزی خاتمه پیدا کند من از طرف شاه اختیار دارم که بشما اعلام کنم که در صورتیکه تسلیم بشوید و اسلحه را کنار بگذارید نه فقط کمترین زحمتی متوجه شما نخواهد شد بلکه مورد مرحمت و تفقد همایونی قرار

باید گرفت و من هم شخصاً آنچه بتوانم برای آسایش شماها بکار خواهم برد بعد از گفتگوی زیاد ستارخان با همان زبان ساده و قلب صاف بصحبت پرداخت و صریح و روشن گفت ما نه از کشتی ترس داریم و نه منفعت از کسی می‌خواهیم من حقی را که بملت داده‌شده و محمدعلیشاه چندین دفعه به قرآن مجید قسم خورده که از مشروطه پشتیبانی کند و نقض عهد و قسم خود را کرد و مجلس و مشروطه را برانداخت می‌خواهیم شاه مجلس را باز کنند و مشروطه را دوباره برقرار نمایند اما مطیع ترین رعایای شاه هستیم ولی تا دوباره مشروطیت برقرار نشود ما دست از جنگ و مقاومت نخواهیم کشید.

حضرت والا تاج سر ما هستند اگر با این فکر ما موافق هستند تشریف بیاورند جای ایشان در روی چشم ما خواهد بود ولی در صورتیکه موافق نباشند ما همانطوریکه از شاه تمکین نکردیم از ایشان هم تمکین نخواهیم کرد.

این مذاکره تقریباً نیمی از روز بطول کشید ولی به نتیجه‌ئی نرسید و نمایندگان عین الدوله مایوس مراجعت کردند.

عین الدوله از فرستادن نمایندگان دوم منظور داشت اول آنکه اگر بتواند ملیون را به تسلیم وادار کند و به محمدعلیشاه و درباریان نشان بدهد که کاری را که چندین هزار نفر سرباز و سوار و قشونی نتوانستند انجام بدهند او بواسطه نفوذ کلمه و احترامیکه همه مردم نسبت باو دارند و ترس و وحشتیکه ورود او به آذربایجان در دل مشروطه خواهان ایجاد کرد توانست بدون خونریزی انجام بدهد و مشروطه خواهان را مجبور به تسلیم نماید.

دوم آنکه هرگاه مشروطه خواهان تسلیم نشوند و مجبور بجنگ کمردن و خونریزی بشود در مقابل نمایندگان دول خارجی خود را بی گناه معرفی کند و بفهماند که آنچه در قوه داشته برای جلوگیری از جنگ و خونریزی عمل کرده ولی مشروطه خواهان زیر بار نرفته و او را مجبور بجنگ نمودند.

فصل شصت و هشتم

ورود عین الدوله به تبریز

کسروی در تاریخ مشروطیت مینویسد که بهترین انتخابیکه محمد علیشاه در دوره عمرش کرده همان انتخاب عین الدوله بود برای ایالت آذربایجان و ریاست کل قوا زیرا برای منظوری که داشت مردی مستبد تر و سرسخت تر از او پیدا نمیکرد.

با اینکه آزادیخواهی و مساوات طلبی در قاموس عین الدوله کفر بود و کسانی را که بمشروطه معتقد بودند و ایمان بحکومت مردم بر مردم داشتند واجب القتل میدانست از نظر حق گوئی و حقیقت جوئی بعقیده نگارنده این تاریخ عین الدوله اجنبی پرست نبود و از اینکه ممکن بود دامنه جنگ میان ملت و دولت بدرازا بکشد و در نتیجه پای مداخله روسها بمیان بیاید فوق العاده نگران بود و بهمین جهت کوشش داشت که از راه صلح و سازش و یا از راه جنگ و آتش واقعه قیام تبریز زودتر خاتمه پیدا کند و فرصت برای مداخله روسها پیش نیاید.

وصول بر سازش بسیار مشکل بلکه محال بنظر میرسید زیرا محمد علیشاه و عین الدوله میخواستند با تسلیم بلا شرط مشروطه خواهان و صرف نظر کردن آنان از اعاده مشروطه غائله خاتمه پیدا کند و مردم تبریز فقط و فقط بشرط اعاده مشروطیت و تأسیس مجلس شورای ملی با هیچگونه شرط و قراری حاضر بکنار گذاردن اسلحه و دست کشیدن از جنگ و مقاومت نبودند.

عین الدوله در نتیجه تجربه ئیکه در زمان صدارتش بدست آورده بود میدانست که چون در قلب و روح ملتی تخم آزادی فشانده شد دیگر محال است آنرا ریشه کن کرد و از میان برد و یقین داشت که در طهران و اکثر نقاط ایران تدارك يك قیام عمومی دیده میشود و هرگاه آزادیخواهان تبریز در مدت قلیلی سرکوبی نشوند طولی

نخواهد کشید که صدای مخالفت بر ضد دولت استبدادی از همه جا بلند خواهد شد و دیگر جز تسلیم در مقابل اراده ملت راه و چاره‌ئی نیست مشروطه خواهان تبریز هم با اینکه بوسیله محاصره از همه جا جدا شده بودند و در حقیقت در انزوا زندگی میکردند و اعتماد و اطمینان شان فقط و فقط بفاکاری خودشان بود از آنچه در شهرستانهای ایران مخصوصا گیلان میگذشت بی خبر نبودند و از پافشاری روحانیون نجف در راه مشروطیت اطلاع داشتند و بطور مخفی از طریق انجمن سعادت اسلامبول احکام علماء نجف بآنها میرسید و نیز از فعالیت مشروطه خواهانیکه از ایران تبعید و یافزار نموده و در کشورهای خارجه مسکن کرده بودند بی اطلاع نبودند در نتیجه مذاکره و رفت و آمد ها مسلم شد که عین الدوله و مشروطه خواهان تبریز راهی جز جنگ در پیش ندارند و خود را مجبور میدیدند که بـقـوۀ آهن و آتش شاهد مقصود را در بر گیرند و به آرزوئی که در دل داشتند و برای آن دست بشمشیر برده بودند نائل گردند عین الدوله وارد تبریز شد و چون ارك دولتی در تصرف مشروطه خواهان بود در باغ صاحب دیوان که در بیرون شهر بود سکنی کرد و اردوئی که بسا خود آورده بود در اطراف خیمه و خرگاه پیا کردند و سوارهایی که احضار کرده بود متدرجا میرسیدند و در مقابل اوسان میدادند و در جایگاه مخصوصیکه برای هر قسمت اختصاص داده شده بود مستقر میشدند.

پیام عین الدوله به مشروطه خواهان

عین الدوله پس از ورود به تبریز و مطالعه دقیق از اوضاع و احوال آن سامان و اطلاع بموقعیت مشروطه خواهان برای سران ملیون پیام فرستاد که ده نفر از اشخاص معتبر و معروف را از میان خود برگزیده و بآردوی باغ صاحب دیوان بفرستند تا بـآنها مذاکره کنند پیام عین الدوله در مجمعی که از سران مشروطه خواهان بریاست ستارخان تشکیل یافت مورد مطالعه و مذاکره قرار گرفت و با علم باینکه مذاکره صلح و اصلاح با این مرد جابر و خودخواه بجائی نخواهد رسید و با اطمینان باینکه هرگاه عین الدوله از راه سازش و مسالمت و یا از طریق جنگ به تبریز دست یابد بر کسی ترحم نخواهد کرد و شهر به یغما خواهد رفت و زعمای ملت را بدار خواهد کشید مصلحت بر

آن دانستند که دست رد بسینه او زنند و تقاضای او را رد نکنند.

این بود که چند نفر را بنمایندگی بادستورات و شرائط معین بیاباغ صاحب دیوان فرستادند.

اینک داستان آن ملاقات را از طرف میرزا رحیم خان منشی عین الدوله که در آن مجلس حضور داشته بنظر خوانندگان این تاریخ میرسانم:

همینکه نمایندگان ملت پس از ساعتی انتظار وارد چادریکه عین الدوله در آن نشسته بود شدند شاهزاده به بهانه اینکه پایش درد میکند یکی از پاهایش را دراز کرده و روی آن يك پتو کشیده بود باهمان تکبر فطری و تفرعن جبلّی و صدای توی دماغی مثل اینکه کسالت دارد گفت بنشینید نمایندگان ملت بدون آنکه این بی احترامی را بروی خود بیاورند دورتادور چادر نشستند.

عین الدوله مدتی را بسکوت گذرانید و دائماً کلمه لا اله الا الله را بطور آهسته تلفظ میکرد و گاهی هم دست به سیلپهای پر پشت و کلفتش میکشید و روی نقش قالی نگاه میکرد بعد امر کرد چای و قلیان آوردند سپس بگفتگو پرداخت و همان صحبتهاییکه پیغام داده بود و مادر صفحات پیش نوشتیم تکرار کرد از اوضاع دنیا و خطریکه مملکت را احاطه کرده بود و کجرفتاریهای مشروطه خواهان و نمایندگان مجلس و تندرویهای ناطقین ملت و روزنامه ها و مراحم شاهانه را نسبت بمردم آذربایجان مخصوصاً اهالی تبریز و علاقه مندی خودش بمصلحت و خیر مردم تبریز سخن گفت و در خاتمه اضافه کرد که برای او مسلم شده است که چون مردم ایران جاهل هستند هنوز مستعد برای مشروطه و حکومت ملی نیستند و نتیجه مشروطه بی موقع و بدون مطالعه همین خواهد بود که دیدند و ثمرات آنرا چشیدند.

سپس گفت که اگر ملت ایران استعداد برای مشروطه داشت و مشروطه در خیر و صلاح مردم و مملکت بود خود من که فرنگستان را دیده ام و در ممالک مشروطه سیاحت و مسافرت کرده ام بیش از شما از مشروطه طرفداری میکردم.

عین الدوله برای ترساندن نمایندگان بیشتر سنگینی گفته های خود را در روی خطریکه برای مملکت در پیش بود قرار میداد و صریحاً و کنایتاً مکرر در مکرر بآنها

میخواست بفهماند که بادشمنی دولت مقتدر روسیه با رژیم آزادی و مشروطه و قدرتی که این دولت در ایران دارد و همسایگی با آذربایجان که فاصله اش با خاک روسیه بیش از رودخانه‌ئی نیست محال است بگذارد رژیم مشروطیت در ایران برقرار بشود و سعی و کوشش شماها در این راه جز خودکشی و دیوانگی و مملکت را برباد دادن و ریختن خونها و خرابیها نتیجه دیگری نخواهد داشت.

عین الدوله بیش از يك ساعت صحبت کرد و نمایندگان ملت با سکوت کامل و خونسردی حرفهای او را گوش دادند پس از آنکه صحبتهای عین الدوله تمام شد نمایندگان با کمال نزاکت و ادب در اطراف مشروطیت و حقوق طبیعی و حق ملت که از طرف مظفرالدین شاه عطا شده و محمد علی شاه هم مکرر به پیروی و احترام آن قسم خورده صحبت کردند و در خاتمه گفتند ما از خود اختیار صلح و جنگ نداریم ما فرستادگانی هستیم که مأموریت داریم فرمایشات حضرت والا را گوش بدهیم و بعرض ملت برسانیم و عرایض ملت تبریز را هم بعرض حضرت والا برسانیم هرگاه استدعای ملت تبریز را قبول فرمائید همه ما از دل و جان فدائی حضرت والا خواهیم شد و در روی چشمان شمارا جای خواهیم داد و هرگاه قبول نفرمائید ما فرمایشات و عقیده حضرت والا را بعرض ملت میرسانیم و در سهم خود کوشش میکنیم که صلح و صفائی پیش بیاید و برادر کشی نشود در خاتمه مذاکرات برای صلح و سازش شرایط ذیل را بنام ملت تبریز باطلاع عین الدوله رسانیدند.

اول- مشروطه تعطیل بردار نیست و باید همیشه قانون اساسی فرمانروا باشد.

دوم- باید شاه هرچه زودتر مجلس شورای ملی را در طهران برپا نماید.

سوم- باید عین الدوله رحیم خان و شجاع نظام و دیگر سرکردگانیکه به تبریز

حمله کرده و صدها مردم بی گناه را کشته و هزارها خانه را غارت کرده اند گرفته و تسلیم عدلیه نماید که بکیفر قانونی برسند.

چهارم- تا مجلس شورای ملی افتتاح نشده انجمن ایالتی تبریز قائم مقام او

خواهد بود.

پنجم- کسانی که بی گناه از ایران رانده شده اند باید بایران مراجعت داده شوند.

عین الدوله که انتظار این درجه مقاومت و ایستادگی را از طرف ملت تبریز و انجمن

ایالتی نداشت چنان در خشم شد که دیگر کلمه‌ئی بر زبان نیاورد و مجلس با سردی خاتمه یافت و نمایندگان بشهر مراجعت کردند.

همه روزه بر عده مجاهدین افزوده میشد

همانطوریکه همه روزه از طرف ایلات و عشایر آذربایجان و از طرف مرکز اردوی عین الدوله تقویت میشد و دسته های سوار و پیاده و سرباز وارد لشکرگاه عین الدوله میشدند روز بروز بر عده مجاهدین افزوده میگشت و مردم تبریز دسته دسته وارد در جرگه سربازان مجاهد میشدند و اسلحه میگرفتند و در قیام ملی شرکت میکردند و همه روزه دامنه تصرفات ستارخان فزونی مییافت و ناحیه و برزنی را تصرف میکرد و سنگرهای نو در محلهای مناسب میساختند و در آنجا عده‌ئی مجاهد برای حفاظت آن میگماشتند بطوریکه وقتی عین الدوله وارد تبریز شد بیش از دو ثلث بلکه سه ربع شهر در تصرف مشروطه خواهان بود.

یار محمد خان

از جمله کسانی که حقانیتش باید در تاریخ مشروطیت ایران جاویدان بماند یار محمد خان کرمانشاهی است این مرد غیرتمند و شجاع و مشروطه خواه که در انقلاب و کشمکش میان مشروطه خواهان و مستبدین کرمانشاه فداکاریها کرد و شجاعت بسیار از خود نشان داد همینکه شنید محمدعلیشاه خیال حمله به مجلس شورای ملی و از میان بردن مشروطه را دارد باتفاق برادرش و چند نفر سوار برای محافظت مجلس و مشروطه با عجله راه طهران را پیش گرفت ولی همان روزیکه به قم رسید مجلس بتوپ بسته شد و جمع مشروطه خواهان متفرق گردید یار محمد خان چند روز در قم در حال تحریر و بلا تکلیفی گذرانید و در اندیشه بود که از چه راه میتواند حقی را که در مقابل وجدان و آزادی بر عهده گرفته ادا نماید.

همینکه از قیام ستارخان و مشروطه خواهان تبریز اطلاع پیدا کرد بلا درنگ راه آذربایجان را پیش گرفت و با اینکه راهها در دست قشون و مأمورین دولتی بود و شهر تبریز از طرف مستبدین محاصره شده بود با هزار رحمت و رنج خود راه تبریز

رسانید و در صف مجاهدین قرار گرفت و در همان روزهای اول چنان شجاعت و تهور از خود نشان داد که مورد احترام و توجه ستارخان و انجمن واقع گردید و ریاست دسته‌ای از مجاهدین با و واگذار شد و محافظت دفاع يك ناحیه مهم شهر را عهده دار گردید و تا آخرین روز جنگهای تبریز با کمال صداقت و دلاوری جنگید و پس از آنکه تبریز بناچار بواسطه ورود قشون روس دست از جنگ کشید این مرد شجاع با آنچه تا آن موقع کرده بود قانع نشد و تبریز را ترك کرد و رهسپار اردوی مجاهدین که از رشت بطرف طهران حرکت کرده بود گردید.

شهادت شریف زاده

شریف زاده منصوب یکی از خانواده های اصیل اصفهانی بود پدرش که یکی از تجار معتبر بود به تبریز رفت و در آن شهرستان سکنی کرد این خانواده با امانت و درستکاری و وطن دوستی معروف بودند چنانچه بازماندگان آنان صفات پسندیده و سجایای مطلوبه را از پدران خود ارث برده بودند.

عموزاده های شریف زاده مخصوصاً معتمدالتجار در راه مشروطیت زحمات بسیار کشید و نیز سایر عموزادگان مانند دکتر رفیع امین حسین امین و سرتیپ امین در امانت و آزادیخواهی معروف خاص و عام بودند.

شریف زاد یکی از آزاد مردانی بود که پیش از نهضت مشروطیت فلسفه نوین را پذیرفته و در جرگه آزادیخواهان عضویت داشت و پس از طلوع ستاره آزادی آنچه در قوه يك فرد مؤمن به آزادی بود برای پیشرفت مشروطیت و برقراری حکومت ملی فروگذار نکرد.

پس از آنکه مجلس بتوپ بسته شد شریف زاده در قفس و لخانه فرانسه متحصن شد ولی چون کارهای ملیون رونقی گرفت و ستارخان توانست زمام امور قیام را بدست گیرد شریف زاده از تحصن بیرون آمد و در مجالس و محافل شرکت کرد و چون از نطق و بیان بی بهره نبود اغلب در اجتماعات نطق میکرد و مردم را پایداری و دفاع از آزادی تشویق مینمود.

روز سوم شهریور مردم از هرسو بطرف انجمن رو آوردند هزارها مجاهد از

جان گذشته تنگ در دست فریاد میکشیدند باید باردوی عین الدوله هجوم برد و کار را یکسره کرد ستارخان باملایمت آنها را بخونسردی و احتیاط دعوت مینمود انبوه جمعیت باندازه‌ئی بود که زمین و پشت بام از افراد متعصب پوشیده بود ناطقین خطابها ایراد کردند از آنجمله شریفزاده روی کرسی خطابه رفت و در ضمن بیاناتش بانتقاد از رفتار بعضی از مجاهدین پرداخت و آنانرا سرزنش نمود سران مجاهدین باو پر خاش نمودند و در نتیجه شریفزاده موفق نشد نطق خود را تمام کند ولی چند نفر از پیرمردها برای فرو نشاندن خشم مجاهدین بیانات شریفزاده را تفسیر کردند و مجلس خاتمه یافت و مردم متفرق شدند ولی متأسفانه پیش از آنکه شریفزاده بخانه‌اش برسد مورد هجوم عده‌ئی از مجاهدین شد و با گلوله‌ئی که برانش زدند شهید گشت رئیس این دسته نابکار عباسقلی نام بود که همان لحظه بخطای خود پی برد و خطر یکه‌او را تهدید میکرد در یافت و بلا درنگ با همراهانش بطرف خانه ستارخان رفت و در طویله ستارخان متحصن شد ولی ستارخان پس از آنکه از واقعه جانگداز قتل شریفزاده آگاه گردید فوق العاده متأسف شد و قاتلین را از خانه خود راند و آنها را بدست مستحفظین سپرد و برای انتقام خون پاک آن شهید و ایجاد نظم میان مجاهدین و جلوگیری از اینگونه رفتار ناشایسته پس از تشریفات لازمه امر کرد قاتلین را تیرباران کردند و مجلس ختم مفصلی که در خور مقتول مظلوم بود برپا نمودند و عموم مشروطه خواهان از آن واقعه جانگداز اظهار تأسف کردند.

جنگ آزمایشی

همینکه عین الدوله از موافقت و یا بهتر بگوئیم تسلیم مشروطه خواهان مأیوس شد و یقین کرد که بدون جنگ تصرف شهر تبریز و دست یافتن بحریف غیر ممکن است برای شروع بجنگ عجله نکرد و چند روزی بمطالعه و کسب اطلاع از قوه طرف و حالت روحی آنان پرداخت عین الدوله پیش از آنکه آغاز بجنگ کند بخیال افتاد از تدابیر خائنانه‌ئی که سلاطین قاجاریه برای دست یافتن بمخالفین خود بکار میبردند استفاده کند و از آن راه بر حریف غالب آید.

دوات قاجاریه در تمام دوره صد و پنجاه سال سلطنت استبدادی که در ایران کرده‌رگاه جماعتی بر ضد او قیام میکردند چنانچه صفحات تاریخ سر تا پاننگ آنها نشان میدهد اول اقدام

میکردند که از راه عهد و سوگند و قرآن مهر کردن حریف را مطمئن کنند و بمصالحه و تسلیم وادارند و همینکه طرف تسلیم میشد قسم و عهد را شکسته و او را از میان بر میداشتند و یا آنکه با فروختن آتش نفاق در میان مخالفین آنانرا گرفتار جنگ داخلی کرده و بمقصود خود میرسیدند.

در مورد ملت تبریز چون یقین داشت که مشروطه خواهان کمترین اطمینان و اعتماد بقول و قسم محمدعلیشاه ندارند بخیال افتاد که از طریق دوم استفاده کند و با بکار انداختن اشخاص متنفذ که خود او میشناخت و افرادی که دست نشاندۀ روسها بودند دو دستگی در میان مشروطه خواهان بوجود بیاورد.

به عین الدوله گفته بودند که باقر خان که در آن زمان از طرف ملیون سالار ملی لقب یافته بود روحاً بمراتب از ستارخان ضعیف تر است و هرگاه مورد حمله قرار بگیرد ممکن است روحیه خود را از دست داده و تسلیم بشود.

از یک طرف عین الدوله بوسیله جاسوسان و همداستان خفیه خود وعده هایی به باقرخان داده بود و از طرف دیگر کوشش کرده بود که قدرت قوای دولتی را بمراتب بیش از آنچه حقیقت داشت در نظر او جلوه گر سازند و او را مرعوب نمایند این بود که عین الدوله برای پی بردن بنیروی مقاومت مادی و معنوی مشروطه خواهان بیک جنگ آزمایشی دست زد و محله خیابان را که محافظتش برعهده باقرخان بود مورد حمله ناگهانی قرار داد.

قشون دولت اول محله خیابان را بوسیله چند عراده توپ بمباران کرد و سپس سوار و پیاده چون سیل بطرف سنگرها و نقاط مهمی که در دست مجاهدین بود حمله بردند ولی بعد از چند ساعت زردو خورد و دادن تلفات سنگین بناچار دست از حمله کشیده بار دو گاه خود باز گشتند و بر خلاف انتظار عین الدوله باقرخان در آن روز شجاعت و پایداری بی نظیری از خود نشان داد.

گفتگو در سنگرها

شبها که نسبتاً آرام بود میان مجاهدین و قشون دولتی که سنگرها بودند مذاکراتی میشد که ذکر آن خالی از تفریح نیست مثلاً سربازهایی که در سنگرها بودند

با صدای بلند از مجاهدینی که در سنگرهای نزدیک بودند میپرسیدند که شما چرا با قشون دولت جنگ میکنید کسی که با پادشاه خودش جنگ نمیکند. جواب- شاه بقرآن قسم خورده بود که مشروطه خواه باشد ولی برخلاف قسم خود رفتار کرد. - مشروطه خواهان که بابی هستند و شاه ما مسلمان است و مسلمان زیر بار مشروطه نمیرود. - شما دروغ گفته اند و شما را فریب داده اند بخدا ما هم مسلمان و معتقد به قرآن هستیم. - شما چند نفر امام دارید پیغمبر شما کیست آیا شما هم حضرت عباس دارید. همه ما مثل شما مسلمان هستیم و به پیغمبر خدا اعتقاد داریم. - اگر مسلمان هستید پس چرا با شاه جنگ میکنید. - ما میخواهیم در مملکت عدالت باشد و بمردم ظلم نشود. - این حرف شما که بد نیست البته ظالم بد است.

- ما بر طبق احکام علمای بزرگ برای عدالت و جلوگیری از ظلم جنگ میکنیم. - علما که میگویند مشروطه طلبها کافر هستند مگر شما احکام را علما که در اسلامیه هستند نشنیده اید آنها بما گفته اند کشتن مشروطه طلبها عبادت است و هر کس یکنفر را بکشد خدا گناهان او را میآمرزد. گاهی عاقبت کار بفحش و بد گوئی میکشید و بنای تیراندازی را میگذارند و گاهی برای یکدیگر خوراکی میفرستادند و اظهار مهربانی و همدردی میکردند.

غار ت

شب چهارشنبه دهم شهریور شهر نسبتاً ساکت بود و گاهگاهی صدای تیر و تفنگ از سنگرها بلند میشد و عدهٔ بیشماری از سوارهای رحیم خان خانهای اطراف و تیمچه خرازیها که در تصرف اسلامی بود خراب کرده و خود را به تیمچه مذکور رسانیده و تمام حجرات و انبارها که اجناس بسیار در آنها انباشته بود غارت کردند و صدها نفر تاجر را از هستی ساقط کردند.

این طعمه شیرین بذائقه آنان لذیذ آمده فردا شب بچندین کاروانسرا دستبرد زدند و در حدود هفتاد دکان را بکلی غارت کردند.

ناگفته نماند که بعضی از مجاهدین هم اگر دستشان میرسید آمادهٔ چپاول بودند چنانچه در یکی از شبهایی که آتش جنگ شدت میان دو طرف شعله ور بود عدهٔ بی

از مجاهدین نامردانه بجای آنکه بجنگ پردازند از تاریکی شب استفاده کرده بخانه امام جمعه ریختند و آنچه بدست آوردند به یغما بردند خوشبختانه ستارخان و باقرخان از آن واقعه مطلع شدند و دستور دادند که مجاهدین یغماگر بعد از این اعدام خواهند شد و سا مجاهدین موظف اند در صورتیکه ببینند مجاهدی محلی را غارت کرد یا اسبابی را بسرقت برد او را فوراً باتیر بزنند.

بزودی عمل غارتگری قشون محمدعلیشاه در قنسولخانه هاسپس در سفارتخانه ها و در جراید خارجه منعکس شد و عکس العمل شدیدی در میان مردم بخشید عین الدوله که خود را فرمانفرمای مقتدری میدانست ولی قادر نبود از غارتگری و خودسری سوارهای رحیم خان و سایر ایلات جلو گیری کند هرچه اظهار خشم و غضب میکرد نتیجه نمیبود و قادر بجلو گیری غارتگران نمیگردید.

عاقبت فریاد غارت شدگان و مردمیکه هستی شان در خطر یغما بود به آسمان رسید همه از نا امنی مال و جان و فرزند و عیال خود شکایت میکردند و بمرتکبین این بلوا نفرین و ناسزا میگفتند بناچار عده ای از مردمان بیطرف بمیان افتادند و باسلامیه و بانجمن ایالتی رفتند و بنای داد و فریاد و شکایت گذاردند و گفتند اگر شماها باهم جنگ دارید مردم ضعیف و بیچاره چه گناهی کرده اند که باین وضع بیرحمانه هر شب مورد تاخت و تاز جمعی دزد و غارتگر قرار گرفته اند.

بعد از مشاوره تصمیم گرفتند که چند نفر از معروفین با عین الدوله ملاقات کنند و از او بخواهند که باین وضع ناهنجار خاتمه بدهد و جلو یغماگران را بگیرد آقای شیخ محمد خیابانی- آقای میرزا حسین واعظ- آقامیرزا محمد تقی طباطبائی- میرزا سید حسین خان عدالت از طرف انجمن ایالتی مأمور ملاقات عین الدوله شدند و باتفاق نمایندگان قنسولخانه انگلیس بیاغ صاحب دیوان رفتند و عریضه ئیکه از طرف مردم تبریز تهیه شده بود تقدیم عین الدوله کردند عین الدوله پس از آنکه بسیار اظهار تأسف و دلسوزی کرد باز همان حرفهائی را که زده بود تکرار کرد و صریح گفت تا مجلس شورای ملی در طهران افتتاح نشده من نمیتوانم انجمن ایالتی تبریز را برسمیت بشناسم.

باری چون گفتگو با عین الدوله بجائی نرسید نمایندگان مأیوس بشهر مراجعت کردند و از آن بپس رابطه میان عین الدوله و مشروطه خواهان بکلی مقطوع شد.

ورود قشون ماگو در صحنه کارزار

اقبال السلطنه که یکی از خوانین متنفذ و ثروتمند آذربایجان بود ویش از صد و پنجاه سال خانواده اش در ماگو و اطراف آن حکومت مطلقه داشتند یکی از دشمنان سر سخت مشروطه بود و چنانچه در جلد سوم این تاریخ نگاشتیم پس از پیدایش مشروطیت بنای دشمنی و مخالفت را با ملیون گذارد و به جنگ و ستیز پرداخت و در نتیجه شکست خورد و بروسیه فرار کرد.

پس از چندی مراجعت کرد و اقتدار اولیه را بدست آورد ویش از گذشته به محمد علی شاه خود را نزدیک کرد و قشونی تهیه نمود و در کمین بود که موقعی بدست بیاورد و شکست سابق را جبران کند همینکه مجلس بتوپ بسته شد و عین الدوله عهده دار ایالت آذربایجان گشت اقبال السلطنه قشون جراری تهیه کرد و هنوز چند روزی از ورود عین الدوله به تبریز نگذشته بود عزیز الله خان خواهرزاده اقبال السلطنه با چهار هزار نفر سوار مسلح وارد تبریز شد و در کنار اردوی عین الدوله سکنی گزید این قشون که مرکب از ماگوئی شکاک و جلالی بود دارای پنج توپ و توپچیان کار آزموده بود

در طول راه آنچه توانستند مردم را غارت کردند و چهار نفر مشروطه خواه را که اسیر کرده بودند دم توپ گذاردند.

روز نوزدهم شهریور

هنوز آفتاب طلوع نکرده بود که صدای توپ از اردوی استبداد بلند شد و شهر را در زیر آتش گرفت حمله توپخانه بدرجه بی شدید بود که سابقه نداشت و تمام شهر را بلرزه در آورد و خسارات زیادی وارد کرد.

سپس قشون سوار و پیاده در پناه آتش توپخانه چون سیل خروشان بطرف شهر سرازیر شد سوارها از راه خیابانها و کوچه ها و پیاده ها از راههای خانه ها و پشت بامها پیشروی کردند و خود را تا نزدیک انجمن رسانیدند و چند سنگ معتبر را از دست مجاهدین گرفتند و عده بی را بخاک و خون کشیدند.

مورخین و مطلعین عده قشون عین الدوله را سی هزار نفر مینویسند و عده مجاهدین را ده هزار نفر قلمداد میکنند این جنگ خونین که تا غروب آفتاب طول کشید یکی از شاهکارهای قیام تبریز است.

ستارخان پس از آنکه قشونیکه بطرف امیر خیزی هجوم برده بود شکست داد با عده زیادی مجاهدین چون سیل بنیان کن بطرف قشون ماکو که بابی باکی میجنگیدند سر ازیر شد و آنها را غافلگیر کرد و از دو طرف زیر آتش توپهاییکه همراه آورده بود گرفت مجاهدین از سنگرها بنای تیراندازی را گذاردند و عده ای بی باکانه بقشون مهاجم حمله بردند و پای استقامت آنها را سست کردند در همین موقع مشهدی محمد علیخان که یکی از سران نامدار ملیون بود با چند صد نفر مجاهد از جان گذشته جناح چپ قشون ماکو را مورد حمله قرار داد و چنان مردانه میجنگید که دشمن ناگزیر شد میدان را خالی کرده پا بفرار گذارد عده مقتولین و مجروحین در آنروز بطور یقین زیاد بود ولی چون مختلف نوشته اند و بعضی ها راه گزاف پیش گرفته اند از ذکر عقیده خود داری میکنم و متذکر میشوم که جنگ آنروز و شکست قشون ماکو که نخبه ترین افراد قشون عین الدوله بود چنان ترس و وحشتی در اردوی عین الدوله بوجود آورد که تا چندی نقل مجالس بود و مجاهدین از این فتح و فیروزی برخوردار میبایلدند قشون ماکو اردو را ترك کرد راه ماکو را پیش گرفتند.

شب پانزدهم شعبان

شب بعد از این فتح و فیروزی شب پانزدهم شعبان بود و مشروطه خواهان بیاس موقعیتی که بدست آورده بودند جشن بزرگی برپا کردند و شهر را آئین بستند و چراغان کردند.

تأثیر شکست قشون دولتی در میان اردوی استبداد و سران آنان بحدی بود که محمد ولیخان سپهدار اعظم تلگرافی به محمد علیشاه مخبره میکند و در آن تلگراف باو اندرز داد که مجلس را مفتوح کند و بیش از این در مقابل خواسته ملت سر سختی نکند چون عین تلگراف سپهدار را نتوانستم بدست بیاورم جوابی که محمد علیشاه داده برای روشن شدن وضعیت بنظر خوانندگان این تاریخ میرسانم.

سپهدار اعظم از تلگراف رمز شما تعجب کردم از روز اول سلطنت دستخطی که در اعطاء مشروطیت دادم لفظ مشروطه مشروعه مطابق قانون محمدی بود بعد لامذهب ها بنای خودسری را گذاشتند و خواستند دین و دولت را از میان ببرند هر چه نصیحت کردم نشد تا آنکه بكمك حضرت حجت مفسدین و دشمنان دین و دولت را قلع و قمع کردم.

حالا شما میگوئید دولت گفته است مشروطه خواهم داد صحیح است من بسفرای خارجه قول داده ام مشروطه مشروعه که مطابق با شرع نبوی باشد بد هم ولی حالا که عده ای مفسد در تبریز اسم خود را مشروطه طلب گذارده و عصیان کرده اند من از راه تملق بآنها مشروطه بدهم و برای سلطنت خودم و دین اسلام يك ننگ تاریخی بگذارم هرگز نخواهد شد عجب از غیرت شما عجب دولتخواهی میکنید همانست که گفته ام تا این اشرار تنبیه نشوند و پدرشان سوخته نشود دست بردار نیستم الحمد لله قشون سوار و سرباز دارم پول هم هر قدر خرج بشود اهمیت ندارد.

اگر مراقبت کرده بودید قشون ما کو مراجعت نمیکرد اینك اقدام برای برگرداندن آنها کرده ام و يك صد سوار و اسلحه و مهمات هم فرستادم گلوله توپ هم بقدر کفایت فرستاده شد باز هم قوا فرستاده خواهد شد محمد علی شاه

بستن راه ها

پس از جنگ روز چهاردهم شعبان و پشت کردن سواران ما کو بمیدان جنگ و عزیمت آنان بطرف ما کو يك یأس و ناامیدی در میان اردوی دولتیان پیدا شد و عین الدوله متوجه شد که با دشمن سرسخت و از جان گذشته سروکار دارد و با هجوم بردن بآنها نمیتواند کاری از پیش ببرد این بود که جلسه ای از سران سپاه در باغ صاحب دیوان تشکیل دادند و بمشورت پرداختند و پس از گفتگوی بسیار برای این عقیده شدند که بهترین راه برای بزانو در آوردن مشروطه خواهان اینست که شهر را محاصره کرده و از طریق بستن راههایی که به تبریز منتهی میشود از ورود خواربار و خوراك بشهر جلوگیری شود و در نتیجه مردم تبریز را دچار قحطی کرده و مجبور به تسلیم نمایند

این بود که عین الدوله قشون را بچندین دسته تقسیم کرد و هر دسته را مأمور بستن یکی از راهها نمود.

راه هشت رود و گرم رود و سراب را قزاقهاییکه در تحت فرمان مستقیم صاحب منصبان روسی بودند بستند سالار ارفع راه سرد رود را مسدود کرد و پسر شجاع نظام مأمور بستن راه جلفا و مرند شد و قره ملکیان راه انزاب و ارونق را سنگربندی نمودند. چون قسمت عمده خوراک شهر از راه قره ملک وارد میشد ستارخان يك دسته از مجاهدین را مأمور کرد که با هر فردا کاریکه ممکن است قره ملک را فتح کنند و راه عبور آذوقه را بشهر آزاد نمایند پانصد نفر مجاهد پیاده راه قره ملک را پیش گرفتند و بجنگ پرداختند این جنگ سه روز طول کشید و مردم قره ملک با شجاعت پایداری می کردند همینکه خبر به عین الدوله رسید که قوای مجاهدین متوجه قره ملک شده و عنقریب آن نقطه حساس را فتح خواهند کرد برای نجات قره ملک و غافلگیر کردن ملیون دستور داد بشهر حمله بردند.

در روز بیست و هشتم شهریور جنگ سختی میان دو طرف در گرفت و تا غروب آفتاب ادامه داشت ولی این دفعه هم جز دادن تلفات نتیجه ای عاید قشون دولت نشد. روز بعد از این واقعه عده ای از مجاهدین قفقاز که از دیرزمانی برای یاری مشروطه خواهان راه ایران را پیش گرفته بودند وارد تبریز شدند و ورود آنان يك شادمانی بی نظیری در میان مشروطه خواهان بوجود آورد.

با اینکه مجاهدین قفقازی بیش از صد نفر نبودند چون همه مردمان شجاع و مؤمن به آزادی و با بمبهای دستی مجهز بودند تأثیر آنها در جنگ بیش از چند هزار نفر بود چنانچه مطلعین میگویند مهمترین علت شکست چهار هزار نفر قشون ماکو حمله مجاهدین قفقازی و پرتاب کردن بمب در میان آنها که تلفات زیادی وارد آورد میباشد.

التیماتوم عین الدوله

در خلال این احوال روز بروز اردوی عین الدوله تقویت میشد چنانچه صد و پنجاه نفر قزاق سوار با تجهیزات کامل و دو توپ کوهستانی و عده ای سوار بختیاری

و سنجایی و سوارهای متفرقه وارد اردوی عین الدوله شدند و مقصداری هم اسلحه و گلوله توپ و مبلغ معتنابهی پول و نشان و حمایل و احکام و فرامین در تقدیر و تشویق رؤسای اردوی دولتی دریافت داشتند.

پس از اینکه عین الدوله خود را از هر جهت مجهز برای سرکوبی مشروطه خواهان یافت روز ۲۴ شعبان از هر يك از محلات تبریز دو نفر نماینده برای مذاکره خواست و باهمان کبر و غروریکه مخصوص خودش بود آغاز سخن کرد و چنین گفت در این مدت يك ماه هر چه خواستم رأفت ملوکانه را بشما بفهمانم فایده نکرد و فرمان من تمکین نکردید و دست بجنگ و خونریزی گشودید تا آنکه دولت شما را بگردنکشی و عصیان شناخته و ناچار برای گوشمال شما تصمیم گرفته است.

اینست که بشما صریح میگویم که هر گاه از فردا که ۲۵ شعبان است تا چهل و هشت ساعت کلیه اسلحه و ابزار جنگ را کنار گذارده و ارك دولتی را تسلیم نموده و متفرق شدید مورد عفو ملوکانه واقع خواهید شد و الا پس از انقضاء چهل و هشت ساعت لشکر دولت بشهر هجوم برده و سزای متمردين و گردنکشان را کف دستشان خواهد گذارد در صورت قبول آنچه که گفتم مردم باید در سر در خانهای خود بیرق سفید که علامت تسلیم و صلح است برافرازند و در مساجد جمع شوند و مطلقاً سرو صدا و تظاهراتی نکنند تا قشون دولتی شهر را تصرف و امنیت را بدون خونریزی و رساندن زحمت بمردم برقرار نماید.

نمایندگان محلات گفته‌های عین الدوله را باطلاع انجمن و سران مشروطه خواهان رسانیدند.

خبر التیماتوم عین الدوله در شهر منتشر شد و مردم را کم و بیش تکان داد ولی در تصمیم و عزم راسخ مجاهدین کمترین تأثیری نداشت چنانچه میگویند ستارخان پس از شنیدن حرفهای عین الدوله گفت مگر این سه ماهه ما شوخی میکردیم که حال می‌خواهند با ما جنگ کنند سران ملیون برای اینکه جوابی به عین الدوله داده باشند بمشورت پرداخته و نامه ذیل را تهیه نموده برای او ارسال داشتند.

☆ ☆ ☆

حضور مبارك بندگان حضرت اشرف والا شاهزاده عین الدوله دامت شوکته

اعلام بانظام حضرت والا که منشور قتل و فتوای اعدام مردم تبریز بود عز وصول یافت فرموده اند آنچه خواستم شمارا از راه محبت و پند و اندرز از طریق عصیان باز داشته برآفت ملوکانه امیدوار و متقاعد نمایم نشد و شما دولت را مجبور نمودید برای امنیت اقدام بقلع و قمع و جلوگیری از عصیان نماید ملت با کمال توقیر عرض میکند که مناظر قراء و قصبات منهوبه و ناله و ضجه ز نهای مسلمان دیگر طاقت این را در مانگذاشته که زیر بار این رافتهای شایان پادشاهی برویم ما هم هر قدر خواستیم با تحمل و تأمل فریاد مظلومانه خود را بگوش وجدان حضرت والا رسانیده و ایشان را در باب استیفای حقوق ملی نایل يك سعادت ابدی نمائیم میسر نشد بنابراین در مقابل اظهارات حضرت والا جز تکرار اظهارات حضرت فخر مجاهدین سید الشهداء جوابی نداریم اذاکانت الابدان للموت انشأت فقتل امرء والله بالسيف اجمل .

از این قبیل التیمات و مهاگوش ملت پر شده دیگر حالت پذیرائی این تهدیدات را نداریم منتظر اقدامات فعلی هستیم والسلام علی من اتبع الهدی.

رسمتاً خیز

پس از آنکه جواب التیماتوم عین الدوله از طرف مشروطه خواهان داده شد با اینکه مدت چهل و هشت ساعت سپری شده بود سروصدائی از طرف اردوی دولتی شنیده نمیشد و فقط در شهر میان سنگرهای طرفین گاه گاهی تیر تفنگ رد و بدل میشد بطوریکه تحقیق کردیم علت تأخیر عین الدوله در حمله اقداماتی بود که برای بازگردانیدن قشون ما کو بعمل می آورد .

تلگرافات محمدعلیشاه بسردار ما کومنی و فرستادن نمایندگان از طرف عین الدوله نژد سپاهیان ما کو کار خود را کردند و آنها را جمع و شرکت در جنگ تن در دادند و باردوی عین الدوله ملاحق شدند .

روز سیم مهر هنوز هوا بخوبی روشن نشده بود که چهارده توپ از دشت شاطرانلو دامنۀ کوه سرخاب پل آجی بنای آتش فشانی را گذارد و شهر را زیر بمباران گرفتند . مردم تبریز تا آنروز چنین بمبارانی را ندیده بودند تمام شهر بلرزه در آمده بود و بعضی ابنیه سست بنیاد از شدت فشار هوا درهم ریخت از طرف ملیون هم توپخانه بکار افتاد

واردوی دشمن را زیر آتش گرفت .

پس از شش ساعت بمباران باتوپخانه یک ساعت بظهر مانده صدای شیپور ازدوه چی بلند شد و حمله عمومی را اعلام نمود سواروپیا ده چون مور و ملخ بطرف سنگرها و محلاتیکه در تصرف مشروطه خواهان بود حمله بردند و هر چیز را که در جلو پای خود می یافتند از میان بر میداشتند .

دسته ئی از قزاق پیاده از راه پشت بامها خود را بطرف ارک دولتی نزدیک میکرد و شجاع نظام بایک سپاه انبوه از شاهسون خود را بنزدیکی بازار رسانید صدای شیپور و کرنا و غرش توپها گوش انسان را کرمیکرد .

آنروز در حدود چهل هزار نفر بلکه متجاوز در جنگ شرکت داشتند و هر طرف تلاش میکرد طرف دیگر را از پای در آورد و شاهد فیروزی را بدست آورد از سمت دوه چی و پل آجی دو ستون قشون ازدو طرف محله خیابان و اطراف آنرا مورد هجوم قرار دادند .

قشون ما کو که در دفعه گذشته تلفات زیادی داده بود و سرشکسته فرار کرده بود این دفعه برای انتقام و جبران جنگ پیش با جان گذشتگی می جنگیدند .

رحیم خان هم بخلاف گذشته که در مرکز فرماندهی خود مینشست و سپاهیانش را بنجنگ میفرستاد در آنروز تفنگ در دست در جلو سپاهیان خود از راه دروازه دوه چی بحمله بیرحمانه ئی پرداخت و باتوپیکه همراه داشت دروازه اسلامبول را پی در پی بمباران میکرد این بمباران و هجوم تلفات زیادی بمجاهدین وارد آورد از جمله محمدخان برادر زاده ستارخان بود که از پا درآمد .

سالار ارفع با عده زیادی سواروپیا ده از راه هکما حمله برد و چون در آنحدود مجاهدین سنگرهای محکمی نداشتند مقداری از اراضی و خانهای آن محل را تصرف کرد و آنچه بدست آورد تاراج نمود بعضی از مورخین مینویسند این مرد بی انصاف بدستاری سربازها و سوارها وعده ئی از لوطیان شهریک ثلث از یک محله را تاراج و کمترین اثری از آبادی در آنجا باقی نگذارد چون شرح جزئیات جنگ خونین آنروز که در هر دقیقه ده ها هزار گلوله از دهنه توپها و تفنگها خارج میشد و صدای انفجار و ضجه و ناله مجروحین و مردم بی پناه و صدای خرابی ابنیه و عمارات و صدای گوش خراش صداهای شیپور

و کرنا از قدرت قلم ناچیز نگارنده خارج است بکوتاهی میپردازم.

ستارخان محافظت و دفاع محله امیرخیز که حساس ترین و مهمترین مرکز ملیون بود شخصاً عهده دار بود آروز بتمام سنگرها رسیدگی میکرد و مجاهدین را بیایداری تشویق میکرد و بآنها میگفت اگر امروز دشمن موفقیت پیدا نکند و شکست بخورد ما برای همیشه فاتح خواهیم بود.

هنوز بیش از دو ساعت از ظهر نگذشته بود که خبر رسید که مجاهدین که حسین خان ریاست آنها را داشت بایک حمله جسورانه دشمن را درهم شکسته و مقداری تفنگ و شیپورهائی که در دست داشتند از آنها گرفته است.

این خبر مسرت بخش چون برق در تمام شهر منتشر شد و مجاهدین بیش از پیش دلگرم و دلیر شدند.

سپس مجاهدینیکه در تحت فرمان باقرخان بودند و خیابان و اطراف آنرا محافظت میکردند و با کمال سختی میجنگیدند و با فریاد زنده باد مشروطه بقشون مهاجم فشار آوردند و آنرا عقب نشاندند.

قسمتی از قشون دشمن که مرکب از سواران مرنندی پوچی و سربازان قزوینی که مغاره های مجدالملک را سنگر کرده بودند با چند بمب که از طرف مجاهدین قفقازی در میان آنها پرتاب گردید تار و مار شدند و آن سنگر مهم بدست مجاهدین افتاد. یکی از جوانان مجاهد که در این جنگ شجاعت بی نظیری از خود نشان داد و کشته شد حاجی خان پسر علی مسیو بود.

هنوز آفتاب غروب نکرده بود که قشون دولتی با دادن تلفات سنگین بدون آنکه کمترین موفقیتی نصیبشان بشود پشت بمیدان جنگ کرده راه فرار را پیش گرفتند و باردوگاه عین الدوله که با کمال بی صبری انتظار فتح شهر را داشت باز گردیدند.

عده تلفات قشون دولتی را تا پانصد نفر نقل میکنند ولی در اینگونه جنگها کشته و زخمی را نمیتوان بطور تحقیق بلکه تخمین معین کرد نگارنده از اظهار نظر خودداری کرده ولی آنچه مسلم است تلفات طرفین در این جنگ حیاتی بسیار سنگین

بود و شهر بواسطه گلوله‌های توپ خرابی و خسارت زیاد دید.

در گزارشی که قنصل انگلیس مقیم تبریز بوزیر مختار انگلیس میدهند مینویسد: قوای روسیونرها ده هزار نفر است و با کمال سرسختی جنگ میکنند و ممکن نیست تا مشروطیت برقرار نشود و مجلس شورای ملی مفتوح نگردد دست از جنگ و مقاومت بکشند و برای خاتمه دادن با وضع تبریز جز اینکه شاه بدون فوت وقت مجلس را مفتوح کند راهی نیست.

تأثیر موفقیتها

جنگ سوم مهر که با موفقیت مشروطه خواهان خاتمه یافت يك روح امیدواری و اعتماد در مردم تبریز ایجاد کرد و رعیی که اردوی سی هزار نفری دولت در دله با وجود آورده بود از میان رفت اردوی ما کو که بیش از همه موجب وحشت مردم شده بود زبون گردید و اطفال در کوچه و بازار از خان ما کو با مسخره و استهزاء سخن میگفتند و اشعاری که در بز دلی آنها سروده بودند میخواندند.

از طرف دیگر محمد ولیخان سپهدار اعظم که رکن اعظم قدرت و نیروی دولتها بود و در تهور و خود سری شهرت بسیار داشت بنای مخالفت را با عین الدوله گذارد پس از آنکه چند تلگراف به محمد علی شاه کرد و او را دعوت بسازش با مشروطه خواهان تبریز نمود بنای مکاتبه و گفتگو را با سران ملیون و انجمن گذارد.

علی خان منتصر الدوله را محرمانه نزد ستارخان فرستاد و پیغام داد که حاضر است دست از شاه و عین الدوله کشیده بشهر بیاید و بمجاهدین یاری کند و بکمک آنان با دولت استبدادی بجنگد.

ستارخان با کمال ادب و صمیمیت به سپهدار جواب داد که ما از عهده مقابله با قشون دولت بخوبی برخورداریم و تاجان داریم در این راه مبارزه خواهیم کرد هر گاه از سایر نقاط ایران قیامی بر مخالفت محمد علی شاه بشود کامیابی آسانتر خواهد شد و مردم دنیا هم خواهند فهمید که فقط اهالی تبریز خواهان مشروطه نیستند بلکه همه ایرانیان طرفدار حکومت ملی و برقراری مجلس میباشند بالآخرین کمکی را که شما میتوانید بملت تبریز و مشروطیت بنمائید اینست که به تنکابن تشریف برده و سایل یک قیام ملی را در آنجا فراهم بیاورید.

نهم رمضان

در اینروز یکی از جنگهای مهم تبریز بکامیابی ملیون پایان یافت قشون ما کو که راه شوسه تبریز- جلفا را درست داشتند عماراتیرا که روسها در نزدیک شهر کنار جاده شوسه بنا کرده بودند سنگر کرده و چند توپ در روی بلندیهانصب و قسمتی از شهر را زیر آتش میگرفتند چون این ابنیه و عمارات متعلق بروسها بود و روسها پی بهانه میگشتند که قشون به تبریز وارد کنند مشروطه خواهان از توپ بستن باین اماکن خودداری میکردند

از طرف دیگر مجبور بودند راه تبریز را بخارج باز کنند و این مانع بزرگترا که سنگرهای قشون ما کو بود از میان بردارند و پل آجی را که مرکز حساسی بود و از نظر سوق الجیشی اهمیت بسزائی داشت بدست بیاورند چون در روز هجوم بر آن سنگرها که بوسیله توپ و تفنگچی محافظت میشد مشکال بود عدهئی از مجاهدین از جان گذشته فتح آن سنگر مهم را بر عهده گرفته در نیمه شب رهسپار کوی دشمن شدند.

نزدیک پل اسبهای خود را در محل امنی گذارده پیاده از رود آجی عبور کرده تپه بلندی را که در مقابل استحکامات دشمن و بر آن مسلط بود سنگر نموده و آماده کارزار گشتند از طرف دیگر يك عده دویست نفری بسرکردگی مشهدی محمد صادق و حسن آقا قفقازی و حاجی علی خان پسر علی مسیو بر سر پل آجی تاختند و بایک حمله دلیرانه قشون ما کو را مورد هجوم قرار دادند قشون ما کو که از جلو و از جناح چپ مورد هجوم واقع شده بود روحیه خود را از دست داده از جا کنده شدند و راه فرار را پیش گرفتند فقط کسانی که ابنیه روسها را سنگر کرده بودند مقاومت شدیدی از خود نشان دادند ولی پس از هفت ساعت جنگ پای استقامت آنها سست شد و سنگرها یکی بعد از دیگری بدست مجاهدین افتاد.

در گزارشیکه قنصل انگلیس به سفیر انگلیس مقیم طهران داده تلفات جنگ آنروز را دویست نفر نوشته ولی ایرانیانی که در آن جنگ شرکت داشته اند میگویند تا چند کیلو متر اطراف پل آجی از کشتگان و مجروحین مالا مال بود مرده این فتح بزرگ ستارخان را وادار کرد که شخصاً میدان جنگ را باز دید کرده و از مجاهدین و سر

دسته های آنها تشکر کند و باز ماندگان شهدا را دلداری بدهد.

۱۲ رمضان

ستار خان بر آن شد که قسمتی از شهر تبریز را که هنوز در تصرف مستبدین بود اشغال کند تا دیگر برای امنیت شهر مانعی در جلو نداشته باشد این بود که از سمت خیابان و نوبران به ششکلان و سرخاب که در تصرف سواران رحیم خان و شجاع نظام بود حمله بردند سالار ملی پیش از طلوع آفتاب برای آنکه قشون عین الدوله نتواند بیاری سواران رحیم خان و شجاع نظام برخیزد با سیصد نفر سوار بر سر قله شتافت و از سه طرف دیگر دسته های انبوه مجاهدین بسردستگی حاجی خان قفقازی و پسر علی مسیووزینل که یکی از دلیران بود بطرف محلاتیکه در تصرف قشون استبداد بود هجوم بردند اول خانه مقتدر الدوله را که يك سنگراستواری بود و از طرف چند صد نفر محافظت میشد بایک یورش دلیرانه تصرف کردند سپس پسر علی مسیو بادویست نفر مجاهد سنگر مغاره های مجد الملک را که اهمیت بسزائی داشت بدست آورد از سمت بازار کربلائی حسینخان و مشهدی محمد علیخان باششصد نفر مجاهد خود را بسرخاب رسانیدند و حسینخان کوی نظام العلامارا تصرف نمود و پس از يك جنگ خونین که تا غروب آفتاب طول کشید و بقیمت جان چند صد نفر از طرفین تمام شد مشروطه خواهان موفق شدند باقی مانده شهر تبریز را از قشون استبداد و عده ئی او باش که با آنان همکاری میکردند پاك نمایند گرچه این جنگ بقیمت جان چند نفر از برگزیدگان آزادیخواهان تمام شد ولی نتیجه آن بدرجه ئی مهم بود که ملیون بالبخندان و چشم گریان این موفقیت را بیکدیگر شاد باش میگفتند.

نوزدهم رمضان

روز نوزدهم رمضان قشون ملی بطرف انجمن اسلامی سرازیر شد و پس از جنگ خونینی آن مرکز فساد که بیش از یکسال بود نقشه انهدام مشروطیت در آنجا کشیده میشد و کانون روحانیون مستبد بود بدست مشروطه خواهان افتاد سپس محله دوه چی که از نظر سوق الجیشی اهمیت بسزائی داشت در همان روز در تصرف مجاهدین درآمد و امام جمعه و حاجی میرزا حسن آقا مجتهد و حاجی میرزا محسن و شجاع نظام و رحیم خان

راه فرار را پیش گرفته و در اردوی عین الدوله پناهنده شدند.

مجاهدین انجمن اسلامی را خراب کردند و آنچه در آن یافت میشد بتاراج بردند سپس ستارخان سنگرهایی که قشون استبداد در محله‌های مفتوحه بنا کرده بودند بازدید کرده دستور ترمیم آنها را داد وعده‌ئی از مجاهدین را بنگاهداری گماشت عین الدوله چون موقعیت خودش را در باغ صاحب دیوان خطرناک دید بناچار آنجا را تخلیه کرد و در باسمنج سکنی نمود برای آنکه محلاتیکه مفتوح شده بود غارت نشود ستار و باقرخان اعلان داشتند که هر کس مزاحم مردم بشود و یا کسی را غارت بکند بسختی مجازات خواهد شد و نیز چند دسته از مجاهدین را مأمور حفظ انتظام و امنیت مردم محلات فتح شده نمودند

برای آنکه از وقایع و حوادثیکه در آن روزهای تاریخی در سایر نقاط ایران مخصوصاً در رشت و اصفهان و طهران میگذشت جلو نیفتیم و هم آهنگی را در مسیر تاریخ حفظ کنیم قشون استبداد و مشروطه را در تبریز مقابل هم کشیده و با سر سختی میجنگیدند بحال خود گذارده بطهران و شهرستانها برمیگردیم و حوادثی را که در ایام مسافرت مابه تبریز روی داده بود بنظر خوانندگان میرسانیم.

فصل شصت و نهم

تحصن در سفارت عثمانی

فشار دستگاه استبداد به آزادیخواهان ویاس از باز شدن مجلس و اطمینان باینکه آنچه محمدعلیشاه وعده میدهد جز دروغ و نیرنگ مقصود و منظوری ندارد مشروطه خواهانیکه در گوشه و کنار طهران منزوی و مخفی بودند بناچار جلسات سری تشکیل دادند و بر آن شدند که یک مرکز اجتماعی بوجود آورند و صدائی بر ضد محمدعلیشاه و دولت باغشاه بلند کنند پس از مشورت بادو روحانی مشروطه خواه صدرالعلماء و میرزا سید محمد امام که پس از برقراری مشروطه امام جمعه طهران شد تصمیم گرفتند که بملاحظه شرکت این دوروحانی از تحصن در یک سفارت اروپائی اجتناب کنند و برهبری آنان در سفارت عثمانی که یک سفارتخانه اسلامی است متحصن گردند.

این بود که صدرالعلماء و میرزا سید محمد امام با جمعی از مشروطه خواهان و تجار و اصناف به سفارت عثمانی رفتند و بزرگواران موفق شدند که در آنجا پناهنده گردند دیری نگذشت که عده پناهندگان بچند صد نفر رسید که اکثر آنها از معارف طهران و مورد احترام مردم بودند.

مشکلیکه در کار بود و متحصنین آن مشکل را نادیده و یاناچیز تصور کرده بودند این بود که رژیم استبداد مطلق در عثمانی حکمفرما بود و سلطان عبدالحمید پادشاه عثمانی که یکی از ظالمترین سلاطین جهان بود بانقض مشروطیت ایران مخالفت میکرد و کمال کوشش را در تقویت محمدعلیشاه برای ریشه کن کردن آزادی در ایران بکار میبرد.

همینکه به سلطان عبدالحمید خبر رسید که جمعی از مشروطه خواهان ایران در سفارت عثمانی طهران پناهنده شده اند بسیار بر آشفت و بصدر اعظم دستور داد که موضوع

را در هیئت دوات مطرح و بیک نحویکه مخالف با حیثیت دولت عثمانی نباشد پناهندگان
را از سفارت عثمانی بیرون کنند .

صدرالعلما سید محمد امام

انجمن سعادت اسلامبول از قصد دولت عثمانی آگاه شده و در صدد جلوگیری
برآمد و با کلیه وسائل ناچیزیکه در دست داشت کوشش کرد که دولت عثمانی را از

آن قصد باز دارد.

دولت آبادی مینویسد چون من با شیخ الاسلام عثمانی که ریاست روحانیون آن کشور را عهده دار بود و در هیئت دولت عثمانی عضویت داشت و مورد احترام همگی بود دوست بوده پس از آنکه مسبوق شدم که سلطان عثمانی تصمیم دارد بسفیرش امر بدهد پناهندگان را از سفارت برانند بیدرنگ بملاقات شیخ الاسلام شتافتم و با و از طرف ایرانیان مقیم عثمانی گفتم راست است که رژیم دولت عثمانی بر پایه سلطنت مطلقه استوار است ولی باید باین نکته توجه فرمائید که جمعی از مسلمانان ایران بقیادت عده‌ئی از روحانیون که مورد احترام جامعه مسلمانان اند از نظر اینکه سفارت عثمانی یگانه سفارت دولت اسلامی در طهران است و مردم ایران هم مسلمان هستند نخواستند در یک سفارت عیسوی مذهب پناهنده بشوند بسفارت مسلمان عثمانی پناهنده شده‌اند و هرگاه آنها را از سفارت بیرون کنند آنها بناچار در یکی از سفارتخانه های نصرانی پناهنده خواهند شد و این یک توهین بزرگ برای اسلام است و در تمام دنیا گفته خواهد شد که یک دولت اسلامی جمعی از روحانیون و مسلمانان را از سفارت خود بیرون کرد و سفارتخانه‌های غیر مسلمان آنها را پناه دادند.

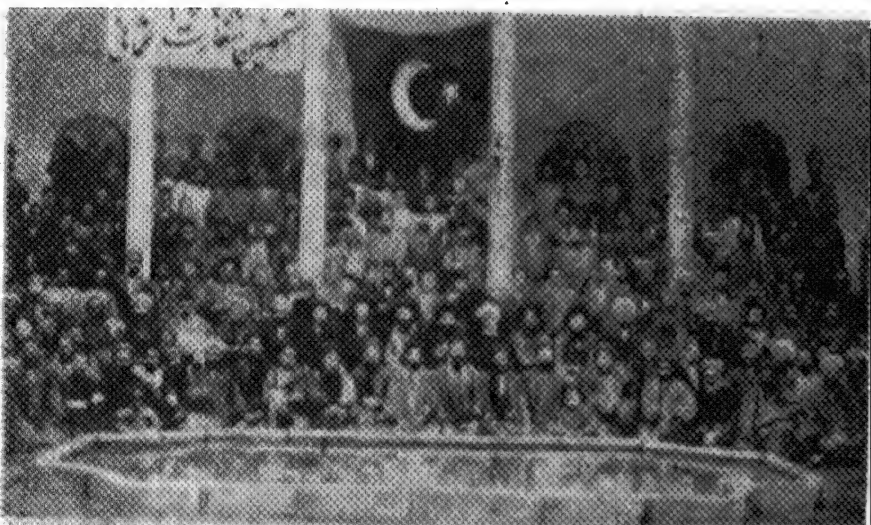
گفته های من در شیخ الاسلام که مرد پاک نژادی بود و از ادبیات فارسی هم بی بهره نبود و نسبت بایرانیها محبت مخصوص داشت اثر بسزائی نمود و بمن قول داد که آنچه در قوه دارد برای جلوگیری از راندن ایرانیها از سفارت بکار خواهد برد این بود که در جلسه دولت موضوع را مطرح کرد و بطور صریح گفت که جمعی از مسلمانان بیک دولت اسلامی پناه برده اند و قوانین و قواعد اسلام بما اجازه نمیدهد که آنها را برانیم و آنها ناچار بشوند بیک سفارت مسیحی پناهنده بشوند بعلاوه این عمل يك لطمه شدیدی بحیثیت ما وارد خواهد کرد و بسیاری از مسلمانان جهان را از ما امید خواهد ساخت.

و هرگاه هیئت دولت چنین تصمیمی بگیرد من از مقامیکه دارم استعفا خواهم کرد این تهدید شیخ الاسلام هیئت دولت را وادار کرد که از تصمیمیکه گرفته بودند صرف نظر کنند و مزاحم پناهندگان نشوند.

ولی با همه این احوال سفیر عثمانی و اعضاء آن سفارتخانه که کارکنان دستگاه استبدادی بودند نسبت بایرانیان متحصن بی اعتنائی میکردند و مشکلاتی برای آنها تولید

مینموده اند که شرح آن بسیار مفصل و نگارش آن از حوصله این کتاب بیرون است . ولی خوشبختانه طولی نکشید که آتش انقلاب مشروطیت در کشور عثمانی شعله ور شد و ستاره آزادی در افق اسلامبول طلوع کرد سلطان عبدالحمید جابر خلع شد و حکومت مشروطه در آن سرزمین برپا گشت این پیش آمد صرف نظر از آنکه یک عامل بسیار مهم و مؤثر در پیشرفت انقلاب مشروطیت ایران گشت و آزادیخواهان ایران را تقویت و دلگرم نمود پناهندگان سفارت عثمانی از آن تاریخ به بعد با آزادی بیشتری دست بکار مخالفت با دربار باغشاه شدند و سفیر عثمانی و اعضاء آن سفارتخانه هم بخلاف گذشته نسبت بمتحصنین راه مهربانی پیش گرفتند و در راه رضایت آنان آنچه مقدور بود فرو گذار نکردند .

محمد علی شاه و دربار استبداد چون نتوانست دولت عثمانی را وادار کند که

پناهندگان را از سفارت بیرون کنند برای بیچاره کردن آنان دست بکارها و اقدامات پستی زد که انسان را دچار حیرت میکند از جمله کارهایش یکی این بود که دهائی مارگیر پیدا کرده و پول گزافی به آنها دادند و آنها چندین جعبه پر مار کردند و

در نیمه شب بسفارت عثمانی رفته و مارها را در سفارت ریختند .

صبح که متحصنین از خواب بیدار شدند با تعجب دیدند که صدها مار از در و دیوار اطاقها و باغ بالاوپائین می رود و بناچار چند روزی کار آن بدبختها مارگیری و مارکشی بود .

بعلاوه صدها سرباز و پلیس اطراف سفارت عثمانی را گرفته بودند و چون کسی میخواست به آنجا برود دستگیر و حبسش میکردند و انواع مصائب نسبت به آنان روا میداشتند .

ناگفته نماند که از جمله وقایعیکه در سفارت ترکیه پیش آمد و همه مردم را متأثر

نمود این بود که مرحوم صدرالعلما که پیشوای متحصنین بود و در نیکی فطرت و آزادی عقیده و خیرخواهی نه فقط در میان روحانیون بلکه میان ایرانیها نظیر نداشت چون دو ماه بود حمام نرفته بود دستور داد سماور بزرگی را آتش کردند تا استحمام کند بد بختانه در موقعی که برای حمام گرفتن لخت شده بود سماور آب جوش برگشت و تمام بدن پیرمرد ضعیف المزاج را بطوری میجروح و سوزاند که چندین ماه بها سختی و درد بستری بود.

آقا سید علی آقا یزدی

در جرگه مشروطه خواهان در آمد

بعد از توپ بستن مجلس طولی نکشید که آقا سید علی آقا یزدی آمد و شد را بادرستگاه استبداد کم کرد و برای چند ماهی انزوا اختیار کرد ولی در مجالس خصوصی از اوضاع دوات انتقاد میکرد و اظهار عدم رضایت از شاه مینمود دوستانش میگفتند چون آقا سید علی آقا از بیداد گریهای محمد علی شاه ناراضی و متنفر است از او روگردان شده دشمنانش شهرت میدادند که چون بانتظار آتش ترتیب اثر نداده اند و عبارت دیگر او را ببازی نگرفته اند دلتنگ شده بعضی ریشه دلتنگی او را از مخالفتی که با حاجی شیخ فضل الله پیدا کرده بود میدانستند بهر حال علت دلتنگی و مخالفت آقا سید علی آقا هر چه

آقا سید علی آقا یزدی

بود و ما امیدواریم که همان علتی که دوستانش میگفتند صحیح باشد طولی نکشید که علم مخالفت را برضد دستگاه استبدادی بلند کرد و علناً بطرفداری از مشروطیت قیام نمود.

چون این مرد روحانی از نعمت جرأت و جسارت و نطق و بیان برخوردار بود مخالفتش با دستگاه باغشاه بسیار سودمند افتاد بهمین جهت مشروطه خواهان طهران گرد او جمع شدند و در اندک مدتی حوزه او گرم شد و پیروانی پیدا کرد .

اتفاقاً يك واقعه تأسف آوری در آن روزها پیش آمد که موقع را برای تظاهر بر ضد محمدعلیشاه و مستبدین مساعد کرد و آن فوت مرحوم حاجی میرزا احسین حاجی میرزا خلیل بود این مرد بزرگ روحانی و مرجع تقلید که از همه علمای شیعه محترمتر و مسن تر و از طرفداران مشروطه بود در همان روزها بر حمت ایزدی پیوست و تمام مسلمانان مخصوصاً مشروطه خواهان را متأثر و عزادار نمود پس از انتشار خبر فوت آن مرحوم آقای سیدعلی آقا بدستگیری مشروطه خواهان مجلس ترحیم مفصلی در خانه اش ترتیب داد و چادری بر پا کرد و هر روز هزار هانفر در آن مجلس ترحیم شرکت میجستند در آخر مجلس سوگواری آقا سیدعلی آقا که از توجه مردم و استقبالیکه از طریقه تازه اش کرده بودند خوشوقت و مسرور بود منبر میرفت و با حسن بیانی که داشت از اوضاع مملکت و دستگاه دولت انتقاد میکرد و از اصول مشروطیت و حکومت ملی و قانون اساسی طرفداری مینمود .

این مجلس ختم که صورت جلسه تبلیغاتی به نفع مشروطه خواهان بخود داده بود و در میان مردم با حسن نظر استقبال شده بود انعکاس شدیدی در باغشاه ایجاد کرد و شاه را نسبت به آقا سید علی آقا خشمگین نمود و امر داد که عده ای سر باز بخانه آقا سیدعلی آقا رفته و چادر را بخوابانند .

با وجود آنکه چادر را خوابانیدند باز فردا مجلس ختم با جمعیت بیشتری تشکیل شد و احساسات پر شور از طرف مردم نشان داده شد محمدعلیشاه دستور داد که مجلس ختم را بهم زنند و از حضور مردم جلوگیری نمایند .

آقا سیدعلی آقا چون موقعیت خود را خطرناک دید و باو گفته بودند که ممکن است حکم دستگیری از طرف شاه صادر بشود و زندانی گردد و از طرف دیگر نمیخواست از کاریکه دست زده بود و از طرف مردم بانی کوئی استقبال شده و وجهه ملی بدست آورده بود و در حقیقت دکانی در مقابل حاجی شیخ فضل الله باز کرده بود دست بکشد با مشورت

تحصن در سفارت عثمانی

عده‌ئی از مشروطه خواهان و ملاها مخصوصاً آقای میرزا مصطفی آشتیانی بر آن شدند که در يك محلی که مصون از حمله و تعرض باشد رفته و در آنجا علناً و بدون پرده بر ضد محمدعلیشاه قیام نمایند و هرگاه بيك سفارتخانه‌ئی پناهنده میشدند نمیتوانستند آزادانه منبر بروند و مردم را جمع کنند بهتر دانستند که مجتمعاً بحضرت عبدالعظیم رفته و در آنجا متحصن شوند و راهیرا که روحانیون صدر مشروطه اختیار کرده بودند در پیش بگیرند.

فصل هفتم

در مقامات خارجی

تلگراف سر جان بارکلی به سرادار دگری نقل از کتاب آبی

وزیر خارجه ایران بمن اطلاع داد که شاه در نظر دارد خود يك مجلس شورائی تأسیس نماید من از اینکه شاه از این طریق در صدد است از مواعید خود دوری جوید اظهار یأس نموده و خاطر نشان نمودم که انتخاب اعضاء و تشکیل مجلس توسط ملت یکی از خصوصیات هر نوع حکومت مشروطه است و سه نفر از وزرائیکه نفوذ و اقتدار زیاد دارند باعث این اوضاع اندوهگین مملکت شده اند و بر مجلسی که پیشنهاد شده کنترل تام خواهند داشت و باید سفارتین متفقاً اقدام نمایند و مطالب را صاف و روشن بگویند.

تلگراف سر جان بارکلی به سرادار دگری

صدر اعظم ایران دیروز بمن اطلاع داد که شاه بنابر نمایشیکه روز پنجشنبه در باغشاه داده شد دستخطی برای طبع فرستاده در آن مذکور است که مجلسی که مخالف با اسلام است اعطا نخواهد نمود.

کمال لزوم را دارد که بدون فوت وقت من و سفیر روس یادداشتی بشاه بفرستیم و صراحتاً متذکر بشویم و اظهار تأسف بنمائیم که شاه مواعید خود را نقض نموده و چنین تأسف انگیزی گرفته است و بنصایح مشاورین بدخواه گوش داده و بعراضیکه نماینده احساسات حق ملت ایران نیست گوش داده است فقط راهیکه برای فرونشاندن انقلاب آذربایجان و رضایت ملت ایران است برقراری مشروطیت میباشد.

سپس اضافه میکند دستخط شاه امروز منتشر شد و در آن صریحاً نوشته شده بود که اعلیحضرت بکلی از تأسیس پارلمان منصرف شده است زیرا علما چنین مجلسی

را مخالف دین اسلام میدانند.

در تلگراف دیگر تذکر میدهد که انقلاب آذربایجان و موفقیت مشروطه خواهان آن سامان موجب خشم و عدم رضایت روسها شده است مخصوصاً از این جهت که انقلابیون قفقاز بامشروطه خواهان تبریز همدردی و اقدامات مشترك مینمایند.

روزنامه بورس گازت و روزنامه نوویه ورمیا مقالاتی در باب انقلاب آذربایجان نگاشته و در آن مقالات متذکر شده بودند که بواسطه عدم مداخله روسها در آذربایجان و عدم توانائی محمدعلیشاه موقعیت ستارخان محکمتر میشود و هرگاه این وقایع سابقاً روی میداد دولت روس طور دیگر عمل میکرد چنانچه خیوه و خجند و ترکمانیه برای آنکه بر قوافل روس حمله میکردند آزادی خود را از دست دادند ولی حالا تجارت روس در آذربایجان خسارت میبیند و اقدامی نمیشود باید دانست تاکی دولت روس این وضع را تحمل خواهد کرد و خسارات مالی و خسارات سیاسی و از دست دادن نفوذ خود را نادیده خواهد گرفت سپس اضافه میکند دولت روس مثل یک تماشاچی اوضاع ایران را نگاه میکند و اقدام مؤثری نمیکند.

دولت روس بواسطه رویه باری بهر جهت که در آذربایجان پیش گرفته مقصر است زیرا ممکن است فردا آذربایجان بدست انقلابیون مستقل بشود و ما خود را در کنار یک مملکت انقلابی و هرج و مرج طلب بیابیم و اثرات سوء آنرا در قبال تاتار و قفقاز بکشیم اگر دولت روس نمیخواهد دولت عثمانی از وضعیت ایران استفاده کند باید بدون فوت وقت راجع به آذربایجان تصمیم بگیرد و آن ناحیه خطرناک را از صورت فعلی بیرون بیاورد و سلطه خود را در آنجا با قدرت برقرار کند.

ماژر استکس چنین میگوید

یکی از اعضاء سفارت انگلیس که گویا منشی زاده بود ویا میرزا زین العابدین خان منشی باشی برای نگارنده نقل کرد که یکی از همان روزهای بحرانی ماژر استکس آتاشه نظامی سفارت انگلیس که سپس بمقام ژنرال نائل شد با حال عصبانی بمن گفت این شاه ایران قول و فعلش هر دو ناصواب است و باو کمترین اعتمادی نمیتوان داشت زیرا پیش

ازتوپ بستن مجلس باماقول وقرار داد کرده بود که بهیچکدام آن عمل نکرد . سپس چنین گفت روسها از انقلابات ایران فوق العاده عصبانی و ناراضی بودند چون انقلابیون ایران با انقلابیون روسیه رابطه پیدا کرده بودند و بهم کمک میکردند و روسها نمیخواستند بقول خودشان یک کانون انقلاب و فساد در همسایگی کشورشان وجود داشته باشد و میخواستند بهر نحو که ممکن است انقلابات ایران به نفع محمد علی شاه از میان برود ماهم چون باروسها متحد بودیم و برای سیاست عمومی مجبور بودیم که با آنها همکاری کنیم و رضایت آنها را جلب نمائیم و کاری نکنیم که در سیاست عمومی که اهمیت حیاتی برای انگلستان دارد و ما بدوستی و حمایت روسها احتیاج کامل داریم سرباز زنند و از مارنجش پیدا کنند این بود که بدو شرط موافقت کردیم که آتش انقلاب در ایران خاموش شود و آرامی جای انقلاب و کشمکش هارا بگیرد شرط اول ما این بود که برای از میان بردن مجلس و انجمنها خونریزی نشود و حتی الامکان بمردم صدمه نرسد شرط دوم ما این بود که بعد از انحلال مجلس بدون فوت وقت اعلان انتخابات عمومی صادر شود و مجلس دیگری جای مجلس از میان رفته را بگیرد البته ماهم مایل بودیم که مجلسیکه بعداً سرکاری آید افرادش عاقل تر و اعتدالی باشند و برای اینکه دو باره آتش انقلاب روشن نشود از انتخاب افراد انقلابی بنحوی جلوگیری بشود .

محمد علی شاه هر دو شرط ما را قبول کرد و قول قطعی بمداد که بعهد خود وفادار باشد ولی این مرد بی حقیقت به عهدیکه کرده بود وفانکرد اول آنکه جمعی یگانه را بدون محاکمه گشت و اگر پروتستهای پی در پی ما و سایر دول جلو بیرحمی او را نمیگرفت شایندعه زیادیرا از میان میبرد ثانیاً با اینکه مکرر در مکرر قول صریح و وعده داد که اعلان انتخابات را امضاء و منتشر نماید و مجلس جدید را افتتاح کند بقول و وعده خودش وفا نکرد و ما تا امروز از این مرد جز دروغ و دورویی چیزی ندیدیم .

يك حقیقت غیر قابل انکار

حقیقت مطلب اینست که با آنکه روسها در ظاهر با انگلیسها همکاری میکردند و سفیر روس و انگلیس باتفاق شاهرآ ملاقات میکردند و فشار می آوردند که

محمدعلیشاه بقول و وعده ئیکه داده وفا کند و مجلس را افتتاح کند ولی در باطن روسها مطلقاً بگسترده شدن بساط مشروطیت مایل نبودند و نمیخواستند که مجلس و مشروطیت دوباره در ایران برپا شود و محمدعلیشاه هم بخوبی باین حقیقت پی برده بود و با اعتماد کامل به پشتیبانی باطنی روسها در مقابل ملت و انگلیسها مقاومت میکرد زیرا دستگاه حکومتی ایران در آن زمان در دست روسها بود و در حقیقت سفیر روس و لیاخف فرمانفرمای مطلق ایران بودند و پس از یک قرن موفق شده بودند که دست انگلیسها رقیب دیرینه خود را از کارهای ایران کوتاه کنند.

بعلاوه روسها که از دیر زمانی دیگکطمعشان برای بردن آذربایجان بجوش آمده بود و میخواستند بهر قیمت که شده آذربایجان را اشغال کنند جنگ میان مشروطه خواهان و محمدعلیشاه موقع را مناسب برای اشغال آذربایجان از طرف روسها کرده بود چنانچه عاقبت هم روسها آذربایجان را اشغال کردند و کردند آنچه را که در تاریخ نظیر آن کمتر دیده و شنیده شده و هر گاه جنگ جهانی اول پیش نیامده و انقلاب سرخ در روسیه ظهور نکرده و دولت تزاری از میان نرفته بود بطور حتم و یقین نه فقط آذربایجان بلکه قسمتی از خاک ایران منجمله خراسان و مازندران و گیلان و گرگان از ایران جدا و ضمیمه روسیه میشد.

تلگراف سر جان بارکلی به سران واردگری

دیروز وزیر خارجه ایران علاء السلطنه از من ملاقات کرد و گفت متحد المالروز یکشنبه شما مخصوصاً نصایح شمارا جمع بسوء سلوک اطرافیان شاه بسیار رنجش خاطر پیدا کرده سپس گفت دستخط شاه در جواب تقاضای علماء برای این بود که مجلس مثل مجلس سابق دیگر تشکیل نشود و هنوز شاه بر این عقیده است که مجلسی که مناسب با اوضاع و مخالف شرع اسلام نباشد تأسیس نماید بعد گفت شاه مصمم است هر چه زودتر يك مجلس مشاوره تأسیس کند.

فصل هفتاد و یکم

بیاهندگان قلهك

در زمان استبداد قلهك وزیر گنده که محل باغ تابستانی سفارت انگلیس و روس بود در تحت حمایت آن دو سفارتخانه قرار گرفته و مردمانیکه در آن دود هکده سکنی داشتند و یا سکنی میکردند از حمایت آن سفارتخانه ها بهره مند میشدند و مأمورین دولت حق مداخله در امور آن دو محل را نداشتند.

پس از آنکه محمد علی شاه و عمال استبداد بنای سختگیری را نسبت بمشروطه خواهان پیش گرفتند و حتی کسانی که تأمین گرفته بودند امنیت و آسایش نداشتند و عده ئیکه پس از چند ماه حبس و زنجیر در باغ شاه معتمدین شده بودند دیگر نمیتوانستند در طهران زیست کنند و وسائل مهاجرت بخارج ایران را هم نداشتند و نمیخواستند رسماً در جرگه متحصنین حضرت عبدالعظیم و سفارت عثمانی وارد بشوند برای اینکه در محل نسبتاً امنی سکنی کنند و تاحدی از تجاوزات مأمورین دولت در امان باشند بقلهك رفته و هریك باغی اجاره کرده و در آنجا سکنی نمودند و در نتیجه در اندك زمانی قلهك يك مرکز مهم فعالیت مشروطه خواهان شد و از آنجا توانستند باقشون ملی که در اصفهان و گیلان تشکیل یافته بود رابطه پیدا کنند و اطلاعات لازمه را از اوضاع طهران و قوائیکه محمد علی شاه جمع آوری کرده بود بآنها برسانند و نیز وسائل مسافرت افراد و مشروطه خواهانیکه مایل بودند بار دوهای مجاهدین ملحق شوند فراهم کنند و مهمتر از آنچه گفته شد قوائی در طهران تهیه و تجهیز نمایند که بمحض نزديك شدن قشون ملی بطهران مسلح شده و بیاری آنان بجهنگ پردازند طبعاً برای موفقیت در يك همچو امر خطیری يك مرکزیکه از دستبرد مستبدین مصون باشد کمال ضرورت را داشت و احتیاط

ایجاب میکرد که درخفا و دور از چشم بدخواهان نقشه‌ای که در پیش بود انجام یابد .
از جمله کسانی که در قلهک سکنی کردند یکی مرحوم صنیع الدوله بود که در آنجا باغ تابستانی داشت دیگری میرزا سلیمان خان میکده بود که پس از استخلاص از حبس باغشاه چون نمیتوانست در طهران بماند در قلهک باغی اجاره کرد و تافتح تهران خود و خانواده اش در آن باغ سکنی داشتند و با سایر مشروطه خواهان مشغول فعالیت بود حسینقلی خان نواب حاجی میرزا علی محمد دولت آبادی مستعان الملک رئیس کمیته جهانگیر که در آینده از آن سخن خواهم گفت اسدالله خان ابوالفتح زاده و خانواده و برادرانش اعتضاد الحکما کریم دواتگر مستشار الدوله بعد از استخلاص از باغشاه محمدعلی ملک زاده بعد از استخلاص از حبس باغشاه و جمعی دیگر من جمله عده‌ئی از ارامنه آزاد یخواه .

فعالیت این عده که در قلهک سکنی کرده بودند برای کامیابی مشروطیت سهم بسزائی داشت و کمک مؤثری نمود چنانچه در اندک زمانی موفق شدند صد ها نفر را مسلح کرده با هزار حمت بیاری اردوهای ملی گیلان و اصفهان که در حال تشکیل بود بفرستند و نیز صد ها نفر را در طهران مخفیانه مسلح و آماده نمایند تا در موقع وارد کارزار بشوند بالاتر از همه رعبی بود که در نتیجه تبلیغات شدید توانستند در دل مستبدین و کرسی نشینان باغشاه بوجود بیاورند و روحیه آنها را متزلزل نمایند .

فعالیت مهاجرین

آزاد یخواهانی که از ایران تبعید شده و یافزار کرده بودند به چند دسته تقسیم شدند و هر دسته‌ئی یکی از پایتختهای مهم را مرکز فعالیت خود قرار داده مبارزه را با دستگاه استبدادی ایران آغاز کردند تقی زاده و چند نفر دیگر بلندن رفته و بر هبری پروسور برون مستشرق معروف و ایران دوست نامی مجمعی تشکیل دادند و جمعی از نمایندگان آزاد یخواه مجلس عوام انگلیس و عده‌ئی از طرفداران آزادی ایران در آن مجلس عضویت یافتند و بفعالیت پرداختند و سیاست دولت انگلیس را نسبت بایران ظالمانه اعلام کردند و معاهده ۱۹۰۷ را که با پافشاری انگلیسها منعقد شد ریشه همه مصائب و بدبختیهای ایران خواندند و بدولت انگلیس فشار آوردند که باید در سیاست خود در ایران تجدید

نظر کند و برای اعاده مشروطه و انتخابات مجلس شورای ملی در ایران پافشاری کند و بیش از این راضی نشود که ملت ستمدیده ایران ملعبه هوای نفس يك پادشاه جابر و سیاست مستبدانه روسیه گردد.

مقالات مفصلی در جراید کثیرالانتشار برای منظور فوق بطبع رسانیدند و اعلامیه‌های متعدد منتشر کردند و سروصدائی در انگلستان بنفع مشروطیت ایران بوجود آوردند از جمله اقدامات مؤثر آن مجمع این بود که با تمام قواء کوشش کرد که دولت انگلیس كمك مالی بدستگاه استبدادی ایران نکند و در بار باغشاه موفق بقرضه ئیکه برای بدست آوردن آن کوشش میکردنشود زیرا یقین داشتند که اگر پولی بدست محمد علیشاه برسد موفق خواهد شد قیام تبریز را از میان بردارد و مایون آن ایمان را شکست بدهد.

مشروطه خواهانیکه در پاریس بودند عده شان زیاد تر از سایر نقاط و مجامعشان پر سرو صدا تر بود بیش از پنجاه نفر از کسانی که بمشروطه خواهی معروف بودند و زحماتی در آن راه کشیده بودند در پاریس جمع شده بودند یکعده از شاهزادگان و اعیان هم که مشروطه خواه نبودند ولی چون دشمن محمد علیشاه بودند مثل ظل السلطان و جلال الدوله و علاء الدوله با مشروطه خواهان هم صدا شده بودند و تا حدی به آنها یاری میکردند مهاجرینیکه در انگلستان و فرانسه بودند با مراکز ملی ایران رابطه داشتند و آنها را پیاداری و مقاومت تشویق میکردند و نمایندگانیهم از طرف خود بتبریز و گیلان فرستادند و نیز بانجمن سعادت اسلامیون تماس تلگرافی داشتند و يك هم آهنگی میان این مراکز ملی موجود بود کلیه مجامع مذکور با روحانیون نجف رابطه داشتند و احکام و دستورات مراجع تقلید بوسیله انجمن سعادت بنقاط مختلفه ایران میرسید.

معاذ السلطنه که یکی از مشروطه خواهان پاکدامن و با ایمان بود و تا آخر عمر هم تقوای سیاسی خود را حفظ کرد و سرپر شور و روحی متعصب در راه مشروطه خواهی داشت بخیال افتاد روزنامه صور اسرافیل را در پاریس منتشر کند و در این راه زحمت

بسیار تحمل کرد ولی متأسفانه مقامات دولتی فرانسه با نشر آن روزنامه موافقت نکردند و معاضد السلطنه مجبور شد برای نشر روزنامه مذکور بسویس که يك کشور آزاد در تمام معنی کلمه بود برود و در آنجا روزنامه صور اسرافیل را منتشر کند این بود که بسویس رفت و با دستیاری چند نفر از مشروطه خواهان بنشر آن نامه ملی همت گماشت و موفق شد که چند نمره با همان سبك و مسلکی که روزنامه مذکور داشت منتشر نمایند و مجاناً بتمام نقاط ایران بفرستند.

از جمله کارهایی که معاضد السلطنه در سویس کرد این بود که يك تابلو نقاشی که در آن ملك المتكلیین در روی کرسی خطابه قرار گرفته مشغول سخن رانیست و اکثر پیشوایان مشروطه ایستاده و نشسته و بخطابه او گوش میدهند تهیه کرد و عکسهای متعدد از روی آن برداشت و برای مجامع مشروطه خواهان فرستاد این تابلو که بدست يك نقاش ماهر کشیده شده کمال دقت را در شباهت اشخاص بکار برده بود.

بطوریکه میرزا کریم خان رشتی و معاضد السلطنه نقل میکردند لنین رهبر آزادیخواهان روسیه در آن زمان در سویس میزیسته و با آنان آشنائی پیدا کرده و توصیه‌هایی بمراکز آزادیخواهان روسیه برای تقویت و معاضدت انقلابیون ایران نمود و در روزنامه‌ئیکه در سویس بمدیریت خود منتشر مینمود مقالاتی چند راجع بمشروطیت ایران و همکاری دولت مستبد ایران بادولت تزاری و مظالم روسها در ایران و فجایع اعمال محمدعلیشاه منتشر نمود.

یکی از کارهای مهمیکه در پاریس شد و مادر موقع خود به تفصیل خواهیم نگاشت تهیه قیام ایل بختیاری بقیادت سردار اسعد که آن زمان در پاریس میزیست برضد دستگاه استبدادی باغشاه بود ناصرالملک در آن زمان در پاریس میزیست و با آنکه همیشه با احتیاط زندگی میکرد و رویه محافظه کاری را از دست نمیداد و در مجامع و محافلی که مهاجرین داشتند کمتر حضور پیدا میکرد بواسطه اطلاعات عمیقیکه در سیاست اروپا مخصوصاً انگلستان و آشنائیکه با بعضی از رجال مهم انگلیس داشت اندر زها و راهنمائیهایش فوق العاده سودمند بود و وجود او يك تکیه گاه معنوی و يك ناصح عاقل و مطلع برای مشروطه خواهان بود.

از جمله مهاجرینیکه به نیکی باید از آنها نام برد و زحماتشان را تقدیر کرد ممتاز الدوله

رئیس مجلس شورای ملی - میرزا محمد صادق طباطبائی - دکتر اسماعیل خان امین المملک حاجی میرزا یحیی دولت آبادی - میرزا علی اکبر خان دهخدا - معاضد السلطنه - معتمد خاقان شکر الله خان بودند و از جمله کسانی که وجودش سبب بالاترین خطر و بدبختی برای مشروطه شد و در آن زمان در پاریس میزیست و همه انتظار داشتند که با ثروت زیاد و پول و افر بکه در بانکهای اروپا داشت مساعدت و کمک مالی در راه نهضت مشروطیت بمردم تبریز خواهد نمود ظل السلطان بود ولی آنمرد نظرتنگ با اینکه سبکسرانه آرزوی تخت و تاج ایران را در دل میپرورانید و خیال میکرد که هرگاه مشروطه خواهان محمد علی شاه را از میان بردارند ممکن است به آرزوی خود برسد کوچکترین کمک مالی بمشروطه خواهان تبریز که با کمال تنگدستی بادشمن بیرحم در جنگ و ستیز بودند نکرد.

تحصن در حضرت عبدالعظیم و شهادت

میرزا مصطفی آشتیانی

بیدادگریهای روز افزون عمال استبداد و فشاریکه بمردم وارد میشد مخصوصا اجمام گسستگی او باش در شهر طهران که هر شب بسلامتی شاه اسلام پناه عرق میخوردند و عربده میکشیدند مردم را بجان آورده بود و از طرف دیگر فتوحات مشروطه خواهان تبریز روزنه امیدی در دلها بوجود آورده بود و امیدوار شده بودند که مشروطه برای همیشه نمرده و بزودی با جراحات زیادی که برپیکرش وارد آمده پیا خواهد خاست این بود که جمعی بقیادت آقاسید علی آقا یزدی و آقا سید مصطفی قنات آبادی و آقامیرزا مصطفی آشتیانی وعدهئی از وعاظ و طالب بر آن شدند به حضرت عبدالعظیم رفته تحصن اختیار کنند و در آن حصن حصین علم مخالفت را بر ضد محمد علی شاه بلند نمایند این فکر لباس عمل پوشید و عده زیادی در حضرت عبدالعظیم گرد هم جمع آمدند روزها وعاظ بمنبر میرفتند و مردم را بیاری مشروطه و آزادی دعوت میکردند این متحصنین با کسانی که در سفارت عثمانی پناهنده شده بودند و پناهندگان قلهک در تماس بودند و نیز با انجمن آذربایجان رابطه داشته و چند نفر را بزحمت بآن سامان روانه کردند.

در میان مردانی که در حضرت عبدالعظیم متحصن شده، بودند میرزا مصطفی آشتیانی سرپرشوری داشت و در تدبیر و کاردانی قدرت بسزائی از خود نشان میداد و در حقیقت محور عملیات خصمانه شدیدی بر ضد محمد علیشاه شده، بود مرحوم آقا میرزا مصطفی بطوریکه در جلد اول این تاریخ نگاشتیم از عنفوان جوانی رغبت سیاست داشت و جنبه سیاسی اش بر جنبه روحانیتش غلبه داشت.

و از طلوع مشروطیت بطرفداری از امین السلطان اتابک بر ضد عین الدوله قیام کرد و بجرگه مشروطه خواهان پیوست.

در این زمان هم طولی نکشید که تأثیر وجودی و لیاقت ذاتی و کاردانی خود را نشان داد و مصدر کارهائی شد که محمد علیشاه را نگران کرد آن شاه بیدادگر که ریختن خون بیگناهان برایش مثل آب خوردن بود که قتل مرحوم میرزا مصطفی را بست و تصمیم بکشتن او که گناهش طرفداری از مشروطه و مخالفت با ظلم و ظالم بود گرفت و مفاخر الملک حاکم تهران را مأمور کشتن او نمود.

مفاخر الملک هم با عده ای او باش به حضرت عبدالعظیم رفت و در نیمه شب چون دزدان نامردانه آنمرد را با گلوله کشته و عموم مشروطه خواهان را عزادار کرد.

از کشته شدن مرحوم میرزا مصطفی نتیجه ای عاید محمد علیشاه نشد و گرچه او يك حریف سرسخت خود را از پای در آورد ولی در مقابل شهادت آن مظلوم نه فقط آزادی خواهان را مرعوب نکرد بلکه کینه محمد علیشاه در دلها صد چندان شد و برای از میان بردن او مصمم تر از پیش شدند و بیش از پیش دست بفعالیّت زدند.

زندگانی و شهادت اسمعیل خان بقلم اسمعیل بهادر

جناب آقای دکتر مهدی ملک زاده بنا بفرموده مشاهدات خود را درباره فعالیت اسمعیل خان شهید در زیر یادداشت و تقدیم میدارد.

اسمعیل خان شهید

اهل آذربایجان در سال ۱۳۲۷ قمری حدود سی تاسی و پنج سال داشته است و یکی از افسران کشیکخانه مظفرالدین شاه بود و پس از فوت مظفرالدین شاه داخل جرگه مشروطه خواهان و عده کارمندان انجمن آذربایجان شده و اغلب اوقات در

مجالس سخنرانی ملک المتکلمین و سید جمال شهید حاضر و در دفاع مجلس شرکت داشته است پس از بمباران مجلس رهبران و راهنمایان و سرشناسان مشروطه خواهان شهید و گرفتار و فراری و پنهان شدند .

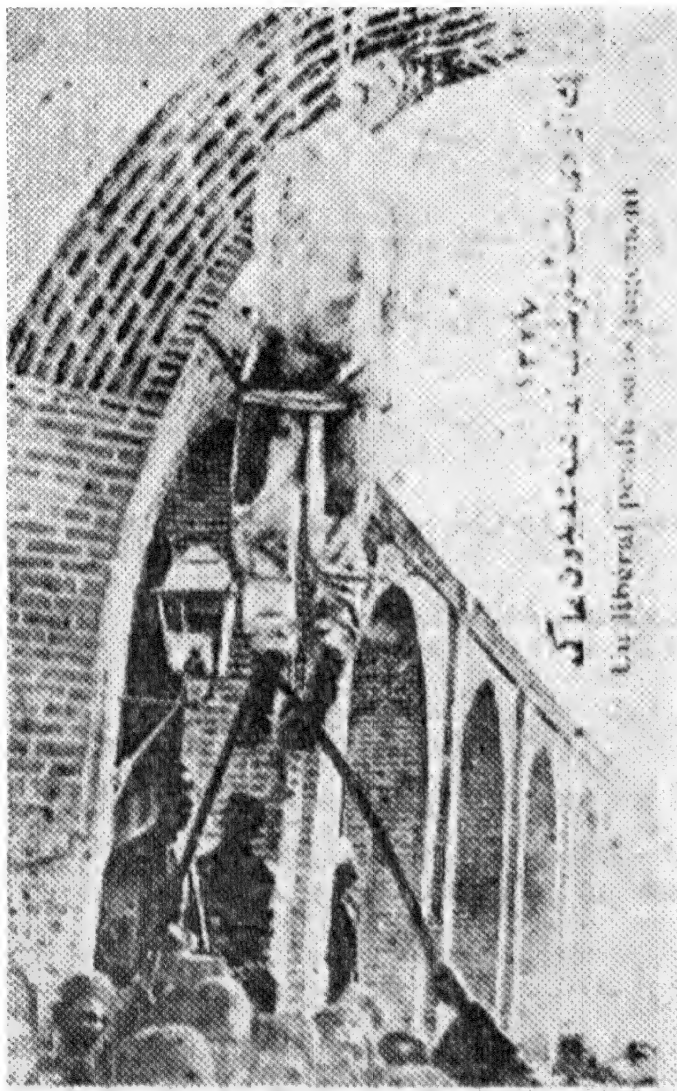
در نتیجه قیام عمومی و نهضت تبریز برای افتتاح مجلس و برقراری مشروطیت چون مقرر بود در مدت شش ماه پس از بمباران مجلس تجدید انتخاب و افتتاح مجلس بعمل آید لذا محمد علی شاه دستور تشکیل جلسه‌ای بنام تهیه مقدمات انتخابات در باغشاه صادر نمود مجلس نامبرده از عده‌ای علما و اشراف و تجار در باغشاه تشکیل رأی خود را در مخالفت با تجدید انتخابات و افتتاح مجلس با تنظیم صورت مجلس بشاه عرض و اعلام نمودند .

چون آقای سید ضیاءالدین طباطبائی به آزادیخواهان ملحق شده بود و آقای سید علی آقا هم از مستبدین جدا و بمشروطه خواهان نزدیک و برای همراهی و تشکیل جلسه برای مخالفت با مجلس باغشاه مهیا بود و این موقع مصادف با فوت آیت الله حاجی میرزا حسین حاج میرزا خلیل شد در خانه معظم الیه مجلس ختم برپا و روز اول آقای بدیع الواعظین (مشهور به سیداناری) که یکی از واعظین فداکار و خدمتگذار مشروطه بود نطق کرده و متذکر شدند که فردا قبل از ظهر در مجلس ختم خود آیت الله آقا سید علی آقا سخنرانی خواهند فرمود (بطور محرمانه لایحه درخواست تجدید انتخابات و افتتاح مجلس در چلو ار برای مهر و امضاء مردم نیز تنظیم شده بود) که شب قزاقها بخانه معظم الیه ریخته چادر را جمع و حمل قاطر کرده با خود بردند پس از رفتن قزاقها نامبرده فرمود فردا بدون ترس و چادر در جلو آفتاب جمع و من منبر رفته مجلس را خاتمه دهم با فعالیت چند نفر شب و صبح زود نمایندگان اصناف و دسته‌ها را مستحضر کرده و قبل از وقت که قزاقها بمحوطه خانه برسند خانه و کوچه پر از جمعیت شد بدون اینکه اعتنا بگردش سواره قزاقها نمایند دقیقه دقیقه بر تعداد عده افزوده میشد ناطق قبلا در باره فوت آیت الله و بردن چادر و جلوگیری از تشکیل مجلس ختم صحبت فرموده مخصوصاً در بین سخنرانی (ادای کلمه داد از دست ظلم) بطور مؤثر واقع میشد که صدای گریه عده داخل عمارت و پشت بام با گریه و فریاد مجتمعی کوچه و خیابان ناصر خسرو در هوا پیچیده

باطراف بازار رسیده هر آن بر عده جمعیت میافزود (نمایندگان سفارتخانهها و مخبرین روزنامههای خارجی نیز مطلع شده برای مشاهده در خیابان حضور پیدا کردند) در نتیجه دولت مجبور بتشکیل جلسه دوم در باغشاه شده و جلسه دوباره نیز رأی جلسه قبلی را تأکید نمود و مشروطه طلبها هم برای تعقیب مبارزان ناچار شدند که آقا سیدعلی آقازدی با عدهئی بحضرت عبدالعظیم رفته و عده دیگر از علماء و تجار و نمایندگان پیشه‌وران بحال تحصن در سفارت عثمانی جمع شدند و مأمورین دولت اطراف حضرت عبدالعظیم و سفارت نامبرده را اشغال و از رفت و آمد ممانعت می‌کردند و اضافه بر اشتداد عمل مأمورین دولت و قزاقها فعالیت حاجی اسمعیل مغازه بین تجار و اصناف و سر دسته‌های برزن‌ها و روضه خوانها بطور شدید بود که مشروطه خواهان را مجبور کرده بود اجتماع خود را بیشتر از سه نفر ممنوع و موقع راه رفتن هم فاصله بین هر سه نفر را چهل متر معمول نمایند در مقابل تحصن عده پیشوایان و رهبران را از فعالیت انداخته و از طرفی تعداد متحصنین و ویژه داخل سفارت خیلی کم و درجه یکم ازدیاد عده متحصنین از حیث قابل توجه بودن و دویم تعطیل بازار و اجتماع در مساجد مورد لزوم قرار گرفته بود اسمعیل خان بین متحصنین و نمایندگان پیشه‌وران و اصناف بازار و من بین دانشجویان مدارس دارالفنون و سیاسی برای ابلاغ احکام پیشوایان دین از جمله آیت الله خراسانی و علمای نجف و تهران و افزودن بر تعداد پناهندگان بودیم و شناسائی بین هم دیگر عمل و ایمان و پشتکار و رشادت و شجاعت و مردانگی در مورد اعتماد بفرد قرار می‌گرفت.

شهید نامبرده اضافه بر صفات مذکوره در بالا مجرب و پشتکار فوق العاده در انجام امور مرجوعه داشته و با بردن نمایندگان پیشه‌وران و اشخاص نامی با ملبوس مبدل از خارج بداخل سفارت و افزودن بر تعداد آنجا فعالیت خود را در عرض چهار ماه بثبوت رسانیده و معروف شده بود در همین موقع در سه راه سمسار ها يك نارنجك بدون اینکه تلفات و خساراتی برساند از طرف اشخاص نامعلوم پرتاب شد و شب آنروز منزل یکی از دوستان رفته صبح طلوع آفتاب در حین بیرون آمدن از در نامبرده گفت روز دوشنبه اول صفر و برو با سگ و آخوند (یک نفر معموم و يك سگ در عبور دیده میشد) شدیم خدا رحم کند مستقیم سرای نبش چهار سوق بزرگ که نامبرده جای ملاقات با میرزا باقرخان تنکابنی قرار داده بود رفته پس از کمی مکث و ملاقات نامبرده دو نفر در

جلو و من با فاصله مقررہ عقب بسمت بازار بزاہا براہ افتادیم دور دو نفر را در جلو تیمچہ حاجب الدولہ عدہ فی قزاق و مأمورین ظہیر دیوان (کہ سمت ریاست شہربانی آن روز را داشتہ است) کہ قبلاً در پناگاہ مہیا بودند دور دو نفر را احاطہ و دستگیر نمودند منہم چہار سوق کوچک رسیدہ بودم بادیدن وضع بکوچہ مابین بازار کفشدوز ہا رفتہ بلکہ بتوانم با اجتماع کفاشہا در جلو بازار یا سبز میدان بنجات آنہا موفق شویم چون زود بود کفاشہا نیامدہ بودند با حال بیچارگی سبزہ میدان رسیدہ دیدم برعدہ قزاقہا افزودہ جلو وزارت کشور (آنروز نقارخانہ و محل اجتماع فراشہای شاہی بود) میبرند و ہر آن بر تعداد قزاقہا و سایر مأمورین در خیابانہا و بازار مخصوصاً اطراف سفارتخانہا (مراقب بودند مردم آمد و رفت با سفارتخانہ نداشتہ و نگران بود نہ ممکن است در نتیجہ سختگیری بسایر سفارتخانہ نیز پناہندہ شوند) افزودہ

و مزاحمت مردم را فراہم مینمودند و منہم ناچار برای اندیشہ و اتخاذ تصمیم خانہ میرزا ہادی دانشجوی دارالفنون رفتم ظہر نامبردہ با حال گریان مراجعت مقابل پرسش گفت اسمعیل را بدار کشیدند برادرش کہ نام او ہم اسمعیل است (منہم اعدام آنشہید و شہرت اعدام خود بعوض در بین دانشجویان مستحضر شدم) خبر بودن من در داخل اطاق را داد و پس از گریہ و تأثر و صرف نہار خروج اینجانب را از خانہ ممنوع و از مادر و برادر خود خواہش و تأکید جلو گیری از خروج من نمود و فردای آن روز آقای سید محمد علی تہرانی را بایک دست لباس و عمامہ مشارالیه با خود آورد لباس مرا با آن لباس مبدل ہر دو نفر از

بدار زدن یک آزادی طلب

توقف در آنخانہ تأکید کردہ و جریانرا بطور زیر اظہار نمود کہ با اطلاعی کہ رسیدہ یکنفر با گذارش جریان صورت عدہ را بظہیر الدیون تسلیم کردہ و مأمورین

برای گرفتاری آنها در داخل و اطراف شهر برگزیده شده و آقای سید ضیاءالدین طباطبائی هم در سفارت بلژیک پناهنده شده بطور شدید بر مراقبت افزودند که گرد آمدن سه نفری حتی حرف زدن و خروج از شهر بشهر دیگر نیز مشکل شده است با اتخاذ تصمیم و کمک چهار نفر از رفقا که دو نفر نامبردگان بالیمان و پاکی و تحمل زحمات از ماجدا و برحمت ایزدی پیوسته اند و آقای میرزا حسن پیرایش و حاجی محمد کاظم جواهری تجار نامی و باشرف که زنده هستند يك ماه در خانه نامبرده اولی در حدود سه ماه منزل پیرایش پنهان و کمک نمودند تا اردوی ملی بقزوین وارد و آقای شرف الدوله کلانتر تبریزی بحکمرانی شهر نامبرده انتخاب و روز حرکت معظم الیه سید محمد علی صبح آمد باتفاق عمارت میرزا سلیمان خان میکده که از پیشوایان ورهبران بالیمان و درست و پاک آزادیخواهان تا آخر عمر خود بود رفتیم با گفتگوی قبلی معظم الیه لباس خود را تبدیل منتظر آمدن حکمران بنام خدا حافظی با آقای میکده يك ساعت بودیم که نامبرده رسید اینجانب را با کاسکه خود بقزوین برد و با اردوی فاتح ملی بتهران مراجعت نمودیم.

قیام آقا سید عبدالحسین لاری

خوانندگان این تاریخ بخاطر دارند که چون نهضت مشروطه در ایران برپا شد جمعی از آزادیخواهان شیراز برضد مستبدین که خانواده قوام شیرازی در رأس آنها قرار گرفته بود قیام نمودند و مستبدین برای قلع و قمع کردن مشروطه خواهان دست بکشتار زدند.

آقا سید عبدالحسین لاری با جمعی بیاری مشروطه خواهان به شیراز آمد و در جنگهایی که میان مستبدین و مشروطه خواهان پیش آمد شرکت نمود و فداکاریهای بسیار کرد و در تقویت انجمن ملی فارس مساعی بسیار بکار برد و تا زمانی که مجلس بتوپ بسته شد در شیراز بود و چون دیگر نمیتوانست در آن شهر زیست نماید راه لار را پیش گرفت و چندی ساکت و منزوی بود ولی همینکه از قیام ملت تبریز و تحصن مردم طهران در سفارت عثمانی برضد دولت استبدادی مستحضر شد جمعی از آزاد مردان را دور خود جمع کرد و علم مشروطه خواهی را در آن سامان بلند نمود و به تبلیغ نواحی

اطراف پرداخت و طولی نکشید که يك قسمت مهمی از فارس را طرفدار مشروطه کرد و بیاری خود قیام داد و قوه‌ئی مسلح از مجاهدین تشکیل داد و تلگرافاتی بعلماء نجف و تبریز مخابره نمود و آماده بودن خود را برای فداکاری در راه مشروطه و آزادی ملت اعلام نمود و محمد علیشاه را تهدید کرد که اگر فوراً در مقام استرضای خاطر مشروطه خواهان و تأسیس مجلس شورای ملی بر نیاید خاك شیراز را اشغال خواهد کرد و پیروانش را در خاك و خون خواهد کشید.

بطوریکه خواهیم نگاشت این روحانی غیرتمند که از نیروی شجاعت و استقامت فکر بهره‌مند بود تا زمانی که محمد علیشاه بر تاج و تخت ایران تکیه داشت بپا ننشست و مبارزه را با طرفداران استبداد و قوای دولتی ادامه داد و جنگها کرد و شجاعت و از خود گذشتگی‌ها نمود تا اینکه شاهد مقصود را در بر گرفت و به برقراری مشروطه و مجلس نائل شد.

علاء الملك در پتر سبورغ

تشکیل مجامع مشروطه خواهان ایران در کشور های متمدنه و تبلیغات شدید مهاجرین آزادیخواه بر ضد دستگاه استبدادی ایران و انتقادات روزنامه‌های ممالك آزاد از اوضاع ایران محمد علیشاه را بخيال انداخت که در مقابل اشخاصی را بکشور های بیگانه فرستاده و در مقابل دستگاه تبلیغاتی مشروطه خواهان بمبارزه پردازد و اثر عملیات آنها را در مجامع مؤثر دنیا خنثی و بلا اثر کند.

چون میدان تاخت و تاز مستبدین کشور پهناور روسیه استبدادی بود بهتر دید که پتر سبورغ را مرکز فعالیت ضد ملی قرار بدهد و برای اینکار علاء الملك مستبد و کهنه پرست را که در زمان سفارت کبرایش در اسلامبول میرزا آقاخان و روحی و خیر الملك را دستگیر کرد و بایران فرستاد و خون آن بیگناها را بگردن گرفت انتخاب نمود و اعتبار کافی هم برای مخارج تبلیغاتی در اختیارش گذارد.

این پیرمرد کهنه کار مستبد پس از آنکه بپایتخت روسیه رسید بنای دید و بازدید را با وزرا و معاریف روسیه گذارد و مقالاتی در روزنامه‌های معروف طرفدار رژیم استبداد و ارکان دولت تزاری منتشر کرد و از مدح و ثنای ارباب خود چیزی فروگذار نکرد

گزاره‌گویی این پیر مرد ناشی بجائی رسید که حتی محافل استبدادی روسیه هم او را بباد مسخره واستهزا گرفته و اطائف چند در اطرافش گفته و نوشته که مدتی نقل مجالس اریستو کراسی روسیه بود.

علاء الملك پس از دید و بازدید های بسیار با رجال روسیه و نشر مقالات بخیال افتاد که دامنه تبلیغات استبدادی را توسعه داده و بقول مرد ظریفی دنیای متمدن و آزادیخواه مخصوصاً کشورهای آزاد اروپا را تحت تأثیر قرار بدهد و امواج تبلیغاتی‌اش را باقی نقاط عالم بفرستد و دنیا را بر ضد مشروطه طلبهای ایران به نفع دربار گرد و نمدار محمدعلیشاه برانگیزد.

برای رسیدن بمقصدی که در مغزش می‌پروراند خیال کرد بهترین راه اینست که با سفرای کبار و وزراء مختار کشورهای متمدن و ممالك بزرگ مقیم سن پترسبورغ ملاقات و تماس گرفته و با فصاحت بیان و اطلاعات وسیعی که از اوضاع ایران داشت آنان را مسحور گردانیده تا در دربارهای کشور خود بنفع محمدعلیشاه وریشه کن کردن افکار نوین در ایران اقدام نمایند برای اجرای این نقشه عاقلانه یا بهتر بگوئیم مبتکرانه شروع بدادن مهمانیها و ملاقاتها و دعوتها نمود.

علاء الملك بیشتر از همه در تسخیر سفیر کبیر انگلستان و سفیر کبیر فرانسه که هر دو نماینده بزرگترین ملل مشروطه و جمهوری جهانی بودند و کشورشان کانون فعالیت مهاجرین مشروطه خواه که از طهران تبعید شده و یافزار کرده بودند کوشش مینمود و هر چند روز بوسیله‌ئی آنها را ملاقات میکرد و از آنها مهمانیهای مجلل مینمود این دو سفیر که از بزرگترین سیاستمداران عصر خود بودند در دربار امپراطور روسیه مقام و منزلت و نفوذ بسیار داشتند و چون آن زمان جنگ با آلمان در پیش بود دولت انگلیس و فرانسه کوشش بسیار میکردند که نفوذ خود را در دستگاه دولتی روسیه بیش از پیش محکم و پایدار نمایند و از نفوذ دولت آلمان که در آن زمان قدرت بسیاری در اروپا پیدا کرده بود و روسیه مخصوصاً امپراطور از آن بیمناک بود بکاهند پالو اولک سفیر کبیر فرانسه که بعلاوه مقام سیاستمداری یکی از محققین بزرگ عصر خود بود و عضویت آکادمی فرانسه را داشت و فوق العاده مورد اطمینان و احترام امپراطور روس بود در سه جلد قطور تاریخیکه از اوضاع آنروز روسیه نگاشته صفحاتی

چند از احوال و موقعیت ایران برشتهٔ تحریر در آورده که هر گاه فرصتی در پیش بود خالی از فائده نمیدانستیم که برای آنکه خوانندگان این تاریخ بهتر پی بعمق حقایق و روح مسائل ببرند ترجمه نمود در دسترس آنان بگذارم.

سفیر کبیر انگلیس هم یکی از مهمترین رجال سیاسی انگلستان و مطلعترین سیاستمداران اوضاع خاور میانه بود و چون کلیهٔ قضایای خاور میانه مخصوصاً ایران در پایتخت روسیه حل و فصل میشد چنانچه معاهدهٔ شوم ۱۹۰۷ بدست همین دو سفیر در پطر سبورغ تهیه و بامضاء رسید این رجال نامی و مطلع را بسمتهای مذکور انتخاب کرده بودند شك نیست که سفیر انگلیس که سر رشتهٔ سیاست عالی انگلستان را در خاور میانه در دست داشت و باتمام دنیا و مرکز وزارت خارجه انگلیس دائم در تماس بود هزار بار بیش از جناب علاء الملک از اوضاع ایران و آنچه در آن سامان میگذشت اطلاع داشت و حرفهای نمایندهٔ شاهنشاه عظیم الشان و قدر قدرت ایران که در آن موقع جز آلت دست سفیر روس و سرهنگ لیاخف رئیس قزاقخانه چیز دیگری نبود تاجه اندازه مسخره آمیز و بی پایه و مایه بنظرش میرسید و وقتیکه علاء الملک برای تسخیر کردن چنین مردی بزبان ترکی آذربایجانی داد سخن میداد در قیافه و چشمها و در گوشهٔ لبهای سفیر انگلیس چه آثاری مشاهده میشد.

خوشبختانه پس از چندی همان تأثرات و احساسات را که ما میخواستیم از قیافهٔ سفیر کبیر انگلیس درك کنیم وسیلهٔ نوک قلم خود او در جراید انگلستان منعکس شد و سفیر کبیر انگلستان بایک لحن مخصوص مذاکراتیکه نمایندهٔ فوق العاده شاهنشاه ایران و قبلهٔ عالمیان با او کرده بود که بیک کمیدی بیشتر شباهت داشت در جراید کثیر الانتش اندن منتشر نمود و چون حرفهای نمایندهٔ شاهنشاه بدزجهٔئی مضحک و دور از حقیقت و اطلاع بود که بعضی از جراید معروف فرانسه و سویس برای تفریح و سرگرمی مردم آن مقالات را اقتباس و منتشر نمودند.

میرزا رحیم خان نامی که لقبش را فراموش کرده ام و گمان میکنم مصباح السلطان یا مصباح الممالک یا مصباح خاقان لقب داشت و در آن جلسات حضور داشته و شاید مترجم میان علاء الملک و سفرای کبار بود میگفت که علاء الملک چون اسم محمد علی شاه

را میبرد کلمه قبله عالم را هم باو اضافه میگرد و من هم مجبور بودم آن کلمه را برای سفرای کبار فرانسه و انگلیس ترجمه کنم.

نگارنده این تاریخ متن مقالات سفیر کبیر انگلستان را در همان زمان که تا امروز بیش از چهل سال است در جراید اروپا خواندم ولی متأسفانه در این موقع که بنگارش این تاریخ پرداخته ام حافظه ام یاری نکرد آنچه را که در چهل سال قبل خوانده ام روی کاغذ بیاورم و نیز کوشش بسیار کردم روزنامه های چهل سال قبل را بدست بیاورم و عین نگارش سفیر انگلیس را ترجمه نموده بنظر خوانندگان این تاریخ برسانم ولی سعی من بی نتیجه ماند و دسترسی به آن جراید و مقالات پیدا نکردم اینک در چند سطر مفهوم و ملخص گفته های نماینده محمد علی شاه و سفیر کبیر انگلستان را در اینجا مینگارم.

نماینده کهن سال شاه ایران مدتی در اطراف اوضاع سیاسی دنیا با من صحبت کرد و حتی دامنه صحبت را بشرق اقصی و جنگ روس و ژاپن کشید سپس با اوضاع ایران پرداخت و مدتی وقت مرا صرف حمد و ثنای محمد علی شاه کرد و از عدالت پروری و رحم و شفقت او و علاقه مندی او بدین اسلام و دوستی بادولت انگلیس سخن گفت سپس گفت ملت ایران مسلمان است و مشروطه مخالف دین اسلام است بهمین جهت ملت ایران طالب مشروطه نیست و کسانی که مشروطه و آزادیخواهند کافر و بابی هستند و الا مسلمان خالص دشمن مشروطه است در ضمن بیاناتش از دادن نصایح و اندرز بمن و دولت انگلستان خودداری نکرد.

و گفت هر گاه دولت انگلیس به محمد علی شاه کمک کند خدمت بزرگی باستوار ماندن تخت و تاج انگلستان کرده است و بالاترین کمک و مساعدتیکه دولت انگلیس بیادشاه ایران باید بکند اینست که اولاً دولت انگلیس مبلغ معتنا بهی به محمد علی شاه قرض بدهد تا بدان وسیله شاه بتواند سرو وضعی با اوضاع دربار بدهد و با تقویت قشونیکه بریاست عین الدوله باذر بایجان فرستاده آتش فتنه ای که اهالی تبریز بر پا کرده اند خاموش کند.

دوم آنکه یک عده فراری و اشرار بانگلستان رفته اند و در آنجا برضد شاه مقالاتی مینویسند و نطقها میکنند دولت انگلیس بیاس احترام شاه آنها را از خاک انگلستان

سوم اغلب این مردم بی دین که طالب مشروطه هستند و از آزادی دم میرند خیال میکنند دولت انگلیس هم باینیت آنها همراه است شما کاری بکنید که دولت انگلیس مخالفت خودش را بامشروطه شدن ایران رسماً اعلان کند و دیگر بشاه برای تأسیس مجلس فشار وارد نیاورد.

ساعاتیکه نماینده شاه صحبت میکرد من همچنان ساکت و خونسرد بحرفهای او گوش میدادم و کلمه‌ئی بزبان نیاوردم پس از اینکه بیاناتش تمام شد و شاید در دل امیدوار بود بلکه یقین داشت که مرا به آنچه گفته قانع کرده و خدمت بسزائی برای ارباب خود انجام داده است با کمال ملایمت و خونسردی و آهسته بطور سؤال از او پرسیدم شما میگوئید شاه ایران علاقه و احترام زیاد بمذهب اسلام دارد پس چگونه چندین دفعه به قرآن که کتاب آسمانی مسلمانان است در حضور ملت ایران قسم خورد که نسبت بمشروطه و قانون اساسی وفادار خواهد بود و از رژیم مشروطه پشتیبانی خواهد کرد و برخلاف قسم خود مجلس را بتوپ بست و حکومت مشروطه را پایمال کرد.

دوم شما میگوئید مشروطه مخالف اسلام است و شاه شما مسلمان است و از کاری که مخالف اسلام است اجتناب دارد چه شد که در اول کار خودش قانون اساسی را امضا کرد و بایمان داشتن بمشروطه قسم یاد کرد.

سوم شما از عدالت و رحم و شفقت شاه ایران مفصل صحبت کردید پس چگونه با کمال بیرحمی برخلاف همه قوانین و سنن ممالک دنیا و برخلاف قانون اساسی مملکت ایران که محمد علی شاه آنرا امضا کرده و برخلاف قوانین مذهب اسلام ملک المتکلمین بزرگترین خطیب معروف شرق را بدون محاکمه با آنوضع فجیع کشت.

چهارم شما میگوئید که دولت انگلیس بشاه پول بدهد تا شاه مردم تبریز را سرکوبی کند مگر مردم تبریز چه گناهی کرده اند که آنها را سرکوبی کنند مردم تبریز همان چیز را که محمد علی شاه بدان قسم خورده و حفاظت و حمایتش را بر عهده گرفته بود و نقض کرد میخواستند آنها خواهش دیگری جز آنچه را که شاه صدها مرتبه قول و قسم خورد و مکرر بسفرای خارجه و ملت ایران اطمینان داد چیز دیگری میخواستند. این سئوالات من نماینده سیاستمدار شاه ایران را مضطرب و پریشان خاطر کرد

فمبہوت شدہ بود کہ در مقابل این سئوالات منطقی کہ حقیقت محض است چہ جواب بدهد چند دقیقہ مثل مردغریقہ کہ برای نجات خود دست و پا میزند بدون آنکہ بتواند حرفی بزند رنگ برنگ شد عاقبت بایک صدائیکہ گوئی از تہ قبر بیرون میآمد یک سلسلہ جوابہای بی سرو تہ و بی معنی کہ هیچکدام آنها قابل نوشتن نیست بمن داد و جلسہ ما بانمایندہ شاه ایران باین نحو خاتمہ پیدا کرد .

نگارندہ بخاطر دارم کہ سفیر انگلیس بعضی از صحبتہا و جملات علاء الملک را کہ خیلی مضحک بود در مقالاتیکہ منتشر کردہ بود گنجانیدہ و بہمین جہت مقالاتش فوق العادہ مورد تفریح قرار گرفتہ بود .

علاء الملک پس از آنکہ بخیال خودش مأموریتش را بوجہ احسن در پایتخت کشور روسیہ انجام داد برای تسخیر دولتها و ملل آزاد اروپا رہسپار پاریس و لندن شد و در آنجا حرفہائی زدہ کہ در کتاب تاریخ مشروطیت بقلم پروفیسور براون منعکس گشتہ و ما خوانندگانرا بمطالعہ آن کتاب دعوت مینمائیم .

یک خبر وحشتناک

از روزیکہ قیام تبریز آغاز شد روسہا بہانہ حفظ امنیت اتباع و منافع تجارتی خود در آذربایجان زمزمہ وارد کردن قشون بخاک ایران را بلند کردند و پس از چندی عدہئی قوای نظامی در سرحد جلفا متمرکز نمودند .

باینکہ مشروطہ خواہان برای اینکہ بہانہ بدست روسہا دادہ نشود انواع تعدیات اتباع روس را تحمل کردند و کار شکنیہای آنها را نادیدہ گرفتند و از جاسوسی کہ در داخل شہر و در محلاتیکہ در تصرف ملیون بود بنفع مستبدین و عین الدولہ میگردند چشم پوشی مینمودند چون منظور اصلی روسہا تصرف آذربایجان بود این وضعیات را نادیدہ گرفته و انحرافی در مقصدیکہ داشتند حاصل نشد .

اواسط ماہ رمضان ۱۳۲۶ رویتر خبر داد کہ قشون روس بغزم اشغال شہر تبریز از سرحد عبور کرد و وارد خاک ایران شد این خبر چون صاعقہ بر مشروطہ خواہان ایران وارد آمد و یأس و ناامیدی محیط طهران را فرا گرفت .

محمد علیشاہ و درباریانہش کہ بدستیاری و کمک روسہا مجلس را بتوپ بستند

و آن بدبختی و مصائب را فراهم کردند چون خود را قادر بتسلط بر شهر تبریز و بزانو در آوردن مشروطه خواهان ندیدند ایندفعه هم بروسها متوسل شدند و امیدوار بودند بوسیله سرنیزه قشون استبدادی روس مشروطه خواهان تبریز را از پای آورند.

در کلیه مراکز ملی ایران چه در داخله و چه در خارجه مخصوصاً از طرف علمای نجف تلگرافات و پرتستهای پی در پی بممالك متمدنه و پارلمانهای کشورهای راقیه فرستاده شد و از تجاوز قشون روس بـخاک ایران ناله و شکایت شده ولی آنچه البته بجائی نرسید فریاد و ناله ملت مظلوم بود که از یکطرف با پادشاهی پیدادگر در زد و خورد و نبرد بود و از طرف دیگر خود را در مقابل قشون اجانب میدید.

انگلیسها که پس از توپ بستن مجلس از نفوذ روزافزون روسها در ایران ناراضی بودند از ورود قشون روس و اشغال نظامی آذربایجان بیش از پیش نگران شدند و بنای مذاکره و مباحثه را با وزیر امور خارجه روسیه و مقامات ذی نفوذ آن کشور گذاردند ولی گوش روسها برای شنیدن این حرفها آماده نبود و برای ساکت کردن انگلیسها جواب میدادند قحطی شهر تبریز را فرا گرفته و راه آذوقه بروی مردم بسته شده و مردم تبریز بواسطه سختی بقنسولگری و اتباع ما حمله خواهند کرد و ما برای حفظ جان و مال اتباع خود جز وارد کردن قشون چارهئی نداریم و قول میدهیم که قشون ما در امور داخلی ایران مداخله نکند و پس از تولید امنیت و خاتمه جنگ میان قشون دولتی و ملیون قشون ما آذربایجان را تخلیه کند و بروسیه مراجعت نماید.

پروفسور برون مستشرق و ایران دوست معروف در همان زمان یکی از مشروطه خواهان مهاجر گفته بود هر قدر دولت انگلیس بخواهد روی اعمال روسها پرده پوشی کند این حقیقت را نمیتواند کتمان کند که هر گاه قشون روس وارد خاک ایران بشود و آذربایجان را اشغال کند دیگر محال است آنها را از ایران بیرون کرد و آذربایجان را برای همیشه از دست رفته باید دانست.

برای توضیح بیشتری در اطراف این موضوع حیاتی بهتر دانستم که گذارشی را که سر آرتور نیکلسن سفیر کبیر انگلیس مقیم پترسبورغ به سرادوار گری وزیر خارجه انگلیس داده و از آرشیو وزارت خارجه انگلستان بدست آمده در اینجا نقل کنم.

پس از ملاقاتها و مذاکرات مفصل که با وزیر خارجه روسیه نمودم او تلگرافاتی را که از ایران رسیده بود بمن ارائه داد و نظر قطعی خودش را اینطور اعلام داشت جان و مال اتباع روس و قنصلخانه و بانک روس در تبریز در خطر است و فعلا امنیت در آنجا وجود ندارد و ما میخواهیم برای اینکه وضعیت وخیم تر نشود و مجبور نشویم اقدامات شدیدتری بنمائیم عده کمی قشون برای حفظ منافع و امنیت اتباع خود بتبریز فرستیم و همینکه این قوا از جلفا حرکت کرد ما اعلان خواهیم کرد که این قشون در امور داخلی ایران مداخله نخواهد کرد و پس از حصول امنیت مراجعت خواهد کرد.

سپس گفت برای دولت روس امکان نداشت که منتظر بشود که اتباع او در ایران کشته شوند زیرا که اگر چنین وقایعی پیش بیاید مجبور خواهیم شد اقدامات سختتری بنمائیم و اقدامیکه فعلا میخواهیم بنمائیم يك اقدام احتیاطی است سپس بمن گفت اگر جان اتباع شما در جنوب ایران بخطر بیفتد چه کار خواهید کرد جز آنکه قشون وارد کنید سپس گفت برای ما فرقی نمیکند کدام دسته موفقیت پیدا کنند و اینکه گفته میشود ما برای تحکیم سلطنت شاه قشون بایران وارد میکنیم صحیح نیست.

من باو گفتم اگر دولت انگلیس هم از بیانات و منطق شما قانع بشود مردم انگلیس قانع نخواهند شد او بمن گفت این دیگر وظیفه دولت انگلیس است که بمردم انگلیس بفهماند که مانظر سوئی نسبت بایران نداریم و این اقدام ما برای حفاظت اتباع دولت روس میباشد.

سپس گفت که فعلا در حدود پانصد نفر رولسیونرهای قفقازی در قشون ستارخان هستند.

من باو گفتم چرا دولت روسیه مانع از رفتن آنها از قفقاز بایران نشد جواب داد اینها بطور قاچاق از کوهها و دامنهها رفته اند و محافظت و نظارت کامل بر يك سرحد چندین صد کیلومتری غیر ممکن است.

در خاتمه گذارش سفیر انگلیس مینویسد بنظر خیلی مشکل میآید که بتوان دولت روس را آماده کرد که در تصمیمی که گرفته تجدید نظر نماید.

انتشار خبر حرکت قشون روس يك وحشت واضطراب شدیدی در میان مشروطه

خواهان تبریز و قشون ملی بوجود آورد بطوریکه همه زحمات و فتوحاتی که تا این زمان بقیمت فداکاری و جانبازی کرده بودند از دست رفته دانسته و چراغ آزادی را برای همیشه خاموش شده پنداشتند برای رفع بهانه جوئی روسها و مطمئن کردن قنصل روس که هیچگونه خطری برای اتباع و مؤسسات روس از طرف ملیون نیست و قشون ملی خود را مکلف بحفظ جان و مال اتباع روس میدانند و آمدن قشون روس به تبریز جز تولید نگرانی و اضطراب نتیجه دیگری نخواهد داشت انجمن و سران ملیون بدون فوت وقت يك اداره تأمینات از اشخاص کاردان و عاقل مورد اعتماد تشکیل دادند و عدهئی از مجاهدینی که بامور انتظامی آشنائی داشتند در تحت ریاست آنان قرار دادند.

و در درجه اول وظیفه آن اداره را حفظ جان و مال اتباع خارجه مخصوصا روسها اعلام کردند و صدها نفر افراد مسلح برای حفظ قنصلوگری و بانک روس گماشتند و بالاتر از آنچه گفته شد بکلیه مجاهدین فهماندند که باید با کمال ملاحظت و بردباری با اتباع روس رفتار کنند و حتی سختیها و بدرفتاری آنها را نادیده بگیرند و کاری نکنند که بهانه بدست روسها بیفتد و قشون بخاک ایران وارد کنند.

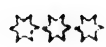
پس از چند روز از طرف مقامات روسیه اعلام شد که چون تاحدی قنصلوگری روس اطمینان پیدا کرده که خطری که اتباع و اموال روس را در تبریز تهدید میکرد تا حدی تخفیف یافته و مخاطره فوری در کار نیست قشونیکه عازم حرکت بطرف تبریز بود همچنان در سرحد متوقف خواهد بود و در صورتیکه وضعیت ایجاب نماید بتبریز خواهد رفت.

اگرچه قشون روس در آنوقت بطرف ایران سر ایزر نشد ولی این قشون متمرکز در سرحد چون شمشیر پریکلس بالای سر مشروطه خواهان تبریز آویخته بود و در هر ساعت انتظار میرفت که از جای خود کنده شود و سر هزارها مردم آزادیخواه را از تن جدا کند چنانچه همینطور هم شد و بطوریکه در فصول آینده این تاریخ خواهیم دید قشون روس به تبریز رفت و سپس قسمتی از خاک آذربایجان را اشغال نمود و برخلاف قول و اعلامیهئی که دولت روس منتشر کرده بود برای تقویت حکومت جابره محمد علیشاه تلاش بسیار کرد و جنایاتی مرتکب شد که در تاریخ بشر کمتر نظیر آن شنیده شده است و خاک ایران را پس از اعلام مشروطیت برخلاف قول و عهدیکه کرده بود تخلیه نکرد

و همچنان آذربایجان را در دست داشت تا موقع انقلاب اکتبر که بازمیان رفتن رژیم امپراطوری روسیه آذربایجان نجات یافت.

بعد از انقلاب روسیه یکی از صاحب منصبان ارشد روس که فرماندهی قسمتی از قشونیکه به تبریز رفته بود عهده دار بود در قزوین برای نگارنده نقل کرد که علت اینکه قشون روس در همان وهله اول به تبریز نرفت این بود که روسها خیال میکردند که اگر يك عده کمی قشون به شهر تبریز بفرستند ممکن است مورد حمله مجاهدینی که از ده هزار نفر بیشتر بودند واقع شوند و تا نفر آخر آنها کشته شود و هر گاه میخواستند چند لشکر بفرستند برخلاف اعلامیه می بود که منتشر کرده و قولیکه بدولتهای راقیه داده بودند بود زیرا عنوان روسها حفظ و حمایت اتباع خود بود نه اشغال قسمتی از خاک ایران این بود که قشون روس بحال آماده باش در سرحد ماند تا موقع مناسبی بدست بیاورد و نقشه خود را که اشغال آذربایجان بود عملی کند.

در همان روزهای پر آشوب و نگرانی که مجامع و مراکز ملی ایران کوشش میکردند که از ورود قشون روس بایران جلوگیری شود و دست توسل و ترحم بکلیه مراکز قدرت آزاده جهان دراز کرده بودند و از آنان استمداد میجستند و انگلیسها هم از نظر سیاست عمومی مایل باشغال آذربایجان از طرف روسها نبودند و ریترتلگ-راف ذیل را که سفیر کبیر انگلیس سر آرتر نیکلسن مقیم پترسبورگ به سراداردگری وزیر خارجه انگلیس مخابره کرده بود منتشر نمود و تاحدی از اضطراب و نگرانی ملت ایران کاست و جنگجویان تبریز را شاد و امیدوار ساخت.

۲۰ اکتبر ۱۹۰۸ مسیو جاریکف را که امروز ملاقات کردم بمن اظهار داشت که دسته ای که باید بمستحفظین قنصلخانه تبریز اضافه شوند از جلفا حرکت نخواهد کرد زیرا اخباریکه واصل شده بهتر است و از قرار معلوم تا يك اندازه نظم در آنجا برقرار میشود این مسئله تلگرافاً بسفیر روس در طهران مخابره شده و او نیز اطلاع یافته است که تا زمانی که ژنرال قنصول روس مقیم تبریز آن قشون را نخواسته است باید در خاک روس بمانند بژنرال قنصول روس تعلیم داده شد که تا زمانی که جان اتباع دول خارجه و روس در

خطر نباشد آن دسته قشون را طلب ننماید.

وزیر خارجه انگلیس در جواب تلگراف فوق مینویسد از قرار معلوم ستارخان موفق شده نظم را در تبریز برقرار نماید و شما از طرف من از وزیر خارجه روسیه قدردانی کنید.

محمدعلیشاه میخواست جواهرات دولتی را گرو بگذارد

بطوریکه در فصول پیش نوشتیم یکی از مشکلات مهمیکه محمدعلیشاه با آن مواجه شد خالی بودن خزانه دولت بود چون مأیوس شد که بتواند از دول سرمایه دار مبلغی قرض کند و از طریق وضع مالیات و گرفتن پول از متمولین هم نتیجه‌ئی نبرد راه چاره را منحصر در آن دید که جواهرات دولتی را که میلیونها ارزش داشت در یکی از بانکها گرو بگذارد و از این راه پولی بدست بیاورد و دستگاه دولتی واردوی آذربایجان را از مضیقۀ بی پولی نجات بدهد و برای این منظور مسیو بیدو مستشار فرانسوی وزارت مالیه را واسطه معامله قرارداد و مشارالیه با بانک انگلیس وارد مذاکره شد و تقاضا کرد که در قبال يك وام چهار صد هزار لیره‌ئی جواهرات دولتی را با بانک بگرو قبول کند ولی بانک انگلیس پس از آنکه چند روز تقاضای مسیو بیدو را بلا جواب گذاشت عاقبت بطور صریح اظهار کرد که بانک قادر بانجام اینگونه معاملات نیست.

علت حقیقی امتناع بانک این بود که مراکز میلیون پس از اینکه از قصد محمدعلیشاه آگاهی پیدا کردند ببانکها اخطار کردند که جواهرات دولتی متعلق بملک ایران است و بر طبق اصول مشروطیت و قانون اساسی شاه حق ندارد جواهرات دولتی را تحت هیچ عنوان بفروشد و یا گرو بگذارد و هرگاه بانک انگلیس یا بانکهای دیگر اقدام بگرو گرفتن جواهرات دولتی بنمایند اقدام آنها برخلاف حق و قانون بوده و عمل آنان را ملت ایران در حکم تقویت يك پادشاه غاصب و ظالم و دشمنی با مشروطیت تلقی خواهند کرد.

فرمان قلابی انتخابات مجلس شورای ملی

محمدعلیشاه که چندین دفعه بقرآن مجید در پشتیبانی مشروطیت قسم خورد و عاقبت آن خیانت عظیم را مرتکب شد و پس از استیلا یافتن و ازین بردن مجلس اعلام

کرد که چون مشروطه مخالف دین اسلام است هیچوقت زیر بار مجلس و مشروطه نخواهد رفت و مشروطیت را برای همیشه از میان رفته میدانست در تحت فشار قیام مسلح تبریز و موفقیت‌های پی‌درپی قشون ملی ستارخان و آغاز نهضت در گیلان و اصفهان و فشار مقامات روحانی نجف اشرف و تحصن عد،ئی از مردان آزادیخواه و معروف در سفارت ترکیه و تحصن عده‌ئی از علما و معارف در حضرت عبدالعظیم و تشکیل صدها انجمن سری بر له مشروطیت در پایتخت و شهرستانها و حمله جراید آزادیخواه دنیا و فشار دولتهائی که مشروطیت ایران را بر سمیت شناخته بودند و انتقادات عده‌ئی از وکلای آزادیخواه پارلمان انگلیس و مقالات آتشین روزنامه حبل‌المتین و عملیات مهاجرین ایرانی که در کشورهای اروپا بسر میبردند و اقدامات انجمن سفارت اسلامبول و تمایل ایرانیان مقیم هندوستان و مصر و بالاخره صدها عوامل دیگر فرمان‌ذیل را که با خواسته ملت مغایرت داشت صادر و منتشر نمود.

جناب صدراعظم پس از آنکه دولت محض استقرار نظم در مملکت و جلوگیری از مفسدین و انجمنها و اشخاص لامذهب که اسباب اذیت مردم بودند مجلس را منحل نمود ما قول دادیم پس از اعاده نظم و قلع و قمع مفسدین و رولوسیونها و انجمنها و امنیت و خاموشی اهالی مجلسی منعقد نمائیم که قوانین آن موافق مقتضیات مملکتی و قوانین مقدس اسلام بوده و حامی و مروج عدالت گردد تا ما بتوانیم تمام اهالی و تمام طبقات رعایای خود را که نگاهداری آنها از طرف خدای تعالی بما واگذار شده در صلح و آسایش نگاهداشته و مفسدین را قلع و قمع نموده و آئین اسلام که اول وظیفه ما است حفظ و حراست نمائیم. حتی بتمام دول متحابه هم اینطور اعلام نمودیم اکنون که موقع انعقاد مجلس نزدیک شده ما بجناب شما اخطار مینمائیم که مجلسی با شروط معین و محدود موافق مقتضیات مملکتی که قوانین آن بر طبق شرع انور بوده و از بروز اغتشاشات جلوگیری نماید در ۱۹ شوال منعقد خواهیم نمود.

لذا بتمام رعایای مملکت و بعموم طبقات اعلام نمائید که چون خدا شخص مقدس ما را حافظ مملکت و مردم و دارنده تاج و تخت و حامی مذهب مقدس فرموده و چون ما مقصودی جز صلح و آسایش مردم نداریم وظیفه ما اینست که طریقه و حالات پیغمبر

را سرمشق کنیم و باین جهت مابعد و را این دستخط اهالی مملکت را مسرور و امیدوار مینمائیم و مانیز حکم مینمائیم که مجلس را مرکب از اشخاص متدین و عاقل بتوفیق خدا و توجه امام دوازدهم در ۱۹ شوال منعقد خواهیم نمود .

بوسیله این مجلس که موافق شرع و عدالت خواهد بود مردم در آسایش خواهند بود و قوانین اسلام محفوظ و بموقع اجرا گذارده خواهد شد و تمام آثار اغتشاش و ناامنی و انجمنها محو خواهد شد .

نیت مقدس ما بموقع اجرا گذارده خواهد شد راهها باز و مردم در ظل عنایت ما سوده خواهند گردید و اقدامات برای آسایش آنها بعمل خواهد آمد و لوازم ترقی و ثروت مملکت زیاد خواهد شد و بخواست خدای متعال ابواب سعادت بروی مردم باز خواهد شد .
والحال ما حکم میکنیم که شما قانون انتخابی و قانون مملکتی موافق شرع ترتیب داده برای غره شوال حاضر نمائید تا اینکه مجلس منعقد گردد تمام مردم تکلیف خود را شناخته از حدود خود تجاوز ننمایند لیکن یاغیان تبریز طوری از فساد و خونریزی مقصرند که دولت نمیتواند از تقصیر آن ارادل بگذرد بهمه اعلام میشود که تا اشرار تبریز قلع و قمع نشوند و یاغیان مجازات نگردند و امنیت برقرار نشود تبریز از حکم این دستخط خارج خواهد بود .
محمد علی شاه

☆☆☆

هرگاه مردان بیطرف و محقق این فرمان قضا جریان را مطالعه کنند به سبکی مغر شاه و درباریان پی خواهند برد و احتیاجی به تجزیه و تحلیل آن نیست ولی چند نکته است که نباید نادیده گرفت و در اطراف آن توضیح نداد .

اول - مردیکه تمام اعمالش برخلاف اسلام و شاید اگر بگوئیم بزرگترین دشمن اسلام است در تمام دستخطها خود را حامی اسلام میخواند و میخواهد بفهماند که مشروطه که پایه اش در روی عدالت و مساوات استوار است مخالف اسلام است .

دوم - کینه محمد علی شاه نسبت بقائیدین مشروطه و ملت درهمه جا دیده میشود و آنان را مفسد و بیدین میخواند و کشتن مردمان بیگناه آزاد میخواهد و قلع و قمع مفسدین و اشرار قلمداد میکند .

سوم- زیر بار قانون اساسی نرفته میخواستند قانون جدیدی وضع کنند که در آن وکلا اختیاری نداشته باشند و حق اجتماعات و تأسیس مجامع و انجمنها از مردم سلب شود .

چهارم- تبریز که با جوانمردی قیام کرد و در حقیقت اورا برانو در آورد و مجبور نمود تا خواهی نخواهی از خواسته آنها تمکین کند و بتقاضای آنها که افتتاح مجلس است گردن نهادن شرکت در انتخابات و فرستادن نماینده بمجلس محروم گردد .

پنجم- برای اینکه پشتیبانی برای خود درست کند بار دیگر بخیال تأسیس مجلس سنا افتاد و قید کرد که مجلسین با هم مفتوح شود .

انتشار فرمان انتخابات

انتشار فرمان انتخابات از طرف محمدعلیشاه در مجامع ملی و مقامات خارجی با تعجب و استهزا تلقی شد و بار دیگر همه پی بردند که محمدعلیشاه قصدی جز فریب دادن مردم ندارد چنانچه سر جرج بارکلی بوزیر خارجه انگلیس مینویسد :

۱۸ اکتبر ۱۹۰۸ برای اطلاع ترجمه دستخط شاه را تقدیم داشتم که از نظر شریف بگذرد من باید بشما اشعار دارم که اصل این دستخط بسیار مغلق و مستر اسماست مترجم سفارت برای ترجمه مجبور شد به حدسیات معنی بعضی جملات و کلمات را بفهمد دستخط مذکور میگوید مجلس آینده با شرایط و مقررات معلوم و محدود خواهد بود عقیده ایرانیان مطلع بر اینست که شاه مطلقاً قصد ندارد که يك مجلس مستقلی انتخاب شود و وکلا آزادی عمل داشته باشند سپس مینویسد چون در دستخط شاه تصریح شده بود که مردم تبریز تا تسلیم نشوند از انتخاب وکیل محروم خواهند بود بشاه تذکر دادیم که این مطلب صحیح نیست و بهتر اینست که توضیح داده شود که تمام اهالی کشور بدون استثنا حق شرکت در انتخابات مجلس آینده را که در اول شوال آغاز خواهد شد خواهند داشت و بکلیه افرادیکه در تبریز مسلح هستند و با قوای دولتی در جنگ میباشند امنیت داده خواهد شد که بمحض افتتاح اسلحه خود را کنار گذارده پی کسب و کار خود بروند.

شب نامه

پس از انتشار دستخط محمدعلیشاه شب نامه های زیادی در طهران منتشر شد که حاکی از عدم رضایت ملت نسبت بفرمان مذکور بود از آن جمله شب نامه مفصلی از

طرف کمیته جهانگیر که مخفی بود و مردم و مقامات دولت بتأثیر وجود و اهمیت آن پی برده بودند منتشر گردید در آن شب نامه نوشته شده بود محمدعلیشاه که بزرگترین جانی و بدکار جهان است در دستخطی که منتشر کرده خود را برگزیده خدا اعلام نموده است و میگوید خداوند مرا برای نگاهداری رعایای خود مأمور فرموده است ملت ایران محمدعلیشاه را خوب میشناسد و بخوبی بمقاصد باطنی او پی برده است و میداند که او جز يك نوکر مطیع دربار روسیه شخصیت دیگری ندارد و از تمام فضائل اخلاقی محروم است شیوه او عهد شکنی و دروغگوئی و مردم را فریب دادن است و تعجب اینست که دولتهای خارجی هم او را بهمین نحو میشناسد و میدانند که کمترین اعتماد بقول و قسم اینمرد تبه کار نمیتوان داشت ملت ایران جز قانون اساسی و افتتاح مجلسی که نماینده حقیقی ملت باشد و مردم نمایندگان آنرا آزادانه انتخاب کرده باشند زیر بار هیچ نوع مجلس دیگر و قانون دیگری نخواهد رفت و تا مجلس حقیقی افتتاح نشود از پای نخواهد نشست و این آرزو هم بزودی جامه عمل خواهد پوشید زیرا ملت غیور تبریز قشون دولتی را شکست داده و آنها را بزانو درآورده است و از گوشه و کنار ایران مخصوصاً اصفهان و گیلان زمینه يك قیام عمومی فراهم گشته و دیری نخواهد گذشت که محمدعلیشاه و کرسی نشینان باغشاه بکیفر جنایتها پی که کرده اند خواهند رسید.

کمیته جهانگیر

انعکاس دستخط محمدعلیشاه

دستخط شاه در تمام شهرستانهای ایران بامخالفت و عدم رضایت برخورد کرد و در تمام مجالس و محافل ملی بابی اعتنائی تلقی گشت مقامات روحانی نجف آن دستخط را مردود دانسته و مراکز ملی که در کشورهای خارجه تشکیل یافته بود بانشر مقالات و ایراد سخنورها بی پایه و مایه بودن آنرا اعلام داشتند روزنامه معروف تان درپاریس نوشت که محمدعلیشاه جز فریب ملت ایران مقصود و منظوری ندارد و یگانه مقصود او اینست که مردم آزادیخواه تبریز را با آهن و آتش در تحت تمکین و اطاعت خود درآورد و هرگاه بمقصود خود برسد دیگر اسمی از آزادی و مشروطیت در ایران شنیده نخواهد شد.

انجمن ملی تبریز همانطوریکه مکرراً اعلام کرده بود پس از انتشار دستخط مذکور برای دفعه دیگر بجهانیان اعلام داشت که ملت آزادیخواه تبریز تا مجلس شورای ملی که

مظهر اراده ملت باشد افتتاح نشود و زمام امور کشور را در دست نگیرد دست از مجاهدت و جنگ نخواهد کشید و اسلحه را کنار نخواهد گذارد.

در تلگرافیکه سر جرج بارکلی بوزیر خارجه انگلیس نموده مینویسد: نارضایتی عامه و مصیبت اهالی تبریز زیاد است ملیون بغایت بی پول عیب باشند و ممکن است بلا و اهمه اقدامات خطرناکی بنمایند مردم دستخط شاه را عموماً سخریه میپندارند و تا آن اندازه که بر من معلوم شده تا اقدام رضایت بخش در انتخابات مجلس بعمل نیاید اصلاحی در امور نخواهد شد.

سپس مینویسد اغتشاش در تمام نقاط ایران حکمفرما است راههای اصفهان به یزد و شیراز و سایر نقاط مسدود شده در کرمان احتمال زدو خورد میرود ناظم التجار که در قنصلخانه متحصن شده بود از قنصلخانه بیرون رفت و با عده ئیکه طرفدار مشروطه هستند هم صد داشته است در مشهد جمعی از مشروطه خواهان میخواستند در قنصلگری متحصن شوند ولی ما آنها را نپذیرفتیم یزد در محاصره دسته های دزدان و راهزن قرار گرفته و کسی جرئت مسافرت و حمل مال التجاره بسایر نقاط را ندارد آصف الدوله حاکم فارس قادر بکمترین اصلاحی برای رفع هرج مرج و اغتشاش آن ایالت بزرگ نیست و از قرار معلوم يك نقشه ئی برای بیرون کردن والی از شیراز در کار است بهتر است شخص مقتدری بفرمانفرمائی فارس انتخاب بشود افواج شیراز در تلگرافخانه متحصن شده و حقوق عقب افتاده خود را می خواهند راه میان شیراز و بندر بوشهر که مهمترین راه تجارتی ایران است و از نظر اقتصادی و تجارتی برای انگلیس اهمیت بسیار دارد بکلی ناامن و کسی قادر بعبور و مرور از آن راه نیست در هفته های گذشته در همین راه چندین قافله و پست را بسرقت بردند و عده زیادی از مسافرین را کشته و مجروح نمودند.

فصل هفتاد و دوم

همه جا ناامنی و افشاش

اقبال الدوله کاشی که یکی از مستبدین معروف بود از طرف محمدعلیشاه بحکومت اصفهان منصوب شد و بمحض ورود برای آنکه بهتر بتواند بی سروصدا مردم را بچاپد بنای سختی را نسبت بمشروطه خواهان گذارد و چند نفر آنها را حبس و زجر کرد اشخاصیکه خود را در خطر میدیدند به قنصلخانه انگلیس رفته متحصن شدند و هرگاه انگلیسها مانع نمیشدند عده متحصنین بچندین هزار نفر میرسید.

حاجی آقا نورالله مجتهد که یکی از علماء معروف و مشروطه خواه بود اعلامیهئی انتشار داد و در آن اعلامیه متذکر شد که اعمال محمدعلیشاه بر خلاف شرع و اصول مذهب اسلام است.

یکی از شبها يك اعلامیهئی از طرف علماء نجف به در مساجد معروف چسبانیدند که مفاد آن این بود که هر کس در راه مشروطیت کشته شود در ردیف شهدای راه خدا میباشد سربازها بامر حکومت اعلامیه هارا پاره کردند و چند نفر را هم زندانی نمودند. همان روز حاجی آقا نورالله در میان جمعیت انبوهی منبر رفت و اعلام داشت مردم و اصناف دکان را ببندند و تعطیل عمومی کنند در مقابل اقبال الدوله بسربازها دستور داد که دکانهایی که بسته شده غارت کنند و در نتیجه چند دکان و مغازه به یغمارفت.

يك عده دزد مسلح راه میان اصفهان و یزد و یزدو آ باده را سد نموده و چندین کاروان را غارت کردند.

شیراز میدان تاخت و تاز و کینه توزی و انتقام جوئی پسرها و خانواده و بستگان قوام شده و باتکاء پادشاه بیدادگر آنچه در قدرت داشتند برای آزار کردن مشروطه

خواهان بکار بردند حتی آقا میرزا علی آقا ذوالریاستین که یکی از علماء نیکوکار و آزادیخواه و سرسلسله عرفا و مشایخ بود از جور و ستم و بی احترامی مصون نماند پسر ذوالریاستین بناچار باجمعی در قنسولگری انگلیس متحصن شد.

بواسطه ناامنی بیچارگانی جلاء وطن کردند بی نظمی تمام خاک فارس را فرا گرفت جنگ خونینی میان کمارج و دالکی آغاز شد که بقیمت خون عده کثیری خاتمه یافت ایل عرب راه اصفهان و شیراز را میدان چپاول و تاخت و تاز خود قرار دادند و کاروانی نبود که از دست آنها جان بدر برد آصف الدوله والی جدید فارس نتوانست در مقابل نفوذ خانواده قوام کاری از پیش ببرد.

انتظام المملک حاکم یزد بمیل و اراده خودش مالیات سنگین بر مردم تحمیل کرد و در نتیجه عده زیادی از کسبه و بازار علم عدم رضایت و عصیان بلند کردند و دزد و خورده میان آنها و قوای دولتی در گرفت که در نتیجه آن عده بی گناه مجروح و آوار شدند. دیرزمانیست که دیگر پست میان شیراز و اصفهان و کرمان و یزد از ترس دسته های دزد مسلح حرکت نمیکند و این شهرستانها دیگر با هم جز بوسیله سیم تلگراف که آنها گاه گاهی مقطوع میشود رابطه ندارند بازار کسب و کار و معاملات و تجارت در شهرستانهای جنوب ایران بکلی تعطیل شده و فقر و پریشانی بجائی رسیده بود که حتی ملاکین بزرگهم بواسطه ناامنی دچار مضیقه شده بودند در راه میان یزد و کرمان دزدها نایب الایاله کرمان را لخت کردند و آنچه داشت به یغما بردند و سر و پا برهنه روانه کرمانش کردند، جنگ خونینی در میان خوانین کنار تخت و کازرون برپا گشته بود و دولت قادر بجلوگیری نبود.

یزد - تمام راهها در دست دزدهای مسلح است و تجارت بکلی از میان رفته است و از مأمورین دولتی کمترین کاری ساخته نیست جز آنکه از هرج و مرج استفاده کرده مردم را بچاپند

کرمان - صاحب اختیار فرمانفرمای جدید کوچکترین قدرتی ندارد دو ماه است که دیگر پست میان کرمان و سایر شهرستانها آمد و شدن نمیکند تمام راهها را غارتگران در اختیار خود گرفته اند بطوریکه احدی جرئت مسافرت بلکه بیرون رفتن از شهر را ندارد.

شیراز - بی نظمی روز افزون شده کلیه پست وقافله ها بسرقت برده شده . جنگ در کارون میان قبایل با کمال شدت در جریان است ایل عرب سیوند دهات و اطراف آنرا بکلی غارت و از سکنه خالی کرده اند .

آصف الدوله فرمانفرمای فارس هم هر چه کرد نتوانست بر اوضاع مسلط بشود و فعلا فرمانفرمای مطلق ارگ ایالتی میباشد و نفوذ او محدود بدروازه های شهر شیراز است . راه میان مشهد و سمنان میدان غارتگری تر کمنها قرار گرفته کاروانها و زائرین مشهد مقدس را لخت کرده و آنچه دارند به یغما میبرند سپس زنهای و بچه ها را اسیر کرده به اوبه های خود میبرند و خدا داند با آن بدبختها چه معامله میکنند

در طهران جائی برای شکایت و مقامی برای رسیدگی بیچارگان نیست . در حدود خراسان و سیستان افغانه هر چندی دستبرد بدیهات سرحدی زده و آنان را از هستی ساقط کرده اند از گیلان و بختیاری اطلاعاتی بمرکز میرسد که هنوز مبهم است و از حقیقت آن اطلاع کاملی نیست .

نایب حسین کاشی با جمعی اشرار در راه میان اصفهان و قم بدزدی و گردنه زنی مشغول است گفته میشود دسته های سوار بختیاری هم در حدود گلپایگان و عراق دیده میشود که با خود سری راهزنی میکنند .

از همه جا بدتر وضعیت کردستان و بروجرد است در آن حدود دولت کمترین اقتداری ندارد و حکومت خان خانی و عشایری آن صفحه کوهستانی را تحت استیلای خود قرار داده .

روزنامه حبل المتین مقاله ای بقلم شخص ناشناس و مطلعی نوشته که در آن اوضاع ایران را تشریح نموده و ماملخص آنرا بنظر خوانندگان میرسانیم .

شاه نالایق و ظالم قادر بزمامداری مملکت نیست خزانه دولت خالی سربازها در طهران و اطراف بدزدی و گدائی مشغولند عین الدوله با آن اردوی با عظمتی که تشکیل داد نتوانست کوچکترین کاری از پیش ببرد و هر روز از محمد علی شاه پول و استعداد میخواهد محمدولی خان سپهدار بنای سرسختی را با عین الدوله گذارده و میخواهد خود را از معرکه جنگ کنار بکشد.

آخوندهایی که از محمدعلیشاه طرفداری میکنند هر روز مطالبه پول میکنند و محمدعلیشاه قادر به پر کردن کیسه آن طماعان نیست.

سفیر روس و لیاخف زمام دولت محمدعلیشاه را در دست دارند و هیئت وزراء بجز امیر بهادر وزیر جنگ سایرین آلت بی اراده و بی اثری بیش نیستند نایب السلطنه و ملکه از راه جادو و جنبل می خواهند مملکت را امنیت بدهند فشار دولتهای خارجی به محمدعلیشاه برای افتتاح مجلس او را نگران کرده است و هر روز باو یاد آور میشوند که چرا بقولیکه داده بود عمل نمی کند آثار یک نهضت عمومی در تمام نقاط کشور دیده میشود و بطرفداران مشروطیت روز بروز افزوده میگردد.

سید محمد هم اسلام می خواهد

یکی از وقایع مضحک که در اصفهان روی داد و تا مدت زمانی نقل مجالس بود اینست پس از آنکه اقبال الدوله حاکم اصفهان پی برد که مردم اصفهان اغلب خواهان مشروطه هستند و حاجی آقا نورالله هم قیادت آن جماعت را عهده دار است مردم را بطرفداری از مشروطیت و حکومت ملی تشویق و دعوت مینماید بر آن شد که جماعتی از ملاها را با خود هم دست کرده وصفی در مقابل ملیون تشکیل بدهد و برای رسیدن بمنظوریکه داشت بزحمت توانست از راه رشوه در حدود بیست نفر از علمای درجه دوم و سوم را با خود همراه کند این جماعت پس از مشورت صلاح دانستند که در یکی از مساجد متحصن شده و خانه خدا را مرکز فعالیت بنفع دولت ظالم و استبدادی قرار بدهند این بود که باتفاق جمعی بمسجد فشار کی رفته و در آنجا متحصن شدند و سفره های رنگین گستر دند و مردم را بیاری دعوت نمودند ملخص خواسته آنها این بود که :

ما اسلام می خواهیم و مشروطه نمی خواهیم

هر روز یکی از آنها منبر میرفت و مردم را بمخالفت با مشروطه و طرفداری از اسلام دعوت میکرد تلگرافاتی هم به نجف و دربار طهران مخابره کردند که در یکی از آنها نوشته بودند مردم اصفهان کفن در بر کرده و برای نجات اسلام از دست کفار قیام کرده اند. یکی از ملاهایی که در تحصن شرکت کرده بودیش از همه سنگ و اسلاما بسینه میزد آقا سید محمد نامی بود که از دیر زمانی در میان مردم به بیدینی و بایی گری معروف

بود و مردم اورا مرتد میدانستند این مرد روحانی نمایرای تبرئه خود از بابی گری و اظهار ارادت بدربار شوکت مدار طهران و استرضای خاطر حاکم ظالم اصفهانیش از دیگران خود را فدائی اسلام و دشمن مشروطه معرفی میکرد و هر وقت جماعتی در مسجد جمع میشدند بپا بر میخواست و فریاد میکرد ما اسلام میخواستیم و مشروطه نمیخواستیم همینکه خبر تحصن آن جماعت بگوش آقا نجفی رسید چون مایل نبود کسی غیر از خودش قدرتی داشته باشد و بدون اجازه اش کاری بکند در مجلسیکه صدها نفر از طلاب حضور داشتند اسامی کسانی را که در مسجد فشار کی متحصن شده بودند سؤال کرد آن شخص اسامی آنها را از روی ورقه ئیکه نوشته و در دست داشت خواند چون باسم آقا سید محمد رسید آقا نجفی با همان لهجه اصفهانی فریاد زد (سید محمد هم اسلوم میخاد) سید محمد هم اسلام میخواست پس بطلاب حکم کرد که بمسجد فشار کی رفته آن جماعت را بیرون کنند و صحن و اطاقهای مسجد را هم بشویند و کربگیرند.

نامه انجمن تبریز در جواب قنصل انگلیس

قنصل انگلیس مقیم تبریز بنابد ستور سفارت متبوعه خود کوشش میکرد که میان عین الدوله و مشروطه خواهان واسطه شده و سازشی بوجود بیاورد و از جنگ و خونریزی جلوگیری کند علت اینکه انگلیسها مایل بسازش میان ملیون و دولت بودند برای این بود که نمیخواستند دولت روسیه به بهانه حفظ امنیت اتباع خود قشون وارد ایران کند و یک مشکل سیاسی پیش بیاید برای منظور فوق مکرر با طرفین مذاکره و مکاتبه نمودند اینک برای روشن شدن وضعیت و نشان دادن منظوری که مشروطه خواهان برای آن میجنگیدند عین نامه ئیکه انجمن تبریز که زیاست مشروطه خواهان آن سامانرا عهده دار بود بنظر خوانندگان میرسانیم.

رویتر - زمانیکه شاه مشروطیت را برقرار دارد آنها خود را رعایای فرمانبردار شاه خواهند دانست ولی تا پارلمان مفتوح نگردیده و اعضاء آنرا باز نخواهند از خود خلع اسلحه نخواهند نمود دیگر آنکه سرکردگان طرفدار شاه که در یک نقطه شهر سکنی دارند باید دستگیر شده و پس از محاکمه مجازات شوند و امور ایالت آذربایجان در تحت نظارت انجمن محلی تبریز باشد تا مجلس افتتاح شود قنصل انگلیس در خاتمه

نامه‌ئیکه بسفیر انگلیس نوشته تقاضا کرده است که تقاضای مشروطه خواهانرا باطلاع شاه برساند.

جعل اکاذیب

دربار باغشاه از زمانی که قیام تبریز آغاز شد و قشون دولتی در مقابل ملیون ناتوان و وامانده شدند مبدل بیک دستگاه جعل دروغ شده بود هر روز صبح امیر بهادر جنگ یک تلگراف مجعول در دست گرفته و بنظر رؤسای قشون و وزراء میرساند یکی از این تلگرافها شکست مشروطه خواهان را نقل میکرد دیگری اعلام میداشت ستارخان کشته شد دیگری مینوشت سرستارخان را بطهران فرستادند تلگراف دیگر میگفت باقرخان بامجاهدینیکه در تحت امرش بودند تسلیم اردوی دولتی شد دیگر مینوشت عین الدوله شهر را فتح کرد و در ارگ دولتی جلوس نمود با انتشار اینگونه اخبار دروغ شکست اردوی دولتی را میخواست پرده پوشی کند.

روزه ۲ شعبان در باغشاه غوغائی بود پس از چهل روز سعی و کوشش شاه و درباریان موفق شدند یک اردوی چهار صد نفری قزاق سواره با چند عراده توپ بریاست یکنفر صاحب منصب روسی برای تقویت عین الدوله بفرستند این عده که برای سان در حضور شاه آماده شده بودند پس از آنکه در خیابانهای شهر گردش کردند و توپها را بچشم اهالی طهران کشیدند بباغشاه رفتند و در حضور صدها رجال مستبد از مقابل شاه که لباس رسمی بر تن کرده بود گذشتند سران سپاه و وزراء یکدیگر میگفتند با فرستادن این عده مسلح و جنگ دیده دیگر کار تبریز تمام است و بیش از بیست روز نخواهد گذشت که مشروطه خواهان تبریز یا تسلیم شده و یا بخاک و خون کشیده خواهند شد.

مقامی نه‌اینده روحانیون نجف

آقای حاجی شیخ اسدالله ممقانی سناتور که یکی از رجال صدر مشروطیت است خاطراتی را که از وقایع و پیش آمدهای آن زمان داشته در چند صفحه نگاشته و برای درج در تاریخ ارسال داشته که برای استفاده عموم عیناً نقل میشود:

قبل از مشروطیت ایران در نجف عده محدودی از طلاب که روشنفکر و باوضاع دنیا واقف بودند جمعیت سری تشکیل دادند که منہم جزو آن جمعیت بودم در نجف اشرف

مدرسه‌ئی برای اطفال ایرانیان تأسیس و مطبعه سنگی در بغداد وسیله احمد تاجر شبستری تهیه و در منزل او گذاشته شده بود که بیانیه‌هائی راجع بابتباه ایرانیان و استعمال امتعه وطنی و تأسیس مدارس جدید چاپ و منتشر میشد تا اینکه در ایران مشروطیت تأسیس گردید بعد از مشروطیت فعالیت آن جمعیت بیشتر شد و چون حکومت عثمانی حکومت مستبد بود خصوصاً پس از بمباردمان مجلس و مخالفت اعراب عراق بالخصوص خدام کربلا و کاظمین و بعضی از اعیان ایران که در عتبات مجاور بودند و تهدید جنرال کنسولگری بغداد کار بر جمعیت مذکور خیلی سخت شده بود تا اینکه مشروطیت عثمانی اعلام شد بعد از دو سه روز تجار ایرانی اسلامبول و انجمن سعادت حجج اسلام را برای مخابره حضوری بتلگرافخانه دعوت کردند در مخابرات تلگرافی آقایان مزبور را برای استرداد مشروطیت و اشتراك مساعی دعوت می‌کردند از آنوقت فعالیت جمعیت ما علنی شد خصوصاً جمعیت اتحاد و ترقی که در بغداد تشکیل شده بود مایل بودند که بامو آقایان حجج اسلام ارتباط پیدا نمایند ارتباط ما با جمعیت اتحاد و ترقی بقوت و نفوذ ما افزوده شد چون من آشنا بزبان ترکی عثمانی و خواندن تلگرافها بخط لاتین بودم قهراً واسطه بین حجج اسلام و حکومت عراق و مخابرات تلگرافی شدم و دائماً تلگرافهای متعدد راجع باوضاع ایران بانجمن سعادت میرسید - چون سبب خارجی از طرف دولت ایران قطع شده بود مخابرات با ایران وسیله انجمن سعادت انجام مییافت خبر تصمیم سردار اسعد بوسیله انجمن سعادت رسید - چون آقایان حجج اسلام اهمیت موقع را درك کردند و اشخاصی که انجمن سعادت را نمیشناختند تصمیم گرفته بودند مرا با اسلامبول بفرستند یکروز طرف عصر مرحوم آیت الله خراسانی مرا احضار و فرمودند شما باید با اسلامبول بروید و مرحوم آیت الله حاج شیخ عبدالله مازندرانی بیشتر اصرار داشتند که من بروم.

بعد از ورود با اسلامبول انجمن سعادت مرا بریاست خودانتخاب کردند مطبوعات اسلامبول نیز ورود من را تجلیل نمودند با جمعیت اتحاد و ترقی و مرحوم سلطان حمید ملاقات کردم احوال عراق و علماء نجف اشرف را از من استفسار نمودند و با رجال مهم عثمانی از قبیل صدراعظم کامل پاشا و سعید پاشا که دوازده مرتبه صدر اعظم شده بود ملاقات نمودم مرحوم سعید پاشا از اهل ارضروم و بزبان فارسی و ادبیات آن آشنا بود هر دو نفر

آن‌ها وعده مساعدت دادند و مخصوصاً بمأمورین خود در ایران دستور دادند که با آزادیخواهان ایران یاری نمایند - منظماً از شمال ایران و نجف اشرف راجع باوضاع ایران اخباری میرسید و انجمن سعادت بمطبوعات خارجی و عثمانی میداد روزی تلگرافی از مشهد رسید که روسها تر کمنهارا مسلح کرده می‌خواهند بخراسان حمله کنند و از آذربایجان هم اخباری دایر بقشونکشی میرسید انجمن سعادت اولین میتینگ را برای پروتست عملیات روسها در او نیون فرانسه ترتیب داد تمام آزادیخواهان شرق از ترك و عرب و کرد و ارمنی در این میتینگ شرکت کردند و از سفارتخانه‌های خارجی هم اشخاص زیاد آمده بودند من میتینگ را بعنوان رئیس انجمن سعادت و رئیس کلنی ایرانیان و نماینده آیت الله نجف افتتاح نمودم بعد از نطق مختصر من ناطقین متعدد از مظالم و تعدیات روسها در ایران و لزوم اتحاد مسلمانهای جهان صحبت کردند آخرین شخصی که نطق کرد رئیس فرقه داشناکسیون بود مشارالیه در نطق خود گفت بیانات ناطقین چاره گرفتاری ایرانیان را نمیکند ما ارامنه با تحریک ییگانگان و وعده و وعید آنها بر علیه دولت عثمانی قیام کردیم و امید داشتیم آنها که هم مذهب ما بودند بکامک خواهند کرد متأسفانه هزاران ارامنه در مقابل چشم آنها با وضع فجیعی کشته شدند و آن بیچاره‌ها در حالیکه غرقه بخون بودند چشمها را بیغازهای اسلامبول دوخته بودند که کشتیهای جنگی آنها بکامک ارامنه خواهند رسید ولی خبری از سفائن جنگی نشد اگر ایرانیان نجات ملت خود و استقلال کشورشان را خواهند باید خودشان شخصاً با جان و مال خود فداکاری کرده و سلاح در دست بادشمنان مملکت بجنگند و الا حرفهای وحدت مسلمین جهان و انتظار کمک از عالم اسلام بیک پیشیزن میارزد بالاخره قطعنامه‌ئی نوشته شد و بامضای من بتمام دول اروپ و امپراطور ژاپن تلگرافاً مخابره کردیم - انجمن سعادت منظماً با انجمن ایالتی تبریز و سردار ملی در تماس بود و با جمعیت عامیون قفقاز هم در تماس بودیم و مخصوصاً دکتر قره بیک که برای خرید اسلحه از آلمان برای آذربایجان رفته بود با اسلامبول آمده و راجع باشتراك مساعی با جمعیت عامیون مذاکره نمود در این اثنا آقای معاضد السلطنه پیرنیا و آقای علی اکبر دهخدا و مرحوم میرزا قاسم خان صور و ارداسلامبول شدند و مرده حرکت مرحوم سردار اسعد را بطرف ایران اطلاع دادند و از رشت هم قیام ملیون و کشته شدن حکمران

گیلان و الحاق مرحوم سپه‌دار اعظم تنکابنی را بآنها خبر دادند و این قضیه موجب تقویت انجمن سعادت گردید و فوراً نیز مراتب را به نجف اشرف مخابره نمودیم آقایان مهاجرینی که باسلامبول آمده بودند بطرف رشت حرکت کردند ولی آقایان پیرنیا و دهخدا در اسلامبول توقف نمودند و آقای احمد آقا اوغلی که از سیاسیون مهم قفقاز و نویسنده نامی بود در اثر تضییق روسها باسلامبول آمد و وارد ژنرال کنسولگری گردید و با انجمن سعادت اشتراك مساعی مینمود - روزنامه سروش نیز بزبان فارسی با قلم آقای دهخدا و آقا اوغلی و سایرین منتشر میشد بعد از ورود سردار اسعد بختیاری بایران و افتادن گیلان بدست ملیون و قطع شدن سیم تلگراف در داخله ایران انجمن سعادت واسطه مخابرات بین مرحومین سپه‌دار اعظم تنکابنی و سردار اسعد بختیاری و انجمن ایالتی تبریز و نجف اشرف بود و در همان زمانیکه سپه‌دار و سردار اسعد میخواستند بتهران حمله نمایند تلگرافی از سفیر ایران در پترزبورگ بانجمن سعادت رسید که مضمون آن بشرح ذیل بود :

بسردار اسعد و سپه‌دار فوراً تلگراف نمائید که بطهران حمله ننمایند و الا قشون روس طهران را اشغال خواهد کرد من اطلاعی از وضعیت سفیر ایران در روسیه نداشتم ولی آقای معاضد السلطنه پیرنیا چون در قفقاز مأموریت داشتند گویا با ایشان آشنائی داشتند و مرحوم پیرنیا خیال میکرد که این تلگراف بنابست وزارت امور خارجه روس مخابره شده است بایکدیگر مشاوره نمودیم که اگر این تلگراف در انجمن مطرح بشود ممکن است باعث اضطراب و نگرانی اعضای انجمن سعادت گردد و بنا باصرار آقای پیرنیا به سپه‌دار اعظم و سردار اسعد تلگراف نمودیم هرچه زودتر بتهران حرکت نمایند.

در این اثنا سالار الدوله از اروپا وارد اسلامبول شده و وسیله سید عبدالقادر کرد پسر شیخ عبیدالله معروف و نائب رئیس مجلس اعیان بابعضی رفقا ملاقات نموده بود و این ملاقات بدون اطلاع من بوده از انجمن سعادت تقاضا کرده بود باو معاونت مادی و معنوی نمایند بایران رفته بر علیه محمدعلیشاه قیام نماید و قول داده بود پس از موفقیت و تصاحب تاج و تخت بمشروطیت ایران وفادار باشد و نخواسته بود من از این جریان اطلاع داشته باشم رفقا تفصیل را بر ابرام نقل کردند من بابعضی مقامات عثمانی که با آنها نیز مذاکره بود و خواسته بود آنها هم باو کمک نمایند ملاقات و نتایج سوء عملیات او

را بطور مشروح گوشزد کردم سالارالدوله مایوس گردیده باروپا مراجعت نمود قضیه دیگر ورود حاجی میرزا ابوالقاسم امام جمعه بنجف اشرف و منزل کردن ایشان در خانه مرحوم آیت الله خراسانی است. مکاتیب متعدد از جمعیت خودمان در نجف و مرحوم آقامیرزا رضا ایروانی رسید باین مضمون که بعد از ورود امام جمعه وضعیت دارد عوض میشود آخوندها که غالباً مستبد و مخالف مشروطیت بودند بجنبش درآمده و رؤساء اعراب هم دور او را گرفته و ذهن مرحوم آیت الله خراسانی و سایر حجج اسلام را مشوب نموده اند بطوریکه قدرت بیرون آمدن از خانه را نداریم با مرحوم طلعت پاشا وزیر داخله ملاقات و نتایج سوء اقدامات مشارالیه را در بین اعراب عراق بیان کردم ایشان نیز بوالی بغداد تلگراف کردند که امام جمعه را از عراق خارج نمایند و این دستور نیز بموقع اجرا گذاشته شد و تمام علماء و مشایخ اعراب که دور او را گرفته بودند و آزادیخواهان را تهدید میکردند متفرق و قفل خاموشی بر دهانشان زده شد و از آن تاریخ مرجع مراجعات شیعیان از عراق عرب و سوریه و مدینه منوره گردیدم.

سوء قصد و مجروح کردن حاجی شیخ فضل الله

حاجی شیخ فضل الله خطرناك و مؤثرترین دشمنان مشروطیت بود و بطوریکه در جلد چهارم این تاریخ نگاشتیم بعد از توپ بستن مجلس بواسطه اقتدار فوق العاده ئیکه پیدا کرده بود و نمود زیاده که در شاه و دربار داشت اکثر روحانیون ایران را بر ضد مشروطیت قیام داد و بایک جدیت خسته نشدنی شب و روز تلاش میکرد که مشروطیت برای همیشه از میان برود و مجلس دیگر منعقد نشود و چون مرد باهوش و باسوادی بود موفق شد بیک دستگاه عظیمی از روحانیون و افراد متنفذ بر ضد حکومت ملی بسازد و بدینا نشان بدهد که چون ملت ایران مسلمان است و مشروطه مخالف با اسلام است ملت ایران موافق با مشروطه نیست در نتیجه وجود حاجی شیخ فضل الله سد بزرگی برای مشروطه خواهان شده بود و او را بزرگترین مانع کامیابی خود میدانستند و در تلاش بودند که او را از میان بردارند.

کمیته جهانگیر که از عده ئی مشروطه خواهان فداکار بریاست مستعان الملك تشکیل یافته بود و تاحدی رهبری مجامع ملی طهران را عهده دار بود و مستقیماً بازعمای

ملیون تبریز و گیلان سر و سر و مکاتبه داشت تصمیم گرفت حاجی شیخ فضل الله را از میان
81 ببرد و برای اوصول به آن منظور کریم دواتگر که جوان کارگری بود و دکانی در بازار

حلبی سازها داشت و از عشاق مشروطه و آزادی بود و سری پر شور و استعداد بسزائی برای اجرای منظوری که در پیش بود داشت انتخاب نمود و او را مأمور کشتن حاجی شیخ فضل الله کرد و یک ششلول ساخت کارخانهای بلژیک به شصت تومان خریداری کرد و در اختیار او گذارد کریم این مأموریت را بدون تردید و تزلزل پذیرفت و از همان ساعتی که ششلول در اختیارش گذارده شد در صدد برآمد که حاجی شیخ فضل الله را در محل مناسبی بدست بیاورد و کارش را بسازد در آنوقت خانه حاجی شیخ مرکز رفت و آمد و رفت و آمد بود و همیشه صد ها نفر اشخاص در اطرافش بودند و هر وقت هم که میخواست از خانه بیرون برود جمع زیادی صحابه با او بودند و عده ای هم نگهبان داشت، که او را مراقبت میکرد.

کریم دواتگر

پس از چند روز مراقبت و کشیک کشیدن یکی از روزها که حاجی شیخ فضل الله با جمعی از خانه بیرون آمد کریم او را تعاقب کرد و در جلو خان خانه عضدالملک که محل وسیعی بود و بچند کوچه منتهی میشد بشیخ حمله کرد و تیری بطرف او خالی کرد که برانش خورد و بزمین افتاد.

کریم خواست فرار کند ولی مأمورین و اطرافیان شیخ او را دستگیر کردند و پس از کتک زیادیکه باو زدند تسلیم نظمیه اش نمودند کریم چند ماه در نظمیه زنجیر بود و محمدعلی شاه میخواست او را بکشد ولی حاجی شیخ فضل الله جوانمردی کرد و مانع از کشتن کریم شد.

جراحت وارده بشیخ چندان خطرناک نبود و پس از بهبودی دوباره شروع بفعالیت نمود.

تلگراف حجج اسلام نجف

این تلگراف که در حقیقت اعلامیه ایست از طرف روحانیون نجف برای انجمن سعادت اسلامبول فرستاده شد و از طرف انجمن سعادت هزارها نسخه چاپ شد و در تمام نقاط ایران و کشورهای اروپا-مصر-هندوستان-افغانستان و قفقاز منتشر گردید.

جناب مشیر السلطنه این تلگراف را بشاه برسانید اگر چه داعیان را عمر به آخر رسیده و در این میانه جز حفظ بیضه اسلام و استقلال مملکت و بقای سلطنت شیعه و رفع ظلم و ترفیع حال عباد غرضی نداریم ولی هر چه از اول امر تا حال اقدام در اصلاح و اتحاد میان دولت و ملت کردیم و راه را از چاه نمودیم و دولت را به همراهی بملت دعوت کردیم بهر اسان که بود مضار و مفاسد اینگونه اقدامات و حشیانه را ظاهر ساختیم تا آنکه رشته اتحاد نگسلد و امنیت در مملکت استوار گردد مردم از چنگال يك مشت ظالم و مأمورین خونخوار و خود پسند دولت نجات یابند و در اصطلاح مملکت يك دل و متحد بکوشند تا این مقدار قلیل از مملکت اسلامی که باقی مانده از دست نرود مسجدشان کلیسا نشود و احکام شریعت پایمال سلاطین کفر نشود بر عکس دولت همه را بوعده های ارغوبی گذرانید در ظاهر مساعدت نمود و در باطن بخیال خود مشغول بود با اینکه همه میدانستیم تمام مفاسد حادثه از تحریکات دولت و دولتیان خائن است باز برای حفظ مراتب اغماض نمودیم و از نصیحت و خیر خواهی کوتاهی نکردیم تا آنچه را که از آن حذر داشتیم واقع شد و رشته اتحاد دولت و ملت بکلی گسست و خائنین دین و دولت خبث باطن را ظاهر ساختند باز بر حسب وظیفه شرعیه در مقام اصلاح بر آمدمیم تا بلکه این رشته گسسته را دوباره بهم متصل کنیم ولی هنوز مرکب تلگرافات در همراهی و اصلاح امور خشک نشده بود تلگرافی که تمام الفاظ آن بی معنی و سراپا مخالف با قواعد مسلمانیست رسید حرکاتیرا که تمام قلب مطهر صاحب شرع و صدمه بر وجود مقدس حضرت حجت الله علیه الصلوٰه و السلام است با کمال بی شرفی جهاد فی سبیل الله شمرده پیروی چنگیز را دینداری و تخریب اساس اسلام را دینداری و تسلیط کفار روس را بر جان و مال مسلمین ترویج شریعت نام نهاده و باغواي خائنین دین و عالم نمایان غدار با این همه هتاکي با کمال جسارت افعال خود را مستحسن شمرده اند تا ما را مجبور بآنچه از اظهار و اشاعه آن

محدور بودیم نمودند قال الله تعالى يجعل الله للكافرين على المسلمين سبيلا.

آیا بر احدی از مسلمین مخفی است که از بدو سلطنت قاجاریه تا کنون چه صدمات فوق العاده بر مسلمین وارد آمد و چه قدر از ممالك مسلمین از حسن کفایت آنان بدست کفار افتاد قفقاز شیروان بلاد ترکمان بحر خزر هرات افغانستان تمام از ایران مجزاشد بلوچستان بحرین مسقط وغالب جزایر خلیج فارس و عراق عرب و ترکستان از ایران مجزاشد و تمام شیعیان این بلاد در کمال ذلت بدست کفار اسیر شدند و از استفاده روحانی مذهب محروم ماندند و ثلث تمام از ایران رفت و آن ثلث باقی مانده را هم زمامش را بدست اجانب دادند گاهی مبلغی هنگفت قرض کرده و در ممالك کفر خرج کردند و مملکت را برهن کفار دادند گاهی بدادن امتیازات منحوسه ثروت مسلمانان را بمشترکین سپردند و مسلمانان را محتاج آنها ساختند گاهی خزائن مدفونه ایران را بدست دشمنان سپردند يك صدمليون خزائن ایران از زمان صفویه و نادرشاه و زندیه را که بیت المال مسلمین بود خرج فواحش فرنگستان نمودند و آنهمه اموال مسلمین که به یغما رفت يك پولش خرج اصلاحات ملک و ملت نشد.

گرگان آدم خوار و عالم نمایان دین بربادده نیز وقت را غنیمت شمردند بجان و مال مسلمین افتادند و روز بروز زخمی تازه بر قلب پیغمبر وارد کردند شیرازه ملک و ملت را بطوری گسیختند که اجانب علناً مملکت را میان خود تقسیم کردند (اشاره بمعاهده ۱۹۰۷) و حصصی برای خود معین و مفروض کردند در این حال شیعیان آل محمد از باطن ائمه اسلام استمداد نموده یکبار حرکت کردند و برای حفظ این قطعه باقی مانده مملکت و نجات از سفاکی قاجاریه با جان و مال حاضر شدند و بمعاونت و امداد حضرت حجة عجل الله تعالی فرجه بمطلوب خود خواهند رسید و داعیان نیز بر حسب وظیفه شرعیه خود و آن مسئولیت که در پیشگاه عدل الهی برگردن گرفته ایم تا آخرین نقطه امکان در حفظ مملکت اسلامی و رفع ظلم خائنین از خدابی خبر و تأسیس اساس شریعت مطهره و ادعای حقوق مقصوبه به مسلمین خود داری ننموده و در تحقیق آنچه ضروری مذهب است که حکومت مسلمین در عهد غیبت حضرت صاحب الزمان با جمهور مسلمین است حتی الامکان فروگذار نخواهیم کرد و عموم مسلمین را به تکلیف خود آگاه ساخته و خواهیم ساخت و از حضرت

حجت ارواح العالمین فدا در انجام این مقصد استمداد نموده بمعاونت آن حضرت مستظهر و معتمدیم وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون لعنة الله علی قوم الظالمین
الاحقر نجل مرحوم میرزا خلیل محمد حسین الاحقر محمد کاظم الخراسانی
الاحقر عبدالله المازندرانی

فتوحات مشروطه خواهان تبریز

مشروطیت عثمانی انقلاب گیلان و تصرف آن ایالت بدست مشروطه خواهان و قایع طهران ستمگریهای محمدعلیشاه و عهد شکنیها و نیرنگهای او و همدست شدن جمعی از روحانی نمایان بار بار استبداد و فتاوی و تلگرافات ناحق آنها در تقویت پادشاه ظالم مداخله روسها در امور ایران شهرت ورود قشون روس بخاک وطن عواملی بود که حوزه روحانی نجف را بیش از پیش متأثر ساخته و آنرا بگرفتن تصمیم قطعی در خاتمه دادن بدوره ظلم و ستمگری و برقراری حکومت جمهور مصمم نمود.

هر گاه بانظر دقت اعلامیه حجج اسلام نجف اشرف راتحت مطالعه قرار بدهیم باین حقیقت پی میبریم که حجج اسلام نجف اشرف بدون ملاحظه و بطور مقطوع مصمم شدند که در مقابل ستمگران و دربار استبداد و شاه ظالم و مداخلات اجانب با کمال قدرت و فداکاری ایستادگی کنند و مملکت و ملت مسلمان ایران را از بدبختی و انقراض حتمی نجات بخشند.

مسافرت امام جمعه به نجف

بطوریکه در جلد اول این تاریخ نوشتیم حاجی میرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران یکی از بازیگران صحنه اول انقلاب مشروطیت بود و شخصیت او در تقدیرات مشروطیت اهمیت بسزائی داشت و در موقع ظهور نهضت آزادی یکه تاز میدان استبداد بود و برجسته ترین عامل طرفدار عین الدوله محسوب میشد ولی زمانی نکشید که حاجی شیخ فضل الله نوری مقام اول را در مخالفت با مشروطیت حائز گشت و امام جمعه را در صف عقب قرارداد علت عقب افتادن امام جمعه این بود که او مرد عیاش و تن پروری بود و جسارت رو برو شدن با مخاطرات را نداشت ولی همیشه از طرفداران جدی استبداد و مخالفین

سرسخت مشروطیت و مجلس بود چنانچه پس از توپ بستن مجلس و از میان رفتن مشروطه امام جمعه دوباره قدم در میدان گذارد و از صدر نشینان باغشاه شد و از کسانی بود که اعلان حرمت مشروطه را امضا نمود و شاه ستمگر را بضدیت باملت تشویق مینمود.

چون دیر زمانی نبود که امام جمعه از نجف به ایران آمده بود با اکثر علماء و طلاب معروف نجف دوستی و آشنائی داشت و واسطه میان دربار و بعضی از مقامات روحانی عتبات بود و پولیکه محمدعلیشاه برای فریب دادن حوزه علمیه نجف میفرستاد بتوسط او بمقصد میرسید و در میان کسانی که مورد نظر بودند تقسیم میشد در حقیقت امام جمعه از طهران از طرف شاه علماء و طلاب مستبد عتبات را رهبری میکرد و يك مرکز مؤثری از روحانیون آن دیار بنفع محمدعلیشاه تشکیل داده بود و خیال میکرد که با این دسته بندی اقدامات روحانیون مشروطه خواه را بی اثر و خنثی نماید و باتقویت دستگاه حجة الاسلام یزدی که یکی از متنفذین روحانیون نجف بود بازار آخوند ملا کاظم خراسانی و حاجی میرزا حسین و مازندانی را از رونق بیندازد ولی قدرت حق و نیروی ایمان و تجلیات افکارعالیه روحانیون مشروطه خواه نجف در ایران و کشورهای اسلامی تمام کوشش و مساعی دربار طهران را تحت الشعاع قرار داد و احکام و فرامین حوزه علمیه نجف در اقصی نقاط ایران منتشر گشت و مردم را از خواب غفلت بیرون آورد و بآنها فهماند که بقای کشور ایران جز در سایه مشروطه و بسط عدالت ممکن نیست و دستگاه ظالم محمدعلیشاه ایران را پیرتگاه نیستی سوق میدهد و هر گاه زمانی بیش دوام پیدا کند تسلط اجانب بر ایران افزونی یافته و خود مختاری این کشور چندین هزار ساله از میان خواهد رفت.

تأثیر احکام علمای نجف محمدعلیشاه و درباریان را بیش از پیش مضطرب و پریشان خاطر ساخت و آنرا در راه چاره جوئی انداخت پس از مشورت بسیار بر آن شدند که یکی از مهمترین علمای مستبد طهران را با اختیار کافی و وسائل لازم برای دادن علمای مشروطه خواه به نجف بفرستند قرعۀ این فال بنام حاجی میرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران در آمد و او پس از تهیه مسافرت با چند نفر همدست از علمای طبقه دوم رهسپار عتبات شد. معروف شد که محمدعلیشاه اعتبار نامحدودی به امام جمعه داده و نیز گفته میشد که بانك استقراضی روس يك حواله پنجاه هزار تومانی در اختیار او گذارده که از بانك

عثمانی بغداد دریافت نماید .

آنچه مؤید نظر بالا است اینست که امام جمعه پس از ورود به بغداد بلافاصله با سفیر روس مقیم بغداد ملاقات کرد و سپس بطرف نجف رهسپار گشت نظر باینکه آخوند ملا محمد کاظم خراسانی رهبری حوزه علمیه مشروطه خواه نجف را عهده دار بود و سایر علما از سیاست و مصلحت اندیشی او پیروی میکردند امام جمعه برای آنکه حجة الاسلام خراسانی را غافلگیر کرده و او را ناچار بموافقت کند یکسره بمنزل او وارد شد و چنانچه رسم ایرانیان است مهمان آخوند ملا محمد کاظم گردید.

آخوند ملا محمد کاظم هم بنا بر رسم باستانی ایرانیان با آنکه امام جمعه را میشناخت و از قصد او آگاه بود و از کارهای ناپسندیده او اطلاع کامل داشت با گشاده رویی او را در خانه خود پذیرفت و تا حدیکه ممکن بود وسائل آسایش و پذیرائی او را فراهم نمود و با کمال احترام و محبت با او رفتار کرد .

ولی نه افسون امام جمعه و نه ناله سرایا تملق محمد علیشاه و نه پول هنگفتیکه با خود آورده بودند نتوانست کوچکترین تزلزلی در ارکان فکر و خط مشی آخوند خراسانی و سایر روحانیون مشروطه خواه وارد آورد و آنهارا از راهیکه پیش گرفته بودند منصرف نماید عاقبت پس از چندی امام جمعه دست خالی بطهران بازگشت و جز روی سیاه و آه دل ارمغان دیگری نتوانست برای شاه مستبد با خود بطهران بیاورد .

میتینک بین المللی در اسلامبول

شهر اسلامبول با اینکه قرنهای پایتخت دولت عثمانی بود بواسطه موقعیت مهم جغرافیائی و مزایای دیگریکه دارد جنبه بین المللی پیدا کرده و عده زیادی از ملل آسیائی و اروپائی و بیش از همه یونانی و ارمنی در آنجا سکنی دارند .

اسلامبول سالها یکی از مراکز مهم تجارتی ایران بود و ایرانیان مال التجاره خود را به آن شهر بزرگ حمل کرده و از آنجا بسایر نقاط دنیا میفرستادند بهمین جهت عده زیادی ایرانی که اکثر آنها آذر بایجانی بودند در اسلامبول سکنی داشتند و سفارت کبرای ایران در اسلامبول اهمیت مخصوصی داشت.

انقلاب مشروطیت ایران قیام آذر بایجان شهرت روز افزون ستارخان و فدا کاریهای

ملت ایران در راه آزادی بیش از پیش موجب شهرت و اهمیت ایران و ایرانیان در آن کشور وسیع شد.

پس از انقلاب عثمانی و برقراری مشروطیت و زمامداری حزب ژون ترك دولت عثمانی و روشنفکران و آزادیخواهان آن مملکت علاقه و احترام خاصی نسبت به ایرانیان پیدا کردند و راه الفت و مودت پیش گرفتند.

مردمان سایر ملل هم که در اسلامبول میزیستند نسبت بایران غمخواری و اظهار دوستی میکردند و موفقیت آزادیخواهان ایران را خواهان بودند در نتیجه همین علاقه مندی بود که رهبران ملت های فوق الذکر برای همدردی و تقویت معنوی از نهضت مشروطه خواهان ایران تصمیم گرفتند که يك میتینگ عمومی بین المللی که نمایندگان جمیع ملل و مذاهب مقیم اسلامبول در آن شرکت داشته باشند تشکیل بدهند و از طرف هر ملت یکی از افراد مبرز و معروف خطابه ای ایراد نماید.

و نیز تصمیم گرفتند که یکی از شخصیت های آزادیخواه و محترم عثمانی ریاست آن میتینگ را عهده دار گردد و نطق افتتاحیه را ایراد نماید.

برای ریاست میتینگ پرنس صباح الدین پسر محمود پاشا معروف که یکی از آزادیخواهان بنام عثمانی بود و سالها قیادت آزادیخواهان آن کشور را عهده دار بود و در راه آزادی جانفشانیها کرده بود و در میان ملل عثمانی محبوبیت بسیار داشت انتخاب نمودند. پرنس صباح الدین در میان مردم بدرجه ای مورد احترام بود و به آزاد مردی و آزادمنشی معروف شده بود که او را صباح حریت مینامیدند.

این میتینگ مهم در يك اوغلی منعقد شد و از طرف ایرانیان حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که در آن زمان با عده ای از مهاجرین با اسلامبول وارد شده بود برای ایراد خطابه بزبان فارسی انتخاب گردید در روز موعود عده زیادی ایرانی با پرچم های سه رنگ از خان والده حرکت کرده رهسپار محل میتینگ شدند هر يك از ملت ها هم ناطقی انتخاب کرده بودند که بزبان ملی خود سخن رانی کند چنانچه ناطق ارمنه بزبان ارمنی ناطق کرد بزبان کردی ناطق عثمانی بزبان ترکی و گویندگان اروپائی بالسنه خود سخنرانی کردند.

پرنس صباح الدین میتینگ را افتتاح کرد و در خطابه مختصری ایراد نمود از روحانیون ایران که پشتیبان آزادی و مشروطیت بودند تمجید کرد و از قیام ملی ایران سخن گفت و در خاتمه از خداوند موفقیت آزادیخواهان ایران را در راهیکه پیش گرفته بودند مسئلت نمود.

سپس رئیس ارامنه از طرف ملت خود روی کرسی خطابه قرار گرفت و بزبان ارمنی نطقی در تمجید آزادیخواهان ایران و پیشرفت قیام ملی ایرانیان و روح همکاری و صمیمیت که میان ارامنه ایران و مشروطهخواهان برقرار است و مساعی و مجاهدتیکه متفقاً برای بدست آوردن آزادی مینمایند بیان نمود.

بعد نماینده کرنها بزبان کردی نطقی کرد و گفت ملت کرد که نژاد ایرانی میباشد در این موقع با کمال صداقت با مردم تبریز هم صدا شده و خواهان مشروطیت است و هر کمکی که بتواند در این راه خواهد نمود.

بعد دولت آبادی نماینده ایران روی کرسی خطابه قرار گرفت و نطق مفصلی از تاریخ گذشته و اوضاع فعلی ایران نمود که عین آن را در تاریخ زندگانی یحیی بطبع رسانیده و چون خطابه ناطق مذکور بسیار مفصل است و این کتاب گنجایش درج همه آن را ندارد بنوشتن چند سطر آن که بنظر نگارنده عصاره نطق ایشان است در اینجا اشاره میکنم. اگر چه ناله ما ایرانیان ضعیف است ولی تشکر دارم از آزادیخواهان عالم که محض شرف انسانیت و همدردی عالم بشریت ما را به نغمه های ملی نوع خواهان خود مساعدت و صدا بصدای ما میدهند تا بتوانیم بگوش عالمیان برسانیم.

ملت ایران از ترك و فارس و عرب و عجم یکدل و يك زبان میگویند زنده باد آزادی مرده باد استبداد.

بعد از دولت آبادی سعید سلماس آزادیخواه معروف که چندی بعد در آذربایجان بدست مستبدین شهید شد نطقی بزبان ترکی آذربایجانی ایراد کرد و از سید جمال الدین و میرزا آقاخان کرمانی سخن گفت سپس از فداکاری ملت تبریز در راه مشروطیت بیاناتی کرد و بالاخره ذکر جمیل ملك المتكلمین سید جمال الدین و اعطو حاجی میرزا ابراهیم آقا و میرزا جهانگیر خان مدیر روزنامه صور اسرافیل شهدای راه آزادی را بمیان آورد و

زوان آنها و دیگر شهدای آزادی را شاد نمود

سپس مسیو قرپت فرانسوی از طرف اروپائیان آزادیخواه نطق مهیج و مؤثری نمود و گفت ملل آزاد جهان مخصوصاً ملت آزادیخواه فرانسه نسبت به آزادیخواهان ایران علاقه مند است و ملت ایران باید برای بدست آوردن آزادی همان راهی را که فرانسویها پیش گرفتند و کامیاب شدند پیش بگیرد.

در خاتمه پرنس صباح الدین نتیجه مجلس را که اتحاد ملل خاصه ملل اسلامی در حفظ استقلال ایران و اعاده مشروطیت و افتتاح مجلس شورای ملی است اعلام کرد و مجلس را خاتمه داد.

کمیته مختلط

پس از ظهور مشروطیت عثمانی چند نفر از تجار و روشنفکر و آزادیخواه ایرانی مقیم اسلامبول در صدد برآمدند که بارهبران حزب اتحاد و ترقی که زمام امور کشور عثمانی را بعد از انقلاب بدست گرفته بودند برای کمک به پیشرفت مقاصد ملیون ایران نزدیک شده متفقاً همکاری نمایند این منظور با ورود چند نفر از معاریف مهاجرین ایرانی از آن جمله میرزا محمد صادق طباطبائی جامه عمل پوشید و یک کمیته مختلط بعضویت عده‌ئی از برگزیدگان دولت در قاضی کوی و حیدر پاشا تشکیل شد و از جمله اقداماتی که کرد این بود که بتوسط طلعت بیگ که یکی از برگزیدگان حزب اتحاد و ترقی بود قرار نامه‌ئی نوشته شد که در آن قید شده بود که دولت برای پیشرفت آزادی و مشروطیت در ایران متحداً تشریک مساعی نمایند و از قوای ملی ایران که در حال حرکت بطرف طهران بودند تقویت شود و نیز پس از برقراری مشروطه در ایران بخلاف دوره استبداد خصوصیت وجدائی که قرنهای دودوات بود و خطر بزرگی برای عالم اسلام و سیاست شرق داشت مبدل بدوستی و همکاری صمیمی گردد.

خوشبختانه بعد از آن زمان این فکر که در صلاح دولت بود تاحدی پیشرفت کرد و روابط میان ملت ایران و ملت عثمانی روز بروز بهبودی یافت و حزب اتحاد و ترقی با مشکلاتی که خود در پیش داشت تاحدی با مشروطه خواهان ایران مساعدت کرد. اگرچه ظهور مشروطه و آزادی در عثمانی بنفسه و بخودی خود بزرگترین ضربه

را برپیکر استبداد در ایران وارد کرد و تأثیر معنوی او در ایران بیش از هر نوع کمک مادی بود .

ارفع الدوله سفیر کبیر ایران که تا آن زمان خود را نماینده دولت وقت میدانست و راه بی طرفی پیش گرفته بود در نتیجه تمایل رهبران ملت عثمانی بمشروطیت ایران و پیشرفت قیام ملیون در تبریز و گیلان بطرف مشروطه خواهان متمایل شد و در تلگرافیکه به حجج اسلام نجف نمود آمادگی خود را برای هر نوع خدمت اعلام نمود و علمای نجف باو جواب دادند هر کس در راه حق خدمت کند خداوند باو اجر عطا خواهد فرمود در نتیجه اقدامات کمیته مذکور احمد رضا رئیس مجلس مبعوثان و سعید پاشا رئیس مجلس اعیان عثمانی تلگرافی به محمدعلیشاه کردند و باو نصیحت دادند که بیش از این در مقابله خواسته های ملت ایران سرسختی نکند و عاقبت وخیم آن را در نظر بگیرد و در خاتمه مکتوب تمایل ملت عثمانی را ببرقراری مشروطیت در ایران اعلام داشتند.

مهاجرین ایرانی در اروپا

اگرچه در جلد چهارم این تاریخ شمه ای از عملیات آزادیخواهان ایران که تبعید شده بودند و یا بواسطه فشار استبداد با اروپا مهاجرت کرده بودند بنظر خوانندگان رسانیدم و تا آنجا که فرصت اجازه میداد از مساعی آنان در پایتختهای کشورهای متمدنی جهان گفتگو کردم .

اینک برای روشن شدن مطالبیکه از نظر تاریخ و شناسائی بطرز فکر مهاجرین حاوی اهمیت است چند قسمت از گذار شهائیکه معاضد السلطنه پیرنیا نگاشته و در صحت آن کمترین تردیدی نیست در اینجا نقل میکنم .

دیروز عصر جنابان علاءالدوله ، احتشام السلطنه ، مخبر السلطنه ، ممتازالدوله ، دبیر الملک ، معتمد خاقان ، سردار اسعد ، امیر اعظم و بنده در منزل علاءالدوله جمع شدیم که تفصیل و راپرت آنرا با اداره محترم باید بدهم .

حضرات پاریسیها خیلی از رفتن ما بایوردن و نشر روزنامه بمنظور طهران مضطرب هستند گویا مخبر السلطنه را مأمور کرده اند که حضرات را جمع کند که اگر بتوانند مانع بشوند که روزنامه صور اسرافیل بچاپ برسد و منتشر شود و یا لا اقل فرم و شکل

روزنامه تغییر داده شود و می‌خواهند خودشانرا در اینکار داخل کنند ولی ما می‌خواهیم
بیاد بود شهید مظلوم میرزا جهانگیرخان روزنامه صور اسرافیل را بهمان وضع و سبک
و سر لوحه طبع و منتشر کنیم .

در باب روزنامه هر چه صحبت کردند گفتم کار از کار گذشته حروف هم تهیه کرده‌ایم
و اگر دنیا بهم بخورد ما آن روزنامه را بیاد شهدای راه آزادی منتشر خواهیم کرد و شکل
و سبک آنرا هم تغییر نخواهیم داد .

امروز عصر منزل سردار اسعد جمع میشوند تا در اطراف اتحاد و همکاری مهاجرین
صحبت کنند .

چیزی که موجب زحمت برای انتشار روزنامه شده نداشتن حروفچین فارسی دان
است آنچه کردیم شاید بشود مساوات را که پس از فرار از طهران بتبریز آمده و روزنامه
مساوات را در آنجا منتشر می‌کند برای کمک با روپا دعوت کنیم موفق نشدیم (مساوات
گفته بود من تا مشروطه در ایران برگشت نکند و مجلس باز نشود از ایران بیرون نمی‌روم)
ما مجبور شدیم بدکتر جلیل‌خان (برادر دکتر خلیل اعلم الدوله) متوسل بشویم او بعد از
بهانه جوئی بسیار این زحمت را قبول کرد و اینک با کمال خورسندی بشارت میدهم که
نمره اول روزنامه صور اسرافیل مثل سابق از طبع خارج شد و در تمام دنیا منتشر گردید
و همه آزادخواهان از اطراف و اکناف بما تهنیت می‌گویند . ده خدا بمعاوض السلطنه
مینویسد مخبر السلطنه چه می‌گوید احتشام السلطنه چه می‌خواهد در انجمنهای طهران
کم حرف بیفایده شنیدیم کارها معین است ما باید رشته کار خودمان را بگیریم و پیش
برویم اگر بمقصود رسیدیم بهتر و اگر نرسیدیم پیش وجدان و انسانیت خجل نیستیم .

با همه مساعی مرحوم معاوض السلطنه روزنامه صور اسرافیل بواسطه مشکلات
زیاد از جمله نداشتن حروفچین و پول بیش از سه نمره منتشر نشد ولی همین سه نمره
ولوله در ارکان دولت استبدادی طهران انداخت و محمد علی‌شاه شخصاً اقداماتی بوسیله
چند نفر که در پاریس بودند برای جلوگیری از انتشار آن نمود می‌گویند در طهران نمرات
صور اسرافیل تا سی تومان بفروش رفت .

اولین نمره روزنامه صوراسرافیل در غره محرم ۱۳۲۷ از طبع خارج شد و اداره روزنامه مرکز مراجعات ایرانیان مشروطه خواه شد انجمن سعادت اسلامبول با وسائلی که در دست داشت روزنامه صور اسرافیل را با وجود سانسور سختی که از طرف دولت ایران در کار بود بهمه شهرستانهای ایران میفرستاد.

روزنامه حبل المتین کلکته و چهره نما در مصر و روزنامه مساوات در تبریز مقالات روزنامه صوراسرافیل را نقل میکردند مقالات صوراسرافیل بدرجه‌ئی انقلابی و تند بود که پروسور براون با اینکه خود او یکی از طرفداران مبارز و سرسخت مشروطه ایران بود نامه‌ئی ب مدیر روزنامه صوراسرافیل نگاشت و او را ب ملامت و اعتدال دعوت کرد.

نامه پروسور ادوارد براون

۴ شنبه ۱۰ فوریه ۱۹۰۹ بعرض حضور مکارم ظهور عالی میرساند امروز ب زیارت رقیمه شریفه مشرف و فائز گردیدم و از اینکه رساله مخلص در ترجمه ارکان مشروطیت و حسب حال ایران در این سنوات اخیر رسیده بود و مظهر و مستحسن آن دوست مکرم گردید خیالی خوشحال گردیدم انشاء الله فردا کتاب تمام میشود و بهمه روزنامه‌های اینجا خواهم فرستاد و باشخاصی که در دایران در دل دارند هر چه بخواهید فرستاده خواهد شد آقای سردار اسعد و ممتاز الدوله بکامبریج آمدند و دو ساعت مخلص را سرافراز فرمودند از قرار معلوم آنها بوزارت خارجه انگلستان رفته و چارلس هادناک را ملاقات نموده و جواب کافی در عدم مداخله انگلیس در ایران از مومی الیه گرفته اند.

مستر لنج رئیس کمیته ایران انگلیس از پاریس مراجعت کرده و ایرانیان را ملاقات نمود و کمال اطمینان را از اتحاد و یکدلی آنها مخصوصاً بختیارها پیدا کرده در باره صوراسرافیل رأی مخلص را خواسته بودید بنظر مخلص اینطور سخت نوشتن در خصوص شاه و احوال حاضره فایده ندارد و سبب اضطراب آنها میشود هر چه میگویند راست است ولی گفتن حقیقت مصلحت نباشد و میترسم این نسخه در دست بعضی از درباریان بیفتد و آنها بشاه نشان بدهند و بگویند مشروطه خواهان راضی نمیشوند الا بقلع و قمع شما پس محال است با ایشان فکر مصالحه بکنید و باید آنها را دشمن جانی خود بدانید و هیچ مسامحه نکنید اینست فکر مخلص و امیدوارم این نسخه صوراسرافیل با وجود

حسن نیت مؤلف ثمره تلخ ندهد.

شیخ عبدالعلی مؤید در پترسبورغ

مؤید با اینکه تحصیلاتش در علوم قدیمه بود و روحش در محیط خارج از افکار نوین پرورش یافته بود يك آزاد مرد فطری و عدالت جوی طبیعی بود اینمرد تمام دوره زندگانی را با سختی معاش و فقر گذرانید و روح و فکرش صرف خدمت به آزادی و تنویر افکار مردم میشد تجلیات آزادی چنان روح او را تحت تأثیر قرار داده بود که مانند خرقة پوشان و صوفیان منزوی و مجرد زندگی میکرد و ذکر و فکرش صرف هدایت و رهبری مردم بشاهراه آزادی و مشروطیت میشد.

مؤید یکی از دوستان صمیمی و یاران واقعی قاضی قزوینی بود بعد از شهادت قاضی مدتی در طهران مبعوث و سرگردان بود ولی برسیدن خبر انقلاب رشت بزحمت خود را به آن سامان رسانید و در جرگه فدائیان وطن وارد شد.

اتفاقات و حوادث پانف انقلابی و آزادیخواه معروف بلغاری و مخبر روزنامه های آزادیخواه روسیه را سر راه او قرار داد و جاذبه مغناطیسی روحی آن دورا بهم نزدیک کرد. پانف که شرح حال و افکار بلندش را در آینده خواهم نگاشت چون روسیه را بخوبی میشناخت و از روحیه ملت روس و زمامدارانش اطلاع کامل داشت و معتقد بود که که برای وصول بآزادی از هر اقدام و کاری نباید دریغ داشت تدبیری بنظرش رسید و اندیشه ئی در خاطرش رسوخ کرد و پس از آنکه بیشتر در حالات روحی و تناسب جسمی مؤید مطالعه و دقت نمود نقشه خود را با او در میان نهاد.

هیکل قطور ریش محرابی پر پشت و عبا و عمامه ژولیده مؤید و آشنائی او بعلوم دینی و رفتار و آداب روحانیون پانف را باین فکر انداخت که مؤید را بعنوان نماینده فوق العاده مقامات روحانی نجف اشرف بروسیه برده و وسیله ملاقات او را با مقامات دولتی و مراکز ملی روسیه فراهم نموده و برای پیشرفت مشروطیت ایران مورد استفاده قرار بدهد.

مؤید نقشه پانف را بدون تأمل قبول کرد و جلوریش را رها کرد و عبا و ردائی که برازنده يك نماینده رسمی روحانی بود تهیه نمود و باتفاق راه روسیه را پیش گرفتند.

پانف که در کار تبلیغات تجربه وید طولانی داشت و با اغلب مدیران و نویسندگان جرائد روسیه آشنائی و سروکار داشت خبر ورود نماینده عالی مقام حجج اسلام نجف را در جراید روسیه با آب و تاب زیاد منتشر نمود و مسلمانان روسیه را برای پذیرائی مؤید آماده ساخت.

پس از ورود بخاک روسیه پانف و مؤید در تمام شهرهایی که در طول راه میان سرحد ایران و پایتخت روسیه بود توقف کردند و با روحانیون و بزرگان آن شهرستانها دید و بازدید نمودند و با روزنامه نویسان مصاحبه کردند.

هنوز نماینده عالی مقام که بنام مستعار میرزا شیخ علی نامیده میشد وارد پتربورگ نشده بود که جراید پایتخت خبر ورود او را انتشار دادند و در اطراف مأموریت او چیزها نوشتند.

جمعی از تجار ایران و نمایندگان مطبوعات از میرزا شیخ علی استقبال کردند و او را با احترام و اردشهر نمودند.

پانف که در کار خود بسیار زبردست بود چند مصاحبه مطبوعاتی برای بحث در مقصود مسافرت نماینده روحانیون نجف ترتیب داد و وسائل ملاقات میرزا شیخ علی را با مقامات متنفذ و سیاسی روسیه فراهم کرد و چون خود را مترجم نماینده مذکور معرفی میکرد در تمام مجالس و مصاحبه های مطبوعاتی گفته های میرزا شیخ علی را با سبک قابل توجه ترجمه میکرد تمام این ملاقاتها و مصاحبه ها که بطور مفصل در روزنامه های آزادیخواه روسیه منعکس شد میتواند در دو جمله ملخص نمود :

مقامات عالیه روحانی نجف که بر صد میلیون مسلمان روی زمین حکومت روحانی دارند و مرجع تقلید مسلمانند از زمامداران کشور روسیه و امپراطور روس که چندین میلیون تبعه مسلمان دارد تقاضا دارند برای حفظ دوستی و احترام ملل اسلامی و جلب مودت و محبت و اطمینان ملت ستمدیده ایران که نزدیک دو سال است در آتش انقلاب و بدبختی میسوزد و از فشار و ظلم دولت خود بجان آمده از حمایت و پشتیبانی و کمک محمد علی شاه جابر بیرحم و اطرافیان او و درباریانش که راه ظلم و بیدادگری را پیش گرفته صرف نظر کند و دست دوستی بطرف ملت ایران دراز نماید تا ملت بطوریکه مصلحت خود میداند

با رعایت حفظ دوستی و مناسبات حسنه با دولت امپراطوری روسیه تقدیرات خود را
معین کند و راهی را که راحتی و رضایت مردم را در برداشته باشد پیش بگیرد .
رعایت حال ملت ایران از طرف امپراطور معظم روسیه موجب سپاسگذاری عموم
ملل اسلامی مخصوصاً مسلمانانی که تبعه دولت روسیه هستند خواهد شد و مقامات
روحانی نجف که سرسلسله علمای مسلمان شیعه هستند بنوبه خود حقگذار و ممنون
خواهند گردید .

اقدامات پانف و مؤید که جنبه تبلیغاتی شدیدی در برداشت تا حدی در دستگاه
زمامداران مستبد روسیه بی تأثیر نبود بطوریکه بعضی از جراید طرفدار دولت بوزارت
خارج روسیه نصیحت کردند که رویه خود را در ایران تعدیل کند و حتی یکی از
روزنامه ها نوشت که سزاوار نیست بیش از این دولت روسیه راضی شود يك ملت کهن
سال که حق عظیمی بر تمدن جهان دارد زیر فشار يك پادشاه جاهل بی لیاقت پایمال شود
ولی زمانی نگذشت که جاسوسان با اداره پلیس پترسبورغ راپرت دادند شخصیکه بنام
میرزا شیخعلی خود را نماینده روحانیون نجف معرفی کرده و این سروصدار بلند نموده
یکمفر انقلابی ایرانی میباشد و با تغییر نام و لباس خود را بجای نماینده علمای نجف جازده .
پانف که با نظر تیز بین و دقت کامل مراقب اوضاع بود بوسیله اعضاء حزب سوسیال
دمکرات که در ادارات پلیس دولت روسیه راه و مقام داشتند مطلع شد که سرشان دارد
فاش میشود و نقشه شان نقش بر آب میگردد و ممکن است دستگیر و زندانی بشوند
این بود که بدون فوت وقت پیش از اینکه برای مقامات روسیه حقیقت امر روشن شود
با عجله راه ایران را پیش گرفتند و باز حمت و در دسر زیاد خود را بخاک ایران رسانیدند
ناگفته نماند که مؤید چند جلسه نطق و سخنرانی در مجامع عمومی کرد که فوق العاده
مورد توجه قرار گرفت و نیز سرووضع و قیافه او در عبور از خیابانهای بزرگ پایتخت روسیه
برای مردم آن سرزمین جالب توجه بود و او را روحانی موقر و آزادیخواه میخواندند.

در همان ایام که معاضد السلطنه با عشق و علاقه بی همتایی در سوئیس مشغول بطبع
و انتشار روزنامه صور اسرافیل بود پروفیسور براون نامه ذیل را راجع بمسافرت شیخ

عبدالعلی مؤید بروسیه باومینویسد و از چگونگی امر کسب اطلاع میکند .
مطلب مهم اینست که در این اواخر شخصی مشروطه خواه بنام دیرزا شیخ علی در
پترسبورغ و مسکو خوب حمایتی از مشروطیت ایران میکرد و از قرائیکه یکی از مخبرین
روزنامه های انگلیس محرمانه بمخلص نوشته بود نطقهای او اثر خوبی کرد .
حالا همان شخص که در حقیقت دوست ایرانست تلگراف کرده که حکومت روس
میگوید که این شخص که بقول خودش مجتهد و از کربلا و نجف آمده بود آدم بی
سروپایست و اصلا لنکرانی و تبعه روس است و شأنی و مقامی ندارد و از پیش خودش
حرف میزند و از مخلص حقیقت حال را استفسار نموده بود باشیخ حسن مشورت کرده
بنجف اشرف تلگراف کردیم ولی تا بحال جواب نیامده هر گاه جنابعالی اطلاع داشته
باشید خواهش دارم بفرستید که هر گاه روسها دروغ میگویند بتوانیم تکذیب کنیم.
مخلص حقیقی ادوارد براون .

يك دستگاه ديگر هم در باغشاه

بر ضد مشروطه خواهان در کار بود

چرخهاییکه دستگاه عظیم استبدادی باغشاه را بر ضد آزادی ملت بکار انداخته
بود منحصر بچندین هزار قشون ساخلومر کز اردوی عین الدوله اردوی قزوین سوارهای
بختیاری خوانین فئودال افواج لرستانی و پشت کوه لیاخف و قزاقخانه شیخ فضل الله و
روحانیون مستبد آدم کش و ترورالواط و او باش شاهزادگان و اعیان پشتیبانی دولت روس
و تمرکز قشون روس در سرحدات ایران سلطان عثمانی ایلات و عشایر نبود و يك ماشین
شیطانی دیگر که در ظاهر از نظرها مخفی بود ولی همه از آن اطلاع داشتند و شبها بکار
میافتاد و اداره آن در دست نایب السلطنه کامران میرزا پدر ملکه و عموی محمدعلیشاه
بود این ماشین شیطانی دستگاه جن گیری رمالی کف بینی غیب گوئی دعا نویسی بود که
اعضاء و اجزاء آن از صدها تجاوز میکرد و يك قسمت از مالیات یا غارتیکه از مردم بدبخت
ایران میشد خرج گردش این دستگاه میشد در هر نقطه از مملکت که شایاد و حقه بازی یافت
میشد راه دربار گردو نمودار را در پیش گرفته استعداد و معلومات خود را برای بهره برداری

آن دستگاه شیطانی عرضه میداشتند و با گرفتن پول و امتیازات فنون و معلومات اهریمنی خود را تقدیم پدر تاجدار میکردند.

از درباریان جز مخصوصین دیگران را در این مؤسسه راه نبود و از فدائیان جز کسانی که مورد اعتماد و اطمینان بودند پذیرفته نمیشد این دستگاه در اندرون و آنهم در موقعی که ظلمت شب همه جا را فرا گرفته و درها بروی اغیار بسته شده بود بکار میافتاد و تا پاسی از شب بنا بر مقتضیات روز و پیش آمد حوادث مشغول کار بود.

در گوشه‌ئی چند نفر ژولیده با اوراد و ذکر و حرکات غریب و عجیب بتسخیر اجنه مشغول بودند و پس از آنکه جنها را بدست می آوردند در شیشه حبس میکردند تا در روز مبادا بكمك پادشاه جمجاه از شیشه قدم بیرون نهد و دشمنان شاه را که مشروطه خواهان بودند از میان بردارد و يا بكمك اردوی کیوان شکوه با سمنج برود و به عین الدوله کمک کند

جمعی دیگر بساختن مجسمه هائی از موم شبیه ستارخان سپهدار سردار اسعد و سایر رؤسای ملیون میپرداختند و پس از خواندن اوراد سر هریك را با شمشیر میزدند و بملکه و شاه مرده میفرستادند که در همین موقع که سر مجسمه مومی فلان سردار ملی با شمشیر زده شدا و کشته شده.

جمعی دیگر مشغول بترکیب ارقام رموز و طلسم بودند و کلمات و جملات نامفهوم در روی قطعات و پوست کدو مینوشتند و سپس در آب می شستند و از آن آب بقبله عالم و ملکه و ولیعهد میخوراندند جمعی دیگر بنگارش خطوط و اشکالی در روی تخم مرغ بودند و پس از آنکه تمام سطح تخم مرغ را از نقش و نگار پر میکردند تخم مرغ را در آتش میانداختند و چون تخم مرغ در اثر حرارت آتش از هم پاشیده میشد میگفتند جسم حسودهای شاه مثل این تخم مرغها خواهد ترکید.

فالگیرها و رمالها بازارشان از دیگران گرمتر بود زیرا این شیادان تا حدی بعلم الروح آشنا هستند و چون دست ملکه و پادشاه را در دست می گرفتند و در خطوط کف دست و قیافه آنها نگاه میکردند چنان آنها را مجذوب و تحت تأثیر قرار میدادند که هر چه میخواستند بسهوات بدست می آوردند نایب السلطنه مثل يك ژنرال فرمانده عملیات

این دستگاه شیطانی را تحت نظر داشت و با دقت با آنچه میکردند و میگفتند نگاه میکرد و گوش میداد و شاه و ملکه را از تأثیر قطعی آن عملیات مطمئن مینمود و میگفت همانطوری که بوسیله همین دستگاه موفق شدم مشروطه و مجلس را از میان ببرم بزودی بکما این دستگاه قشون ملی تبریز و گیلان و اصفهان را متلاشی خواهم کرد و سر سرداران ملی را پای شاه خواهم انداخت .

مجلس شورای دولتی

محمدعلیشاه پس از چند ماه نیرنگ بازی و دروغگوئی و تقویت قشون آذربایجان و تحریک ایلات و عشایر برضد مشروطه خواهان و فرستادن نماینده باروپا و نجف و تجهیز ملاحای مستبد و وعده هائیکه مکرر برای افتتاح مجلس شورای ملی داده بود بازی دیگری آغاز کرد و اعلام کرد که مجلسی بنام شورای دولتی بجای مجلس شورای ملی تشکیل خواهد داد تا در امور مملکت با دولت همکاری کند و سرو صورتی بوضع عمومی بدهد.

پانزده نفر از کهنه مستبدین درباری را برای عضویت مجلس شورای دولتی انتخاب نمود و بآنها ماموریت داد که اساسنامه شورا را بنویسند و پس از تصویب و صحه همایونی مجلس شورای دولتی رسمیت یافته و بکار مشغول شود.

هیئت مذکور پس از چند روز گفتگو و بحث اساسنامه و یا باصطلاح آنروز نظامنامهئی در بیست و یک ماده تهیه نمود و برای امضا تقدیم شاه کرد چون نقل مواد نظامنامه را در اینجا زائد میدانم فقط در چند سطر ملاحظه آنرا بنظر خوانندگان میرسانم مجلس شورای دولتی که اعضاء آنرا شاه شخصاً انتخاب میکرد و ملت در انتخاب آن کمترین سهمی نداشت دارای اختیاراتی بود در اصلاح امور مملکتی ولی بشرط آنکه کلیه مطالب از طرف دولت پیشنهاد شده باشد و بعد از تصویب مجلس شورای دولتی بعرض شاه برسد و در صورتیکه شاه موافق باشد مصوبات را امضا خواهد کرد و الا کان لم یکن خواهد بود .

بامداقه با آنچه در بالا گفتیم مجلس مذکور جز یک آلت فعلی مقام و موقعیت دیگری نداشت و بکلی با آنچه ملت میخواست منافات داشت و غیر ممکن بود ملت ایران زیر بار چنین مجلسی برود و او را برسمیت بشناسد.

چیزی که مایهٔ تعجب است اینست که سفرای روس و انگلیس هم که از دیر زمانی
 طریقه واسطه و میانجی را میان دولت و ملت ایران اتخاذ کرده بودند از رویهٔ محمدعلیشاه
 داخور شده و چند روزی از مداخله و گفتگو خودداری نمودند.

تشکیل جلسه در خانه کامران میرزا نایب السلطنه

چون کامران میرزا نایب السلطنه محمدعلیشاه را در آن روزها متفکر و متزلزل
 میدید برای آنکه او را در مخالفت با تأسیس مجلس شورای ملی تقویت نماید دعوتی از
 هیئت دوات و رجال مستبد مملکت و جمعی از روحانیون و شاهزادگان در کامرانیه نمود
 و پس از گفتگوی بسیار تصمیم گرفته شد که عده‌ئی را بنمایندگی طبقات فوق بحضور شاه
 بفرستند و باو خاطر نشان نمایند که طرفداران و دوستان تاج و تخت شاه بهیچوجه از
 مشروطیت و مجلس تمکین نخواهند کرد و یقین دارند که زوال سلطنت از خانواده قاجاریه
 با تجدید مشروطیت قطعی و مسلم و غیر قابل اجتناب است - در مراکز مشروطه خواهان
 طهران گفته میشد که سفارت روس محرک تشکیل جلسه خانه کامران میرزا بوده و دلیل
 این عقیده هم این بود که پس از چند روز وزیر خارجه روسیه در مجلس دوما نطقی راجع
 به سیاست دولت روس در ایران نمود در ضمن آن این جمله گنجانیده شده بود.

(دوات روس مقید باین نیست که شاه پیروی نصایح سفارتین را بنماید یا ننماید)

فصل هفتاد و سوم

انقلاب رشت

انقلاب رشت مقام مهمی در برقراری حکومت ملی و مشروطیت ایران دارد که در خور دقت و مطالعه دقیق است و دانستن و پی بردن بریشه و علل موجبات آن از نظر فلسفه تاریخ حائز اهمیت بسیار است.

مردم گیلان مخصوصاً ساکنین رشت و بندر پهلوی که در آن زمان بندرانزلی خوانده میشد بیش از سایر نقاط کشور استعداد قبول رژیم نو و مشروطیت را داشتند علت اساسی این استعداد بیشتر از این حقیقت سرچشمه میگیرند که گیلانیها کمتر از سایر مردم ایران گرفتار قیودات و خرافات بودند و کمتر مرض ریاکاری و سالوسی در آنها دیده میشد.

بعلاوه از دیر زمانی بواسطه نزدیکی و رابطه تجاری که با روسیه و قفقاز مخصوصاً با دکوبه و تفلیس داشتند و مسافرتهائی که به آن نواحی میکردند و معاشرتی که با مردم آن دیار داشتند تا حدی از افکار نوین آگاهی پیدا کرده بودند بهمین علل همینکه انقلاب مشروطیت در طهران ظهور کرد مردم رشت و بندر پهلوی بدون درنگ و تردید آن نهضت ملی را با آغوش باز استقبال کردند و خود را طرفدار مشروطیت اعلام نمودند و چنانچه در واقعه میدان توپخانه و بمباردمان مجلس تعطیل عمومی کردند و در تلگرافخانه مجتمع شدند و صدها نفر مسلح گشته و برای رفتن بطهران و یاری ملت آمادگی خود را اعلان داشتند این احساسات مردم گیلان بخلاف بعضی از شهرستانهای ایران مصنوعی و تصنعی نبود و بعقیده قلبی آنها اتکاء داشت.

برای آنکه خوانندگان این تاریخ بدانند که مردم رشت روحا شوروی و بحکومت مشورت معتقد بودند داستانیکه در زمان حکومت عضدالسلطان در رشت پیش آمد و در روزنامه حبل المتین منعکس شد بطور اختصار در اینجا نقل میکنم :

در زمان سلطنت مظفرالدین شاه چند سال پیش از طلوع مشروطیت شاهزاده عضدالسلطان حاکم رشت شد بر گزیدگان مردم رشت چون او را جوان و بی تجربه یافتند پیشنهاد کردند که یک مجلس مشورتی از نمایندگان اعیان و تجار و اصناف در رشت تأسیس بشود و کلیه امور بمشورت و تصویب آن هیئت بموقع اجرا گذارده شود این کشمکش چندی دوام داشت و برای بعضی سر دسته ها تولید زحمت زیاد کرد ولی این حقیقت را روشن نمود که مردم رشت طالب شرکت و مشورت در امور ملک و مملکت میباشند و از دیر زمانی حسن عقیده در آنها پیدا شده است.

بعد از بمباردمان مجلس و از میان رفتن مشروطیت همان سکوت مرگ آسا که تمام شهرستانهای ایران را فرا گرفته بود بالهای پیرحم خود را بر مردمان رشت برافراشت ولی در میان همان سکوت عمیق دلباختگان آزادی مجالس و محافل سری داشتند و برای نجات کشور از کابوس استبداد تلاش میکردند.

انقلاب تبریز و قیام مردانه ستارخان و فیروزیکه در جنگها نصیب ملیون شد یک روح امیدواری در میان مشروطه خواهان رشت بوجود آورد و دامنه فعالیت آنها را توسعه داد و بنای مکاتبه را با انجمن ملی تبریز گذاردند و آماده بودن خود را برای جانفشانی در راه آزادی اعلام داشتند چنانچه در همان موقع حبل المتین کلکته نوشت خوب است مردم سایر شهرستانهای ایران از تبریز درس وطن پرستی و آزادی طلبی گرفته برای حقوق از دست رفته قیام کنند و با مردم غیرتمند تبریز هم صدا شوند میرزا کریم خان رشتی نامهئی بمدير حبل المتین نوشت و در آن نامه متذکر شد که امیدوارم تا وصول این نامه بشما ملت گیلانهم بوظیفه خود عمل کند و بر ضد استبداد قیام نماید.

حکمران گیلان

محمدعلیشاه که از تمایل مردم رشت و بندر پهلوی بمشروطیت بی اطلاع نبود و از احساساتی که در طرفداری از مجلس و ملت در گذشته نشان داده بودند بغایت خشمگین بود و نمیخواست واقعه تبریز در گیلان پیش بیاید آقا بالاخان سردار افخم را که در بیرحمی و شدت عمل و خبث طینت معروف بود و سالها با بیدادگری ریاست نظامیه طهران را داشت و پیشکار مورد اعتماد کامران میرزا نایب السلطنه بود و مکرر امتحان شقاوت و آدم کشی

داده بود با اختیار تام و قوای کافی از قزاق و سرباز به حکومت گیلان منصوب نمود و باو دستور داد که باشیدترین وضعی از هر گونه تظاهر و تمایل مشروطه خواهی مردم جلوگیری کند.

بزرگترین مصیبت آزادیخواهان گیلان در آن زمان این بود که روسها در آن سامان قدرت فوق العاده داشته و در تمام حقوق و شئون زندگانی مردم مداخله میکردند و دست نشانندگان و تحت الحمایه های آنها بر جان و مال مردم تسلط داشتند و در حقیقت حکومت گیلان در دست روسها بود و مأمورین دولت ایران آلت دست روسها بودند و بدون اراده آنها قدرت و جرئت کاری نداشتند.

ناگفته نماند که مشکل مشروطه خواهان رشت در آن موقع بمراتب از زمانی که ملت تبریز قیام کرد سخت تر بود زیرا اوقتی که مجلس بتوپ بسته شد انجمن آذربایجان بر اوضاع مسلط بود عده زیادی مجاهد مسلح در اختیار ملیون بود و مهمتر از همه قورخانه دولتی در اختیار آنان قرار گرفت.

ولی در رشت نفوذ روسها و وجود يك حاکم جابر و نداشتن اسلحه مانع بزرگ قیام ملی بود و از طرف دیگر نگاهداری و جمع آوری عدهائی بطور مخفی بسیار کار دشواری بود و هر گاه کمترین بی احتیاطی میشد همه چیز از میان میرفت و نقش بر آب میشد.

چون بدست آوردن اسلحه در داخل ایران ممکن نبود و ساختمان يك هسته مرکزی از افراد شجاع و آشنای با انقلاب ضرورت داشت سران مشروطه خواهان رشت پس از کنگاش و مطالعه و دقت بسیار برای تحصیل اسلحه و مهمات بر آن شدند دست طالب بطرف سوسیال دمکرات قفقاز که مرکز آن در تفلیس بود و به آزادی ایران از قید استبداد علاقه مند بود و چنانچه در صفحات پیش دیدیم با فرستادن افراد و اسلحه به تبریز کمک بسزائی بقیام تبریز نمود دراز نمایند و از آنها یاری بطلبند.

حزب سوسیال دموکرات روسیه

حزب سوسیال دمکرات که مترقی ترین و مقتدرترین حزب انقلابی روسیه بود و مدت نیم قرن با دادن هزارها مقتول و مجبوس و ناکامیها و بدبختیها با دولت استبدادی

روسیه مبارزه کرد و عاقبت با بوجود آوردن انقلاب کبیر روسیه که بنام انقلاب اکتبر نامیده شد ریشه حکومت استبدادی روسیه را از بنیان کند و بجای او حکومت اشتراکی جمهوری در روسیه ایجاد کرد و انقلاب عظیمی بوجود آورد که در تاریخ جهان سابقه نداشته و دستگاه مقتدر و نیرومندی ایجاد کرد که عالمیان را بشگفت آورد و صدها میلیون نفوس در تمام کشورهای دنیا بدان معتقد و برای بسط آن مسلك و عالمگیر شدن آن کوشش و تلاش میکنند همین حزب سوسیالیست بود که نام حزب بلشویك بخود گرفت و امروز در تحت قیادت مارشال استالین بر کشور وسیع روسیه فرمانفرمائی میکند.

کمیته مرکزی حزب سوسیالیست قفقاز که شعبه‌ئی از حزب سوسیالیست روسیه بود و در آن زمان بر رهبری یکی از نوابع عصر ژرف ژلزا (آهن) که پس از انقلاب روسیه بنام مارشال استالین نامیده شد اداره میشد مرام و عقاید آزادیخواهیش از حدود کشور روسیه تجاوز کرد و بممالک دیگر منجمله ایران سرایت نمود و عده‌ئی از رهبران انقلاب مشروطیت ایران با فکر آن حزب آشنا شده و با اهمیت آن پی برده بودند.

حزب سوسیالیست (اجتماعیون عامیون) از بدو ظهور انقلاب مشروطیت نسبت بسرنوشت ملت ایران علاقه‌مند و با دل و جان خواهان موفقیت آزادیخواهان ایران بود چنانچه پس از طلوع مشروطیت و کامیابی ملت ایران در آن نهضت عظیم حزب سوسیال دمکرات اعلامیه‌ئی بطبع رسانید و ملت ایران را در مبارزه با استبداد تبریک گفت.

بطوریکه مجله شرق شناسی علمی تذکر میدهد مؤسس حزب سوسیال دمکرات در ایران نریمان و نریمانف بود و اولین شعبه‌ئی این حزب در آذربایجان تأسیس گردید و عده‌ئی از افراد روشنفکر در آن عضویت یافتند و چون آشنا با فکر نوین شدند برای قبول يك تنمیر اساسی در ایران آماده گشتند و همینکه انقلاب مشروطیت طلوع کرد کسانی که عضویت آن حزب را داشتند با دل و جان در راه موفقیت آن قیام کردند و از پاننشستند تا بفتح و فیروزی نائل شدند.

اعلامیه حزب سوسیال دمکرات

رنجبران جهان متحد شوید ما سوسیال دمکراتها مدافعین حقیقی اعلام مشروطیت

ایران را در این روز مسعود بدوستان آزادیخواه جهان تبریک میگوئیم ما بتمام علما و تجار طرفدار توده خلق و تمام مجاهدین اسلام که در اطراف برای رسیدن به هدف مقدس خود از جان و مال گذشته اند درود میفرستیم .

برادران طهرانی خود خطاب کرده میگوئیم هموطنان برادران شکر خدای عادل را که بما فرصت داد اولین قدم را برای رسیدن به هدف مقدس خود در سایه اتحاد و کوشش خلل ناپذیر دوستداران آزادی برداریم . برادران حقیقی اینک در سایه اتحاد و یگانگی اقدام بهر عملی برای ما ممکن است . ژاپن ناتوان در سایه بیداری و عزم راسخ دشمنی مثل دوات روس را مغلوب کرد . ما مجاهدین اسلام که مردان خدائیم نمیتوانیم بموفقیت حاصله قناعت کنیم و بجای خود بنشینیم موقع آن رسیده است که عالم سرخ آزادی را برافرازیم بیاک مشت دشمنان عدالت فرصت ندهیم که با اغراض و منافع خصوصی خود شفق خون آلود مشروطیت را که ثمره خونبها و قربانیهای آزادیخواهان ایران است پرده پوشی نمایند . زنده باد دوستان آزادی و مشروطیت مرگ بر دشمنان آزادی.

ناگفته نماند که حزب دمکرات که بعد از فتح طهران در ایران بر هبری تقی زاده و جمعی از سران مشروطه خواه تندرو تشکیل یافت مراسم همان مرام سوسیال دمکرات بوده که با اندک تغییر و اصلاحی منتشر گردید علت اینکه نام آن حزب را در آن زمان سوسیال دمکرات نگذاشتند و بلفظ دمکرات قناعت کردند این بود در آن دوره هنوز مسلک سوسیالیستی در عالم انتشار نیافته بود و طرفدار زیادی نداشت و مردم از لفظ سوسیالیست بیم داشتند و آن را یک مسلک اشتراکی تصور میکردند و قائلین حزب از ترس آنکه بواسطه لفظ سوسیالیست پیروان زیادی پیدا نکنند بنام دمکرات قناعت کردند حزب سوسیال دمکرات در اعلامیه ای که پس از توپ بستن مجلس منتشر نمود چنین مینویسد توده ملت ایران محصلین مدرسه عالی پلیتکنیک (دارالفنون) و محصلین مدرسه فلاح و مدرسه علوم سیاسی برای نجات آزادی و ملت از قید استبداد با هم متحد شوید هیچ قدرتی نمیتواند در مقابل اتحاد شما پایداری کند محصلین مدارس شما باید در صف اول جنگجویان راه آزادی قرار بگیرید . محصلین علوم دینی و علماء روحانی شما که

در انقلاب مشروطیت باشهامت خیره کننده قیام کردید اینك موقع آن رسیده که باردیگر
علاقه مندی خود را نسبت بوطن و دین نشان بدهید و ازپای ننشینید تا حقوق ازدست
رفته خود را بازیابید فرزندان ایران که درمدارس فرانسه و انگلیس و عثمانی مشغول
تحصیل هستند موقع آن رسیده که بوطن خود مراجعت کنید و برای سربلندی ملت
خود با ظالمین و بیدادگران مبارزه کنید .

در تمام ممالک مترقی که از نعمت آزادی برخوردار شدند محصلین مدارس عالیه
صف اول فداکاران ملت را تشکیل میدادند و بزرگترین افتخار را در راه نجات مملکت
خود بدست آوردند شما زنهای ایران همانطوریکه در نهضت مشروطه چادر بسر و تفنگ
در دست قیام کردید و امروز هم خواهرهای شما در تبریز تفنگ بدست در سنگرمیجنگند
چنانچه روزنامه حبل المتین مینویسد بعد از یکی از جنگهای سختیکه میان قشون
دولت و مشروطه خواهان درگیر شد ستارخان جسد بیست زن را در میان کشتگان پیدا
کرد که در لباس مردان با دشمنان آزادی نبرد کرده بودند موقع آن رسیده که باردیگر
برضد ظالم قیام کنید و دشمن بدخواه را ازپای در آورید و آزادی را بدست بیاورید .

فصل هفتاد و چهارم

فرزندان و گیل الرعايا

و گیل الرعايا که یکی از رجال معروف و محترم و متمول گیلان بود پنج فرزند ذکور داشت و همه آنها در راه مشروطیت خدماتی نمودند و مصائبی کشیدند و از میان آنها عبدالحسین خان معزالسلطان (سردار محیی) و میرزا کریم از پهلوانان انقلاب مشروطیت و مؤسسين حکومت ملی بشمار می آیند و نام آنها در تاریخ نهضت مشروطیت جاویدان است.

سردار محیی و میرزا کریم خان سری پرشور و قلبی مالا مال از عشق بوطن و آزادی داشتند و در عنفوان جوانی با اشخاص روشن فکر و مترقی آمد و شد میکردند و عقاید نوین را الهام میگرفتند این دو برادر بواسطه مسافرتی که باروپا کردند مجذوب تجلیات تمدن نوین شدند و آرزو مند بودند که ایران هم روزی از آزادی و تمدن برخوردار شود و در ردیف ملل راقیه جهان جای گیرد پس از طلوع انقلاب مشروطه در طهران این دو برادر چون دو عاشق شیفته سرازپا نشناخته بطرفداری از مشروطیت قیام کردند و بیاری چند نفر از آزادیخواهان رشت منجمله میرزا حسین کسمائی (یقیکیان) و سید اشرف الدین مدیر روزنامه نسیم شمال بتشکیل مجامع ملی و دادن کنفرانسها پرداختند و در تمام حوادثی که در دوره مشروطه اول در طهران روی داد آنها حامی مشروطه بودند و با جمعی در تلگرافخانه متحصن شده و بر آوردن آرزوی ملت را خواستگار بودند در واقعه میدان توپخانه و قضیه توپ بستن مجلس این دو برادر جمعی را با خود همدست نموده يك قوه مسلحی تشکیل دادند و آماده مسافرت بطهران برای کمک بمجلس و مشروطه خواهان شدند.

پس از توپ بستن مجلس بطوریکه در صفحات پیش ذکر کردم با جمعی از آزاد

مردان مجالس سری داشتند و تهیه يك انقلاب بزرگی را در گیلان میدیدند
 مسیویقیکیان که یکی از ارامنه روشن فکر و تحصیل کرده و مطلع بمسالک
 سیاسی و نهضت‌های اجتماعی بود و قلم شیوائی داشت و در تحقیق در مسائل سیاسی بسیار
 پخته و عمیق بود و ریاست حزب انچاگی ارامنه را داشت با این دو برادر دوستی و سرو
 سری پیدا کرد و آنها را بیش از پیش بتحولات ملل و انقلابات امم و احزاب سیاسی آشنا
 ساخت و همین یقیکیان سبب آشنائی و ارتباط این دو برادر و سایر ملیون گیلان با کمیته
 و رهبران حزب سوسیال دمکرات قفقاز گردید
 و از مساعدتها و کمک‌هایی که آن حزب به آزادی
 خواهان تبریز که در آن موقع باقشون محمد علی‌شاه
 در جنگ بودند آنا را آگاه ساخت و بآنها اطمینان
 داد که در صورتیکه ملت رشت بر ضد دوات
 استبدادی محمد علی‌شاه قیام کند حزب سوسیال
 دمکرات روسیه که در آن زمان لنین رهبری و
 ریاست کمیته مرکزی آن را داشت و استالین
 ریاست کمیته قفقاز را عهد دار بود از هیچ‌گونه
 مساعدت بازاد نخواهان گیلان مضایقه نخواهد
 کرد (لنین در پنجمین کنگره حزب سوسیال
 دمکرات که در لندن تشکیل شد بریاست کمیته
 مرکزی حزب انتخاب شد و استالین در آن کنگره

معز السلطان

شرکت داشت).

فرستادن نماینده بقفقاز

مران مورد اعتماد مشروطه خواهان رشت يك کمیته سری مرکب از دوازده
 نفر تشکیل داده بودند که شبها در منزل معز السلطان که پس از فتح طهران لقب سردار
 محیی یافت تشکیل میشد پس از مطالعه دقیق در اوضاع و در نظر گرفتن قدرت و قوت
 قشون دولتی برای تحصیل کمک و اسلحه بر این عقیده شدند که يك نماینده زبردست

و مورد اعتماد برای جلب مساعدت و کمک کمیته سوسیال دمکرات بتفلیس بفرستند
قرعه این فال بنام میرزا کریم خان برادر سردار محیی که در هوش و فراست در میان رشتیها
نظیر نداشت و از عشاق از جان گذشته مشروطیت بود در آمد.

و سائل این مسافرت در خفا فراهم شد و میرزا کریم خان متفکر آرهسپار قفقاز شد.
میرزا کریم خان در این مأموریت موفقیت حاصل کرد و توانست همکاری و
مساعدت کمیته حزب سوسیال دمکرات را تحصیل کند کمیته مذکور برای مطالعه دقیق
در اوضاع ایران و اتخاذ تصمیماتی که در آینده باید بگیرد یکی از برجسته ترین افراد
خود بنام سر که اورجانیکی تیزه را که بعداً وزیر صنایع سنگین و جانشین قفقاز شد
بگیلان فرستاد.

مسافرت میرزا کریم خان در قفقاز بطول انجامید و در حدود دو ماه تمام وقت خود
را صرف ملاقات رجال انقلابی و کسانی که میتوانستند کمکی بانقلاب رشت بنمایند نمود
بیشتر اوقات خود را در باد کوبه گذرانید و با زحمت زیاد موفق شد محرمانه مقداری
اسلحه برای کمیته رشت ارسال دارد.

محتاج بذکر نیست که مجامع انقلابیون در آن زمان مخفی بود و پلیس و جاسوسان
دولت استبدادی تزاری دائماً برای کشف مراکز آنان و شناسائی اشخاصی که در آن
مجامع عضویت داشتند کوشش میکردند چنانچه روزی نمیکذشت که عده‌ئی دستگیر
نشوند و بخواری بسیری تبعید نگردند. میگویند استالین و هم‌دستانش برای آنکه
روزنامه ارگان حزب را بطبع برسانند در خانه محقری دوچاه حفر کرده بودند و این
دوچاه را در زیر زمین بهم وصل کرده بودند و برای آنکه صدای دستگاه چاپ بخارج
نرود ماشین چاپ را در دالان میان دوچاه قرار داده بودند. مقصود از کندن دوچاه
این بود که هرگاه محل یکی از چاهها کشف شود و پلیس بآنجا راه یابد بتوانند از
چاه دیگر فرار کنند.

نکته قابل توجه اینست که چگونه کمیته سوسیال دمکرات که کاملاً مورد تعقیب
پلیس بود توانست عده زیادی داوطلب و اسلحه بگیلان بفرستد. علت این موفقیت
دو چیز بود اول آنکه آزادیخواهان روسیه مخصوصاً اعضاء کمیته های انقلابی در نتیجه

نیم قرن مبارزه بادستگاه استبدادی پلیس وقشون تزاری بحدی کاردان و راه شناس شده بودند که برای هر کاریکه میخواستند انجام بدهند احتیاطات لازمه و وسائل ممکنه را در نظر میگرفتند و نیز اطلاعات زیادی همه روزه بآنها میرسید و آنها را تا حدی بمقاصد دستگاه پلیس آگاه میساخت .

ثانیاً در آن زمان روسها بحدی در ایران مخصوصاً گیلان استیلا پیدا کرده بودند و آن سامانرا در حقیقت ملك خود میپنداشتند که دقت زیادی در سرحدات نمیشد و اغلب مسافرین بدون زحمت میتوانستند از ایران بروسیه بروند و یا از روسیه بایران مسافرت کنند .

ولی طولی نکشید که روسها متوجه شدند که اشخاص مظنونی وارد ایران میشوند و نیز مقداری اسلحه بطور قاچاق وارد رشت شده است .

از آن تاریخ بنای بازرسی را در بنادر دریای مازندران گذاردند و مسافرین را مورد تحقیق و تفتیش قرار دادند و مال التجاره های مظنون را بازرسی کردند در نتیجه شش نفر از مجاهدین قفقازی در لنکران دستگیر شدند و در همانجا تیرباران گشتند و نیز مقداری از مواد منفجره و اسلحه که از طرف کمیته قفقاز برشت فرستاده شده بود در بندر پهلوی بدست مأمورین روسی افتاد و در نتیجه چند نفر از ایرانیان مقیم آن بندر را دستگیر و تحت شکنجه قرار دادند و یکی از آنها را که رحیم اف نامیده میشد بحدی صدمه زدند که جان تسلیم کرد ولی رازی بروزنداد و صداقت و شرافت خود شرا بقیمت جانش حفظ کرد و نیز مقداری اسلحه که در يك انبار مخفی در بادکوبه برای فرستادن بایران ذخیره شده بود بوسیله پلیس کشف شد و چند نفر توقیف و دستگیر شدند و رئیس آنها موسوم بشاکف کشته شد .

در تلگرافیکه سفیر انگلیس بوزیر خارجه انگلیس از طهران در تاریخ ۶ مارس ۱۹۰۹ مخابره میکند چنین مینویسد: مسیوسیلین (سفیر روس مقیم طهران) بمن اطلاع داد يك کرور فشنگ و يك مقدار کثیری تفنگ که برای رشت حمل شده بود در بادکوبه گرفته شد .

توضیح

هرگاه بیش از انتظار در اطراف علل و موجبات انقلاب گیلان بسط کلام و قلم فرسایی کردم برای این بود که اولاً انقلاب گیلان باوجود موانع بسیار و قدرت و نفوذ دولت روسیه و حکومت مرکزی بدرجه‌ئی ماهرانه و ازروی نقشه صحیح و زحمات طاقت فرسا و عقل انجام یافت که در تقدیرات مشروطیت و روی کار آمدن حکومت ملی سهم مهمی را حائز و درخور مدح و ستایش است.

ثانیاً چون تاریخ قیام تبریز را کسروی بتفصیل نگاشته و بطبع رسیده ولی تا این زمان کسی از نویسندگان اقدام بنگارش تاریخ انقلاب گیلان نکرده و هرگاه چیزه‌م نوشته باشند بطبع نرسیده و منتشر نگشته و داستان این قیام آزادیخواهانه در زیر پرده غفلت مستور مانده از نظر حق شناسی خود را مکلف دانستم این وظیفه ملی را ادا کنم و جانفشانی‌هایی که جمعی از فرزندان این آب و خاک در راه آزادی کرده اند آشکار نموده و در دسترس نسل آینده بگذارم و با اینکه ما ایرانیها متأسفانه عادت بنگارش وقایع مهم روز را نداریم و بدست آوردن مدارک و روشن کردن حقایق پس از چندیکه از زمان حوادث میگذرد بسیار دشوار است بقدر قوه کوشش کردم که آنچه در این تاریخ نوشته و مینویسم از اغراض خصوصی و حب و بغض شخصی و اختلاف عقیده و مسلک پاک و مبرا و متکی بحقیقت و مدارک مورد اعتماد باشد.

چگونه افراد و اسلحه وارد ایران میشد

واضح است که باکنترول و تفتیش شدیدیکه از طرف مأمورین دولت روسیه بعمل میآمد چه اندازه فرستادن افراد و اسلحه را بایران مشکل کرده بود و چه مخاطراتی برای کسانی که داوطلب دخول در نهضت انقلاب گیلان بودند و مأمور فرستادن و دریافت اسلحه بودند در برداشت و جزایمان بمقصود قدرت دیگری نمیتوانست اشخاص را وادار بامری بکند که خطر جانی داشت در روزهای اول که هنوز روسها متوجه نبودند افراد داوطلب بدون زحمت وارد سرحد ایران میشدند ولی پس از گرفتاری عده‌ئی و کشف مقداری از صندوقهای حاوی اسلحه کار فوق العاده مشکل شد.

تمام افرادی که برای شرکت در انقلاب بایران میآمدند اعضاء حزب سوسیال دموکرات

بودند یا بعبارت دیگر از انقلابیون روسیه بودند و پلیس روسیه بعضی از آنها را می شناخت و نسبت بآنها مظنون بود .

این افراد بمرکز حزب که در تفلیس بود می آمدند و تحویل نماینده کمیته انقلابیون ایران میشدند .

از قراریکه یکی از سردسته های مجاهدین برای نگارنده حکایت کرد استالین شخصاً در امر فرستادن افراد و اسلحه بایران نظارت داشته و این کمک فوق العاده در پیشرفت انقلاب مشروطیت در تحت امر استالین انجام می یافت .

افراد بوسیله خط آهن از تفلیس ببادکوبه می آمدند و از آنجا بوسیله کشتی تجارتنی تقی اف که مورد اعتماد بود و متصدیان آن در این نقل و انتقال کمال مساعدت را بکار می بردند وارد بندر پهلوی میشدند .

ولی اشکال در این بود که بواسطه سوء ظنیکه روسها پیدا کرده بودند کشتی مذکور و سر نشینان آنرا در دو نقطه تفتیش میکردند یکی در لنکران و دیگری در آستارا .

این افراد برای نجات خود از دست مأمورین روس اغلب در آستارا پیاده میشدند و سپس در موقع مناسب بوسیله قایقهای کوچک به بندر پهلوی میرفتند و یا آنکه فرسوها پیاده از راه زمینی خود را به پهلوی میرسانیدند .

پس از رسیدن به بندر پهلوی بدکان بالاسان ارمنی که عضو جمعیت سوسیال دمکرات روسیه بود میرفتند و بالاسان آنرا بطور مخفی بوسیله مشهدی باقر نامی که از آزادیخواهان گیلان بود برشت میفرستاد .

در رشت سه نقطه را برای نگاهداری و پذیرائی انقلابیون روسیه اختصاص داده بودند یکی باغ معزالسلطان یکی خانه آوادیس زرگر و دیگری خانه شخصی معزالسلطنه کلیه مخارج این دستگاه را تازمانیکه کمیته ستار تشکیل نشده بود خانواده وکیل و چند نفر دوستان و همفکرهایشان تحمل میکردند ولی پس از تشکیل کمیته ستار سروصورتی بوضع مالی داده شد و تا حدی این تحمیل گزاف از گردن چند نفر فوق الذکر برداشته شد .

عبور از آستارای روس و ورود بخابک ایران که در نیمه شب انجام می یافت داستانی دارد

که شرح آن موجب طول کلام میشود ولی فقط براین جمله قناعت میکنم که آن راه هم مورد سوءظن روسها قرار گرفت و مأمورینی در نقاط حساس گذاردند و در نتیجه چند نفر از جوانان قفقازی که هر يك مقداری بمب دستی در چنته خود داشتند دستگیر و تیرباران شدند.

مهم دیگر فرستادن اسلحه بود در اوایل امر چند نفر از تجار ایرانی مشروطه خواه و عضو حزب سوسیال دمکرات که با ایران معامله و تجارت داشتند و مال التجاره بایران میفرستادند پذیرفتند که صندوقهای اسلحه را در میان مال التجاره بیکه بایران میفرستند حمل کنند و در بندر پهلوی و یا رشت تحویل مأمورین کمیته ستاد بدهند و لیکن پس از چندی روسها باین امر پی بردند و صندوقها را در گمرک بندر پهلوی که در تحت نظارت و تفتیش خود آنها بود تفتیش نمودند و مقداری اسلحه بدست آوردند و از آن تاریخ بعد حمل اسلحه بطریقی که در بالا نوشتیم مشکل بلکه غیرممکن شد. (توضیح آنکه پس از استقرار مظفرالدین شاه از روسها تمام گمرکات شمال ایران تحت کنترل مأمورین روس بود و مستخدمین ایرانی کوچکترین اختیاری از خود نداشتند.)

مجاهدین قفقازی عضو حزب سوسیال دمکرات که بایران آمدند

از زمانی که فکر نهضت انقلاب در گیلان پیدا شد تا فتح شهر قزوین بدست مشروطه خواهان متدرجاً دسته‌های چند نفری مجاهد قفقازی بشرحیکه در بالا گفتیم از طرف مرکز حزب بایران فرستاده میشد.

این افراد و دستجات همه از حیث شایستگی و کاردانی و معلومات و تجربه در يك ردیف نبودند و باهم اختلاف بسیار داشتند کسانی که قبل از انقلاب رشت وارد ایران شدند مردمانی بودند کار آزموده که سالها در حزب سوسیال دمکرات خدمت کرده و راه کار را خوب میدانستند و بعضی از آنها افراد برجسته‌ئی بودند که پس از ظهور انقلاب روسیه بمقامات عالیه دولتی از قبیل وزارت و ریاست کمیسرها و مراتب عالیه نظامی نائل شدند بعضی از آنها بساختن بمب آشنا بودند و چند نفر هم در علم توپخانه سر رشته بسزائی داشتند ولی دسته‌هایی که

بعد بایران آمدند افراد ساده و معمولی بودند و از کار های فنی و اطلاعات استراتژیکی بی نصیب بودند .

افرادی که باتفاق میرزا کریم خان بگیلان آمدند هر يك مقام مهمی در حزب داشتند و خدماتی در راه آزادی انجام داده بودند و چند نفر شان عضو کمیته مرکزی بودند از آنجمله سر که اورجانیکیتره عضو سیاسی و اصلی حزب سوسیال دمکرات قفقاز بود این شخص که ریاست سایرین را داشت بعد از فتح شهر رشت بدست مجاهدین با احترام تمام بطرف روسیه مراجعت کرد و پس از انقلاب کبیر روسیه بوزارت صنایع سنگین و سپس جانشینی قفقاز نائل شد و پس از چندی در گذشت .

دیگر میساجا باریتیزه نامیده میشد جوانی بود گرجی از دوستان استالین بینهایت جدی فداکار شجاع و در ساختن بمب تخصص داشت دیگری برادیاک گرجی که تجربیات زیادی در انقلابات روسیه پیدا کرده بود و از معلومات او استفاده بسیار شد دیگری الکساندوچیک کی که عملیات درخشان در روسیه از خود بیادگار گذارده دیگری فیود نام اهل لتونی که توپچی قابل بود و در نشانه گیری توپ معروف بود و در تمام جنگها تافتح طهران لیاقت بسیاری از خود نشان داد دیگری الیوش نام که نژاد اروس بود و در بمب سازی تخصص داشت چند نفر از این انقلابیون عضو کمیته باطوم بودند و در جنگها شجاعت بی نظیری از خود نشان دادند .

يك دسته دیگر از مجاهدین قفقازی بریاست بردیان وارد ایران شدند و در فتح شهر رشت شجاعت بی نظیری از خود نشان دادند و بعد از فتح رشت به باد کوبه مراجعت کردند متأسفانه در لنگرود روس گرفتار شدند و میخواستند همه آنها را تیر باران کنند .

ولی بسعی و کوشش فراوان نمایندگان نهضت گیلان و بعضی از آزادیخواهان روسیه که با مقامات دولتی سروکار داشتند از مرگ حتمی نجات یافتند و شبانه بامشقت بسیار از رودخانه آستارا شناکنان گذشته وارد خاك ایران شدند و از میان جنگلها بارنج فراوان خود را به بندر پهلوی رسانیدند و قفقازیها که در نهضت انقلاب گیلان و فتح طهران شرکت داشتند در حدود سیصد نفر بود .

از نظر تقدیر حق این بود که نام کسانی که برای یاری يك ملت ستم دیده که با استبداد

و یی‌داد‌گری دست‌بگریبان بود از وطن خود دور شده با مخاطرات جانی که در پیش بود بایران آمده و در صف مجاهدین راه آزادی جنگیده و بسیاری از آنها کشته و یا زخمی شده‌اند و یا نتوانسته‌اند بوطن خود مراجعت کنند برده‌شود ولی متأسفانه بواسطه عدم شناسائی باحوال هر يك از يك طرف و کمی فرصت از طرف دیگر باین کار نائل نشدم و امیدوارم هر گاه بنگارش تاریخ انقلاب گیلان موفق شوم این حق را ادا نمایم .

شرکت آزادیخواهان روسیه در انقلاب ایران دولت روس را خشمگین ساخته بود

روسها که باتمام قوا برای استحکام مبانی سلطنت محمدعلیشاه کوشش میکردند از انقلاب تبریز بسیار ناراضی و نگران بودند و کوشش میکردند با فرستادن قشون آن کانون آزادی را از میان بردارند اینک که واقعه گیلانهم پیش آمده بود از همکاری و همدردی آزادیخواهان روسیه با انقلابیون گیلان بغایت خشمگین شده بودند.

بعلاوه روسها بعد از انعقاد قرارداد ۱۹۰۷ شمال ایران را ملک خود میپنداشتند و از هر موقع و پیش آمد استفاده میکردند که آن قسمت مهم کشور را اشغال نمایند و برای همیشه ضمیمه روسیه کنند اینک انقلاب گیلان و آذربایجان بهانه‌ئی بدست آنها داده بود و باین بهانه میخواستند نیت واقعی خود را لباس عمل بپوشانند .

چنانچه وزیر خارجه روسیه سر نیکلسن سفیر کبیر انگلیس را در سن پترسبورغ از فرستادن اسلحه و نیزه و از طرف حزب سوسیال دمکرات برای کمک و تقویت انقلابیون ایران مطلع میکند و سوسیال دمکراتها را آنا رشیسته‌های قفقاز و مفسد میخواند و خاطر نشان میکند که دولت روسیه برای حفظ منافع اتباع خود و جان آنها و امنیت راهها مجبور است بایران قشون بفرستد و راه شوسه میان قزوین و رشت را با قوه نظامی تحت کنترل قرار بدهد و نیز کشتی جنگی به بنادر ایران بفرستد و هر گاه قوای نظامی در بندر پهلوی مورد حمله انقلابیون قرار بگیرد قشون مجهز و بیشتری بایران بفرستد تلگرافات و گذارشاتیکه سفیر انگلیس از پایتخت روسیه بوزارت خارجه لندن مخبره کرده تصمیم روسها را برای فرستادن قشون بایران و محو کردن انقلاب گیلان روشن میسازد .

تلگراف سفیر انگلیس بوزیر خارجه از سن پترسبورغ ۳ مارس ۱۹۰۹ دولت روس

يك عده قشون بطرف باد كوبه و سرحد جلفا گسیل داشته و اوضاع در رشت بدرجه بی تهدید
کننده و خطرناک است که پنجاه نفر قزاق برای حفظ قنسولگری رشت فرستاده اند.

تلگراف دیگر ۴ مارس ۱۹۰۹

مراسله بی از وزیر خارجه روس بمن رسید باینکه عده بی سرباز با مسلسل و اتومبیل
و دو عراده توپ بانزلی فرستاده شد و يك کشتی جنگی هم برای حفاظت کشتی که حامل قشون
و مهمات است مأمور رفتن یسواحل ایران گردید. فرمانده کشتی جنگی مأموریت دارد
هر گاه در موقع پیاده شدن قشون بخاك ایران از طرف انقلابیون مورد حمله قرار گیرد یا مانع
پیاده شدن قشون گردند كمك جنگی بقشون بنماید.

در صورتیکه این دسته قشون برای حفاظت اروپائیان کافی نباشد قشون امدادی از
قشونیکه در باد كوبه متمرکز شده فرستاده خواهد شد.

۸ مارس ۱۹۰۹ سفیر کبیر انگلیس از پترسبورغ بوزیر خارجه سرادوردگری
وزیر خارجه روس بمن اطلاع داده که قشونیکه بایران فرستاده شده برای حفظ
اتباع دول خارجه است و در امور داخله ایران مداخله نخواهد کرد.

۷ آوریل ۱۹۰۹

تلگراف سفیر کبیر انگلیس بوزیر خارجه یادداشتی از طرف وزیر امور خارجه
روسیه بمن رسیده مبنی براینکه نظر باز دیاد مخاطرات در گیلان و تصویریکه تا حال
برای جلوگیری از كمك اسلحه و افراد از طرف آزارشسته با انقلابیون گیلان شده دولت
روس رأی قطعی خود را باینقرار اتخاذ کرده که يك فروند جهاز جنگی بانزلی بفرستد که در
آنجا مقیم باشد و کشتی جنگی دیگری برای حفاظت بیشتر بانزلی اعزام گردد.

☆☆☆

محتاج بدلیل و برهان نیست که منظور روسها از فرستادن قشون و کشتی جنگی
بخاك ایران فقط و فقط برای خاموش کردن انقلاب بود و الا هیچگونه مخاطره بی برای اتباع
روسیه و اتباع سایر دول خارجی در گیلان نبود و رهبران انقلاب گیلان برای اینکه بهانه
بدست روسها ندهند بدرجه بی در حفظ و حمایت اتباع آنها کوشش میکردند که تمام
نمایندگان خارجی مقیم آنسامان تصدیق دارند که کوچکترین خطری در پیش نیست و

ایرانها با کمال مهربانی با آنها رفتار میکنند و کمال مراقبت را در حفظ جان و مال آنها بکار میبرند حتی اعمال زشت و خارج از رویه و تعدیاتیکه از طرف اتباع روس ب مردم میشد نادیده می گرفتند و ب مردم توصیه می کردند که از هر نوع اقدامیکه سبب رنجش اتباع روس بشود خودداری بکنند و مظلالم آنها را با خون سردی برای مصلحت ملك و ملت تحمل ننمایند همه مورخین اروپائی نوشته اند که در دوره انقلاب چندین ساله مشروطیت ایران کمترین زحمت و مخاطره ئی برای اتباع خارجه در ایران دیده نشد و تمام اتباع دول بیگانه از آزادی کامل برخوردار بودند و در يك محیط امن و امان زندگی می کردند بازار کسب و تجارت آنها چون زمان عادی با حسن وجه رواج داشت و کوچکترین اخلاقی در معاشرت و رفت و آمد آنها مشاهده نمیشد و بالینکه مشروطه خواهان ایران روسها را بزرگترین دشمنان انقلاب و آزادی ملت ایران میدانستند و آن دولت را حامی سرسخت پادشاه جا بر می پنداشتند کوچکترین اقدامی در مخالفت مقامات دولتی روس و اتباع آن دولت از خود نشان ندادند و تمام سختیها و تعدیات را با صبر و بردباری تحمل نمودند

پیش از اینکه به مبحث فوق خاتمه بدهم خالی از فایده ندیدم که برای روشن شدن وضعیت آن روز سطری چند بنگارم و نکته ئی چند خاطر نشان نمایم .

اگر چه در جلد اول این تاریخ که بفلسفه انقلاب مشروطیت اختصاص داده شده به تفصیل از مشکلات سیاسی آن زمان در ایران و مداخلات ظالمانه دولت روس و انگلیس صحبت داشتم و نوشتم که یکی از علل و موجبات قیام عمومی ملت ایران و بوجود آوردن مشروطیت عدم رضایت مردم از همین مداخلات اجانب بود .

و هر گاه در تاریخ انقلابات ملل و نهضت های اجتماعی سیاسی امم دنیا مطالعه و تحقیق عمیق بعمل بیاوریم تصدیق خواهیم کرد که کمتر ملتی در موقعیکه اقدام با انقلاب نموده و یا در دوره انقلاب مثل ملت ایران گرفتار فشار طاقت فرسای دول مقتدر خارجی بود و کمتر ملتی باندازه ایران از اجانب زحمت دیده .

انگلیس که دارای حکومت ملی و آزاد بود و خود را طرفدار آزادی میخواند برای حفظ هندوستان طالب يك ایران گدا بد بخت و فاقد دانش و فرهنگ بود و در نفع خود میدانست که از نظر حفظ منافع و مصالحش يك ایران ناتوان فاقد قوه حیات ولی بظاهر مستقل در میان

هندوستان و روسیه فاصله باشد و طبعاً آبادی و آزادی ایران با منظور حقیقی انگلیسها سازگار نبود و اگر ایران مبدل بیک صحرای لم یزرع میشد انگلیسها برای حفظ هندوستان و بقول خودشان موقعیت استراتژیک و اتاد و تامین بیشتر مایل بودند که تایک ایران آباد و متمدن و آزاد.

همانطوریکه یک ملت چهار صد میلیون هندوستان بواسطه چهل و نادانی و فقر و پریشانی در موقع جنگ خون خود را برای انگلیس و حفظ تاج و تخت امپراطوری بریطانی میریخت و در موقع صلح گاوشیرده آن دولت بود و بقول معروف مردمش خار میخوردند و بار میکشیدند انگلیسها مایل بودند که ایران هم در عقب افتادگی دست کمی از هندوستان نداشته باشد و در ره سایگی هندوستان یک مرکز تمدن و قدرت بوجود نیاید.

عثمانی در آن زمان فقط یک منظور داشت و آن این بود که از آب گل آلود ماهی بگیرد و قسمت ترك زبان ایران را جزو خاک خودش بنماید و برای رسیدن باین مقصود چنانچه در مجلدات پیش دیدیم در همان موقع که ملت مظلوم ایران با پادشاه ستمگر در جنگ و کشمکش بود از موقع استفاده کرده بدون کمترین علت و جهتی قشون بخاک ایران وارد کرد و قسمتی از آذربایجان را تصرف نمود.

روسها صاف و روشن یک منظور بیش نداشتند و آن تصرف ایران و رسانیدن خود بدریای گرم (خلیج فارس) و خاتمه دادن به حیات یک ملت باستانی که قرنهای متمادن جهان بود.

در همان روزهای ظلمانی که ملت ایران برای نجات استقلال کشور و بدست آوردن آزادی قیام کرد و بادولت استبدادی چندین هزار ساله دست بگریبان شد همسایه های قوی نه فقط ما را بحال خود نگذازدند بلکه دولت روس مستقیماً بدون پرده پوشی بر ضد ملت ایران قشون بخاک ما وارد کرد و دولت انگلیس برای رضایت دولت متحد خود باینجمله مختصر (قشون مادر امور داخلی ایران مداخله نخواهد کرد) که وزیر خارجه روس به سفیر انگلیس گفت و او بوزیر خارجه انگلیس تلگراف نمود تمکین و سکوت کرد و اجازه داد قشون روس وارد خاک ایران بشود در صورتیکه خود انگلیسها بهتر از هر ایرانی دشمنی روسها را با مشروطه خواهان ایران میدانستند و از خطر ورود قشون روس و عاقبت وخیم خطر ناک آن آگاه بودند.

فصل هفتاد و پنجم

کمیته ستار

با اینکه عده مشروطه خواهان در رشت و بندر پهلوئی زیاد بودند ولی چون موفقیت انقلاب جز در سایه کتمان و پوشیده نگاهداشتن نقشه‌ئیکه در پیش بود غیر ممکن و محال بود سران انقلاب عملیات خود را بطوری از دوست و دشمن مخفی نگاهداشتند که در ایران کمتر سابقه داشته .

از جمله مشکلاتیکه در پیش بود مخفی کردن انقلابیونیکه از قفقاز آمده بودند و نگاهداری اسلحه و مهمات و ساختن بمب و نارنجک بود پس از آنکه در حدود سی نفر فرستادگان کمیته سوسیال دمکرات وارد رشت شدند و بوسیله میرزا کریم خان در سه محل که سابقاً اشاره کردیم سکنی کردند و طوری خود را مخفی کردند که حتی مستخدمین مورد اعتماد هم بوجود آنها پی نبرند برای تهیه آذوقه و لوازم زندگانی آنها تدابیر سودمند و عاقلانه بکار بردند و توانستند آن عده را در محلهای مخفی بساختن لوازم جنگ مشغول دارند تا روزیکه بساید آفتابی بشوند و پرده از روی کارشان برداشته شود .

بقول مرحوم میرزا علی محمد خان نگاهداشتن يك عده مسلح در شهریکه کاملاً تحت مراقبت و تفتیش حاکم جابر و مقامات روسی بود يك معجزه بود که در سایه اعتماد و ایمان سران انقلابیون انجام یافت .

پس از آنکه در حدود سی نفر از انقلابیون قفقاز که چند نفر آنها از زعمای حزب سوسیال دمکرات بودند وارد رشت شدند در مدت چهل روز که مخفی و منزوی بودند موفق بساختن مقداری آلت ناریه و محترقه شدند .

سران انقلاب پس از مشورت تصمیم گرفتند که کمیته‌ئی بنام ستار تشکیل داده

كوچك خان نه فقط يك سرباز آزاد بود و در راه آزادی میجنگید بلکه يك مبلغ آزادی بود و در هر مورد و مقام در تبلیغ مردم به پیروی از حق و عدالت و حقوق انسانیت فروگذار نمیکرد.

اگرچه عضو کمیته ستار نبود ولی با سردار محیی دوستی بسزائی داشت و فوق العاده مورد اعتماد و محبت سردار محیی بود و از تمام حوادثیکه در شرف انجام بود اطلاع داشت و همینکه باو اخطار شد که برای مبارزه آماده باشد عمامه و عبا را کنار گذارد و بلباس مجاهدت در آمد و در روزیکه در رشت جنگ آغاز شد چنان شهامت و جسارت از خودش نشان داد که مورد ستایش رهبران انقلاب و اعضای کمیته ستار گردید دوره ردیف پهلوانان انقلاب جای گرفت و تا ورود بطهران پشت به پشت سردار محیی در تمام میدانهای جنگ با قوت نفس و از خود گذشتگی با دشمنان آزادی نبرد کرد. پس از فتح شهر رشت بدست انقلابیون میرزا كوچك خان اول کسی بود که بیاری مجروحین و ستمدیدگان و کسانی که خسارت و زحمت دیده بودند شتافت و در کمک بآنان آنچه در قوه داشت دریغ نداشت. تاریخ زندگانی بیست ساله میرزا كوچك خان در انقلابات و کشمکشها که عاقبت بمرگ او منتهی شد یکی از داستانهای مهم و قابل توجه دوره انقلاب ایران است و در خور اینست که کتابی در شرح حال و کارهایی که کرده نوشته شود چون نمیخواهم وارد در تاریخ حوادث جنگ بین الملل اول و موقعیت مهمیکه میرزا كوچك خان در آن زمان احراز کرد بشوم بدانچه نوشتم قناعت کرده و قسمتی از سرگذشت او را در ضمن وقایع روز و حوادث جنگها بنظر خوانندگان این تاریخ خواهم رسانید.

یفرم

یفرم خان یکی از آرامنه ایران بود که در رشت و انزلی بکسب و کار مشغول بود میگویند يك کارخانه آجرپزی داشت در کسب و کارش مهارت بسیار از خود نشان میداد یفرم مسلک داشناکسیون داشت و در آن جمعیت مقام مهمی را حائز بود و بهمین جهت بخلاف بسیاری از مشروطه خواهان که تا آن زمان مطالعه و اطلاعات زیادی از مسالك سیاسی و عقاید انقلابی و اجتماعی نداشتند یفرم تا حدی بتاریخ انقلابات و

احزاب سیاسی آشنا بود میگویند دوستی او با پانف که یکی از آزادیخواهان بود و ما او را در انقلابات ایران خواهیم دید سرچشمه اطلاعات او بود و در معاشرت با آن

یفرم خان

مرد عمیق و مطلع بحقایق و فلسفه انقلاب و تأثیرات آن آشنا شد ولی آنچه مسلم است یفرم شخصا در امور اجتماعی تحصیلاتی داشت و در اواخر عمرش که زیاد فاصله با نهضت انقلاب گیلان نداشت تاحدی آشنا با سیاست و رموز انقلابات ملل بود و از افکار و مسلک سوسیالیستی بهره‌ئی بسزا داشت.

یفرم از نعمت عقل و شجاعت برخوردار بود و بهمین جهت وقتی که وارد در انقلاب شد يك مجاهد ساده بیش نبود ولی در اندک زمانی در تحت لوای این دو عامل یعنی عقل و شجاعت بطوریکه در صفحات آینده این تاریخ خواهیم دید بالاترین مقام را در میان انقلابیون حائز گردید و برتری خود را حتی از رؤیای درجه اول مجاهدین و سرداران ملی بظهور رسانید یفرم عضو کمیته ستار نبود ولی بار و سای آنها دوست و

سرو سری داشت و پس از آنکه با آنان هم پیمان شد و تصمیم خود را برای شرکت در انقلاب اعلام کرد موفق شد در اندک زمانی يك (لژیون) دسته از بهترین و شجاعترین جوانان انقلابی و آزادیخواه ارمنی تشکیل بدهد و بالیاقت ذاتیکه داشت در اندک زمانی یکی از ارکان عمده قشون انقلابی و فاتحین رشت و قزوین و طهران گردید. یفرم یادداشت‌هایی از خود باقی گذاشته که دکتر آقایان وکیل سابق مجلس شورای ملی قسمتی از آنرا در مجله هفته‌گی اطلاعات منتشر نمود و مورد استفاده علاقه‌مندان بتاریخ انقلاب مشروطیت گردید. چون شرح حال و کارهای یفرم را در

دوره انقلاب و جنگها در ضمن جریانات روز خواهم نگاشت فعلا بآنچه بطور اختصار در بالا گفته شد قناعت میکنم و باین قسمت خاتمه میدهم.

سید اشرف الدین مدیر روزنامه نسیم شمال

این سید تفوهند و مجرد که در آن زمان متجاوز از چهل سال از عمرش گذشته بود بخوش صحبتی و خوش مشربیی معروف و یکنفر آزاد مرد فطری و آزادی طلب حقیقی بود بدی و بدخواهی در خلقت او نبود و جز حق و عدالت چیزی نمیخواست بمحض آغاز انقلاب مشروطیت سید سر از پانشناخته چون کسیکه پس از سالها ناامیدی و انتظار بمحبوبش رسیده و یاتشنهئی که آب گوارانصیبش شده سر از پانشناخته وارد میدان انقلاب شد و در تمام مجالس و مجامع از محامد مشروطیت سخن میگفت و چون شاعر عالیقدری بود در مدح آزادی و عدالت و حکومت ملی قصیده سرائی میکرد سید اشرف باندازهئی مورد اعتماد و دوستی ناصر الاسلام و سردار محیی و میرزا کریم خان بود که او را در آن موقع حساس که کمال احتیاط را امرعی میداشتند بعضویت کمیته ستاربرگزیدند و در جلسات حضور مییافت و در خارج به تشویق مردم بانقلاب و قیام برضد دربار استبداد میپرداخت.

پس از فتح شهر رشت بدست انقلابیون سید تصنیف و اشعاری سرود که نقل همه مجالس ایران گردید و بچه هادر کوچه و بازار و مغزیان و نوازندگان در مجالس عیش و عشرت میخواندند.

یکی دو شعر از آن ابیات در حافظه ام باقی مانده بیاد بود آن سید جلیل در این تاریخ نقل میکنم:

راجع به گذشته شدن سردار افخم حاکم گیلان سروده

خبر دادند به شاه سردار اگشتند گیلک دختر جان

همه شهر رشت مشروطه گشتند گیلک دختر جان

دیدیکه چه ها شد گیلک دختر جان مشروطه پیا شد گیلک دختر جان

مستبد فنا شد گیلک دختر جان

قطعه دیگر خطاب به ملت تبریز

دست خدائی مدد کارتان

ملت تبریز خدا یار تان

خواسته باشید ز احوال رشت در هیجان ملت بیدار رشت
گشته سپهدار نگهدار رشت آنکه بود مشفق و غمخوارتان

روزنامه نسیم شمال تا زمان فتح تهران در رشت و سپس در تهران تا فوت آن مرحوم منتشر میشد سید خوش ذوق علاقه مخصوصی بخورش فسنجان داشت و کمتر قصیده یا غزلی از او دیده میشد که اسم خورش فسنجان در آن برده نشده باشد.

محمد ولی خان سپهدار

یفرم و یکی دو نفر از مورخین انقلابی دریادداشتهای خود خورده گیریهائی از محمد ولی خان سپهدار کرده اند که در خور مطالعه و قضاوت است یک مورخ منصف وقتی که میخواهد اعمال فردی را مورد قضاوت قرار بدهد حتماً باید اوضاع و احوال و تربیت خانواده سابقه معلومات زمان و محیط و بالاخره کلیه شرایطی که آن فرد در آن زندگی میکرد در نظر بگیرد.

محمد ولی خان سپهدار در آن زمانی که در جرگه انقلابیون وارد شد و ریاست و سرپرستی قشون انقلاب را برعهده گرفت یکی از سرداران نامی آن زمان و یکی از خوانین فتودال بود که صدسال در یک ناحیه وسیع مملکت حکومت مطلقه داشتند. محمد ولی خان یکی از ملاکین درجه اول مملکت بود و شاید در آن زمان ثروتمندترین افراد ایرانی بود صد ها ده و مستغلات و هزار ها نفر رعیت و صد ها نفر نوکر شخصی داشت و در دربار ایران یکی از رجال مهم و برگزیده محسوب میشد بنا بر این محمد ولی خان سپهدار را از نظر انصاف نباید بایک نفر آزادیخواه عالم محقق ایده آلیست و مؤمن با آزادی و انقلاب فکری مقایسه کرد و از او همان توقع و انتظار را داشت و نیز نباید او را در ردیف یک نفر آزادیخواه رنج دیده ظلم کشیده گرسنه و محروم از همه چیز و ناکام طبقه سوم قرار داده محمد ولی خان روزی بقیمت جان و هستی خودش وارد در محیط انقلاب شد که از نعمت ثروت شوکت معروفیت احترام مقام مهم دولتی برخوردار بود و در کمال راحتی زندگی میکرد و مورد ظلم و تعدی و تجاوز کسی واقع نشده بود بلکه او قادر بتعدی و ظلم بدیگران بود و دیگری قادر بتعدی با او نبود.

شرکت محمد ولی خان سپهدار در انقلاب بدرجه‌ئی مهم بود که کفه ترازوی آزادیخواهان را بدرجه‌ئی سنگین کرد که در اندک زمانی بفتح طهران و راندن شاه ستمگر از تاج و تخت و برقراری مشروطیت منتهی شد و هرگاه او در این امر ملی شرکت نمی‌کرد موفقیت انقلابیون رشت و کامیابی آنها تردید آمیز بود.

سپهدار وقتی زمام انقلاب گیلان را در دست گرفت و راه تهران را پیش گرفت که

ملت تبریز بواسطه

ورود قشون روس

بکلی فلج و ناتوان شده

بود و قادر باین نبود که

تخت و تاج محمدعلیشاه

را سرنگون کند و

بتنهائی کاری از پیش

ببرد.

کناره گیری سپهدار

از اردوی عین الدوله

و راه سازش او با مشروطه

خواهان تبریزیکی از

عوامل ضعف و ناتوانی

عین الدوله و تقویت

روحیه انقلابیون تبریز

شد و آنانرا بیش از

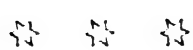
پیش بآتیه امیدوار و

داگرم کرد.

محمد ولیخان سپهدار

سپهدار پس از مراجعت از آذر بایجان بطهران نرفت و اعتنائی به محمدعلیشاه نکرد و به تنکابن که مرکز املاک و موطنش بود و تمام مردم آن ناحیه او و خانواده اش را صاحب اختیار خود میدانستند رفت و عده کثیری افراد مسلح گرد خود جمع نمود و وی را دوی کوچکی از رعایا و بستگانش تشکیل داد.

گذشته از روح آزادمنش و طبع استقلال طلب و سرپر شور و جسارت و شجاعت فطری و خوی ماجراجویی عوامل دیگری هم سبب شد که سپهدار پشت به محمدعلیشاه و دربار استبداد کرد و رو بمشروطه خواهان نمود و خود را در دریای انقلاب که پایانش معلوم نبود انداخت.

سپهدار محمدعلیشاه را يك پادشاه نالایق ظالم و پست فطرت و دست نشانده اجانب میدانست و یقین داشت که اگر دیر زمانی سلطنت او دوام یابد باید فاتحه ایران را خواند سپهدار از مردمان پست فطرت و دون از قبیل امیر بهادر و شاپشال که زمام دولت را در دست داشتند متنفر بود سپهدار میدانست که فرمانفرمای مطلق ایران لیاخف فرمانده بریگاد قزاق است و بدستور سفارت روس ایران را بطرف پرتگاهی که نجات از آن محال است سوق میدهد.

سپهدار کامران میرزا نایب السلطنه و سایر شاهزادگان نزدیک به تخت و تاج را میشناخت و از بی لیاقتی و خیانتکاری آنها آگاه بود.

سپهدار زمانی که در تبریز بود و با عین الدوله همکاری میکرد از تکبر و استبداد رأی عین الدوله آزرده خاطر شده بود و چنانچه دیدیم مکرر از نظر خیر اندیشی و مصلحت مملکت به محمدعلیشاه نصیحت داد که دست از جنگ با مشروطه خواهان تبریز بکشد و تن با افتتاح مجلس و اعاده مشروطیت بدهد و ملت و مملکت را از نابودی و انقلاب نجات بخشد. شهرت عالمگیر ستارخان و تلگرافات تبریک و تحسین که همه روزه از نقاط مختلف کشورهای آزاد و دستخط و احکام تقدیر و تشویق آمیز علماء نجف که به تبریز میرسید، پایداری و شهامت ملت مبارز تبریز و انعکاس فتوحات انقلابیون تبریز در جراید نیاسپهدار را مسحور کرد و او را قلباً متمایل بمشروطه نمود آدم کشی و غارتگری و چپاول ایلاتی که

اردوی دولتی را تشکیل داده بودند و پیرحمیکه از آنها دیده میشد سپهدار را بکلی بیزار و دلتنگ کرد و او را بکناره گیری و دوری از دستگاه دولتی و ادار نمود.

ملاقات نماینده انقلابیون رشت با سپهدار

کمیته ستار پس از آنکه استعداد و اسلحه کافی در اختیار خود یافت و نقشه موفقیت آمیز انقلاب و از میان بردن حاکم جابر و رؤسای ادارات دولتی و تصرف شهر را کشید یقین داشت که پس از تصرف رشت محمدعلیشاه ساکت نخواهد نشست و اردوی مجهزی برای سرکوبی انقلابیون برشت خواهد فرستاد و روسپاهم او را تقویت خواهند کرد و در نتیجه ممکن است مغلوب شوند و بمنظور نهائی و آرزوی ملی نائل نگردند و چون از دیر زمانی میدانستند که محمد ولی خان سپهدار از محمدعلیشاه دلتنگ شده و به تنکابن آمده و در آنجا اردوی مسلحی تشکیل داده و مستقر گشته و آنچه در باریان کوشش کرده اند او را بطهران بکشانند پذیرفته و همچنان ناراضی و نگران از اوضاع مملکت منتظر پیش آمد و حوادث است همچو دانستند که نماینده‌ئی به تنکابن نزد سپهدار بفرستند و او را برای فرمانفرمائی گیلان و زمامداری انقلاب و رهبری و هدایت ملت دعوت نمایند.

این مأموریت بناصر الاسلام که یکی از اعضاء مهم کمیته ستار بود داده شد بناصر الاسلام بلا درنگ به تنکابن رفت و با سپهدار بمذاکره پرداخت و پس از چند روز توقف و گفتگو او را راضی به آمدن برشت و در دست گرفتن زمام انقلاب نمود در اینجا این نکته دقیق را ناگفته نمیگذاریم که اعضاء کمیته ستار عقیده داشتند که سپهدار پس از تصرف رشت بشهر بیاید زیرا میترسیدند که هرگاه جنگ برای تصرف شهر بخونریزی و زد و خورد شدید منتهی بشود سپهدار طاقت و دوام نیاورده و راه صلح و سلامت و سازش پیش بگیرد و ممانع انجام مقصود گردد.

بطوریکه خواهیم دید این نقشه همانطوریکه سران انقلاب میخواستند عملی شد و پس از کشته شدن آقا بالاخان سردار و تصرف شهر رشت سپهدار با عده‌ئی مسلح که در حدود پانصد نفر بودند وارد رشت شد و رسماً حکومت گیلان و ریاست قشون انقلاب را عهده دار گشت.

برای شناسائی حالت روحی و استقلال فکری و پی بردن باینکه سپهدار تاجه اندازه بشخصیت و حیثیت خود علاقه مند بود در آخر عمر با داشتن ثروت بسیار و احترام و راحتی کامل از هر جهت چون اوضاع مطابق میل و سلیقه اش نبود و در بعضی امور بسیار ناچیز و جزئی تحت فشار قرار گرفته بود در سن هفتاد و چند سالگی که تصمیم خود کشی در این سن بسیار دشوار است خود کشی کرد و بعد از حادثه و افتخار خود خاتمه داد .

اعلامیه منتصر الدوله پیشکار سپه سالار از تنکابن

۱۴ ذی القعدة الحرام ۱۳۲۶ اساس مجلس مقدس شورای ملی شید الله ارکانه در تنکابن بر پا گردید و حضرت اشرف سپهدار اعظم نیز نهایت همراهی را دارند اعلانات متعدد بطهران و اطراف دور و نزدیک فرستاده و عموم مردم را از تأسیس این مجلس مقدس مستحضر ساخته و این اعلان در تمام بلاد منتشر شده خصوصاً در استرآباد مازندران اهالی همگی شورش کرده و خواستند امیر مکرم والی استرآباد را از شهر بیرون کنند مشارالیه از آنجائیکه وطنپرست و فطرتاً ملت دوست میباشد بعموم اهالی اخطار مینماید که لوای مشروطیت را بلند نموده و شورش را فرو گذاشته و مشغول تشکیل مجلس شورای ملی شده اند.

فصل هفتاد و ششم

ظهور انقلاب رشت

روز سیزدهم بهمن که مصادف با روز عاشورا بود و مردم به شیوه دیرین و بر طبق سنن دینی دسته‌ها تشکیل داده و در خیابانها و بازارها میگردیدند و بعضا دارای مشغول بودند یکی از کسان سردار افخم حاکم شهر بواسطه علت ناچیزی میرزا علی اکبر خان نامی را هدف گلوله ساخت و از پای در آورد این عمل در آنروز که طلایعه انقلاب نمودار بود سبب شد که در چند ساعت عده زیادی از مردم در سبزه میدان و مساجد اجتماع نموده از حاکم قاتل را برای مجازات و بکیفر رسانیدن خواستند کمیته ستار و پیروان آن که انتظار چنین موقعی را داشتند از تشجیع مردم و تحریک آنان بقیام عمومی فروگذار نکردند و چند نفر از گویندگان در معابر و مساجد از مظالم محمد علی شاه و درباریانش نطقها کردند و حاکم را ظالم و ستمگر خواندند ولی دستگاه دولتی هنوز بدرجهائی قدرت داشت که در مقابل تقاضای مردم سرتمکین فرود نیاورد و اعتنائی بخواسته مردم نکند و اعلان کند که اگر مردم پس از عزاداری متفرق نشوند محرکین و سر دسته‌ها را بسخت‌ترین وجهی تنبیه خواهد کرد.

۱۹ بهمن

حاکم شهر برای روز نوزدهم بهمن از طرف سردار معتمد که یکی از رجال معروف گیلان بود و در خوش فطرتی و عزت نفس شهرت بسزائی داشت و مردم باو احترام میگذارند و با سردار محیی و میرزا کریم خان عموزاده بود به نهار در باغ هدیریه خارج شهر دعوت شده بود و چند نفر از رجال معروف رشت از قبیل سردار همایون و رؤسای ادارات دولتی در آن ضیافت حضور داشتند.

محرک این دعوت اعضای کمیته ستار بودند زیرا کمیته تمام وسائل را برای انقلاب فراهم

کرده بود و آن روز را برای اجرای نقشه خود انتخاب کرده بود شک نیست که سردار معتمد مطلقاً از نقشه انقلابیون کوچکترین اطلاعی نداشت و از آنچه در خفا میگذشت بی خبر بود و الا محال بود چنین کاری تن بدهد و راضی بشود که در خانه اش اشخاصی که مهمانش بودند کشته شوند.

مقصود از نقشه مهمانی این بود که سردار افخم در موقعی که ارگ دولتی مورد حمله قرار میگیرد حضور نداشته باشد زیرا ارگ دولتی تاحدی سنگر محکمی بود و تسلط بر آن بی اشکال نبود و بلاشک اگر سردار افخم در آن روز در ارگ میان سربازان و قزاقها که با چند عراده توپ آن محل را محافظت میکردند بود با اطلاعی که بفنون نظامی داشت جنگ طولانی میشد و شاید انقلابیون به تسخیر ارگ توفیق پیدا نمیکردند و نقشه آنها نقش بر آب میشد و همه زحمات و کوششها از میان میرفت.

نکته دیگر اینست که در باغ مدیریه زودتر و آسانتر بسردار افخم که از هر حیث غافلگیر شده بود دست می یافتند و با کشته شدن او قشون دولت زودتر تسلیم میشد.

سردار افخم از چند روز قبل از انقلاب تاحدی پی بموضوع برده بود و استنباط کرده بود که حوادثی در پیش است بهمین جهت عده ای سوار و پیاده قزاق که در لاهیجان بودند بشهر خواست و آنها را در حال آماده باش بنگاهداری ارگ شهر و چند نقطه حساس شهر گماشت.

یکی از علل موفقیت انقلابیون در نقشه ای که تهیه کرده بودند این بود که آن مردان کار آزموده بیشتر بکیفیت امر اهمیت میدادند تا بکمیت و عقیده داشتند که با يك عده کم ولی شجاع و فداکار و مورد اعتماد که کاملاً مسلح باشند زودتر با اجرای نقشه خود کامیاب خواهند شد و هر گاه عده زیادی را در کار شرکت بدهند ممکن است منظور آنها فاش شود و نقشه آنها عقیم گردد.

چیزی که تاحدی اعضاء کمیته را نگران کرده بود حضور سردار معتمد و سردار همایون و چند نفر از معروفین در میان مهمانها بود زیرا میترسیدند اگر کار بزد و خورد بکشد ممکن است مهاجمین که اغلب گرجی بودند و هیچیک از معارف شهر را نمیشناختند و از روزی که وارد شهر رشت شده بودند در کنج اختفا میزیستند نفهمیده و ندانسته آن

بی گناهان را بکشند.

برای آنکه چنین واقعه‌ئی پیش نیاید سردار محیی را مأمور کردند که شخصاً با پانزده نفر مجاهد که اکثر آنها گرجی بودند بیابان مذکور رفته و آنانرا در کاریکه باید انجام بدهند راهنمایی کند.

چون سردار محیی و میرزا کریم خان به سردار معتمد فوق‌العاده علاقمند بودند و می‌توانستند که مبادا در حوادثیکه پیش می‌آید گزندی باو برسد احمد علی خان را بیابان مدیریت روانه کردند و باو دستور دادند که بهر نحویکه ممکن است سردار معتمد را از آن محل دور کند احمد علی خان رفت و پس از ساعتی بازگشت و گفت سردار معتمد با سردار افخم مشغول بازی بود من در گوشش گفتم کار لازم فوری باشم دارم بمن جواب داد پس از ختم بازی و رفتن سردار افخم می‌آیم آنچه استنباط کردم او نمی‌خواست مهمانهای خود را تنها بگذارد.

چون وقت می‌گذشت اعضای کمیته صلاح دانستند که دیگر منتظر نشوند و دست بکار شوند.

عده مجاهدین مورد اعتماد از ایرانی و قفقازی هفتاد و پنج نفر بودند پانزده نفر که اکثرشان گرجی بودند با اتفاق و راهنمایی سردار محیی در درشگاه‌هاییکه قبلاً تهیه شده بودند نشسته و عازم باغ مدیریت شدند.

قبل از حرکت چون همه از سرتاپا مسلح بودند برای آنکه توجه مردم را جلب نکنند عبا بردوش گرفتند بمحض رسیدن بیابان مدیریت همه پیاده شدند و خواستند وارد باغ بشوند دو نفر قزاق مسلح کنار در باغ کشیک میدادند مانع دخول آنها بیابان شدند مجاهدین بدون آنکه کلمه‌ئی با آن بدبختها صحبت کنند هر دو را بضرب گلوله کشتند و با عجله وارد باغ شدند و راه عمارت دو طبقه را که در وسط باغ بود پیش گرفتند.

صدای تیر توجه مدعوین را بخود جلب کرد سردار افخم و ورقهای بازی را روی میز ریخت و بلند شد فریاد کرد بچه‌ها خبر است این چه صدائی بود و بطرف پنجره رفت ولی هنوز چند قدمی طی نکرده بود که سردار محیی و مجاهدین مسلح وارد طالار شدند و چند تیری خالی شد و یکی از مدعوین که رئیس مالیه گیلان بود و کمترین گناهی

نداشت کشته شد.

بدیدن مجاهدین سردار افخم متوجه خطر یکیه درپیش بود شد با چابکی از یکی از درهای طالار فرار کرد و خود را بمستراح رسانید که آنجا مخفی شود ولی سردار محیی و مجاهدین او را تعقیب کردند و در همان محل با چند گلوله او را کشتند.

حمله بارگ دولتی و تصرف شهر

چند دقیقه بعد از حرکت دسته اول دسته دوم که شصت نفر بودند بفرماندهی میرزا علی محمد خان تربیت و کسمائی سر تا پا مسلح به تفنگ و موز و بمب دستی راه ارگ دولتی را پیش گرفتند مردم شهر از دیدن آن عده مسلح در شگفت شده و غوغائی در شهر برپا شد در چند دقیقه تمام دکان و بازارها بسته شد و مردم در حال انتظار از یکدیگر میپرسیدند چه خبر است ولی این انتظار طولانی نشد زیرا مجاهدین بسرعت خود را به تیررس ارگ دولتی رسانیدند و آنجا را محاصره کردند و بنای تیراندازی و پرتاب کردن بمبهای دستی شدند.

قشون دولتی که گویا انتظار چنین پیش آمدی را داشته بفوربت درها را بسته و در سنگرهاییکه قبلا در روی باروها و پشت بامها تهیه کرده بودند بطرف مجاهدین شلیک کردند و جنگ سختی در گرفت که تا یکی دو ساعت پایان آن معلوم نبود.

توپهاییکه در ارگ دولتی گذارده بودند بغرش در آمد و صدای بمبها شهر را تکان میداد.

در میان کشاکش جنگ دو عراده توپ بدست مجاهدین افتاد و آنها بلا درنگ با چابکی بی نظیری توپها را بمحل مقبره امام زاده جعفر که مکان مناسب و مرتفعی بود بردند و ارگ دولتی را زیر بمباران گرفتند عده ئیکه برای کشتن سردار افخم رفته بودند پس از انجام مأموریت خود مقضی المرام مراجعت کرده و بادل شاد و لب خندان خود را بقشون انقلاب رسانیدند و آنرا از موفقیتی که نصیبشان شده بود آگاه کردند این خبر بیشتر روحیه مجاهدین را تقویت کرد و در حمله بارگ دولتی گستاخ تر شدند و پس از یک جنگ خونینیکه سه ساعت طول کشید انقلابیون ارگ را تصرف کردند و قشون دولتی را بدون آنکه صدمه ئی بکسی بزنند خلع سلاح کردند و چون ارگ دولتی یکی از یادگارهای دوره ظلم و استبداد

بود و فجایع بی شماری در آن بوقوع پیوسته بود و همیشه آزادیخواهان بادیده تنفر بآن بنا که چون دیو گناهکاری در شهر رشت سر بآسمان کشیده بود مینگریستند پس از خاتمه جنگ و تسلیم قشون دولتی ارگ را آتش زدند.

پس از تسلیم ارگ عده‌ئی از مجاهدین بطرف اداره امنیه و نظمیه رفته آن دو محل را بدون جنگ و زد و خورد اشغال کردند و افراد مسلح را خلع سلاح نمودند اگر چه عده مقتولین و مجروحین در این جنگ بطور تحقیق معلوم نشد ولی دو نفر از برگزیدگان گرجیها که یکی پاشا خان و دیگری شالیکو بود کشته شدند و چند نفر هم مجروح گشته در چند ساعت تمام شهر در تحت اختیار انقلابیون درآمد و کمیته ستار اعلامیه‌ئی انتشار داد و بمردم توصیه کرد که بخانههای خود رفته و کوچکترین نگرانی برای جان و مال خود نداشته باشند.

ورود محمد ولی خان سپهدار بر رشت

پس از فتح انقلابیون کمیته ستار کمال جد و جهد را برای برقراری نظم و آسایش مردم بکار برد و بنمایندگان خارجه و اتباع آنها اطمینان داد که در تحت لوای آزادی از هر نوع تجاوز و بی احترامی مصون خواهند بود همان روز کسانی که تبعه‌ئی یکی از دولتهای خارجی بودند بیریق دولت متبوع خود را بر سر در خانها نصب کردند ولی عموم ایرانیان بادل و جان و شادی بسیار بیریق سرخ که علامت انقلاب بود بر سر در خانهای خود بر افراشتند.

کمیته ستار برای اینکه تا ورود سپهدار گیلان بدون حاکم رسمی نباشد سردار معتمد و سردار همایون را بکفالت حکومت گیلان منصوب نمود و آن دو نفر که از مردان پاکدل و مورد احترام و محبت مردم بودند با کمال مهربانی و شفقت نسبت بعموم مردم و مخصوصاً اتباع دول بیگانه رفتار کردند چون بیم آن میرفت که روسها قشون بخاک ایران وارد کنند کمیته ستار کمال مجاهدت را برای امنیت اتباع روس که عده شان بسیار بود و حفظ تجارتخانههای آنها بکار برد.

روز بعد شهر را آئین بسته چراغان کردند و مردم با شور و شعف بی سابقه در آزادی شرکت کردند و رضایت حقیقی و میل باطنی خود را بمشروطه و حکومت ملی بشبوت رسانیدند.

سه روز پس از فتح شهر سپهدار باتفاق ناصر الاسلام و جمعی افراد مسلح و عده‌ئی

از مستخدمین شخصی و چند نفر از معاریف تنکابن و مازندران وارد رشت شد.

کمیته ستار و قاطبه اهالی رشت استقبال شایانی از سپهدار کردند و او را در مجلل ترین عمارات شهر سکنی دادند (ناگفته نماند که سپهدار چند سال قبل از این زمان سالها حاکم رشت بود و با معاریف و رجال گیلان آشنائی بسزائی داشت و مردم رشت نسبت باو علاقه مخصوص داشتند) اینست که در حقیقت سپهدار در رشت بیگانه نبود مثل این بود که بخانه خود وارد شده و در میان دوستان خود جای گرفته نمایندگان دول خارجه از سپهدار دیدن کردند و از زمامداری او اظهار مسرت نمودند.

جای شبهه نیست که وضع فکر و رویه سپهدار با مجاهدین انقلابی و تندروچندان سازگار نبود ولی اعضاء کمیته انقلاب برای اینکه سپهدار رنجش پیدانکند با او با کمال بردباری و احترام رفتار میکردند و حتی الامکان رضایت خاطر او را بعمل می آوردند ولی در همان روزها دو واقعه پیش آمد که موجب رنجش او شد و چون مردی عصبانی مزاج و تندخو بود و بانداك پیش آمد نامالایمی از جادر میرفت نزدیک بود رشته الفت میان دو طرف قطع شود و سپهدار شهر رشت را ترك کرده به تنکابن مراجعت کند یکی دستگیری و حبس شعاع السلطنه که از اروپا آمده بود و میخواست بطهران برود و دیگری حضور نماینده کمیته ستار در ملاقاتهایی که سپهدار با نمایندگان دول خارجه میکرد.

این دو پیش آمد برای طبع سرکش سپهدار ناگوار و تحمل آن برای او بسیار مشکل بود ولی چون کمیته ستار میدانست که اگر سپهدار با معروفیت و موقعیت مهمی که دارد از آنها کناره گیری کند موفقیت نقشه ئیکه در پیش داشتند بسیار مشکل و بلکه محال خواهد بود و این تفرقه تمام زحمات و فداکاریهای گذشته را بباد خواهد داد مصمم بودند که بهر قیمت که ممکن است رضایت او را جلب کنند و تافتح طهران از او جدا نشوند این بود که برخلاف طبع انقلابی سران نهضت اعضاء کمیته راه مهربانی و گذشت را پیش گرفتند و در جلب اطمینان او بیش از پیش کوشش نمودند زرننگی و تدبیر میرزا کریم خان ادب و ملایمت سردار محیی خوش قلبی و کدخدامنشی سردار معتمد عواملی بود که اتفاق و اتحاد میان انقلابیون و سپهدار را استوار نگاهداشته بود و نگذارد رشته الفت و اتحاد تا آخر از هم گسسته شود و کاری پیش بیاید که بزیان آزادی و مشروطیت باشد.

ناگفته نماند که سپهدار هم متوجه بود که بکاری دست زده که مجبور است به آخر برساند و هر غفلی و یا اختلافی میان او و کمیته پیدا شود و مجبور بکناره گیری بشود نه فقط محبوبیت و شهرتیکه در داخل و خارج ایران پیدا کرده بود از دست خواهد داد بلکه محمدعلیشاه هم او را عفو نخواهد کرد و هر گاه موقعی بدست بیاورد انتقام خود سربیکه در آذربایجان نشان داده بود و پیوستنش را با انقلابیون از او خواهد کشید .

این بود که سپهدار هم در سهم خود راه صبر و حوصله را پیش گرفت و بمقام و احتراماتی که نسبت باو میشد قناعت کرد و کمیته را در کار خود تا حدی آزاد گذارد .

پس از فتح شهر رشت و ورود سپهدار تمام گیلان در تصرف انقلابیون درآمد و امنیت و انتظام از هر جهت بطور کامل برقرار شد مردم بارضایت خاطر بکسب و کار خود مشغول شدند و کمیته هم تا حدیکه وسائل اجازه میداد اسباب آسایش مردم و بهبودی وضع شهر را فراهم کرد .

فصل هفتاد و هفتم

انعکاس انقلاب گیلان

قیام غیر منتظره و پیش بینی نشده گیلان بطور ناگهانی و با سرعت و مؤثر چون صاعقه بر سر محمد علی شاه و درباریان مستبد فرو آمد و چون آیات رحمت آزادخواهان را مسرور و امیدوار ساخت .

محمد علی شاه که با وضع ناگواری گرفتار کشمکش با مشروطه خواهان تبریز بود و بطوریکه در فصول پیش دیدیم جز شکست و ناکامی نتیجه ای نبرد و آخرین امیدش بقشون روس بود خود را در مقابل يك انفجاریکه قادر بجلوگیری از آن نبود یافت چون در آن موقع محمد علی شاه نمیتوانست اردوی معظمی بگیلان بفرستد و فرستان عدّه کم هم جز تسلیم اسلحه و اتلاف نفوس نتیجه ای نداشت .

صدای انقلاب رشت در تمام نقاط ایران و کشورهای آزاد جهان طنین انداز شد و شور و شعفی بوجود آورد که قدرت مقاومت و امیدواری کسانی که با استبداد باغشاه در جنگ و ستیز بودند چند برابر کرد و نیروی معنوی آنرا با بغایت تقویت نمود بیش از همه آزادخواهان تبریز که با اهریمن استبداد دست بگریبان بودند از واقعه انقلاب رشت شادمان گشتند و برای اولین دفعه پشت گرمی پیدا کردند و بکماك سایر نقاط ایران امیدوار گردیدند .

تلگرافات مهیج ستارخان و باقرخان و انجمن ملی تبریز به سپهدار و سران انقلاب گیلان و اعضاء کمیته ستار بهترین گواه بر مراتب شکر گذاری و مسرت قلبی و امیدواری آنها بود و فرستادن چند نفر نماینده بر رشت دوستی و برادری دو شهر قهرمان را آشکار میساخت .

سیل تلگرافات و نامه های تبریک از عموم شهرستانهای ایران و مجامع و مراکز

ایرانیان مقیم خارجه علاقمندی عموم ملت ایران را با انقلابیکه آزادیخواهان گیلان بوجود آوردند هویدا میساخت.

صدها نفر آزادیخواهان طهران و سایر شهرستانها که در گوشه و کنار منزوی بودند و منتظر فرصت بودند که روزی برسد و تفنگ در دست گرفته و با دشمن پیدادگر بجنگند و باریختن خون خود مشروطه از دست رفته را باز یابند از راههای صعب و غیر قابل عبور با تغییر نام و لباس و زحمت زیاد خود را بگیلان رسانیدند و در جرگه قشون انقلاب که در حال تشکیل بود وارد شدند.

مشروطه خواهانیکه در سفارت عثمانی و در حضرت عبدالعظیم و قلهک پناهنده شده بودند بمحض رسیدن خبر انقلاب گیلان جشن گرفتند و این موفقیت بزرگ را بعلامای نجف اشرف تبریک گفتند.

حجج اسلام نجف در تلگرافیکه به سپهدار و سران نهضت گیلان بوسیله انجمن سعادت اسلامبول مخابره نمودند آنرا بآن فتح بزرگ تبریک گفته و خاطر نشان کردند که این قیام غیورانه بازگشت مشروطیت و افتتاح مجلس شورای ملی را تأمین و در استحکام مبانی دین مبین اسلام که پایه اش در روی حق و عدالت استوار است ارزش بسزائی دارد. انجمن سعادت اسلامبول هم بسهم خود کمیته ستار را مطمئن ساخت که برای تقویت آنان از هیچ نوع کمک مضایقه و دریغ نخواهد کرد و همچنان دستورات و احکامیکه از مرکز روحانیت نجف میرسند با بهترین و سائل با آنها خواهد رسانید.

سپهدار که تا آن زمان از کرده خود زیاد اطمینان نداشت پس از رسیدن تلگرافات و نامه ها و منعکس شدن نامش در جراید ملل بزرگ دنیا و تکریم و تمجیدیکه مراکز ملی از او کردند و او را قهرمان آزادی لقب دادند و اطمینان باینکه از هر طرف باو کمک و مساعدت خواهد شد بیش از پیش به آینده امیدوار شد و با اطمینان خاطر با کمیته ستار و احراریکه از اطراف و اکناف وارد رشت شده بودند به کنگاش پرداخت و متفقاً مشغول بطرح نقشه و تهیه حرکت بطرف طهران شدند.

روزنامه تیمسار لندن نوشت باموفقیتی که از انقلاب رشت نصیب آزادیخواهان ایران

شده محمدعلیشاه چاره‌ئی جز تسلیم و تمکین در مقابل مشروطه‌خواهان ندارد و مجبور است هر چه زودتر مجلس را با همان شرایط و مقررات باز کند.

روزنامه ماتن پاریس نوشت انقلاب گیلان بدینا ثابت کرد که ملت ایران با جان و دل خواهان مشروطیت است و تا آزادی از دست رفته را باز نیابد دست از مقاومت نخواهد کشید.

روزنامه فیگارو نوشت انقلاب رشت شهرتهای دربار ایران و ملاهایی که طرفدار شاه هستند باینکه ملت ایران مشروطه نمیخواهد نقش بر آب کرد و آنها را در مقابل دنیارسو نمود.

روزنامه پتی پاریزن کاریکاتور محمدعلیشاه را کشیده بود در حالیکه سر خود را میان دو دستش گرفته گریه میکند.

اعزاز السلطنه پسر کامران میرزا نایب السلطنه نقل میکرد شیبکه خبر فتح رشت و کشته شدن آقا بالاخان سردار پیدرم رسید گریه بسیار کرد و از وحشت تا صبح نخوابید.

روزنامه حبل المتین در سرمقاله خود نوشت « بازی خود کردی ای شطرنج باز بازی خصمت نگرپهن و دراز » سپس خطاب به محمدعلیشاه کرده میگوید آنچه از ظلم و ستمگری و وطن‌فروشی و اجنبی‌پرستی ممکن بود کردی اینک موقع آن رسیده که در مقابل خون شهدای راه آزادی حساب پس بدهی و بمکافات اعمال خود بررسی.

صدها جراید و مجلات دنیا چه در اروپا و چه در آسیا در اطراف انقلاب رشت قلم‌فرسایی کرده و ملت ایران را بیک آتیه امیدبخش و کامیابی نوید دادند.

در روسیه روزنامه‌هایی که طرفدار دولت استبدادی بودند نوشتند بیک عده آنارشیت قفقازی بایک عده انقلابی ایرانی دست‌بدست هم دادند و واقعه رشت را بوجود آوردند اینک موقع آنست که دولت روسیه راضی نشود دامنه این انقلاب بیش از این توسعه پیدا کند و باید با فرستادن قوای نظامی خطه حاصلخیز گیلان را تصرف نماید.

روزنامه نوویورمیا که ارگان رسمی دولت بود نوشت هر قدر دولت روس در فرستادن قشون بایران سستی و تأخیر روا دارد منافع امپراطوری را بیشتر در خطر خواهد انداخت سپس شرحی از همکاری حزب سوسیال دمکرات روسیه با انقلابیون ایران مینویسد و

بدولت توصیه میکند که اتباع روسیه که بایران برای کمک با انقلابیون رفته‌اند و واقعه گیلان را فراهم کرده‌اند باید از طرف مأمورین نظامی دولت روس دستگیر و بسخت‌ترین وضعی مجازات شوند.

در گذارشیکه یکی از مأمورین سفارت انگلیس داده چنین مینویسد :

جاده طهران از رشت تایوزباشی چای که صدمیل است در تحت اشغال انقلابیون میباشد و در بعضی جاها خندقها حفر کرده‌اند در چهار نقطه مأمورین کمیته انقلاب از من جلوگیری کردند ولی من با دادن توضیحات و نشان دادن ورقه جواز کمیته رشت بدون زحمت راه رشت بطهران را طی کردم يك دسته از مجاهدین یکی از خوانین کرد و نوکرش را که از طرف شاه به یوزباشی چای آمده بود مقتول نموده بودند.

در گذارش مفصلیکه مستر گاردنر قنصل انگلیس مقیم رشت در تاریخ ۹ فوریه بسرجان بارکلی سفیر انگلیس داده و مامختصری از آنرا بنظر خوانندگان میرسانیم اینطور مینویسد :

چهار بعد از ظهر هشتم شهر جاری دسته اشخاص مسلح از خانه معزالسلطان بطرف دارالحکومه هجوم برده و دفعتاً سربازهای مستحفظ را مورد حمله قرار میدهند سربازها جواب شلیک را داده جنگ در میگیرد طولی نکشید که سربازها مغلوب شدند و شورشیان دو عراده توپ را تصرف کرده و بطرف دارالحکومه شلیک کردند در همان حین بعضی از خانه‌های اطراف و اندرون را آتش زدند و يك عده در معابر و خیابانها برای ترسانیدن مردم بنای شلیک را گذاردند طولی نکشید که تمام سربازهای ساخلو را خلع سلاح کردند. در همان حین عده‌ئی از شورشیان بباغ مدیریه رفتند و بواسطه انداختن يك بمب ورود خود را اعلام نموده و داخل عمارت باغ شدند و در نتیجه سرادر افخم را که مهمان سردار معتمد بود کشتند و دو نفر دیگر را که بسختی مجروح شده بودند و از قرار معلوم یکی از آنها کشته شده بود بخانه‌شان بردند.

از قرار معلوم عده مقتولین بیست نفر بود که دو نفر آنها از دسته شورشیان بودند و نیز در این گیر و دار خاص آقامستخدام قنصلگری نیز کشته شد میگویند مؤسس این انقلاب

معز السلطان و برادرش میرزا کریم خان که چند روز است از روسیه وارد ایران شده اند بواسطه قطع شدن سیم تلگراف فرستادن اخبار بتأخیر افتاد اینک شهر آرام است انجمن ملی تشکیل شد و زمام امور را در دست گرفت و سردار معتمد را موقتاً بسمت حکومت برقرار کرد (در اینجا توضیح دو نکته ضرورت دارد یکی آنکه چرچیل در گذارشیکه داده مینوید سپهدار ملاقات مرا درخواست کرد در صورتیکه چرچیل از سپهدار تقاضای ملاقات کرده بود دیگر آنکه در یکی از این گذارشها نوشته شده که نقشه انقلاب گیلان در قفقاز کشیده شده بود این مطلب صحیح نیست و بطور قطع پیش از آنکه سران ملیون با کمیته سوسیال دمکرات قفقاز رابطه پیدا کنند انجمن سری تشکیل داده و نقشه انقلاب گیلان را تهیه کرده بودند و میرزا کریم خان بسمت نمایندگی از طرف انجمن مذکور ب قفقاز رفت و با اعضاء حزب سوسیال دمکرات وارد مذاکره شد).

در گذارشیکه سر جان بار کلی به سراد وارد گری وزیر خارجه انگلیس داده چنین مینوید ۲۳ مارس مجلس مشاوره وزراء تلگرافی بعلماء گیلان مبنی بر تقبیح سپهدار و تهدید شورشیان نموده و بآنها اخطار کرده است که در صورت فرستادن قشون بگیلان بسختی مجازات خواهند شد .

دوم مارس کفیل قنصلگری انگلیس از رشت بسفیر انگلیس گذارش داده بود که هر روز بیست تاسی نفر مجاهد قفقازی وارد گیلان میشوند پنجاه نفر قزاق روسی هم به بهانه حفظ قنصلگری روس وارد رشت شدند .

در ۲۳ مارس تلگرافی از طرف انجمن ایالتی گیلان بمن رسید که حاکی بر این بود که انجمن در مازندران و گیلان کمال مراقبت را برای حفظ جان و مال اتباع خارجه بکار میبرد و تا این تاریخ کوچکترین مزاحمت نسبت باحدی از افراد تبعه خارجه فراهم نشده است، و من بعد هم با کمال اطمینان نخواهد شد.

سپس سواد یادداشت مستر چرچیل را که پسر، از مراجعت از اروپا و عبور از رشت داده بود ضمیمه میکند .

مراسله نمره ۱۶۹ در چند روز قبل که من از رشت عبور میکردم بدیدن سردار

همایون و سردار معتمد رفتیم و شرح و قایعیکه در گیلان پیش آمده بود از آنها سؤال کردم سپس بنا بر تمایلی که از طرف سپهدار برای ملاقات من شده بود ایشان را ملاقات کردم. در ملاقاتیکه با سپهدار شد یکی از اعضاء کمیته انقلاب حضور داشت بنا بر اطلاعاتی که شخصاً داشتم و سپس تحقیق کردم بر من معلوم شد که طرح نقشه انقلاب رشت در قفقاز کشیده شده و بتوسط يك عده قفقازی داوطلب که عده آنها بیش از پنجاه نفر نبوده بموقع اجرا گذارده شده است از آن زمان تا این تاریخ که چند ماه است بر عده آنها افزوده شده و فعلاً در حدود سیصد نفر میباشند دیگر آنکه يك عده از ایرانیان تبعید شده برشت آمده اند سه نفر عموزاده های سردار منصور عمید السلطان میرزا کریم خان و معز السلطنه مؤسس این نهضت میباشند بازارها باز بود و تجارت بایک روش معنوی جریان داشت بیرقهای سرخ بالای همه خانها نمایان بود و منزلهایی که دارای بیرق سرخ نبودند بیرقهای روس یا عثمانی را افراشته بودند که دال بر تحت حمایت بودن آنها بود و نیز دو بیرق انگلیسی هم مشاهده کردم.

در ملاقات با سپهدار اظهار داشت که من در تقویت مشروطیت مصمم هستم و مادامی که قشون فرستاده نشده است در استقرار نظم در رشت مداومت خواهم داد ولی هرگاه قشون بر ضد من فرستاده شود مسئولیت آن بعهده رهبران نهضت خواهد بود و من مسئولیت آنرا نخواهم داشت اگر چه من اطمینان دارم با هر عده قشونی که شاه بتواند گسیل دارد بتوانم مقابله نمایم در ضمن از توقیف شعاع السلطنه اظهار کراهت کرد و گفت بدران نهضت گفته ام که اگر بخواهند از اینگونه اقدامات بکنند من از رشت عزیمت خواهم کرد ضمناً معلوم شد که سپهدار بارؤسای نهضت در قتل حاکم موافقت داشته ولی سردار معتمد و سردار همایون بطور قطع از نقشه انقلابیون اطلاعی نداشته اند.

اعلامیه انجمن ایالتی رشت

پس از آنکه انقلابیون بر اوضاع مسلط شدند و موفق شدند در اندک زمانی نظم را در تمام سرزمین گیلان برقرار نمایند و دامنه نفوذ خود را تا صد کیلومتری راه طهران استوار سازند بر طبق قانون اساسی انجمن ایالتی را تشکیل دادند و زمام امور را بدست انجمن سپردند.

انجمن که از مردان آزادیخواه و روشن فکر تشکیل یافته بود پس از رسمیت یافتن و تهیه نظامنامه و تعیین حدود اختیارات قانونی خود اعلامیه‌ای منتشر نمود و سواد آنرا برای سفرای مقیم طهران ارسال داشت چون نگارنده نتوانستم عین اعلامیه مذکور را بدست بیاورم و در تاریخ نقل کنم آنچه را که در کتاب آبی نوشته شده اقتباس کرده و اینجامینگارم مفهوم اعلامیه همان تقاضاهای مطالبی بود که مشروطه خواهان تبریز مکرر در مکرر بگوش عالمیان رسانیده بودند در ۲۲ فوریه سفیر کبیر انگلیس بوزارت خارجه آندولت گذارش میدهد ۲۰ فوریه انجمن ولایتی رشت به پنج سفارتخانه عمده خارجی مقیم طهران تلگراف ذیل را مخابره نمود:

ماهیچ نزاعی باشاه نداریم و قصد ما خاتمه دادن باوضاع ناگوار ایران است که مربوط بمسلك مرتجعین خاصان درباری و استرداد حکومت ملی میباشد در خاتمه اخطار کرده بود که بواسطه محافظت خودمان ممکن است خسارت بجاده میان رشت و طهران وارد بیاید و آمدوشد در آن جاده قطع بشود در هر صورت شخص شاه و ناصحین او مسئول خواهند بود.

يك غلام سفارت روس که بر رشت رفته بود گذارش داده که انقلابیون در طول جاده میان رشت و طهران مشغول بحفر سنگرها و ساختن استحکامات و ایجاد موانع میباشدند. سپس مینویسد انقلاب رشت موجب امیدواری و تشجیع مردم طهران شده و صحبت از خلع شاه میشود ولی هیچیک از این وقایع در تصمیم شاه در مخالفت با عاده مشروطه اثری نداشته و گوشش برای شنیدن نام مشروطه و حقوق ملت آماده نیست.

اعزام قوا بطرف رشت

پس از آگاهی از انقلاب رشت و تلگرافات تهدید آمیزیکه شاه بتوسط علمای رشت بمران انقلابیون نمود با سرعت به تشکیل يك اردوی نظامی برای فرستادن بگیلان و سرکوبی انقلابیون پرداخت و پس از سعی و کوشش بسیار بزحمت توانست يك قشون پانصد نفری مرکب از قزاق و سرباز بقزوین بفرستد گرچه این قشون سپس بوسیله اعزام چند فوج تقویت شد ولی قشون مذکور نتوانست از حدود قزوین تجاوز کند و بطوریکه خواهیم دید عاقبت بدست قشون انقلاب متلاشی و متفرق گشت.

پذیرش مجاهدین و طلب

انقلابیون پس از اطلاع از ورود قشون دولتی بقزوین یقین حاصل کردند که محمدعلیشاه سر جنگ دارد و بهیچ قیمتی حاضر برای قبول خواسته های ملت نیست و هرگاه قدرت کافی نداشته باشند بزودی با قشون دولتی مواجه خواهند شد و شکست خواهند خورد بهمین جهت برای تقویت نیروی ملی اقدام بقبولی داوطلب که از هر سو بطرف رشت روی کرده بودند و آمادگی خود را برای فداکاری در راه ملت اعلام میداشتند نمودند.

ولی مشکل مهم که در پیش بود موضوع فقر مالی و کمی پول در دستگاه انقلابیون بود زیرا متمولین که بهیچوجه کمک نمیکردند و مشروطه خواهان اغلب از طبقه فقیر و بیسرمایه بودند عده زیادی هم از آزادیخواهان شهرستانها و کسانی که بکشورهای خارجه فرار کرده بودند وارد رشت شدند و همگی دست خالی و سیله امرار معاش نداشتند و کمیته مجبور بود زندگانی آنها را تأمین کند هرگاه ملیون دچار بی پولی نبودند باندک زمانی میتوانستند يك اردوی معظم مرکب از هزارها نفر تشکیل بدهند ولی متأسفانه نداشتن سرمایه و اسلحه دو عامل بزرگ بود که مانع توسعه قشون ملی شده بود با وجود همه اشکالات رهبران انقلاب موفق شدند اردویی مرکب از دو هزار و پانصد نفر مجاهد که کاملاً مجهز با اسلحه جدید تفنگ پنج تیر موزرو بمبهای دستی تشکیل بدهند و چند عراده توپ که در رشت و بندر پهلوی بود با دو عراده توپیکه در جنگ گرفته بودند تعمیر کرده و يك باطری توپخانه در تحت تعلیمات و سرپرستی یکنفر مجاهد آلمانی و چند نفر گرجی و ارمنی ترتیب دادند و تجهیز قشون ملی را با این دستگاه توپخانه تکمیل نمودند و برای تنظیم قشون ملی صلاح دانستند که مجاهدین را بچند دسته قسمت کنند و هريك از رهبران انقلاب ریاست یکی از دسته ها را عهده دار گردد و کلیه رؤسا و قشون ملی در تحت ریاست عالی سپهدار باشد و سپهدار رسماً فرمانده قوای ملی شود نا گفته نماند که عده افرادیکه در قسمتهای مختلف بودند مساوی نبودند و از حیث عده باهم تفاوت داشتند.

دسته اول از پانصد نفر تنکابنی و مازندرانی تشکیل یافته بود و در تحت امر مستقیم محمدولی خان سپهدار بودند و سالار فاتح به نیابت سپهدار آنها را اداره میکرد.

دسته دوم از مجاهدین گیلان تشکیل یافته بود و ریاست آنرا معز السلطان سردار محیی عهده دار بود و میرزا کوچک خان فرماندهی قسمتی از آنرا داشت .
دسته سوم از مجاهدین آذربایجانی و خلخالی تشکیل یافته بود و ریاست آنرا میرزا محمدعلیمحمدخان تربیت عهده دار بود .
دسته چهارم در حدود سیصد نفر بود و در تحت ریاست حاجی نظم السلطنه و ادر حکیم الملک قرار گرفته بود .

دسته پنجم از مجاهدین ارامنه تشکیل یافته بود و فرماندهی آن را یفرم عهده دار بود .
دسته ششم که پیشقراول اردو و مأمور تهیه آذوقه بود بریاست منتضی الدوله پیشکار سپهدار تشکیل شده بود .

نقشه محمدعلیشاه برای سرکوبی انقلابیون گیلان

پس از آنکه محمدعلیشاه یک اردوی پانصد نفری از سرباز و سوار بقزوین فرستاد در اندک زمانی اردو را با ارسال یک فوج قزاق و شش عراده توپ سنگین و چند توپ کوهستانی تقویت نمود و دستور داد که بفوریت رهسپار رشت گردند
از طرف دیگر بر رؤسای ایلات شاهسون و خوانین اردبیل حکم کرد که آنچه در قوه دارند سوار و پیاده آماده کرده در تحت امر تقی خان رشیدالممالک قرار بدهند و از هر نوع مساعدت و همکاری از او دریغ نکنند و امر او را اطاعت نمایند .
رشید الممالک دستور یافت که پس از تکمیل اردوی خود از راه سواحل دریا بطرف رشت سرازیر شود و با همکاری اردوی قزوین از دو طرف رشت را تحت محاصره قرار داده و تصرف نمایند .

اردوی قزوین هم در همان موقع پس از یک گردش در خیابانها و معابر عمومی شهر راه رشت را پیش گرفت و تا پنج فرسخ هم پیشروی کرد ولی در پنج فرسخی متوقف شد و پس از چند روز مجدداً بقزوین مراجعت نمود .

اردوی رشید الممالک همانطوریکه دستور داشت از راه سواحل بطرف گیلان سرازیر شد و راه رشت را پیش گرفت ولی هنوز فرسنگها تا رشت فاصله داشت که مورد حمله دسته‌ئی از مجاهدین که باستقبال او شتافته بودند گردید . و پس از یک جنگ سختیکه بیش از

چند ساعت طول نکشید اردوی مذکور چنان شکست خورد و از هم پاشیده شد که دیگر انری از آن دیده نشد.

میگویند علت عقب نشینی قشون قزوین هم اطلاع از شکست اردوی رشید الممالک بود.

پس از عقب نشینی قشون شاه بطرف قزوین سران ملیون بعد از مشورت طولانی مصدحت در آن دانستند که بیش از این در رشت توقف نکرده و از حال دفاعی که خطر محاصره شدن را در برداشت بیرون آمده رهسپار طهران گردند و بکاریکه برای آن قیام کرده بودند خاتمه بدهند.

این تصمیم رؤسای انقلابیون از روی عقل و مصلحت بود زیرا اگر در رشت میماندند طولی نمیکشید که قشون روس وارد میشد و رشت هم دچار سرنوشت تبریز میگردد و همه چیز از دست میرفت باینکه از هر طرف و بهر وسیله روسها انقلابیون را تهدید کرده بودند که هر گاه بطرف طهران حرکت کنند بلاد رنگ قشون روس وارد شده و آنها را تعقیب خواهد کرد و جمعی از ایرانیان مقیم خارجه هم بر هبران انقلاب رشت تلگرافاً توصیه

کرده بودند که از حرکت بطرف طهران خودداری کنند و روسها را بیش از این خشمگین نسازند فرماندهان قشون انقلاب از نقشه خود صرفنظر نکردند و راه طهران را در پیش گرفتند.

اینک قشون انقلاب را در جاده رشت و قزوین در حال راه پیمائی و سفر جنگی میگذاریم و میرویم ببینیم در سایر شهرستانها چه میگذرد

پانف بلغاری

پیش از آنکه گیلان را ترک کنیم و بطرف طهران رهسپار شویم بر ذمه خود دانستیم که خدمات و جانیفشانیهای يك پهلوان انقلاب را که در آن صحنه پهنآور خدمات فناناپذیر از خود بیاد گذارده برشته تحریر در آورم.

پانف یکی از اعضای حزب سوسیال دمکرات روسیه بود و چون مرد بااطلاع و دانشمندی بود و با اصول و تشکیلات احزاب انقلابی آشنا بود و سالها نمایندگی جراید آزاد روسیه را در شرق وسطی عهده دار بود همینکه نهضت مشروطه در ایران آغاز شد بطهران مسافرت کرد و با سران آزادیخواه

منجمه ملك المتكلمین و سید جمال الدین و میرزا جهانگیر خان و تقی زاده و مساوات آشنا شد و آنها را از اوضاع داخلی روسیه و هوائیکه آزادیخواهان آن دیار در سر داشتند آگاه نمود و رابط میان رهبران مشروطیت ایران و مجامع آزادیخواه روسیه گردید. پانف

پس از آنکه مجلس بتوپ بسته شد چندی در طهران بود و سپس بقفقاز رفت و برای کمک و هم صدا کردن حزب سوسیال دمکرات قفقاز با

زادیخواهان ایران تلاش بسیار نمود و در انقلاب گیلان شرکت کرد و در کمیسیون جنگ که در رشت با عضویت معزالسلطان از طرف گیلانیان سید علی مرتضوی از طرف ملت آذربایجان و یفرم خان از طرف ارامنه و لیکوف از طرف مجاهدین قفقاز و صادق اف از طرف ایرانیان

مشروطه خواه قفقاز برای نظم قشون و تشکیل دستجات و ترتیب حرکت بطرف تهران تشکیل شد انتخاب گردید و با فعالیت مشغول بکار شد و در اندک زمانی لیاقت و کاردانی او برای همه انقلابیون مبرهن و آشکار گردید.

پانف اخبار و اطلاعات سودمندیکه از طهران و سایر نقاط ایران و از مجامع آزادیخواه روسیه و سوئیس بدست میآورد در اختیار کمیته میگذاشت و آنها را براهیکه متکی باطلاع اجتماعی و تجربه انقلابی بود رهبری میکرد.

ولی چون پانف مرد اصولی بود و معتقد بود که اصول را نباید فدای وقایع و حوادث روز کرد و حدود انقلاب مقدس ملی را باید محفوظ نگاهداشت و دامن انقلاب را نباید با اعمالیکه زائیده تربیت دوره استبداد است آلوده نمود از رفتار سپهدار اعظم و بعضی از زعمای مشروطه خواهان ناراضی و دلتنگ شد و چون فطرتاً آزادیخواه و آزادمرد بود با صراحت از آنها خورده گیری میکرد و کارهایی را که با اصول انقلاب مقدس ملی سازش نداشت انتقاد مینمود.

در نتیجه میان پانف و سران انقلاب کدورت پیدا شد و همکاری میان آنها مشکل گردید چون رهبران انقلاب نمیخواستند پانف را که خدمات درخشانی در راه آزادی ایران کرده بود از خود دور کنند و آزرده خاطر نمایند بر آن شدند که او را مأمور کنند بمازندران برود و نهضت مقدس را در آن سامان برپا نماید.

بعلت شکایاتیکه پانف بکمیته مرکزی حزب سوسیال دمکرات قفقاز از رفتار سپهدار و بعضی رؤسای انقلابیون کرده بود رسول زاده و چند نفر دیگر بسمت نمایندگی از طرف کمیته مذکور برشت آمدند و پس از شنیدن شکایات طرفین برای رفع اختلاف رفتن پانف بمازندران را تصویب نمودند.

داستان مسافرت پانف و هفت نفر همراهانش بمازندران و استرآباد نمونه زندهئی از شهامت و فداکاری و جرئت و جسارت مردان آزادیخواه آن زمان است که هر خوانندهئی را دچار شگفت مینماید.

پانف باتفاق صادق اف و میرزا محمد حسین زاده و چند نفر دیگر رهسپار بندرانزلی شدند و از آنجا از راه دریا بمشهد سر رفتند ناگفته نماند که در بندرانزلی يك نفر فرانسوی

بنام شارل بآنها ملحق گشت و مشروطه خواهان بندر بآنها وعده دادند که پس از ورود آنان بمازندران پنجاه نفر از مشروطه خواهان را بیاری آنها خواهند فرستاد ولی این وعده هیچوقت لباس عمل نپوشید و کمکی بآنان نشد.

بمحض آنکه وارد بندر مشهد سر شدند بآنکه بیش از هشت نفر نبودند بیرقهای سرخ که علامت انقلاب بود در دست گرفته و با فریاد زنده باد آزادی و زنده باد مشروطه در کوچه ها و نقاط پر جمعیت شهر بحرکت در آمدند و چون جماعتی گرد آنها جمع شدند صادق اف و سپس میرزا محمد حسین زاده روی بلندی رفته مردم را بطرف داری مشروطه و مخالفت با شاه بیداد گرد دعوت نمودند و سپس راه بار فروش را پیش گرفتند و بعد از چند ساعت بآن شهر وارد شدند و بدون اندک درنگ رهسپار دارالحکومه گشتند و بنای شلیک را گذاردند حکمران که داستانها از انقلابیون گیلان شنیده بود و هر روز منتظر بود که گروهی از انقلابیون وارد آن شهرستان بشوند و آنجا را تصرف نمایند تصور کرد که این چند نفر پیش قراول قشون انقلاب اند و بزودی قشون از عقب خواهد رسید از ترس از در دیگر با کلیه مستخدمین فرار کرد و سرای حکومت در تصرف پانف و همراهانش قرار گرفت.

اینک هشت نفر تفنگ در دست و جان بر کف در مقابل یک شهریکه داری چهل هزار نفر نفوس صدها خوانین مستبد و فئودال که هر یک چند صد نفر افراد مسلح گرد خود داشتند و یک ساخلو نظامی مرکب از صد نفر قزاق و چند عراده توپ و چند صد نفر سرباز قرار گرفته بودند و مجبور بجننگ و زد خورد بودند.

قزاقها و سربازها بلا درنگ نقاط مرتفع اطراف سرای حکومت را گرفتند و چند مسلسل در برج و باروها قرار دادند و بجننگ پرداختند این جننگ هولناک بدون تناسب دو ساعت طول کشید - پانف و همراهانش آنچه فشننگ داشتند بکار بردند و عدهئی را مقتول و مجروح نمودند سرانجام یک گلوله سینه و بازوی پانف را شکافت و از پشت او بیرون رفت و آن مرد شجاع نقش بر زمین شد چند نفر از همراهانش بدفاع پرداختند و چند نفر دیگر به بستن زخم او همت گماشتند و پس از بستن زخم با اینکه حال پانف ناسازگار بود و بزحمت ممکن بود حرکت کند و بواسطه خون زیادی که از او رفته بود توانائی برای او نمانده بود چون روحیه او قوی بود و در مقابل شاید قادر بیایداری بود توانست رنج راهیکه در پیش بود تحمل کند.

خوشبختانه شب نزدیک و هوا تاریک شده بود مجاهدین برای آنکه فرصتی برای فرار بدست بیاورند و قشون مهاجم را بترسانند يك نارنجك دستی میان مهاجمین پرتاب کردند که چند نفر کشته و زخمی شدند و دیگران عقب نشینی کردند.

رفقای پانف بسرعت او را تخته بند کرده روی قاطری بستند و جملگی سوار اسبهای حکمران که در طویله مجاور بود شدند و بطرف مشهد سر روانه گشتند.

بورود مشهد سر بیرق سرخ در دست و تفنگ بردوش و فریاد زنده باد مشروطه بر لب بطرف گمرک که بوسیله چهل نفر سرباز مسلح محافظت میشد روانه شدند و باشلیك دسته جمعی سربازها را مرعوب و پس از زد و خورد مختصری آنانرا خلع سلاح نموده سپس بطرف تلگرافخانه رفته و آن نقطه حساس را بدون زد و خورد تصرف نمودند.

در آن زمان یکی از بزرگان روحانی آزادیخواه آقا شیخ محمد حسین استرآبادی که یکی از اجله علما و در تقوا و پاکدامنی و روح آزادمنشی و نوع دوستی باید در ردیف ملائکه آسمان جایش داد بیرق مشروطه خواهی را در استرآباد با وجود طبع استبدادی تراکمه و خوانین آن ناحیه بلند کرده بود و جمعی گردش جمع شده بودند و يك کانون آزادی طلبی در آن محیط ظلمانی بوجود آورده بود و از طلوع مشروطیت بوسیله تلگرافات و نطقها مجلس شورای ملی را تقویت میکرد و پیش از توپ بستن با جمعی از داوطلبان مصمم شده بود که بیاری مجلس بطهران برود.

پانف و همراهانش حاجی شیخ محمد حسین را میشناختند و شاید بامید او این سفر پرخطر را انتخاب نموده بودند پس از تصرف مشهد سر نامه‌ئی به حاجی شیخ محمد حسین نوشتند و او را از چگونگی امر آگاه ساختند و روحانی بزرگوار آنانرا دعوت کرد که با استرآباد بروند و از ملاقات یکدیگر برخوردار شوند پانف با سه نفر رفقای رهمسپار استرآباد شد و چهار نفر دیگر در مشهد سر باقی ماندند هزارها مردم استرآباد بایر قهای سرخ فریاد زنده باد مشروطه و مرده باد محمد علی شاه پانف و همراهانش را استقبال کردند و آنها را با تجلیل تمام وارد شهر نمودند پس از چند روز استراحت بتشکیل انجمن شهر پرداختند و سر و صورتی بکارها دادند و يك گارد مسلح تربیت نمودند و خود را برای مسافرت

بمازندران و اشغال آن ایالت حاصلخیز و برپا کردن درفش مشروطه و آزادی در آن سرزمین آماده نمودند .

متأسفانه در همان ایام خبر رسید که چند نفر ترکمن مسلح بیاری محمدعلیشاه برخاسته و خیال هجوم و غارت شهر استرآباد را دارند این خبر موجب وحشت انداخت و در راه چاره جوئی برآمدند حاجی شیخ محمدحسین اظهار داشت که یکی از سران ترکمن مرد با فهم و عاقلی است و اگر با مشروطه همراهی کند ما از دیگران گزندى نخواهیم دید و کاری از پیش نخواهند برد .

پانفد او طلب شد که بالباس ترکمنی این خدمت ملی را انجام بدهد و يك تنه بایل ترکمن برود و رئیس مذکور را که گویا نامش محمد فساد بود ملاقات کند و آنچه در قوه دارد برای جلب او بطرف مشروطه خواهان بکاربرد .

ولی دیری نگذشت که هزارها ترکمن بشهر استرآباد حمله بردند و شهر را تصرف کردند و هزارها خانه و دکان را غارت کردند و آزادیخواهان از ترس جان در قفس و لخانه روس پناهنده شدند .

پانفهم بعد از تحمل مشقت و مخاطرات بسیار کاری از پیش نبرد و بناچار باز حمت زیاد از آن مهلکه خود را خلاص کرد و بطرف عشق آباد گریخت ولی این مرد آزادیخواه بعد از آنهمه زحمت و گلوله خوردن دوباره باردوی انقلابیون در قزوین ملحق شد و تا فتح طهران و برقراری مشروطیت در ایران برپای نشست و پس از برقراری مشروطه بطوریکه در مجلدات بعد خواهیم دید مقالات مفصل از مظالم روسها در ایران در روسیه و کشورهای آزاد منتشر نمود و نیز يك سلسله مدارك تاریخی در اختیار مورخین گذارد که ما بعضی از آنها را در مجلدات پیش بنظر خوانندگان رسانیدیم و مابقی را هم در موقع خود درج خواهیم کرد .

فصل هفتاد و هشتم

سر دار اسعد

پیش از آنکه شروع بنگارش و پیام بختیاری و نهضت مردم اصفهان بنمایم مناسب بلکه ضروری یافتم که قهرمان آن داستان را بخوانندگان این تاریخ بشناسانم و شمه‌ئی بطور اختصار از حالات روحی و اخلاقی آن آزاد مرد را بنویسم

کسانی که از نعمت آزادی برخوردارند و در پناه قانون و عدالت زندگی میکنند و دوره استبداد را ندیده‌اند قادر بفهم و درك و احساس آنچه را که ما راجع بمظالم استبداد

مینویسیم نیستند و آن حقایق چون

افسانه‌ئی بنظر آنها جلوه میکند

تو قدر اب چه دانی که در کنار فراتی

حاجی علیقلی خان سر دار اسعد

از مردانی بود که هم زهر استبداد

را چشیده بود و هم نسیم آزادی مشام

روحش را معطر ساخته بود او سالها

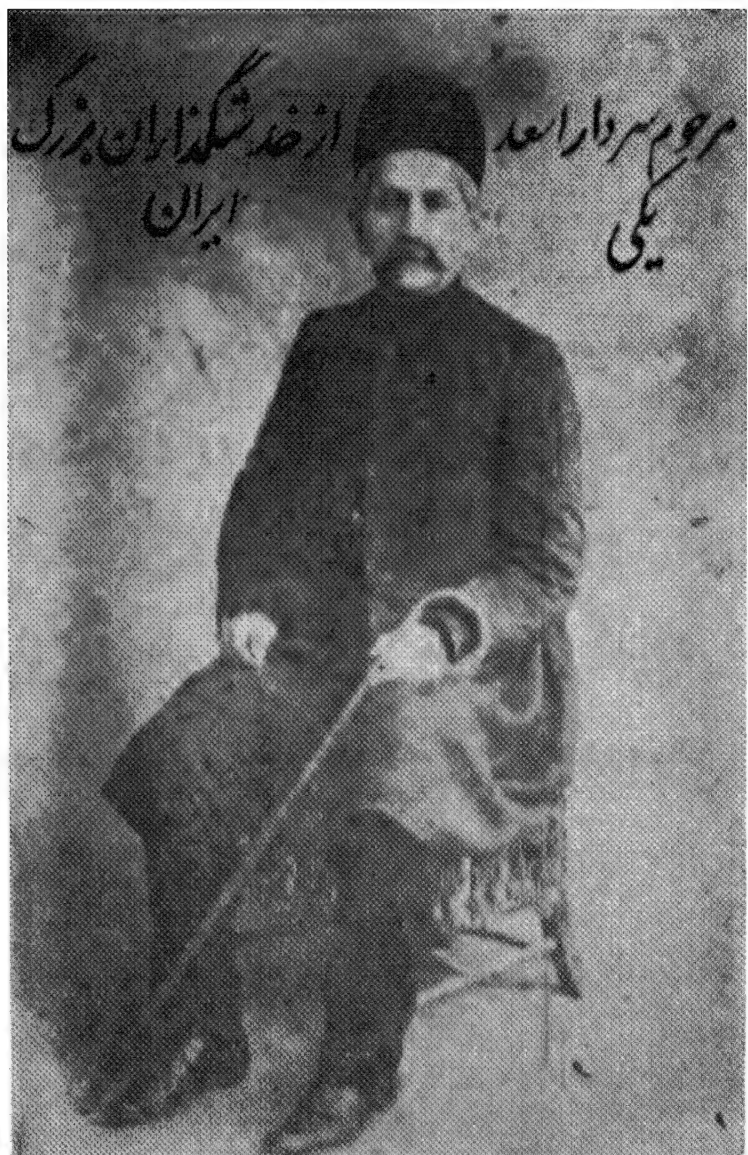
با عفریت ظلم و بیداد گری دست

بگریبان و در زیر پنجه بیرحم استبداد

زجر کشیده بود و زمانی در کشورهای

آزاد زیسته و تجلیات آزادی روح

پاکش را تسخیر نموده بود.

پس از آنکه ظل السلطان نامردانه

حسینقلی خان پدر سر دار اسعد را باو جمیع ترین وضعی کشت و اسفندیار خان برادر بزرگش

رامدت نه سال باغل و زنجیر در حبس نگاهداشت و آن خانواده را از هستی ساقط کرد سردار اسعد هم زمانی بابر ادر در حبس بود و بیرحمی و فجایعی از مأمورین دستگاه استبداد دید که هر وقت آن ادوار تاریک را بخاطر میآورد یا نقل میکرد حالش منقلب میشد.

سردار اسعد در نیک فطرتی و نیکوکاری معروف بود چنانچه وقتی بطل السلطان قاتل پدر خود دست یافت بدون آنکه فکر انتقام در خاطرش خطور کند او را آزاد کرد. سردار اسعد نقل میکرد که از ثروت دنیاسه اسب نامی برای خانواده مابقی مانده بود ظل السلطان اسبها را از ما خواست و من بناچار اسبها را باو تقدیم کردم و او در مقابل این شعر را خواند: پدر کشتی و تخم کین کاشتی پدر کشته کی میکند آشتی من پدر شمارا کشتم و شما همیشه کینه مرا در دل دارید و اگر روزی قدرت پیدا کنید انتقام خون پدر را از من خواهید کشید ولی من بشما فرصت اینکار را نخواهم داد و شما را بروزی خواهم نشانم که قادر به بلند شدن و انتقام کشیدن نباشید.

سردار اسعد برای رهائی از ظلم ظل السلطان بمیرزا علی اصغر خان اتابک پناه برد و بطهران آمد و تا زمانی که ظل السلطان اقتدار داشت اتابک از فرزندان حسینقلی خان حمایت میکرد.

به همین جهت سردار اسعد تا آخر عمر نسبت باتابک حق شناس بود و نسبت بفرزندان و بستگان او مهربانی میکرد و روح آزادمنشی و صدماتیکه سردار اسعد از استبداد دیده بود سبب شد که در طهران بطوریکه در جلد دوم این تاریخ نگاشتیم در مجامع احرار راه یابد و باسران آزادیخواهان سروسری پیدا کند و در نهضت مشروطیت با آنها هم صدا شود پس از طلوع مشروطیت دیری نگذشت که سردار اسعد راه اروپا را پیش گرفت و در پایتخت کشور فرانسه که در آن زمان مهد آزادی و تمدن و مرکز افکار نوین بود رحل اقامت افکند و در اندک زمانی مجذوب تجلیات و ترقیات آن محیط علم و آزادی گردید.

چون زهر تلخ استبداد را چشیده بود یگانه آرزوئیکه در دل داشت این بود که روزی ملت ستمدیده ایران از قید ظلم و استبداد رهائی یابد و از نعمت آزادی و عدالت برخوردار شود.

پس از آنکه محمد علی شاه بنای دشمنی را با مشروطه خواهان گذارد و اهریمن

استبداد بر آزادی چیره شد و چند نفر از خوانین بختیاری از آنجمله یکی از برادران و پسر عموهایش در خدمت شاه ستمگر در آمدند بناچار راه مهاجرت را پیش گرفت و رهسپار اروپا گشت سردار اسعد در پاریس با مشروطه خواهان مهاجر همصدا شد و در مجمعی که از احرار مهاجر تشکیل یافته بود شرکت داشت و پس از مطالعه و دقت تصمیم گرفت که بایران برگردد و برای نجات ملت ایران از چنگ بیدادگران قیام نماید .

پروفسور براون مینویسد سردار اسعد پیش از اینکه بطرف ایران حرکت کند بلندن آمد و کفیل وزارت خارجه انگلیس را ملاقات کرد و درخواست نمود که دولت انگلیس از مداخله در امور داخلی ایران خودداری کند و ملت ستمدیده ایران را بحال خود بگذارد تا خود حسابش را با شاه ستمگر تصفیه کند .

وزارت خارجه با این تقاضای سردار اسعد نظر مساعد نشان داد و او را تاحدی مطمئن کرد .

ایرانیان مهاجر مقیم اروپا سردار اسعد را تشویق بر رفتن ایران و قیام بر مخالفت محمد علی شاه مینمودند و حتی چند نفر از آنها منجمله شکر الله خان معتمد خاقان که بعداً لقب قوام الدوله یافت با اتفاق سردار اسعد بایران مراجعت و باصفهان رفت و در سفر جنگی از اصفهان بطهران با او همراه بود .

ناگفته نماند سالهایی که سردار اسعد در طهران بود بارتبه سر تپی ریاست سواران بختیاری پای رکاب را عهده دار بود و هر وقت شاه سوار میشد این عده بقول آن زمان از ملتزمین رکاب بودند و با شاه سوار میشدند و نیز پنجاه نفر سوار بختیاری حفاظت اتابک را عهده دار بودند و در موقع حرکت کالسکه او را احاطه میکردند .

پیش از طلوع مشروطیت سردار اسعد در میان خوانین و رؤسای ایلات ایران یگانه کسی بود که دبستانی بسبک جدید در بختیاری تأسیس نمود و شیخ علی تاریرا با چند نفر معلم از طهران استخدام کرد و به بختیاری برد و مردم را تشویق کرد که اطفال خود را برای تحصیل بدبستان نو بنیان وارد کنند و نیز پس از ظهور مشروطیت عده‌ئی از خانواده های بختیاری را که فارغ التحصیل همان دبستان بودند برای تکمیل تحصیلات باروپا فرستاد .

سردار اسعد پس از آنکه تصمیم بحرکت بطرف ایران گرفت چند نامه برای صمصام السلطنه برادر بزرگتر خود نوشت و از نیت خود او را آگاه کرد و او را برای قیام در راه ملت تشویق نمود و نیز نامه هائی برادران دیگر و عموزاده ها که در طهران بودند و با عده ئی سوار بختیاری چنانچه خواهیم دید خدمتگذاری محمد علی شاه را پذیرفته بودند نگاشت و بآنها توصیه کرد که از اختلاف میان خانواده پرهیز کنند و راهی پیش نگیرند که جنگ خانوادگی در میان بختیاری پیش بیاید.

سپس باتفاق برادرش امیر مجاهد و معتمد خاقان و چند نفر از مهاجرین مشروطه خواه از طریق دریا رهسپار ایران گشت و بخوزستان وارد گردید.

علت رفتن سردار اسعد بخوزستان این بود که در آن زمان شیخ خزعل فرمانفرمای مطلق خوزستان بود و قلمرو حکم فرمائیش با خاك بختیاری همسایه و هم سرحد بود و چون شیخ مذکور نسبت بمحمد علی شاه راه اطاعت پیش گرفته بود و ممکن بود در صورتیکه ایل بختیاری برضد شاه مستبد وارد جنگ بشود شیخ خزعل بخاك بختیاری هجوم ببرد و موجب مزاحمت آنان گردد.

پس از ورود بخوزستان و ملاقات باشیخ خزعل سردار اسعد اطمینان پیدا کرد که شیخ بیطرفی اختیار خواهد کرد و مزاحم نقشه او نخواهد شد با اطمینان کامل راه بختیاری را پیش گرفت و بطوریکه خواهیم دید بتجهیز قشون پرداخت و بعد از اطلاع از وضعیت دربار و هم پیمان شدن با سپهدار که ریاست انقلابیون رشت را عهده دار بود رهسپار طهران گشت.

قیام بختیاری

طرفداری ایل بختیاری از مشروطیت و قیام آنها برضد دستگاه استبدادی یکی از مهمترین عواملی است که در تقدیرات آزادی ملت ایران تأثیر بسزائی داشت و هرگاه بختیارها بیاری مشروطه خواهان بر نمیخواستند ظن قوی میرود که بآن زودپها ملت ایران از چنگال استبداد رهائی پیدا نمیکرد بهمین جهت قیام يك قومی که کمترین آشنائی با افکار جدید نداشتند و بوی آزادی و مشروطه بمشام آنها نرسیده بود و اکثر خوانین متنفذ آنها بادر بار استبدادی سازش داشته و از او امر دولت استبدادی اطاعت

میکردند در خور مطالعه و تحقیق است .

اگر ملت تبریز و مردم گیلان بر ضد محمدعلیشاه قیام کردند در میان آنها مردانی یافت میشد که مؤمن بحکومت ملی و آزادی بودند و سالها تخم آزادیخواهی و افکار نوین را در دل بعضی از مردمان آن سامان کاشته بودند و جماعتی را برای يك نهضت ملی آماده کرده بودند .

ولی در ایل بختیاری بجز سردار اسعد که او هم کمترین تماس فکری و تبلیغاتی با افراد و خوانین ایل نداشت و قسمت مهم عمر خود را در طهران و اروپا میگذراند فرد دیگری آشنائی با اصول حکومت ملی و مبانی آزادیخواهی نداشت و روحشان از فلسفه نوین فرسنگها دور بود .

اینست که برای روشن کردن فلسفه قیام ایل بختیاری بطرفداری از مشروطه ناچاریم عوامل و علل و موجباتیکه سبب قیام آنان شد روشن نمائیم و حد نظر و مد بصر خود را از ظاهر و قایع و صورت حوادث تجاوز داده و بحقایق راه یابیم .

پایه حکومت استبدادی سلاطین قاجاریه در روی تولید نفاق و دودستگی در میان ایلات و عشایر کشور استوار بود مخصوصاً چون ایل بختیاری یکی از سلحشورترین ایلات ایران بود و قادر بود در موقع لزوم چندین هزار نفر سوار جنگجو تجهیز کند از دیر زمانی ناصرالدین شاه از وضعیت آن ایل نگران بود و عاقبت در نتیجه کشتن حسینقلیخان ایلخانی موفق شد فرزندان حاجی ایلخانی را بر ضد فرزندان ایلخانی که با هم عموزاده بودند برانگیزد و آنها را تقویت کند و زمام امور ایل را بدست آنها واگذار کند . در مقابل میرزا علی اصغر خان اتابك در دورهٔ صدارتش از فرزندان ایلخانی مخصوصاً از سردار اسعد پشتیبانی میکرد و نمیگذارد پسر عموها تسلط کامل در ایل پیدا کند و حکومت ایل را میان دو خانواده تقسیم کرده بود باین نحو که ایلخانی را از يك خانواده و ایل بگی را از خانوادهٔ دیگر انتخاب میکرد و بظاهر یکنوع تعادل و میانه روی در ایل ایجاد کرده بود .

بعد از عزل اتابك میدان تاخت و تاز برای فرزندان حاجی ایلخانی باز شد و امیر مفخم

که پسر بزرگ و رئیس خانواده بود بوسیله امیر بهادر خود را به محمد علیشاه که در آن زمان ولیعهد بود نزدیک کرد و طوق بندگی و خدمتگذاری او را برگردن نهاد و پس از فوت مظفرالدین شاه و رسیدن محمد علیشاه به سلطنت امیر مفخم موفق شد ریاست مطلقه در ایل پیدا کند و عموزاده های خود را در مضیقه قرار بدهد و برای کامیابی کامل یکی دو نفر از فرزندان ایلخانی را با خود هم قسم کرد و باطاعت و سازش با محمد علیشاه وادار نمود.

نفوذ فوق العاده امیر مفخم و سردار جنگ در دستگاه شاه مستبد فرزندان حسینقلیخان را نگران نمود و آنها را بطرف ملت و مشروطه خواهان کشانید.

اینک شرح این داستان را که از نظر پی بردن بحقایق اهمیت بسیار دارد از کتاب تاریخ بختیاری نگارش حاجی خسرو خان سردار ظفر بنظر خوانندگان این تاریخ میرسانم.

ما هنوز در بیلاق بودیم که خبر توپ بستن مجلس بمار رسید و پس از چند روز مرادعلیخان میرپنجه به بختیاری آمد و دستخط محمد علیشاه را که در آن عده ای از سواران بختیاری را بمرکز احضار کرده بود بما ابلاغ کرد امیر مفخم که مورد نظر محمد علیشاه بود بمن گفت مصمم هستم بطهران بروم در صورتیکه شما هم مایل باشید باتفاق برویم من با اینکه محمد علیشاه را از شمر و یزید بدتر میدانستم بواسطه وضعیت داخلی خودمان تقاضای امیر مفخم را قبول کردم و باتفاق با چهارصد سوار بطرف طهران حرکت کردیم.

اگرچه من بامیر مفخم اطمینان نداشتم ولی سردار جنگ بمن قول داد که او دیگر راه نفاق پیش نخواهد گرفت و رفتاری که سال گذشته با سردار اسعد نمود بامان خواهد کرد. این بود که برای اطمینان یک معاهده محرمانه با حضور سردار جنگ میان من و امیر مفخم بسته شد.

در این معاهده قید کرده بودیم که آنچه منافع بدست بیاید میان خود قسمت کنیم ولی هرگاه شاه امتیازاتی بامیر مفخم بدهد آن امتیاز چون قابل تقسیم نیست مخصوص خود او باشد.

مارا با احترام وارد طهران کردند و بیاغشاه بردند دم درب اندرون بحضور شاه

مشرف شدیم و امیر مفخم و من پای شاه را بوسیدیم شاه بمامهر بانی زیادی کرد و در همان جا چادر مخصوص برای ما برپا کردند و محلی برای سوارهایی که همراه داشتیم معین نمودند. پس از چند روز امیر بهادر جنگ از طرف شاه بمابلاغ کرد که برای سرکوبی ملیون تبریز و ستارخان باید به تبریز برویم ما هم اطاعت کردیم و سوارهای بختیاری بریاست چهار نفر از خوانین سردار جنگ صارم الملك سردار معظم و عبدالله خان پسر امیر مفخم رهسپار آذربایجان شدند و دستور داشتند که در تحت او امر عین الدوله انجام وظیفه نمایند.

چند روز بعد از طرف شاه ریاست فوج فریدن و فوج چهار محال بامیر مفخم و من واگذار شد و چهار هزار تومان هم تقدیمی از ما گرفتند.

بدبختانه در آن روزها بواسطه دشمنی و اختلافی که میان برادران و عموزاده ها بود آنچه شاه میخواست ما اطاعت میکردیم و آنچه میگفت بدون ملاحظه خسارت انجام میدادیم.

چون قشون عین الدوله در تبریز از ملیون شکست خورده بود شاه بمن امر کرد که چاباری به بختیاری بروم و هزار سوار جمع آوری نموده بطهران اعزام دارم منم چهل و هشت ساعته خود را باصفهان رسانیدم امیر مفخم و سردار اشجع هم بعد از من حرکت کردند اقبال الدوله کاشی حاکم اصفهان بود پس از چند روز رفع خستگی به بختیاری رفتیم و با عجله سیصد و پنجاه سوار فراهم کرده با چند نفر از خوانین و خانزاده ها روانه طهران کردم و خود منم با کالسکه روانه طهران شدم در همان وقت عده ای از سواران سنجابی را که شاه احضار کرده بود تحت ریاست پسر شیرخان وارد طهران شدند.

بعد از چند روز سواران بختیاری بریاست پسر و دوسه نفر خوانین رهسپار تبریز شدند.

صمصام السلطنه که ایلخانی بختیاری بود بنای ناسازگاری را با سردار محتشم و سردار بهادر گذارده بود منم از صمصام السلطنه دلتنگ و ناراضی بودم و از شاه و امیر بهادر عزل او را تقاضا کردم و باز حمت بسیار فرمان انفصال او را گرفتم چون سواران بختیاری در آذربایجان با جرئت و شجاعت جنگ کرده بودند و شاه کمال رضایت را از آنها داشت

تصمیم گرفته شد که من و امیر مفخم برای تقویت اردوی عین الدوله بتبریز برویم ولی در همان موقع خبر شورش اصفهان بر ضد اقبال الدوله رسید و اوضاع را در گون ساخت.

☆ ☆ ☆

عوامل دیگری هم موجب تمایل ایل بختیاری بمشروطیت شد که ذکر آن از نظر تاریخ در خور اهمیت است.

یکی از آن عوامل نفوذ حاجی آقا نورالله قائد مشروطه خواهان اصفهان بود در میان خوانین و معاریف ایل بختیاری این روحانی آزاد منش بواسطه صفات حسنه و مقام علمی و ثروت بسیار و بی طمع و احترام زیادیکه در میان مردم پیدا کرده بود خوانین بختیاری باو احترام میگذارند باو رابطه آموشد بسیار داشته و همین رابطه و آمو شد ها سبب شد که حاجی آقا نورالله جمعی از آنها را بطرفداری مشروطه متمایل نماید. عامل دیگر این بود که مردم ایلات و عشایر ایران که دائماً باتفنگ و جنگ سرو کار دارند پهلوانان و قهرمانان را میپرستند و داستان پهلوانان باستان نقل مجلس و محفل آنهاست.

چنانچه کتاب شاهنامه فردوسی مثلیک کتاب آسمانی در میان ایلات ایران احترام دارد و پهلوانان باستانی یا داستانهای چون رستم و اسفندیار را ستایش میکنند و آنرا چون یونانیان نیمه خدا میدانند سواران بختیاری که بتبریز رفته بودند و مکرراً با مجاهدین مشروطه خواه و قشون ستارخان دست و پنجه نرم کرده بودند در نامه هاییکه برای اقوام و بستگان خود مینوشتند شجاعت و شهامت و کاردانی و فداکاری ستارخان را تمجید میکردند و از پهلوانی او افسانه ها مینوشتند شهرت جهانی ستارخان از یکطرف و افسانه سرائیهاییکه در اطراف او میشد دل پهلوان پرست ایلات ایران مخصوصاً افراد ایل بختیاری را مجذوب کرد و آنها را تاحدی ستارپرست نمود.

فصل هفتاد و نهم

انقلاب اصفهان

همینکه ستاره مشروطه در افق طهران طلوع کرد مردم اصفهان هم در ردیف کسانی بودند که در درجه اول ندای آزادی را لبیک گفتند و جامعه مشروطه طلبی در بر و انجمنها تأسیس کردند و کنفرانسها و میتینگها برای ترویج افکار نوین برپا نمودند .

چون مجلس و مشروطیت را در خطر دیدند بتشکیل قشون پرداخته و همه روزه چندین هزار نفر در میدان شاه اصفهان تفنگ در دست م ق میگردند همینکه محمدعلیشاه بنای کج رفتار را با مجلس و مشروطه خواهان گذارد و دشمنی او با حکومت ملی مسلم شد مردم اصفهان بیش از سایر شهرستانهای ایران تعصب نسبت بمشروطه از خود نشان دادند و حتی تندی و شدت را بجائی رسانیدند که در صداها تلگراف که بمجلس وزعمای ملت مخابره کردند عزل محمدعلیشاه خائن را علناً خواستار شدند و چون شهرت پیدا کرد که شاه خیال جنگ بامجلس را دارد اهالی اصفهان اعلام کردند که پنجاه هزار نفر سر بازملی مسلح جان در کف برای یاری مجلس حاضر و بطرف طهران حرکت خواهد کرد این لاف و گزاف مردم اصفهان طوری سروصدا کرد که محمدعلیشاه هم در اشتباه افتاد و برای آنکه از سایر شهرستانها بیاری مجلس نیابند چند روز پیش از توپ بستن مجلس سیم تلگراف میان طهران و شهرستانها را قطع کرد .

بهمان نشانی وقتیکه جنگ میان مجلس و شاه در گرفت آن پنجاه هزار نفر اصفهانی فدائی مشروطه بیاری مجلس نیامدند حتی پنج نفر از آن پنجاه هزار نفر هم در طهران دیده نشدند .

بعد از آنکه استبداد بر آزادی چیره شد و محمدعلیشاه در روی تخت استبداد مستقر گردید تمام سروصداها یکدفعه در اصفهان بطوری خاموش شد که گوئی آنهمه

رجزخوانی و لاف مشروطه طلبی و آزادیخواهی آنان جز خواب و خیالی بیش نبود .
چند ماهی اصفهان در سکوت مرگ آسائی فرو رفته بود ولی اخبار قیام مردم تبریز و فتوحاتی که نصیب آزادیخواهان آن دیار شده بود و شهرت قیام ستارخان دوباره سروصدائی در میان مردم اصفهان برپا کرد و حاجی آقا نورالله که مدتی در خارج شهر منزوی شده بود بشهر بازگشت و مردم را بقیام برضد دولت استبدادی دعوت نمود و بطوریکه در مجلدات سابق این تاریخ نگاشتیم مردم اصفهان در تحت قیادت آن روحانی آزادمنش دست بتعطیل عمومی و بستن بازارها و اجتماع در مساجد زدند و هر دفعه با هجوم قشون دولتی مواجه گشتند و چند دفعه بازارها غارت شد و مردم بسیاری مجروح و محبوس گشتند .

اقبال الدوله حاکم اصفهان که مرد شقی و شدید العمل و طماعی بود از فرصت استفاده کرده و باخازی پرداخت و کسانی را که ثروتمند بودند بگناه مشروطه طلبی در سیاه چالها انداخت و در اندک زمانی بیش از مالیات چند ساله اصفهان از مردم پول گرفت .
حاجی آقا نورالله چون مردم اصفهان را که اکثر اصناف و پیشه ور بودند قادر برای مبارزه و مغلوب کردن دستگاه دولت نیافت در خفا باصمصام السلطنه و ضرغام السلطنه که از خوانین متمنذ بختیاری بودند و باطناً از محمد علی شاه و خوانین بختیاری مطیع دربار استبداد ناراضی بودند و از افکار سردار اسعد پیروی میکردند هم عهد و هم پیمان شد و آنها را با اصفهان دعوت کرد که با هم دستی مردم اصفهان دولتیها را منکوب و شهر را تصرف نمایند و درفش مشروطه را باهتزاز در آورند .

همینکه مردم اصفهان اطمینان پیدا کردند که هرگاه برضد دولت استبدادی قیام کنند بختیارها بیاری آنها خواهند شتافت در روز چهارم ذیحجه بواسطه بد رفتاری چند نفر سرباز ملایری با کسبه بازار بطرف سربازها هجوم بردند و آنها را مجروح کردند و سپس بازارها را بسته بهیئت اجتماع بمسجد شاه رفتند و کسانی که اسلحه داشتند نقاط مرتفع شهر را سنگر نمودند و بنای تیراندازی را بطرف بناهایی که در تصرف دولتیها بود گذاردند و در نتیجه جنگ میان قشون دولتی که در حدود چند هزار نفر بود و مردم شهر اصفهان آغاز گردید .

(ناگفته نماند که چون ارگ دولتی اصفهان از عمارات دوره صفویه است و همه دارای دیوارهای آجری مرتفع و برج و بارو هستند دست یافتن بارگ کار مشکلی بود) مجاهدین ملی مناره های مسجد شاه و نقاطیکه مسلط بارگ دولتی بود اشغال کردند و بجنگ پرداختند .

اینک شرح آن داستان را بطوریکه چند نفر از رؤسای ملیون که در جنگ شرکت داشتند و شاهد و ناظر وقایع بودند نگاشته اند عیناً در اینجا نقل میکنیم .

فتح اصفهان

اقبال الدوله و نایب الحکومه با جمع آوری اردوی زیاد در اصفهان علاوه بر فوج جلالی و غلامان فتحیه و توپچی که در اصفهان بودند یک فوج سرباز ملایری و سیلاخوری و هشتصد نفر از ایل اصانلورا نیز باصفهان خواسته بودند بطوریکه در آن موقع در مقر حکمرانی مشارالیه دو فوج سرباز و یک هزار و پانصد نفر قزاق و غلامان فتحیه موجود بود و باین قوا از هر گونه فشار و تعدی نسبت باهالی فروگذار نمیکرد اهالی در مقابل این ستمکاری بسته آمده و علم طغیان برافراشته و باتوسل بعلمای وقت مخصوصاً مرحوم حاجی آقا نورالله که از اجله علما و یکی از سیاسیون و آزادیخواهان بود قد مردانه علم و باتشکیل انجمنهای محلی بمبارزه پرداختند و برضد استبداد قیام نمودند و هر روز از محلات اصفهان و دهات اطراف دسته دسته بانظم و ترتیب مردم بطرف مسجد شاه که مرکز ملیون بود رومیآوردند و جسته جسته صدای آزادی و مشروطه طلبی میان مردم طنین انداز شد و هر روز بطرفداران آزادی افزوده میشد تا آنکه در اول ماه ذیحجه ۱۳۲۶ بکلی بازار بسته شد و تعطیل عمومی اعلام گردید اقبال الدوله هم بهر طریقی که ممکن بود برای خاموش کردن قیام ملی اقدام کرد ولی به نتیجه نرسید.

بزودی دسته هائی بنام فدائی تشکیل یافت و با علم و بیرق رهسپار مسجد شاه میشدند و در آنجا سکنی میکردند حاجی آقا نورالله هم هر روز بمنبر رفته و مردم را بمخالفت با استبداد و طرفداری از آزادی و مشروطیت دعوت مینمود ناگفته نماند که در همان ایام حاجی علیقلیخان سردار اسعد وارد اصفهان شد و پس از ملاقات با حاجی آقا نورالله رهسپار بختیاری گردید.

چون خبر بمردم اصفهان رسید که عنقریب عده زیادی از چهار محال بیاری مردم اصفهان برای از میان برداشتن حاکم ظالم باصفهان خواهند آمد مردم بیش از پیش امیدوار شدند و استقامت بیشتر از خود نشان دادند اقبال الدوله کلیه قوائیکه در اختیار داشت در ارگ دولتی سربازخانها طالار طویله و عالی قاپو تمر کزداد و برج و باروی اطراف را بوسیله توپهای کوهستانی مستحکم نمود.

روز ۷ ذیحجه اهالی بید آباد در مسجد سید جمع شدند و باتفاق ملاذالاسلام بطرف مسجد شاه حرکت کردند الوار بید آباد هم که مردمی مسلحشور بودند بکرمک اهالی بید آباد قیام کردند و راه مسجد شاه را پیش گرفته بملیون ملحق شدند علیقلیخان و نایب محمد که ریاست این دسته را عهده دار بودند باز حمت زیاد تفنگ و فشنگ تهیه نموده وعده مذکور را مسلح و برای جنگ آماده نمودند.

پس از ورود این دسته بمسجد شاه اهالی لبنان هم که در تحت ریاست حاجی آقا محمد شیروانی مجتمع شده بودند بمتوقفین مسجد شاه ملحق شدند.

در نتیجه لبنانیها و بید آبادیها دسته مجاهد مسلح را تشکیل داده و خود را برای مبارزه با حکومت استبدادی آماده نمودند مجاهدین مسلح نقاط مرتفع مسجد شاه را سنگر کردند.

اقبال الدوله هر چه کوشش کرد که آن جمعیت را با تهدید و تطمیع متفرق کند موفق نشد و آنها جواب دادند که تا آخرین سرحد امکان برای آزادی و اعاده مشروطیت فداکاری خواهیم کرد و تا مجلس شورای ملی مفتوح نشود دست از مقاومت نخواهیم کشید در همان شب خبر رسید که ضرغام السلطنه بختیاری با عده ئی سوار بختیاری رهسپار اصفهان شده و بدستجرد خیابان رسید و مصمم است که در نیمه شب وارد اصفهان بشود ولی چون بمجاهدین خبر رسید که اقبال الدوله عده ئی قزاق و سرباز مسلح بخارج شهر فرستاده و راهها را گرفته و سنگر بندی کرده اند تا از ورود بختیاریها بشهر جلوگیری کنند.

حاجی آقا نورالله پس از مشورت با سران مجاهدین صلاح دانستند که چند نفر سوار بر ریاست حاجی آقا محمد و پسر خانعلی خان بدستجرد رفته ضرغام السلطنه و همراهانش را بطرف اصفهان راهنمایی کنند.

مجاهدینیکه در مسجد شاه بودند تا صبح پشت بامها را بوسیله قطعات سنگ و خاك سنگر بندی کردند و در پشت سنگرها جای گرفتند در حدود یکساعت از آفتاب بر آمده صدای شیپور از عمارت طالار طویله بلند شد و توپهایی که در برج و باروها جای داده بودند بنای آتش فشانی را گذارد و مسجد شاه را زیر آتش و گلوله توپ گرفتند و جماعتی سرباز و قزاق تفنگ بدست از در عالی قاپو بمیدان ریخته بطرف مسجد شاه حمله ور شدند اقبال الدوله میخواست که قبل از آنکه سوارهای بختیاری وارد اصفهان بشوند مسجد شاه را محاصره کرده مجاهدین را متفرق نمایند در همان وقت فوج سیلاخوری از راه بازار مسگرها وارد میدان نقش جهان شد و بطرف مسجد شاه حمله برد مجاهدین درب مسجد را محکم بسته و از پشت بام بنای تیراندازی را گذاردند چند گلوله توپ بمناره مسجد شاه اصابت کرد و جمعی را که آن مناره را سنگر کرده بودند زخمی نمود.

ولی چون حمله سربازها با عدم موفقیت مواجه شد و تلفات زیادی بآنها وارد گردید بناچار عقب نشینی کرده و بطرف مسجد شیخ لطف الله رفتند و پشت بامهای مسجد شیخ را اشغال نموده بنای تیراندازی را بمحصولین مسجد شاه گذاردند در آن وقت فوج جلالی بطرف بازارها حمله برده و بسیاری از دکانین را غارت کردند و هر کس را که در راه خود یافتند مجروح و مضروب نمودند.

شلیك توپ از عالی قاپو طالار طویله و عمارت توپخانه که فعلا مدرسه سعدی است بحدی شدید بود که شهر را بلرزه در آورده بود و طوفان گرد و خاك و شلیك تفنگ و دود باروت فضای میدان نقش جهان را مبدل بجهنم کرده بود صدای شیون و فریاد جنگجویان آتش معرکه را نیز تر مینمود و منظره کشتگان و مجروحین قتلگاه و شهدای روز عاشورا را بیاد می آورد.

در همان گیسو دار از طرف جنوب شرقی مسجد قشون بختیاری بسر کردگی ضرغام السلطنه و ابوالقاسم خان فرزندش وارد معرکه شدند و خود را بمسجد رسانیدند و بلا درنگ سواران بختیاری از اسبها پیاده شده براهنمائی سران مجاهدین نقاط مرتفع مسجد و میدان را اشغال نمودند و بنای تیراندازی را بطرف سربازهاییکه فضای میدان

را در اختیار داشتند گذاردند .

ابوالقاسم خان توپچی را که در سردر طالار طویله به تیراندازی مشغول بود نشانه کرده از پای در آوردند در همان وقت عده‌ئی از مجاهدین بسرکردگی خانعلی خان از راه پشت بام بازار بطرف مسجد شیخ لطف‌الله که در آنطرف قشون دولتی بود حمله بردند و با دادن تلفات سنگین ارتفاعات مسجد شیخ لطف‌الله را تصرف نمودند از طرف دیگر دسته‌ئی از مجاهدین و بختیاری بطرف عمارت نقاره‌خانه که محل مرتفع و مستحکمی بود حمله برده و پس از زرد و خورد شدیدی آن نقطه مهم را تصرف نمودند بادت داشتن نقاره‌خانه و ارتفاعات مسجد شاه و مسجد شیخ لطف‌الله مشروطه‌خواهان بعمارات دولتی تسلط پیدا کردند و توانستند کسانی را که آن‌ابنیه را سنگر بندی کرده و تیراندازی می‌کردند زیر آتش بگیرند.

طولی نکشید که از حمله قشون دولتی کاسته شد و حالت حمله و هجوم بدفاع مبدل گشت و پس از چند ساعت تیراندازی غفلتاً عده‌ئی بابیرق سفید از در بازار مسگرها وارد میدان شاه شدند و دو نفر را بابیرق برای متار که نزد ضرغام السلطنه فرستادند ضرغام السلطنه دستور داد مجاهدین تیراندازی نکنند.

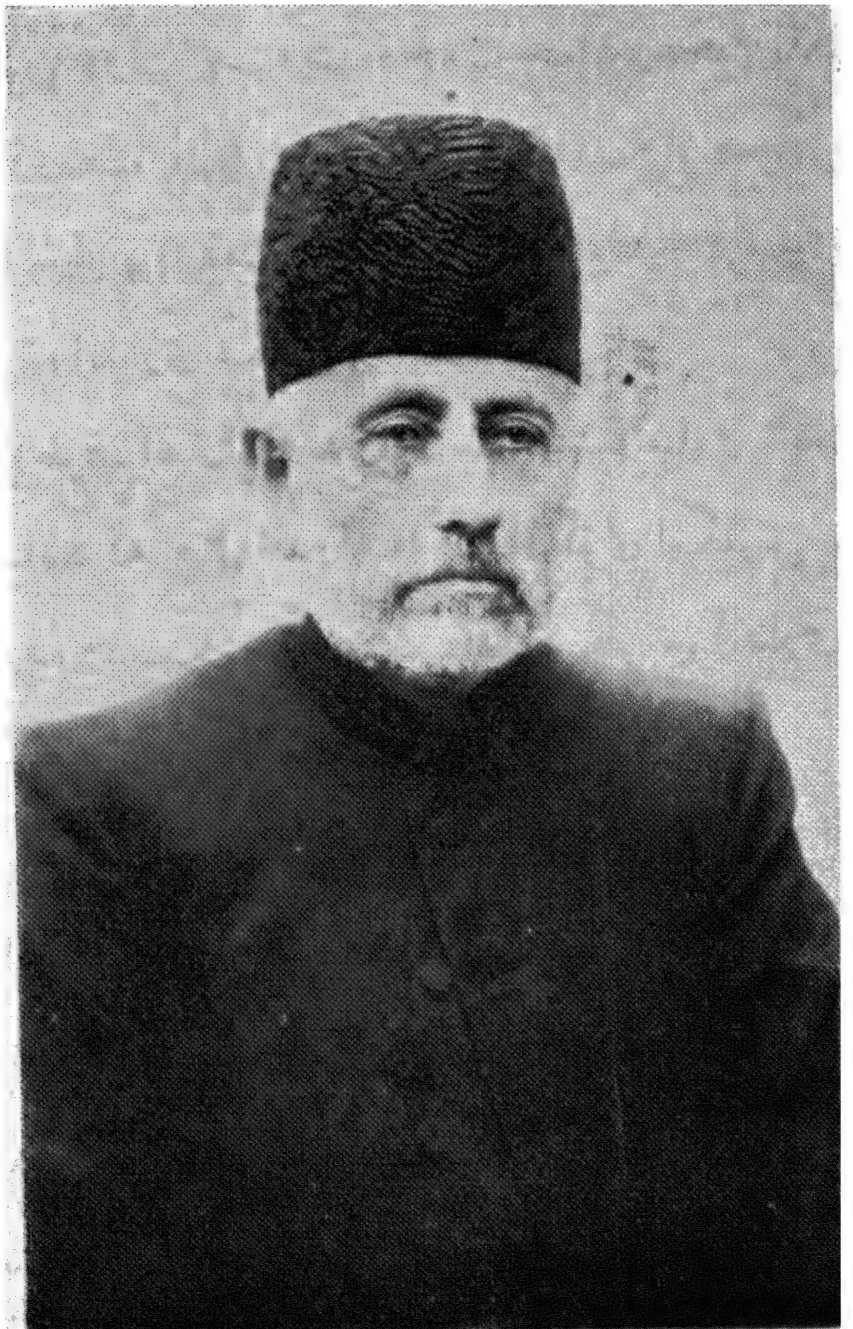
غریب خان بسمت نمایندگی از طرف اقبال الدوله وارد مسجد شاه شد و با اطلاع حاجی آقا نورالله و ضرغام السلطنه رسانید که اقبال الدوله به قنصلگری انگلیس پناه برده و سربازها هم تفنگ را آوار گذارده و دست از جنگ کشیدند و دیگر تیراندازی و زرد و خورد جز کشته شدن عده‌ئی بیگناه مورد ندارد .

طولی نکشید که ارگ دولتی بتصرف مشروطه‌خواهان در آمد و با اینکه قزاقها که عمارت طالار طویله را در تصرف داشتند و سنگرهای محکم در آنجا بنا کرده بودند چند ساعتی مقاومت و زرد و خورد کردند ولی عاقبت مجبور بتسلیم شدند و در نتیجه تمام عمارات دولتی و سنگرها بدست مجاهدین افتاد و بیرق سهرنگ ملی در روی ارگ دولتی و عمارات عالی قاپو و طالار طویله باهتر از در آمد بلافاصله اقداماتی برای امنیت شهر و جلوگیری از خونریزی و غارت بعمل آمد تا آنکه روز ۱۳ ذی حجه صمصام السلطنه باتفاق جمعی از خوانین وارد اصفهان شدند.

برای تکمیل آنچه را که از انقلاب اصفهان نوشتم بهتر دانستم که نامه صمصام السلطنه قائد انقلاب اصفهان را به ستارخان سردار ملی و پیشوای قیام تبریز در اینجا نقل کنیم .

نامه صمصام السلطنه به ستارخان

برای همدردی بابرادران غیور و وطنپرست آذربایجانی در حالتی که ایل بختیاری بطرف قشلاق حرکت کرده اند با پانزده تن از بنی اعمام و برادرزادگان و قریب سه هزار نفر سوار و تفنگچی با اهل و عیال وداع کرده با کمال عجله و شتاب بطرف اصفهان رهسپار شدیم بعد از ظهر نهم ذی حجه مقدمه الجیش وارد شدند در حالیکه از طرف قوای ایالت محال مرتفعه از عالی قاپو و توپخانه و غیره راسنکر نموده بودند و بطرف متحصنین مسجد شاه باتوپ و تفنگ شلیک مینمودند و بفاصله کمی جمعی از مردوزن صغیر و کبیر راهلاک و گلدسته مسجد شاه را که در نهایت استحکام بود بضرب گلوله توپ سوراخ کردند همین قدر کوشیدند سوار بختیاری که بحمايت اهالی مظلوم میآمد سر راه بر آنها گرفته و بطرف آنها شلیک نهودند ولی سوارها اعتناء نکرده از طریق دیگر خود را بمسجدیان رسانیدند و فوراً مشغول دفاع شدند بمدد صاحب شریعت توپچیانیکه مشغول شلیک بطرف مسجد بودند کلهشان هدف گلوله مدافعین گردید و از آن پس دیگر قدرت بر شلیک توپ نکردند و چون از این راه بیچاره

صمصام السلطنه

شدند از طرف بازار که دست داشتند شروع بغارت دکانین نمودند و قریب یک هزار باب دکان مسلمین را غارت کردند و بمجرد وصول این خبر ۱۲ نفر از تفنگچیان غیور بختیاری برای دفع يك فوج که مشغول غارت بودند داوطلب شدند بملاحظه اینکه این عده قلیل بکلی غریب و بلدیت نداشتند تا خود را بآنها رسانیدند قریب يك کرومال کسبه بیچاره به یغما رفته بود که جمعی از سربازان اسیر و برخی فرار اختیار کردند و چون این خبر بسمع حاکم جابر رسید اول شب دهم ذی حجه با جمعی از خواصش بطرف قنسولخانه انگلیس گریختند روز عید اضحی نیز عده‌ئی از سواران کار آزموده بختیاری بکماک متحصنین مسجد وارد شدند و تا عصر آن روز بیشتر از نصف سنگرهای میدان نقش جهان را از تصرف مستبدین خارج نمودند در تاریکی شب پیروان فسق و فجور بکلی خود را مغلوب و مقهور یافتند شبانه با تمام صاحب منصبان شان بطرف قنسولخانه انگلیس پناهنده شدند قریب ظهر یازدهم این خادم ملت با تمام بستگان و سوار و تفنگچی بعد از تصرف توپخانه و قورخانه و غیره در دارالحکومه استقرار یافتیم و بفاصله یکی دو روز با تأکیدات اکیده انجمن ولایتی را تشکیل داده که بتصویب انجمن اصلاح امورات لازمه بشود.

صمصام السلطنه با اکرام و احترام بی نظیری که سابقه نداشت وارد اصفهان شد و همان شب مردم شهر را آئین بستند و چراغان کردند و عموم علماء و رجال و بزرگان و تجار مقدم مهمان تازه وارد را گرامی داشتند مراکز تقلید نجف اشرف ورود صمصام السلطنه را تلگرافاً تبریک گفتند انجمن ایالتی آذربایجان ستارخان سران ملیون انجمن سعادت اسلامبول مهاجرین ایرانی که در اروپا بود و بالاخره کلیه رجال برجسته مشروطه خواه تلگرافات تبریک بصمصام السلطنه مخابره کردند و او را تنهیت گفتند و درخواست نمودند که برای رسیدن بمقصد نهائی از هیچگونه کوشش و فداکاری مضایقه نکند.

اول کاری که صمصام السلطنه انجام داد انتخاب و تشکیل انجمن ایالتی بود مردم باشادی در انتخابات شرکت کردند و اشخاص صالح و برازنده‌ئی را برای عضویت انجمن انتخاب نمودند.

تأثیر انقلاب اصفهان در دربار استبداد

همان روزی که اءالامیه محمدولی خان سپهدار در طهران منتشر شد و بدست درباریان رسید و همه را پریشان خاطر کرد خبر فتح اصفهان بدست شورشیان بختیاری و مشروطه خواهان چون صاعقه بر سر محمد علی شاه فرود آمد و او را پیش از پیش نگران کرد. ولی چون شاه ستمگر و خیانت پیشه امیدوار بود که روسها از حمایت او دست نخواهند کشید و در صورت سخت شدن وضعیت قشونی که در سرحدات گیلان و آذربایجان متمرکز نموده اند وارد خاک ایران خواهند کرد و تخت و تاج او را از زوال حتمی نجات خواهند داد دست از عناد و اجاج در مقابل خواسته های ملت نکشید و بدون فوت وقت عبدالحسین میرزا فرمانفرما را حاکم اصفهان کرد و یک اردوی چهارهزار نفری باتجهیزات کامل و چند باطری توپ در اختیارش گذارد و باو امر داد باتفاق سردار ظفر و چهارصد نفر سوار بختیاری برای سرکوبی انقلابیون اصفهان رهسپار پایتخت صفویه شوند فرمانفرما که مرد عاقلی بود و تجربه بسیار داشت و محمد علی شاه را بخوبی میشناخت و مغز او را از عقل خالی میدانست و یقین داشت که طولی نخواهد کشید که تخت سلطنت او سرنگون خواهد شد از روی ترس و ناچاری آن مأموریت را پذیرفت ولی خودش از طهران حرکت نکرد و سردار معتضد که یکی از دوستان مورد اعتمادش بود و بکاردانی و عقل او اعتماد داشت بسمت نایب الحکومه و ریاست اردوی اعزامی انتخاب نمود و باتفاق سردار ظفر که ریاست چهارصد نفر سوار بختیاری را داشت روانه اصفهان کرد.

سردار ظفر در یادداشت هائی که از خود بیادگار گذارده اینطور مینویسد شاه از شنیدن خبر انقلاب اصفهان فوق العاده متزلزل شد و دست و پای خودش را گم کرد و از فرستادن من و سواران بختیاری به تبریز برای یاری عین الدوله منصرف شد و امیرمفخم و مرا احضار کرد و به قرآن کریم قسم داد که از اطاعت او امر او سرپیچی نکنیم و در راه او فداکار باشیم ما قسم یاد کردیم اگر شاه حکومت اصفهان را بمن میداد من برخلاف قسمی که خورده بودم رفتار نمی کردم و برخلاف تمام ملت ایران با اصفهان میرفتم صمصام السلطنه را شکست میدادم و حاجی آقا نورالله را حبس می کردم ولی چون شاه بمن اطمینان

نداشت فرمانفرما را بسمت فرمانده قوا و حکمران اصفهان انتخاب کرد و بمن امر داد در تحت او امر فرمانفرما با سواران بختیاری ابواب جمعی خودم با اصفهان بروم و صمصام السلطنه را از شهر بیرون کنم و آتش انقلاب را خاموش نمایم.

در این موقع خبرها و تلگرافاتی از سردار اسعد میرسیدولی بمن خبر میدادند و من از قصد واقعی سردار اسعد بی خبر بودم.

باری يك اردو از افواج عراق وعده ئی قزاق و سواران بختیاری تشکیل و سردار معتضد ریاست آنرا عهده دار گشت و پس از چند روز گفتگو و مشورت و تهیه مسافرت بطرف اصفهان حرکت کردیم امیر مفخم از من و برادر امیر مجاهد ظنین شده بود و بما اعتماد نداشت در صورتیکه من قسم خورده بودم بشاه خیانت نکنم و تا آن تاریخ هم در قسم خود استوار بودم.

امیر مفخم با همه زهد و تقوی مردم فریب است و میخواهد ریشه خانواده ما را بر کند و دستخطی از شاه محرمانه گرفته بود که تمام اموال فرزندان حسینقلیخان ایلخانی را تصرف نماید.

من این خبر را از تلگرافیکه شهاب السلطنه کرده بود در یافتیم و فهمیدم که امیر مفخم جز خرابی ما منظور دیگری ندارد.

امیر مفخم با ما وارد و به قم آمد و در آنجا يك دفعه دیگر بما قسم داد و سپس بطهران مراجعت کرد.

در قم میان سواران بختیاری و فوج قزاق جنگ زد و خوردی شد که در نتیجه یک نفر سرباز کشته شد و چند نفر مجروح شدند امیر مفخم بمقامات دولتی اینطور وانمود کرد که من محرك آن زد و خورد بوده ام.

عاقبت من فهمیدم که نه باین شاه پست فطرت و نه بامیر مفخم فریب کار نمیتوان اعتماد داشت.

من ناچار بودم از دوراه یکی را انتخاب کنم یا در قسمیکه برای شاه خورده بودم پایدار و استوار باشم و بدبختی خانواده ام را فراهم کنم و یا قسم را زیر پا گذارده حفظ و حمایت خانواده را عهده دار گردم.

در همین موقع که من با قلب و عقل خود در جنگ و مشورت بودم فضل الله خان عطاء الملك که در شرکت لنج مقامی داشت مرا ملاقات کرد و تلگراف سردار اسعد را بمن داد مضمون تلگراف این بود هیچ حرکتی نکنید تا من بیایم باصمصام السلطنه هم مدارا کنید.

صمصام السلطنه دو نفر از بستگان خود و دو نفر از بستگان مرا نزد من فرستاده و پیغام داده بود که مردم اصفهان میگویند اگر اردوی دولتی وارد اصفهان بشود چون زن و بچه های ماطاقت و تحمل سختی و مصائب جنگ را ندارند بختیاریه را از اصفهان بیرون میکنیم دیگر خود دانی.

من بفرستادگان گفتم بصمصام السلطنه اطمینان بدهند که من میان شما و دولت را صلح خواهم داد و نمیگذارم جنگ در گیر بشود اگر چه من هنوز دودل بودم و نتوانسته بودم تصمیمی بگیرم ولی همراهی با دولتیان را از روی عقل نمیدانستم امیر مفخم را که مورد اعتماد محمد علی شاه بود و ما را بمیل خود بازی میداد مرد بدخواه و حيله گر میپنداشتم. در همان روزها امیر مجاهد از طرف سردار اسعد بطهران وارد شد و شاه را ملاقات کرد و با خوانین بختیاری مخصوصاً با امیر مفخم گفتگو کرد و از طرف سردار اسعد بآنها نصیحت کرد که اختلافات داخلی را کنار بگذارند و بدست خود ایل و خانواده را تباه نکنند ولی این اندرزها در امیر مفخم بی فایده بوده و او همچنان نقشه خود را تعقیب میکرد امیر مجاهد بزحمت توانست خود را از طهران به قم برساند و مرا ملاقات بکند و نظریات و عقیده سردار اسعد را بمن ابلاغ نماید.

من میتوانستم از تمام هستی خود صرف نظر کنم و از همه اقوام چشم پوشی نمایم ولی از برادر سردار اسعد نمیتوانستم بگذرم و مخالفت با او را حرام میدانستم امیر مجاهد با اصفهان رفت و از طرف من بصمصام السلطنه اطمینان داد که نگرانی نداشته باشد و یقین بداند که من از این بیعد از طرفداران ملت و مشروطه خواهان هستم و حساب خودم را با دولتها تفریغ کرده ام.

چون از این تاریخ بعد خودم را از مشروطه خواهان میدانستم بسوارهای بختیاری که در این مسافرت طولانی طهران خسته شده بودند اندرز دادم که دسته دسته اردوی

دولتی را ترك کرده به بختیاری بروند حتی بعضی از اتباع امیرمفخم را هم تشویق بر رفتن بختیاری کردم و نیز باسیم کمپانی که در دست انگلیس بود بتوسط انجمن سعادت اسلامبول بسالارمسعود و صارم السلطان فرزندانم که در اردوی عین الدوله بودند تلگراف کردم که بفوریت از تبریز فرار کنند و بمن ملحق شوند.

امیر مجاهد با عجله قم را ترك کرد و باصفهان رفت و بصمصام السلطنه اطمینان داد که من و سوارانیکه در اختیار دارم هرگز بر ضد مشروطه خواهان جنگ نخواهیم کرد مصمصام السلطنه از این پیش آمد بسیار خورسند شد و بیش از پیش در نظم شهر اصفهان و اطراف و تقویت مشروطه خواهان همت گماشت و از این که سردار اسعد بزودی وارد خاك ایران خواهد شد بسیار خورسند گردید.

چون بکاشان رسیدم عزیز الله خان فولادوند و سوارانش آنجا بودند من باو عهد و پیمان بستم که هر دو از این ببعد طرفدار مشروطه طلبها باشیم و دیگر از دولت و دولتیها چشم پیوشیم او هم که جوان آزاد مردی بود قبول کرد و از آن ببعد در راه مشروطه خدماتی کرد که قابل تقدیر است.

امیر مفخم در حالیکه شمشیر الماس نشانیکه شاه باو داده بود در کمر داشت با عده سوار بختیاری که تحت فرمانش بودند وارد کاشان شد سردار معتضد که مرد عاقلی بود و از طرف فرمانفرما ریاست اردوی دولتی را عهده داشت از راه خیر خواهی بمن گفت که نفاق میان خوانین بختیاری به بد بختی همه شماها تمام خواهد شد و بهتر است همه با هم متحد باشید. ناگفته نماند که سردار معتضد هم همان سیاست فرمانفرما را تعقیب میکرد و رویه کجدار و مریز را پیش گرفته بود و نه میخواست از او امر شاه تخلف کند و نه مصمم جنگ با مشروطه خواهان بود بهمین جهت بدون آن که فعالیت از خود نشان بدهد و برای رفتن باصفهان عجله کند با اردویی که در تحت امرش بود در کاشان مانده و منتظر پیش آمد بود در مورچه خوردن و سردار اشجع و سردار محتشم قسم خوردیم که با سردار اسعد متحد باشیم و دست از او نکشیم.

ورود سردار اسعد بخاك بختیاری

پس از طی يك مسافت طولانی سردار اسعد وارد خاك بختیاری شد و سردار محتشم

و سردار بهادر هم با او همراه بودند چند روز در اردل مهمان سردار اشجع شدند و بمذاکره و گفتگو برای جمع آوری سوار برای حرکت بطرف طهران پرداختند سردار اشجع عقیده داشت که نباید بادولت مخالفت کرد و دست بکاری زد که عاقبت جز پشیمانی ندارد زیرا در کوچه ها و پشت بامها فریاد میزدند نباید میان خوانین بختیاری نفاق بیفتد .

پس از اینکه سردار اسعد نتوانست موافقت سردار اشجع را جلب کند باتفاق سردار بهادر به جوتقان رفتند و سردار ظفر هم که برای ملاقات صمصام السلطنه باصفهان رفته بود بآنها ملحق شد .

باوجود تحریکات و مخالفت هایی که با سردار اسعد میشد و رعیه که مردم بختیاری از دوات داشتند و نمیخواستند خود را بادولت طرف کنند سردار اسعد با پافشاری و تصمیم تزلزل ناپذیر اقدام بجمع آوری قشون و اسلحه نمود و پس از کوشش بسیار هفتصد نفر سوار و مهمات کافی تهیه نموده رهسپار اصفهان گردید .

در اصفهان گفته میشد که بهتر است سردار اسعد در اصفهان بماند و صمصام السلطنه ریاست اردو را عهده دار شده روانه طهران گردد ولی نظر باینکه صمصام السلطنه مرد ساده دل و بی اطلاع از اوضاع طهران بوده و رجال مرکز را نمیشناخت و ممکن بود دولتیها او را فریب بدهند و خللی در کار پیدا شود سردار اسعد مصمم شد که خود ریاست آن سفر جنگی را عهده دار گردد و صمصام السلطنه همچنان در حکومت اصفهان باقی بماند . ناگفته نماند که پس از انقلاب اصفهان جمعی از آزادیخواهان طهران با وجود هوای که در راه بود باصفهان آمدند و با سردار اسعد و صمصام السلطنه تماس گرفتند و بآنها اطمینان دادند که قاطبه ملت طهران طرفدار مشروطه و دشمن محمد علی شاه میباشند و کمیته های سری برای مبارزه با دستگاه استبداد تشکیل داده اند و هزارها نفر مسلح شده اند و منتظرند که کمکی از خارج بآنها برسد و دست بیک قیام عمومی بزنند و شاه ستمگر را از تخت بزیر بکشند .

پس از گفتگو و بحث طولانی عاقبت سردار اسعد باتفاق امیر مجاهد سردار اقبال مرتضی قلیخان صمصام محمد تقی خان امیر جنگ عزیز الله خان الیاس خان صارم الملك و سالار مسعود که از تبریز گریخته و خود را باصفهان رسانیده و هزار نفر سوار بطرف طهران حرکت کردند .

پس از حرکت سردار اسعد بطرف طهران خبر حرکت اردوی چندین هزار نفری انقلابیون گیلان بریاست سپهدار برای تصرف طهران در اصفهان و بختیاری انتشار یافت و مشروطه خواهان داستانهای که بافسانه بیشتر نزدیک بود تا بحقیقت از شجاعت و قدرت قشون انقلابی گیلان که تازه قزوین را فتح کرده و چندین هزار قشون دولت را تار و مار نموده و کاظم آقا امیر تومان رئیس قشون دولتی را دستگیر و تیرباران کرده بود در اوراق فوق العاده در تمام نقاط کشور مخصوصاً در اصفهان و بختیاری منتشر نمودند و از فتح نهایی که نصیب ملت خواهد شد مردم را امیدوار کرده بودند.

استقامت سردار اسعد خبر تصرف قزوین از طرف مجاهدین و فتوحات ستارخان در تبریز روح خوانین بختیاری طرفدار محمدعلیشاه را متزلزل ساخت و سردار محتشم و سردار اشجع برادران امیر مفخم که از طرفداران سرسخت شاه بودند با سردار ظفر برادر تنی سردار اسعد به ترتیبی که از قدیم در بختیاری مرسوم بود با کشتن یک سگ و چال کردن آن عقد اتحاد در همراهی با سردار اسعد ویاری او و تقویت مشروطه خواهان بستند باین ترتیب دو نفر از پیروان متنفذ محمدعلیشاه که نفوذ زیاد در بختیاری داشتند و قادر بودند هزار سوار برای جنگ آماده کنند وارد جرگه مشروطه خواهان شدند.

حرکت اردوی سردار اسعد بطرف طهران

قشون دولتی که ریاست آن با فرمانفرما بود در کاشان تمرکز یافته بود و نقشه حرکت بطرف اصفهان را میکشید. اردوی سردار اسعد بانظم و ترتیبی که در میان بختیارها سابقه نداشت از اصفهان حرکت کرد و برای آنکه با قشون دولتی تماس پیدا نکند و بجنگ بیهوده وقت را تلف ننماید کاشان را دور زد و از راه نیزار بطرف قم رفت و قشون دولتی را عقب سر خود گذارد.

رؤسای ایل خلج حاج مجلل و غیاث لشکر که از مشروطه خواهان بودند جمعی تفنگچی سوار و پیاده تهیه کرده بودند و منتظر فرصت بودند همینکه از ورود سردار اسعد به قم آگاهی یافتند با و ملحق شدند.

سردار محتشم و سردار بهادر هم که در بختیاری مشغول جمع آوری سوار بودند.

با عده‌ئیکه آماده کرده بودند رهسپار اصفهان گشته و پس از چند روز توقف بطرف طهران حرکت کردند..

خاطرات

در یادداشت‌هایی که از سردار اسعد باقی مانده و قسمتی هم در تاریخ بختیاری منعکس شده راجع بقیامیکه در راه مشروطیت نموده اینطور مینویسد سعی و کوشش من در اجرای قانون و مشروطیت برای این بود که پدرم ایلخانی را کشتند و ظلمهای بیشمار بمن و اسفندیارخان نمودند و قبايح استبداد را دیدم چنانچه کمتر کسی دچار این بدبختیها شده بود از آن پس مصمم شدم که مردم را بحکومت قانونی دعوت کنم و در مدتی که طهران بودم با جماعتی هم عهد شدم که دست استبداد را کوتاه نمائیم چنانچه در استنطاقهایی که از میرزا رضا کرمانی شد و خودم حضور داشتم از او سؤال شد تو که ناصرالدین شاه را کشتی چه شاه بهتر از او پیدا کردی جواب داد صدای طپانچه من ظالمهای مغرور را از خواب بیدار کرد و در استنطاق دیگر گفت من ایرانیان را متنبه ساختم که بیشتر از این زیر بار ظلم نروند.

پس از طلوع مشروطیت من بفرنگستان رفتم در آنجا بودم که خبر توطئه بستن مجلس و از میان رفتن مشروطه رسید این خبر موجب اندوه من شد زیرا نهایت ازدل و جان در خدمت مشروطه ساعی بودم و زحمت بسیار در این راه کشیده بودم و گمانم این بود که حیات ایران فقط منحصر بمشروطیت است.

در پاریس بخیال افتادم که اقدامی دیگر باره برای تشکیل مجلس بنمایم و سعی زیاد در این باب کردم از ایران خبر مرسید که بختیاریها هواخواه محمد علی شاه میباشند و عده‌ئی از آنها در تبریز با ملتیان مشغول جنگ هستند این اخبار فوق العاده مرا غمگین میکرد و برادران و عموزاده‌ها مینوشتند از خدمت بمشروطه خودداری نکنند.

يك شخص مخصوصی از پاریس باصفهان نزد حاجی آقانورالله فرستادم و او را تشویق به همراهی با ملت نمودم.

و نیز جعفر قلیخان پسر و صمصام السلطنه برادرم را وادار کردم که باصفهان بتازند و ملیون را یاری کنند.

سپس یوسف خان برادرم امیر مجاهد را که در فرنگ نزد من بود بچاپاری

باصفهان فرستادم و با و دستور ها دادم در نتیجه صمصام السلطنه ضرغام السلطنه منتظم الدوله عزیز الله خان منتظم الملك باصفهان حمله بردند و شهر را تصرف نمودند و علم مشروطه را برافراشتند در این وقت سردار جنگ در تبریز با ملیون می جنگید و امیر مفخم در طهران از محمدعلیشاه پشتیبانی میکرد و حاجی خسرو خان سردار ظفر از طرف شاه مأمور شده بود که باصفهان برود و باصمصام السلطنه جنگ کند.

در این وقت من با عجله از پاریس حرکت کردم و چون مشروطه خواه شدن من بر ملا شده بود جرئت نکردم از راه روسیه بایران بروم و بناچار از راه هندوستان عبرستان ورود نمودم و در آنجا با جد و جهد مردم را بطرفداری از مشروطه تشویق نمودم و از آنجا عازم بختیاری شدم جعفر قلیخان را در گرمسیر مأمور جمع آوری سوار نمودم و خودم به چهار محال ورود کرده چند روز توقف کردم و عده ای سوار و پیاده بختیاری گرد خود جمع کردم و پس از آنکه آنها مجهز شدند باصفهان نزد صمصام السلطنه فرستادم بعد از چند روز جمعی سوار با اتفاق جعفر قلیخان وارد بجونقان که خانه ییلاقی من بود شدند من بلا تأمل بطرف اصفهان حرکت کردم و سه روز در اصفهان ماندم و برای حرکت بطرف طهران در بیرون شهر اردو زدم.

در همان موقع سپهدار و مجاهدین رشت وارد قزوین شدند هر روز با سپهدار و تبریز مخابره تلگرافی داشتیم در این وقت اردوی دولتی بریاست سردار معتضد و امیر مفخم بطرف کاشان حرکت کردند.

یک ماه در اصفهان ماندم و از طهران بمن کاغذ میرسید که محمدعلیشاه بوعده خود وفا نخواهد کرد این بود که تصمیم گرفتم بطرف طهران حرکت کنم و اگر کار بجنگ و مقاتله بکشد برای خدمت بملت جانفشانی نمایم.

با اردوئی که تهیه کرده بودم بطرف طهران حرکت کردم و بصمصام السلطنه گفتم هر چه سوار و پیاده از بختیاری وارد میشود از عقب بما ملحق شوند روز غره جمادی الاول ۱۳۲۷ با هزار سوار بطرف طهران عزیمت نمودم.

در این سفر یوسفخان امیر مجاهد برادر مر تضی قلیخان پسر صمصام السلطنه عزیز الله خان پسر رضا قلیخان ایل بیگی منتظم الدوله محمد تقی خان ضیاء السلطان پسر

فصل هفتاد و نهم

بامن همراه بودند برای آنکه با اردوی دولتی جنگ نکنم کاشان را پشت سر گذارده از راه نیزار روانه قم شدم يك عراده توپ ته پرهم همراه داشتم .

از جوشقاق ضياء السلطان و منتظم الدوله را با دو یست سوار روانه قم نمودم که شهر را تصرف نمایند و خودم بعد از آنها وارد قم شدم.

در اینوقت جنرال قنسول انگلیس موسوم به مستر گریهیم و جنرال قنسول روس از اصفهان وارد قم شدند مأموریت آنها از طرف دولتهایشان ممانعت من از رفتن بطهران بود چند دفعه با آنها مذاکره شد و دلائل شافی و کافی در رد آنها اقامه نمودم بالاخره آنها بدون موفقیت باصفهان مراجعت کردند .

چند روزیکه در قم توقف داشتم مکرر با سعدالدوله رئیس الوزرا تلگراف حضوری داشتیم ولی همه گفتگوها بی فایده بود.

امیر مفخم با سوارانش در طهران در خدمت شاه بود و سردار جنگ با صد و پنجاه سوار از راه کاشان عازم اصفهان بود.

امیر مفخم با توپخانه و قزاق و سوار بختیاری برای جلوگیری من به حسن آباد آمد من چون نمیخواستم با بختیاریه جنگ کنم بر باط کریم رفتم در همان موقع سپه دارهم بکرج وارد شد چرچیل نماینده سفارت انگلیس و نماینده روس بر باط کریم بملاقات من آمدند و اصرار داشتند که از جنگ جلوگیری بشود چون صحبت ما بجائی نرسید و قتی که میخواستند حرکت کنند گفتم انشاء الله دیدار در طهران از رباط کریم اتمام حجتی به محمد علی شاه کردم و درخواستهای ملت را باو خاطر نشان کردم و چون جواب مساعد نرسید تصمیم گرفتم بطرف طهران حرکت کنم .

فصل هشتم

انقلاب خونین تبریز

برای رعایت نظم حوادث و هم آهنگی وقایعیکه در پایتخت و شهرستانها و کشورهای بیگانه میگذشت ناچارم اردوی مجاهدین رشت و اردوی بختیاری را در حال راه پیمائی بطرف طهران گذارده و به تبریز برگردم و دنباله وقایع خونین و جنگهایی را که در فصول گذشته نگاشتم تعقیب نمایم.

ما در موقعی از تبریز دور شدیم که قشون ملی تمام شهر را بتصرف خود درآورده بود و اردوی عین الدوله بناچار از باغ صاحب دیوان عقب نشینی کرده و با سمنج را اردوگاه خود ساخته بود و اسلامی نشینان راه فرار پیش گرفته و متفرق گشته جمعی به عین الدوله پناه برده و جمع دیگر در دهات اطراف پراکنده شده بودند و شهر تبریز از نعمت امنیت بطوری بر خوردار بود که با اینکه روسها بهانه جوئی برای وارد کردن قشون میکردند تصدیق داشتند که مخاطرهائی برای اتباع خارجه در کار نیست و ستارخان تسلط کامل باوضاع شهر دارد و نظم عمومی را بخوبی برقرار نموده و از طرف مجاهدین کاری برخلاف امنیت نمیشود و جان و مال کلیه ساکنین شهر از هر گونه تعرض و تجاوز مصون و محفوظ است.

انعکاس فتوحات درخشان آزادیخواهان تبریز در کشورهای متمدنه جهان بجائی رسید که روزنامه های محافظه کار انگلستان از قبیل تیمس و غیره که تا آن زمان قیام مشروطیت ایران را يك امر سطحی و بی پایه و مایه تصور میکردند و از بد گوئی و انتقاد مشروطه خواهان خودداری نمیکردند رویه خود را تغییر داده و فتوحات ملت تبریز را مورد تحسین قرار دادند و سیاست دولت انگلیس که تا آن زمان مساعد بحال ملت ایران نبود و جداً از روسها طرفداری میکرد و در معنی ملت ایران را آماده و یا بهتر بگوئیم

شایسته برای داشتن حکومت مشروطه نمیدانست رویه مساعدت آمیز پیش گرفت و لحن سیاستمداران و روزنامه‌های ارگان و طرفدار دولت ملایمتر گشت و بنای طرفداری از حقوق از دست رفته ملت ایران را گذاردند و از اظهار علاقمندی در اعاده مشروطیت ایران و افتتاح مجلس شورای ملی خودداری نکردند

پس از آنکه شهر تبریز از عناصر استبدادی پاك شد انجمن ایالتی و ستارخان نسبت بساکنین محلاتیکه تا آن زمان در جرگه مستبدین بودند نه فقط دشمنی نکردند بلکه بنای مهربانی را گذاردند و چند کمیسر مخصوص برای راحتی و اطمینان آنان تأسیس نمودند و کوشش کردند که يك روح برادری و اطمینان در میان کلیه طبقات اعم از مستبدین و مشروطه خواهان ایجاد گردد و بمجاهدین دستور دادند که گذشته‌ها را نادیده گرفته و با اهالی محلات دوهچی و سرخاب و ششکلان و قراملك بامهربانی و ملاطفت رفتار کنند.

اصلاحات داخلی

پس از آنکه شهر تبریز بتصرف مشروطه خواهان در آمد باینکه اردوی معظم عین الدوله در دوفرسخی شهر خود را برای جنگهای قطعی آماده میکرد و چنانچه خواهیم دید در مراغه و سایر نقاط آذربایجان نقشه هجوم به تبریز فراهم میگردد ستارخان و انجمن ایالتی بهبودی عمومی را وجه همت خود قرار داده و دست بیک سلسله اصلاحات برای تأمین نظم عمومی، ترویج معارف، توسعه بهداشت، ترویج کسب و کار زدند که بطور اختصار از نظر خوانندگان میگذرد.

مهمترین موضوعیکه مورد توجه زمامداران ملت قرار گرفت تشکیل شهر بانی بوضع و اصول نوین بود و برای این منظور از معلومات چند نفر مجاهدین قفقازی استفاده نمودند و سالار مؤید را بریاست اداره مذکور برگزیدند و در اندك زمانی نظم و آرامش و امنیت در شهر برقرار شد سپس بتأسیس شهر داری پرداختند و قاسم خان امیر تومان را بریاست آن برگماشتند برای توسعه معارف و تأسیس مدارس جدید میرزا سید حسین عدالت را که یکی از مشروطه خواهان پاکدامن و دانشمند بود انتخاب نمودند و تلگرافخانه

را که از دیرزمانی از کار افتاده بود بکار انداختند.

و چون بواسطه جنگ‌هایی که در گذشته بدان اشاره کردیم خرابی زیادی بشهر وارد شده بود و بسیاری از خانه‌ها و دکا کین دستخوش ویرانی شده و کوچه‌ها خراب و ناهموار گشته بود شهرداری بایک جدیت و همت بی سابقه دست به تعمیرات و اصلاحات شهر زد و سنگ‌رهاییکه در وسط شهر احداث کرده بودند از میان برداشت و در اندک زمانی شهر تبریز آباد شد و مردم بادلگرمی مشغول کسب و کار خود شدند.

چون در موقع جنگ خساراتی بمردم مخصوصاً به بعضی از اتباع دول خارجه وارد آمده بود انجمن دستور داد کمیسیونی از مردمان مطلع تشکیل نمود و به خسارات وارده رسیدگی نماید.

تلگرافی بوزارت خارجه لندن و پترسبورغ نمود و متذکر شد که چون خسارت جزئی از طرف قشون مهاجم به بعضی از اتباع وابنیه بیگانگان وارد شده انجمن پس از رسیدگی خسارات وارده را جبران وابنیه خراب شده را تعمیر و آباد خواهد کرد.

پس از شکست عین الدوله و موفقیت‌های گوناگونی که در اصلاحات داخلی شهر تبریز نصیب مایون گردید انجمن ایالتی تلگراف مفصلی به محمدعلیشاه نمود و خاطر نشان ساخت که چون شاه مکرر وعده داده بود که پس از حصول امنیت در شهر تبریز مجلس شورای ملی را افتتاح خواهد کرد اینک که بحمدالله شهر امن و مردم در کمال آسایش میباشند و دستجات غارتگر مغلوب و منکوب و رانده شده اند موقع آن رسیده که اعلیحضرت بوعده خود وفا نموده و فرمان تشکیل مجلس شورای ملی را صادر نمایند بطوریکه یکی از محارم محمدعلیشاه نقل میکرد این تلگراف چون تازیانه‌ئی بر پیکر محمدعلیشاه وارد آمد و او را بحد جنون آشفته و خشمگین کرد زیرا بطوریکه همه میدانند و دستخط‌های محمدعلیشاه را ملاحظه کرده اند منظور و مقصود محمدعلیشاه از امنیت تبریز منکوب و مغلوب کردن آزادیخواهان بود.

عزل عین الدوله

پس از آنکه عین الدوله از تبریز عقب نشینی کرد و به باسمنج رفت برای جبران شکست‌هایی که خورده بود به نظام افرادی که در تحت فرمان داشت پرداخت و منتظر بود

که چهارصد نفر قزاق سواره و شش عراده توپ که از طهران حرکت کرده بود بمعیت سواران بختیاری و افواج همدان و عراق برسند و دوباره حمله به تبریز را آغاز نماید. ولی محمدعلیشاه بدرجه‌ئی از اودل تنگ بود که او را معزول کرد و فرمانفرما را بفرمانفرمائی کل آذربایجان و ریاست اردو انتخاب نمود ولی فرمانفرما از قبول این خدمت سرباز زد و شاه مجبور شد مجدداً عین الدوله را بمقامیکه داشت ابقا نماید.

رحیم خان از محمدعلیشاه اجازه خواست که بمحل خود برود شاه بتوسط رئیس الوزراء باو اجازه داد بشرط آنکه هرچه زودتر سواران زیادی آماده کارزار نمایند و راه ورود آذوقه را به تبریز مسدود کند در آن زمان امنیت در شهر تبریز بدرجه‌ئی رضایت بخش بود که ژنرال قنسول انگلیس مقیم تبریز بسفیر انگلیس مینویسد در شهر چنان امنیت و آسودگی برقرار است که هرگز نبوده و همه بیگانگان از رفتار مجاهدین کمال رضایت را دارند و جز روسها کسی اظهار ترس نمیکند.

چنانچه یکی از مجاهدین قفقازی نسبت بدختری راه بی عفتی پیش گرفت و در نتیجه محاکمه و تیرباران شد و نیز پس از آنکه کردها را شکست دادند و محلیکه متعلق باداره راه بود تصرف نمودند آنچه اثاثیه و اسباب بود جمع آوری نمودند و بدون کسر تمام و کمال تحویل روسها دادند.

راه جلفا و گشته شدن شجاع نظام

پس از کامیابیهاییکه نصیب مشروطه خواهان تبریز شد مهمترین موضوعیکه مورد توجه و علاقه زمامداران انقلاب بود تأمین خوراک مردم شهر بود و برای آنکه خوراک شهر تأمین بشود میبایستی راهها باز باشد و موانعیکه جلو ورود آذوقه را بشهر میگرفت از میان برداشته شود زیرا اگر شهر دچار قحطی میشد همه چیز از دست میرفت و روسها هم بعنوان تأمین خواربار اتباع خود قشون وارد تبریز میکردند مهمترین راهیکه بوسیله آن مواد مورد احتیاج مردم از قبیل قند نفت آهن آلات پارچه اسلحه و غیره به تبریز میرسید راه جلفا به تبریز بود و این راه حیاتی را شجاع نظام سد کرده بود و آنچه مال التجاره از این راه بطرف تبریز فرستاده میشد تصرف میکرد و بعلاوه کاروانها و مسافرین را قتل و غارت مینمود.

خوانندگان این تاریخ شجاع نظام را میشناسند و از پیرحمی و کشتارهایی که در تبریز کرده بود آگاهند شجاع نظام در بیرون مرند لشکرگاهی تشکیل داده بود و عدد زیادی افراد مسلح را که شبانه روز مشغول قتل و غارت مردم بیگناه بودند گرد خود جمع کرده بود چند نفر از انقلابیون تبریز چاره‌ئی برای نابود کردن شجاع نظام اندیشیدند و تدبیری برای کشتن او بکار بردند که در اکثر روزنامه‌های جهان منعکس شد و یکی از شاهکارهای دوره انقلاب تبریز بشمار میرود.

مرتضوی یکی از تجار معروف و دوست صمیمی شجاع نظام بود و باشجاع نظام مکاتبه و شاید طرف معامله بود یکی از مجاهدین مهران مرتضوی را بدست می‌آورد و آن را بحیدر عمواغلی که آن زمان در تبریز بود میدهد.

عمواغلی بوسیله یکی از گرجیها که در صنعت نجاری زبر دست بود صندوق ظریف و زیبائی می‌سازد و در جوف آن بمبی می‌گذارد سپس نامه‌ئی بمضمون ذیل از قول مرتضوی بشجاع نظام مینویسد و سرنامه را بامهر مرتضوی مهر و لاک میکند و بسته و نامه را به پستخانه میدهد مضمون نامه: بعد از رفتن شما وضع شهر بدتر شده من ناگزیرم سفری کنم بمرند و از آنجا باسلامبول بروم مقداری جواهر که داشتم در جعبه گذارده و نزد شما فرستادم يك انگشتر زمرد هم روی جواهرات گذارده‌ام چون شنیدم برای میلان خان (پسر كوچك شجاع نظام) می‌خواهید عروسی کنید این انگشتر را برای عروس بردارید.

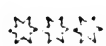
در موقعی که نامه و صندوقچه به شجاع نظام میرسد او در اردو گاه خود بود و جمعی اطراف او بودند من جمله بارون بوداغیان و پسرش شجاع لشکر و میرزا احمدخان و رئیس پستخانه.

شجاع نظام کاغذ را می‌خواند و بسیار خورسند میشود سپس به پسرش می‌گوید در جعبه را باز کن گویا پسرش احتیاط میکند و از باز کردن جعبه امتناع مینماید شجاع نظام چاقوی بزرگی از جیبش بیرون می‌آورد و در جعبه را باز میکند بمحض باز شدن در جعبه بمب محترق و شکم شجاع نظام پاره میشود و يك پایش قطع میگردد و سه نفر هم مجروح و به بیرون پرتاب میشوند شجاع لشکر پسر شجاع نظام هم مجروح

میگردد قسمتی از سقف و دیوارها فرو میریزد میگویند شجاع لشکر در حالیکه ناله میکرد و از درد بخود میپیچید پدرش نفرین میکرد و میگفت هزار مرتبه باو گفتم اینقدر ظلم نکن و خون بیگناهان را نریز.

پس از چند ساعت رنج و درد پسر هم بپدر ملحق میشود معاریف ملیون آذربایجان میگویند شجاع لشکر بخلاف پدرش جوان پاك نهاد و با انصافی بود و از کارهای پدرش همیشه آزرده خاطر بود.

پس از گذشته شدن شجاع نظام چند روزی راه میان جلفا و تبریز باز بود و مقداری مال التجاره وارد شهر شد ولی محمدعلیشاه موسی خان پسر شجاع نظام را بجای پدر منصوب نمود و باو دستور اکید داد که باهمان قوائیکه پدرش در اختیار داشت راه میان جلفا و تبریز را مسدود نماید و از حمل آذوقه و مال التجاره جلوگیری کند.

از جمله موفقیت‌هاییکه نصیب مشروطه خواهان تبریز در آن زمان شد فتح سلماس بود که بطور اختصار مینگاریم يك دسته از مجاهدین برای جمع آوری آذوقه و برافراشتن بیرق ملی مأمور سلماس شدند و بطرف آن شهر رهسپار گشتند.

از طرف دیگر حاجی پیشنماز که یکی از مشروطه خواهان معروف سلماس بود و از دیر زمانی بواسطه فشار خوانین مستبد آن دیار خانه و مسکن خود را ترك کرده و به قراجه داغ رفته بود همینکه از فنوحات مشروطه خواهان تبریز و حرکت يك دسته مجاهد بسلاماس اطلاع یافت جمعی را گرد خود جمع نمود و آنها را مسلح کرد و رهسپار سلماس شد دسته مجاهدین و همراهان حاجی پیشنماز از دو طرف شهر را محاصره کردند و پس از جنگ کوتاهی که روز ۱۹ شوال بوقوع پیوست امیر تومان حاکم سلماس را شکست دادند و شهر را تصرف نمودند بیرق ملی را بر سردار الحکومه افراشتند و انجمن محلی را تشکیل دادند.

دسته دیگر از مجاهدین مأمور فتح مراغه شدند و بدون جنگ و زد و خورد آن شهر را تصرف کردند آقا میرزا کریم ناطق یکی از مشروطه خواهانی بود که باتفاق مجاهدین بمراغه رفت و در آنجا مجالس نطق و سخنرانی برپا نمود و مردم را بطرفداری از مشروطه دعوت کرد.

فتح مرنند

بطوریکه نوشتم پسر شجاع نظام بجای پدر از طرف محمدعلیشاه فرمانفرمای مرنند شد و عده زیادی سوار و پیاده گرد خود جمع نمود و راه میان جلفا و تبریز را مجدداً مسدود کرد نظر باهمیتی که راه مذکور در زندگانی مردم تبریز داشت چند صد نفر از مجاهدین مأمور فتح مرنند و باز کردن راه شدند.

ریاست این دسته مجاهدین بافرج آقای زنوزی بود و در میان ملیون موقعیت بسزائی داشت این جماعت از راه زنوز رهسپار مرنند شدند پسر شجاع نظام با عده‌ئی سوار و پیاده از شهر بیرون تاخت و در دو فرسخی شهر جنگ میان دو طرف در گرفت و پس از يك زد و خورد خونین پسر شجاع نظام شکست خورد و فرار کرد و شهر مرنند بدست مجاهدین افتاد و راه جلفا به تبریز مجدداً باز شد.

حمله باردوی دولتی

چون عین الدوله توانائی مقاومت در مقابل ملت تبریز را از دست داده بود و امید بموفقیت خود نداشت باب مذاکره صلح و آشتی را باز کرد و با تکرار همان حرفهائی که مکرراً او شنیده میشد کار را با امروز و فردا میانداخت سران مجاهدین که به نیرنگهای عین الدوله آشنا بودند میدانستند که مقصود عین الدوله وقت گذراندن و سرگرم کردن حریف است و همینکه سرو صورتی باردوی متلاشی شده خودش بدهد و جنگجویان را که از طهران روانه کرده اند و از اطراف احضار شده اند با و ملحق بشوند مجدداً اقدام بحمله و جنگ خواهد کرد مصلحت بر آن دانستند که او را غافلگیر کرده و در نیمه شب به باسمنج هجوم برده و اردوی عین الدوله را تار و مار نمایند.

شب شانزدهم آذر با اینکه هوا بسیار سرد و زمینها یخ بسته بود عده‌ئی از مجاهدین مسلح باتفاق یکدسته بمب انداز قفقازی که ریاست آنها با ایدین پاشا بود راه باسمنج را که دو فرسخ با تبریز فاصله داشت پیش گرفتند و خود را با طرف اردوی عین الدوله رسانیدند ولی بجای آنکه بی سرو صدا اردو را غافلگیر کنند پس از تصرف يك عراده توپ که در مقدم اردو استوار کرده بودند بنای فریاد و شادمانی را گذاردند و در نتیجه افراد اردو از خواب

بیدار شده و بجان هم افتادند .

ولی قزاقها که نسبتاً دارای انضباط و نظم بودند و ریاست آنها را کاظم آقا میر پنج عهده دار بود بوسیله شیپور در نقطه مرتفعی که مسلط بمحلیکه مجاهدین اشغال کرده بودند جمع شدند و بنای تیراندازی را در میان مجاهدین گذاردند عده‌ئی از مجاهدین کشته و زخمی شد و کسیکه توپ را متصرف شده بود از پای در آمد در همان وقت یکی از توپچیها خود را بیک توپ کوهستانی رسانید و بنای آتش فشانی گذارد مجاهدین عقب نشینی کردند و جماعتی در میان رودخانه بهلاکت رسیدند .

دسته‌های دیگر مجاهدین که برای تقویت دسته اول در راه بودند چون هزیمت رفقای خود را مشاهده کردند جلو نرفتند و بشهر برگشتند اگر چه در این جنگ کاظم خان میر پنج تیر خورد و کشته شد ولی مجاهدین خسارت و تلفات بسیار دادند و سرشکسته به تبریز برگشتند .

بعقیده مطلعین اگر در آنشب مجاهدین از روی عقل و نقشه صحیح عمل کرده بودند بطور حتم اردوی عین الدوله بکلی تار و مار شده بود و تاریخ انقلاب تبریز وجهه دیگری پیدا میکرد .

گرچه کشته شدن رئیس قزاقها آشفته‌گی در میان افراد اردو بوجود آورد ولی حمله مجاهدین باردوی دولتی سبب شد که عین الدوله و سران لشگری بیش از پیش در انتظام اردو و تشریک مساعی نمایند و سنگرها را اطراف اردو بسازند و در آنها قراول بگمارند و نیز در تقویت قشون باخواستن کمک از اطراف جدو جهد کنند.

بطوریکه مورخین نوشته‌اند و مطلعین میگویند اردوی عین الدوله در آن زمان از قسمتهای ذیل تشکیل یافته بود:

اول- سوار بختیاری که ریاست آن در عهده امیر مخم و سردار جنگ و چند نفر خانزاده بود در حدود هزار نفر.

دوم- سوار و پیاده قزاق و توپخانه قزاق بر ریاست قاسم آقا سرتیپ و چند صاحب منصب روسی هزار و پانصد نفر.

سوم- فوج دماوند بر ریاست انتخاب الدوله هزار و دو بیست نفر.

چهارم- فوج مخبران و فوج فدوی سه هزار نفر.

پنجم- فوج همدان هزار نفر بسر کردگی سردار اکرم و منصورالدوله.

ششم- دو باطری توپ بسر کردگی ناصر الممالک.

هفتم- فوج فراهان هزار و دو یست نفر بسر کردگی ناصرالدوله.

هشتم- سوار قزوینی بسر کردگی غیاث نظام هشتصد نفر.

نهم- اردوی مراغه بسر کردگی شجاع الدوله پنج هزار نفر.

دهم- اردوی قراجه داغ بسر کردگی رحیم خان سردار نصرت شش هزار نفر.

یازدهم- سوارهای سردار ارشد.

دوازدهم- قشون ماکو که از طرف اقبال السلطنه ماکوئی تجهیز شده بود و بسه اردو

یادسته تقسیم میشد مجموعاً از ده هزار نفر تجاوز می کرد.

سیزدهم- دسته های صد نفری و پنجاه نفری که هر يك بسر کردگی خوانین نواحی

مختلفه آذربایجان تجهیز شده بودند و عده مجموع آنها از چندین هزار نفر تجاوز می کرد

باید بر اعداد فوق افزود.

بطوریکه خوانندگان این تاریخ ملاحظه می فرمایند عده قشونیکه در تحت

فرماندهی عین الدوله تشکیل یافته از سی هزار نفر تجاوز می کرد و همه آنها با بهترین اسلحه های

آن زمان مجهز و از يك دستگاه توپخانه قوی بهره مند بودند.

حاجی صمدخان شجاع الدوله

این مرد را که در پستی فطرت و ستمگری یکی از بزرگترین اشقیا و بدکاران قرن

بیستم باید محسوب داشت درس کهنوت و پیری خیانتها بوطن و هموطنان خود کرد و

شقاوت و بیرحمیها از خود بروز داد که در تاریخ مشروطیت ایران نظیر آن دیده و

شنیده نشده است.

شجاع الدوله بطهران رفت و پس از ملاقات با محمد علی شاه و گرفتن دستور

بآذربایجان برگشت.

پیش از آنکه بمراغه برسد بکسان خود دستور داد جنگ را با مشروطه خواهان

که شهر را در تصرف دارند آغاز کنند و آنها را از شهر بیرون کنند در اینجا از نظر حق

گوئی این حقیقت را ناگفته نمیگذارم که رفتار مشروطه خواهانیکه از تبریز بمراغه رفته بودند بامردم ظالمانه بود و رفتار آنها بیشتر بیک قشون فاتح شبیه بود تا بیک دسته آزادخواه طرفدار عدل و مساوات.

بهمین جهت مردم شهر از آنان دل آزرده بودند و همینکه شنیدند شجاع الدوله رهسپار مراغه شده جرئت پیدا کرده بجنگ بامشروطه خواهان برخاستند و آنانرا از شهر بیرون کردند.

همینکه شجاع الدوله وارد مراغه شد اول کاریکه کرد دو نفر از مشروطه خواهان معروف را بنام حاجی میرزا حسن و میرزا عبدالحسین کشف و سپس بجمع آوری سپاه پرداخت و در اندک زمانی یک اردوی چند هزار نفره تشکیل داد و رهسپار تبریز گردید.

چون خبر حرکت شجاع الدوله به تبریز رسید ملیون دسته نیرومندی بسرکردگی حاجی خان قفقازی و محمدقلیخان آغلائی برای جلوگیری او به عجب شیر فرستادند در روز ۲۲ ذی قعدة تصادم میان دو دسته روی داد و جنگ آغاز گشت و پس از یک زد و خورد طولانی مجاهدین که بیشتر در جنگ سنگر آزموده بودند و در جنگ دشت تجربه و سر رشته نداشتند شکست خورده و راه فرار پیش گرفتند و عدهئی از افراد بدست قشون شجاع الدوله اسیر و بایر حمی رهسپار دیار فنا گشتند و بسیاریکه جان سلامت بردند در بیابان و سرمای سخت زمستان تلف شدند.

همینکه خبر شکست مجاهدین به ستارخان رسید بسیار خشمگین شد و چون بیم آن میرفت که شجاع الدوله رهسپار شهر گردد دستور داد در سردرود سنگرها ساخته لشکرگاهی بنا نمودند و عدهئی مجاهد برای محافظت و جلوگیری از قشون مهاجم در آنجا مستقر گشتند.

پس از آنکه عین الدوله خبر فتح شجاع الدوله را شنید بافرستادن یک دسته قشون بسرکردگی احتشام الممالک او را تقویت نمود شجاع الدوله با قشون جرار خود بطرف سردرود سر ازیر شد و جنگ خونینی که هشت ساعت بطول انجامید میان قشون شجاع الدوله و قشون ستارخان آغاز گشت عاقبت مجاهدین شکست خوردند و سنگرها را تخلیه کرده

بدست دشمن دادند و راه فرار پیش گرفتند بغیر از عده مقتول و مجروحین چند نفر از رؤسای مجاهدین بدست قشون شجاع الدوله اسیر شدند که یکی از آنها نایب حسین خان نام داشت که در همانجا کشته شد و دو نفر دیگر حاجی حسین آقا و رمچی و اصغر خان مسکین را با زاری و سختی بمرأه بردند و در آنجا حبس کردند و نفر از نمایندگان علمای نجف را هم که آن روز در جنگ شرکت داشتند که یکی از آنها ملا غفار روضه خوان از شیفتگان مشروطه بود و باعبا و عمامه در جنگها شرکت میکرد و در اوقاتی که جنگ نبود به تبلیغ مردم و رهبری عوام به پیروی از مسالک مشروطه خواهی میپرداخت اسیر کردند و بمحبس بردند و آنقدر بآن بدبختها صدمه زدند که در محبس جان سپردند.

بواسطه این دو شکستیکه نصیب مشروطه خواهان شد راههای میان تبریز و شهرستانها قطع و عین الدوله و همراهانش تشجیع شدند و محاصره شهر را سخت تر کردند و پس از آرامش چند ماهه مجدداً میان قشون دولت و ملیون جنگ آغاز گردید.

حمله شجاع الدوله به شهر تبریز

از دست دادن سردرود تأثیر ناگواری در میان مشروطه خواهان و سران قشون ملی نمود و برای آنکه قشون شجاع الدوله بیش از این پیشروی و رخنه در شهر نکند بر آن شدند که ماوارا مستحکم نمایند و قلاع و سنگرها در آنجا ایجاد کنند و سدی در جلو قشون مهاجم بوجود آورند چون خطر هجوم میرفت مجاهدین با سرعت غیر قابل انتظار دست بکار سنگر سازی زدند و در چند روز مواعی در مقابل خصم ایجاد کردند و چند صد نفر از مجاهدین جنگ آزموده در سنگرها جای گرفتند و آماده دفاع گردیدند.

شجاع الدوله که از کامیابی فتح سردرود سرمست بود و خود را فاتح میپنداشت راه تبریز را پیش گرفت و بطرف حکما و ارهجوم برد.

ناگفته نماند که در همان موقع مردم قره ملکیان که اغلب جنگجو و با استقامت بودند و پس از جنگها و زو خورد هائیکه با قشون ملی کردند شکست خوردند و بستار خان تسلیم گردیدند و با او عقد اتحاد بستند و جوان مردانه عهد و پیمان با ستار خان را شکستند و بدشمن بدخواه ملیون پیوستند و با شجاع الدوله همدست شدند.

۱۴ آذر قشون شجاع الدوله که از طرف تفنگچیان قره ملکیان تقویت شده بود

بطرف، هکماوار حمله بردند و سنگرهای مجاهدین را مورد هجوم قرار دادند ولی بمقاومت شدید مجاهدین برخوردند و بادادن تلفات عقب نشینی کردند فردای آنروز هم با عده بیشتری بحومه شهر حمله بردند و باز با شکست مواجه شدند.

این دوشکست پی در پی شجاع الدوله را بغایت خشمگین کرد و بجمع آوری کلیه قوائیکه در آنحدود بود پرداخت و پس از آنکه خود را نیرومند برای حمله پنداشت از راه خمه فیه بهجوم پرداخت.

ستارخان که از کاردانی و سرسختی شجاع الدوله آگاهی داشت و از اویش از عین الدوله ملاحظه داشت شخصاً با صدها نفر مجاهد جنگ دیده و امتحان داده سوار و پیاده و یک عراده توپ بجلو گیری و مقابله قشون مهاجم پرداخت عده زیادی از مجاهدین قفقازی در این جنگ شرکت داشتند و با پرتاب کردن بمب دستی آشوبی برپا کردند.

این جنگ با نهایت شدت از ظهر شروع شد و تا نزدیک غروب بطول انجامید ولی هنوز آفتاب غروب نکرده بود که قشون دولتی شکست خورد و با دادن تلفات سنگین راه فرار پیش گرفت و میدان کارزار و آبادیهای اطراف بدست مجاهدین افتاد.

پس از این جنگ خونین چون ایام سوگواری ماه محرم در پیش بود و طرف دست از جنگ کشیدند و چنانچه سیره ایرانیان مسلمان است به عزاداری و انعقاد مجالس روزه پرداختند.

در همان روزهای متار که شجاع الدوله اعلامیه‌ئی و یا بهتر بگوئیم اخطاریه‌ئی بطبع رسانید و در شهر و اطراف منتشر نمود.

چون اعلامیه مذکور را کسروی در تاریخ شانزده ساله درج نموده بعلاوه خیلی مفصل است نگارنده در چند سطر ملخص آنرا بنظر خوانندگان میرساند چون این اعلامیه در روزهای عاشورا منتشر شد اول آن باین عبارت شروع میشود عظم الله اجورنا و اجورکم بمصابنا بالحسین علیه السلام این بنده حاجی صمدخان از طرف اعلی حضرت مأموریت دارم که بفتنه و فساد و خودسری و آشوب شهر تبریز خاتمه بدهم و دشمنان دین و شاه را قلع و قمع نمایم شما مردم تبریز اگر هم دین آن بی دینها نیستید برای آنکه کشته نشوید و خانه و کاشانه تان غارت و سوخته نشود فوراً از شهر بیرون بروید و یا در نقطه اجتماع نموده

علم سفید که علامت صلح است بر سر عمارات و محل اجتماعات خود نصب کنید و الامسئولیت از دست دادن جان و مالتان متوجه خود شما خواهد بود.

سیزدهم محرم ۱۲۲۷

همینکه عزاداری پیاپی رسید صمد خان شجاع الدوله که در آن زمان مقام پهلوانی در میان سرکردگان دولتی پیدا کرده بود و تمام امید عین الدوله متوجه کامیابی او بود و در تقویت او از حیث افراد و اسلحه خودداری نداشت چنانچه بعلاوه چهار عراده توپیکه صمد خان با خود داشت عین الدوله يك باطری توپ برای او فرستاد دو باره جنگ را آغاز کرد و بحمله پرداخت شرح این داستان را روزنامه ملت که در همان ایام در تبریز منتشر میشد و مخبرینش شاهد و ناظر جنگها بودند اینطور مینویسد این جنگ سیزدهم محرم را باید یکی از میدانهای بزرگ این شورش بشمار آوریم همینکه عاشورا تمام شد صمد خان چند نفر از پیش قراولان سوار را دستور داد به تپه هائیکه بر سنگرهای خطیب نگران ولی از گلوله رس دور بود خود را نمودار سازند و اگر توانستند بشهر هجوم ببرند.

پاسبانان سنگر خطیب همینکه چشمشان بسپاه دشمن افتاد بشلیك پرداختند و چند دسته از مجاهدین از شهر بیاری آنها شتافتند و شلیك کنان رو بطرف تپه که دشمن در روی آن نمایان شده بود هجوم بردند و آنها را چند سنگر پس نشانند و چون دشمن را ناتوان یافتند بر چیرگی افزوده و بامید اینکه دو باره سر در و در را فتح کنند بی باکانه و بدون رعایت احتیاط پیشرفتند و بنای جنگ و پیشرفت را گذاردند و از بنگاه خود دور افتادند.

در همان گیر و دار سوار دشمن که در کمین بود و این نقشه جنگی را فراهم کرده بود چون سیل بنیان کن از دو طرف بمجاهدین حمله بردند و آنها را محاصره نموده زیر آتش گرفتند.

در همان موقع که دور هریك از مجاهدین را بیش از صد نفر قشون دولت احاطه کرده بود و مجاهدین با دادن تلفات با ناامیدی می جنگیدند يك دسته نیرومند مجاهد بفرماندهی باقر خان چون صاعقه بر سر قشون دولت فرود آمدند و آنها را تار و مار

کردند و یکفرسخ تعقیب نمودند روزنامه مذکور کشتگان قشون دولتی را یکصدوسی نفر مینویسد در نتیجه دامیکه صمد خان برای مجاهدین گسترده خود در آن دام افتاد و تلفات زیادی بقشونش وارد آمد.

در تلگرافیکه انجمن ایالتی تبریز بانجمن سعادت نموده عده کشتگان دشمن را در این جنگ صد و چهل تن قلمداد کرده است عده مقتولین مجاهدین را مورخین ننوشته اند ولی آنچه مسلم است چند نفر از مجاهدین بدست قشون دولتی اسیر شدند و بایر حمی مقتول گشتند.

رحیم خان مأمور بستن راه جلفا شد

رحیم خان که با سوارانش در اردوی با سمنج بود از طرف عین الدوله مأمور بستن راه شد و از راه قره ملک روانه الوار گردید و دهات اطراف جاده شوسه را معسکر خود قرارداد و راه میان تبریز و جلفا را که برای مشروطه خواهان و ملت تبریز اهمیت حیاتی داشت مسدود نمود و آنچه از مال التجاره و کاروان و وسائل نقلیه بدست آورد به یغما برد.

انفجار بمب

مجاهدین در همان گیرودار بخیال افتادند که با همان تدبیری که شجاع نظام را کشتند شجاع الدوله را از پای آورند و برای آن منظور یک بمب نیرومند تهیه کردند و در تپه ئیکه روزهای جنگ شجاع الدوله برای فرمان دادن بر فراز آن سواره میایستاد و عملیات قشون را دیده بانی میکرد و بآنها دستور میداد زیر خاک کردند ولی از بخت بد رو باهیکه در شب از آن تپه عبور نمیکرده با بمب مذکور مصادف میشود و بمب محترق میگردد.

کسانیکه همراه شجاع الدوله بودند میگویند آن بمب بدرجه ئی قوی بود که همینکه محترق شد تمام افراد اردو از خواب پریدند و تازمانی تصور میکردند که آن صدا ولرزش ابنیه و عمارات در نتیجه زمین لرزه بوده است.

روز بیست و یکم محترم یار محمد خان کرمانشاهی که سردستگی جمعی از مجاهدین را داشت طلوع آفتاب باعده خود بطرف اردوی شجاع الدوله متهورانه هجوم

بر دو جنگ پرداخت و در گیر و دار جنگ بمب دیگری که مجاهدین در راهی که تحت تصرف قشون دولتی بود مدفون کرده بودند منفجر شد و چند نفر از قشون دولتی کشته شدند و حاجی یحیی خان دهخوارقانی از چشم نابینا شد روزنامه ملت پیش آمد فوق را تحت عنوان دره آتش فشان نقل و منتشر نمود.

دورنمای قیافه موحش قحطی

آن سال زمستان سختی بود و مردم در زحمت بودند و چون هیزم و ذغال از خارج نمیرسید مجبور بودند درختها را بریده بسوزانند و نیز بواسطه مسدود شدن راه جلفا و سایر راهها آثار کمی آذوقه و مواد خوراکی در اواخر محرم در تبریز پدیدار شد و قحطی چهره نا مطبوع خود را بمردم ستم دیده نمایان کرد با اینکه ستارخان با کلیه وسایل و قدرتی که داشت کوشش میکرد خوراک مردم را تأمین کند و نان بطور مساوات میان مردم و بقیمت ثابت فروخته شود چنانچه یکنفر نانوا که دست باحتکار زده بود بامر ستارخان تیر باران شد چون انبارهای شهر ته میکشید و جنس هم از خارج وارد شهر نمیشد کاری از او ساخته نبود و جز تحمل سختی و بدبختی و یا هجوم بردن بطرف دشمن و او را از میان بردن و یا خود را بکشتن دادن راه و چاره‌ئی در پیش نبود.

جنگ الوار بمنظور باز کردن راه جلفا به تبریز

بطوریکه نگاشتیم باز نگاهداشتن راه جلفا برای مشروطه خواهان تبریز اهمیت حیاتی داشت بهمین جهت در گذشته تلاش بسیاری در اینکار کردند و مدتی آزادی آن راه را تأمین نمودند ولی پس از آنکه رحیم خان مجدداً راه مذکور را سد کرد و دهات اطراف آنرا تصرف نمود آثار قحطی در تبریز ظاهر شد.

ستارخان به بلوری که مأموریت آزاد نگاه داشتن راه را داشت و باعده‌ئی مجاهد در مرند بود دستور داد که بشهر نزدیک شوند و همان موقعیکه از شهر نیز جنگ آغاز میگردد از پشت سر قشون رحیم خان را مورد حمله قرار بدهند تا شاید بدین وسیله موفق بشوند مجدداً راه جلفا را در اختیار خود در آورند و قشون رحیم خان را تار و مار کنند. روز دوشنبه اول صفر ستارخان بایک لشکر ورزیده و جنگ دیده باتفاق دسته‌ئی

از مجاهدین قفقازی پیش از طلوع آفتاب راه الوار را پیش گرفتند و پس از آنکه بدان محل نزدیک شد ارتفاعات را تصرف کرده سنگربندی کردند و آغاز جنگ نمودند آنروز جنگ خونینی میان ستارخان و رحیم خان در گرفت و عده بسیاری از دو طرف کشته شد ستارخان که از نعمت شجاعت و بیباکی برخوردار بود بقلب لشکر دشمن یورش برد و آنرا از هم شکافت ولی بواسطه انبوه قشون رحیم خان يك وقت بخود آمد که از اطراف محاصره شده بود و خطر بزرگی اورا تهدید میکرد.

این مرد شجاع خود را نباخت و در پرتو شجاعت و استقامت بادشمنیکه چند برابر بر او افزونی داشت تا آنکه دسته‌ئی از سواران مجاهد بکما رسیدند و حلقه محاصره را شکافته و ستارخان و همراهانش از خطر يکه در پیش بودند نجات یافتند رحیم خان آنروز شخصاً فرماندهی قشون دولتی را عهده دار بود و در میدان جنگ شرکت کرد و تلاش بسیار برای از میان بردن ستارخان نمود.

این غوغا تا نیمه شب بطول کشید و در نیمه شب ستارخان بدرجه‌ئی خسته و فرسوده شده بود که قادر بر سواری نبود و بناچار بادرشکه بشهر مراجعت کرد.

بلوری نتوانست خود را بیاری ستارخان برساند و از عقب قشون رحیم خان را مورد حمله قرار بدهد و بناچار بمرند مراجعت کرد ولی میرضرغام با عده‌ئی سوار بمرند حمله برد و آن شهر را از دست مشروطه خواهان بدر آورد در نتیجه با کمال تأسف مشروطه خواهان نتوانستند راه جلفا را در اختیار خود در آورند و رحیم خان همچنان بر آن راه و دهات و آبادیهای اطراف آن فرمانفرمائی مینمود و قدرت و نفوذش روز بروز افزایش مییافت چنانچه در پنجم اسفند جلفا بدست دولتیها افتاد بلوری که بدست قشون رحیم خان دستگیر شده بود زجر بسیار دید و میخواستند او را دم توپ بگذارند ولی از اینکار منصرف شدند و او و همراهانش را تا بعد از خاتمه انقلاب در حبس و زنجیر نگاهداشتند. در مقابل همه مصائب و سختیها دو چیز موجب امیدواری و مسرت آزادیخواهان تبریز را فراهم کرده بود.

یکی خبر مسرت بخش انقلاب گیلان و موفقیتی که در جنگ با استبداد نصیب مردم آن سامان شده بود و بمردم تبریز نوید میداد که از این بیعد در میدان مبارزه با استبداد

تنهانیستند و یارانی نیرومند در پشت سر خود دارند .

و دیگری فتح خوی بود که بدست حیدر خان عمواغلی و جمعی از مجاهدین جامه عمل پوشید و آن نقطه مهم بتصرف مشروطه خواهان درآمده بود.

مشروطه خواهان خوی بدستگیری عمواغلی و امیر حشمت که تازه از طهران وارد خوی شده بود به نظم شهر پرداختند و انجمن محلی را تشکیل دادند و عدلیه و نظمیه را با عضویت عناصر صالح و مورد اعتماد تأسیس نمودند و بجمع آوری قشون همت گماشتند . اقبال السلطنه که از فتح خوی بدست مشروطه خواهان بسیار خشمگین شده بود يك عده مسلح بسرکردگی برادرزاده خود و اسماعیل آقاسمیتقو برای سرکوبی مشروطه خواهان بخوی فرستاد که در دهات نزدیک شهر جای گرفته و بتاخت و تاز و کشتن مردم بیگناه پرداختند عمواغلی و مشروطه خواهان هم آسوده ننشستند و برای رهائی مردم بیگناه به تجهیز قشون پرداختند و بطرف قوای ماکو روانه شده و بجنگ پرداختند گفته میشود که در آن جنگ بیش از پانصد نفر از طرفین کشته شده است امیر حشمت در تاراجر افیکه بانجمن ایالتی تبریز کرده مینویسد در جنگ خونینیکه میان ما و ماکوئیه در گرفت عده زیادی کشته و مجروح شدند.

بعد از خاتمه جنگ جسد صد نفر را از میدان جنگ جمع آوری نمودیم پس از جنگ سختیکه چندین ساعت بطول انجامید عاقبت قشون ما کو با دادن تلفات زیاد راه فرار پیش گرفتند و مقداری تفنگ و اسب نصیب قشون ملی شد.

سلاماس هم برهبری حاجی مجتهد که یکی از مشروطه خواهان بنام بود فتح شد و مردم بتأسیس انجمن پرداختند و خود را برای یاری تبریز آماده نمودند.

از جمله کارهاییکه مجاهدین در خوی کردند که قابل درج در تاریخ است اینست که يك بمب در زیر زین اسبی جای داده و اسب را بطرف کردها که اطراف شهر را گرفته بودند اندر میدهند.

یکی از کردها که اسب بدون سوار را میبند اسب را گرفته و همینکه میخواهد سوار بشود بمب منفجر میشود و نزدیک به بیست و پنج نفر از کردها کشته میشوند.

حقایق را نباید ناگفته گذارد

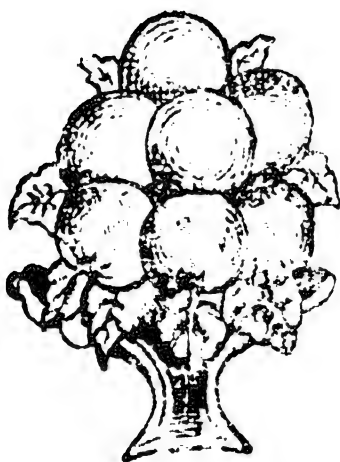
مرحوم کسروی که یکی از محققین و دانشمندان عصر خود بود و بارنج فراوان و زحمت بسیار چند سال عمر خود را صرف مطالعه و نگارش تاریخ آذربایجان نمود در ایامیکه حوادث و وقایعیکه مینویسیم در آذربایجان میگذشت در چند جای تاریخ شانزده ساله و تاریخ مشروطیت نسبت بعده ئی از آزادیخواهان منجمله تقی زاده و مساوات بنای بی مهری را گذارده و انتقاداتی از آنان کرده یا بهتر بگوئیم بآنها نیش زده و نخواسته این حقیقت را در نظر بگیرد که کسانی که از مکتب فلاسفه پیروی میکنند و رویه و طریقه اصولی ژان ژاک روسو و منتسکیورا و جبهه همت خود قرار داده اند بر این عقیده اند که موثر حکومت ملی تقواست و مظاهر حکومت ملی آزادی و عدالت است و انتظار دارند که کسانی که علمدار آزادی و مشروطیت هستند از طریق عدالت و آزادی پای فراتر نگذارند و گرد کارهای استبدادی و خود سری نگردند.

گرچه در موقع سختی و انقلاب باید رویه ارفاق نسبت بکسانی که زمامدار امور هستند و بافداکاری با ظلم و ظالمین میجنگند پیش گرفت و بعضی پیش آمدهای کوچک را نادیده گرفت و عقب خیر مطلق که بد بختانه در میان بشر نایاب و مثل کیمیا است نگشت ولی بعضی اعمال بی رویه مجاهدین ممکن بود انقلاب مقدس را لکه دار کند و نهضت ایران را در نظر دنیای متمدن که ناظر آن بودند طور دیگر جلوه گر سازد و در نتیجه اندک غفلتی مشروطیت ایران بدنام گردد بهمین جهت بود که آن چند نفر که با جان و دل در تقویت و پیشرفت انقلاب تبریز مجاهدت میکردند و برای همین منظور جان خود را در مهلکه انداخته و به تبریز رفته بودند چون عملی را برخلاف اصول آزادیخواهی و عدالت پروری میدیدند دم فرو نمی بستند و از انتقاد و خورده گیری خود داری نمی کردند و میخواستند مشروطیت ایران و مشروطه خواهان چون سفیده صبح پاک و منزّه باشد در زمانی که کسروی حیات داشت نگارنده این تاریخ پس از مطالعه تاریخ شانزده ساله نکته دقیق بالا را بایشان گوشزد کردم و ایشان هم تا حدی گفته مرا تصدیق نمودند.

بطوریکه در مجلدات پیش نگاشتم که تقی زاده پس از آنکه از طهران تبعید شد بلندن رفت و در آنجا با همدستی عده ئی از انگلیسهای آزادیخواه و ایرانیان مهاجر بفعالیت بر ضد دولت

استبدادی محمدعلیشاه پرداخت و برای اعاده مشروطیت کوشش بسیار کرد و پس از آنکه خبر قیام مردم تبریز در اروپا منتشر شد و پیشرفتی در کار ملیون پیدا شد تقی زاده به تبریز رفت .

مساوات هم بعد از چند ماه سرگردانی و مواجهه با خطرات جانی چندی متناً بالباس مبدل در قزوین زیست و سپس باز حیات طاقت فرسا خود را بتبریز رسانید و با همان سبک و سلیقه سابق روزنامه مساوات را منتشر نمود تقی زاده و مساوات پس از ورود به تبریز از تند رویهای بعضی از سران مجاهدین انتقاد میکردند و از خورده گیری خودداری نمیکردند انتقاد آنان با طبع جنگجوی بعضی از مجاهدین که شبانه روز با خطر مرگ مواجه بودند سازگار نبود و تاحدی آنانرا از این دو نفر گله مند و ناراضی نموده بود.

فصل هشتاد و یکم

ارشادالدوله وارد کارزار شد

علی خان ارشادالدوله که پس از توپ بستن مجلس لقب سردار ارشد یافت یکی از معتمدین و همدستهای محرم محمدعلیشاه بود و در منزلزل کردن پایه های مشروطیت و فروریختن کاخ آزادی خدماتی به محمدعلیشاه نمود .

این مرد که تاحدی از نعمت معلومات و بیان برخوردار بود پس از آنکه محمدعلیشاه بسلطنت رسید وارد جرگه مشروطه خواهان شد و چنان حرارت و علاقه مندی نسبت بر رژیم نواز خود نشان داد که در اندک زمانی به آزادیخواهی و مشروطه طلبی معروف شد و در ردیف سران ملیون جای گرفت مجلسی نبود که ارشادالدوله در آن حضور نیابد و انجمنی تشکیل نمی یافت که ارشادالدوله در آن راه نداشته باشد باسران احرار و سرور پیدا کرد و از منویات و مقاصد آنها اطلاع بدست میآورد در اکثر مجالس و محافل سخن رانی میکرد و خود را از فدائیان ملت و دشمن استبداد میخواند و از دربار و درباریان بیزاری میجست ارشادالدوله بحدی بمشروطه طلبی معروف شد که در انجمن مرکزی که از نمایندگان عموم انجمنهای طهران تشکیل یافته بود سمت ریاست پیدا کرد و رشته کاری که برای آن سعی و کوشش داشت بدست آورد و دارای قدرت و نفوذ میان ملت شد میگویند شبها بالباس مبدل عبا و عمامه و ریش مصنوعی از دربار اندرون بملاقات محمدعلیشاه میرفت و او را از آنچه در مجامع ملیون میگذشت آگاه میکرد و نقشه ای که مشروطه خواهان داشتند و افکاری که در مجالس سری رهبران مشروطه طنین انداز بود با اطلاع شاه میرسانید و از او دستور میگرفت و شب و روز بدون خستگی بایک پشت کار عجیبی عمل ناهنجار خود را تعقیب و انجام میداد.

بواسطه جاسوسی و دورویی این مرد و استعدادیکه در انجام بازی که عهده دار گشته

بود از خود نشان داد بقول بازیگر هادست ملیون برای محمدعلیشاه باز بود و او دست آنها را خوانده بود و از نقشه ها و افکار و عقاید آنها اطلاع داشت اگر بخواهیم برای لفظ منافی مفهوم زنده‌ئی پیدا کنیم میبایست بجستجوی ارشدالدوله برویم ارشدالدوله چون مرد باهوشی بود بخوبی میدانست که در ایران دست دیگری بالاتر از دست محمدعلیشاه در کار است و آن دست روسهاست بهمین علت در دوستی با آنها غفلت نکرد و در اندک زمانی یکی از محارم سفارت روس گردید اشکهاییکه ارشدالدوله برای مشروطیت ریخت و آههاییکه برای آزادی از جگر کشید و دل‌دورویی که ارشدالدوله در آن دوره بازی کرد تا این تاریخ که قریب نیم قرن از مشروطیت میگذرد در میان احرار و آزادیخواهان ضرب‌المثل است.

شبیکه فردای آن مجلس بتوپ بسته شد ارشدالدوله مشروطه خواه و حامی ملت که حقاً بایستی در آن موقع خطرناک بحفاظت سنگرها و سرپرستی مجاهدین ملی پردازد بالباس نظام در حالیکه در کالسکه مجللی جای داشت رهسپار باغشاه شد و در ردیف امرا و رجال بزرگ در بار جای گرفت و بعد از امیر بهادر ولیاخف بالاترین مقام را در دربار استبداد دارا شد.

ارشادالدوله نسبت بمحبوسین باغشاه بسیار سختی کرد و در محکمه‌ئیکه برای محاکمه اسرا تشکیل داده بودند بیش از سایر اعضاء محکمه شدت عمل و بدخواهی از خود نشان داد.

محمدعلیشاه پیاداش زحماتی که ارشدالدوله کشیده بود و بعقیده خودش فداکاری و بعقیده تاریخ پستی و بی‌شرفیکه کرده بود عمه خود را بهمسری او انتخاب نمود و در روی نعش شهدای راه آزادی بجبران دورویی و بدکاری مجلس عیش و عشرت و عروسی بی نظیری برپا کرد و افتخار هم بالین شدن بایکی از خانواده سلطنت را باو اعطا نمود.

☆☆☆

پس از آنکه اخبار فتوحات پی‌درپی مشروطه خواهان تبریز و عدم کامیابی عین‌الدوله در پایتخت و دربار طنین انداز شد محمدعلیشاه ارشدالدوله را با اختیار تام مأمور سرکوبی ملت تبریز نمود.

ارشادالدوله یا سردار ارشد که از باده کبر و غرور خیانت سرمست بود چپاری رهسپار تبریز شد و در باسمنج که مقرر حکم فرمائی عین الدوله بود نزول نمود.

ارشادالدوله که خود را معتمد محمد علی شاه میدانست و دارای اختیارات زیاد بود خود را مطلق العنان میپنداشت و بعین الدوله زیاد اعتنا نمیکرد.

پس از ورود به باسمنج ودقت و مطالعه و بررسی اوضاع لشکر وارد و گاه به عین الدوله پیشنهاد کرد که باسمنج برای معسکر وارد و گاه مناسب نیست و فاصله زیاد باشد تبریز دارد و شهر در تیررس توپخانه نیست و بهتر است که محل مناسبی نزدیکتر بشهر انتخاب کنیم تا بتوانیم شهر را بهتر زیر آتش توپخانه بگیریم چون عین الدوله در مدت هفت ماه کاری از پیش نبرده بود و میدانست که محمد علی شاه نسبت باوسر سنگین است بناچار در مقابل نظریات ارشادالدوله مقاومت از خود نشان نداد و تسلیم شد.

ارشادالدوله بارنج را که نزدیک شهر بود وارد و گاه قرارداد و کلیه قوا از توپخانه و سوار و پیاده که در باسمنج بود بآنجا انتقال داد ولی عین الدوله با عده معدودی در باسمنج ماند و دست ارشادالدوله را در عملیات باز گذارد.

ارشادالدوله که خود را عالم بفنون جنگ و علوم نظام میپنداشت از رویه ئیکه عین الدوله برای فتح تبریز پیش گرفته بود انتقاد میکرد و معتقد بود که بزودی بانقشه ئی که در نظر دارد شهر را تصرف خواهد کرد و آنچه را که عین الدوله و سرداران ایلات و عشایر در مدت هفت ماه نتوانستند انجام بدهند در چند روز پایان خواهد رسانید.

ارشادالدوله میگفت که برای فتح تبریز و بزانو در آوردن مشروطه خواهان از تاکتیک ناپلئون کبیر پیروی خواهد کرد باین معنا که اول شهر را در زیر آتش شدید توپخانه خواهیم گرفت و خانها و پناهگاهها را بضرع خمپاره ویران خواهیم کرد و پس از آن که مردم شهر متزلزل و متوحش شدند و روحیه خود را باختند و روح مقاومت آنها رو بکاهش نهاد در تحت حمایت توپخانه باسوار و پیاده هجوم خواهیم برد و در جنگ اول شهر را تصرف خواهیم نمود.

برای فتح شهر ارشادالدوله باصمد خان شجاع الدوله هم پیمان شدند که از دو طرف بشهر حمله برند تا افتخار فتح تبریز نصیب آنان گردد.

چهارم صفر

پس از آنکه ارشادالدوله چندین باطری توپ در نقاط مرتفع بارنج قرار داد و صف پیاده و سوار نظام را در پشت توپخانه منظم کرد صبح چهارم صفر غفلتاً شهر را در زیر آتش توپخانه گرفت آتش فشانی توپخانه در آنروز بدرجهائی شدید بود که شهر را بلرزه در آورد و دود باروت و گرد و غبار ناشی از خرابی چون عفریت مرگ بر سر تبریز سایه افکنده بود غرش توپ صدای شیپور و طبل فریاد جنگجویان که اسلحه بر کف آماده حمله بشهر بودند قیامت برپا کرده بود و ارشادالدوله هر دقیقه منتظر بود که مردم تبریز بیرق سفید برافراشته و از شهر بیرون آمده کلید شهر را باو تسلیم نمایند.

در همان وقت که ارشادالدوله شهر تبریز را بمباران میکرد شجاع الدوله که در جاه طلبی و تکبر معروف بود برای آنکه کلانرا که رحیم خان و اقبال السلطنه ماکوئی و ضرغام نظام نتوانستند انجام بدهند پیاپی برساند با سرسختی هر چه تمامتر با چندین هزار نفر سوار و پیاده تفنگ بر دوش و شمشیر در کف که منتظر امرش بودند دستور داد بسنگرهای خطیب حمله ور شوند هجوم قشون شجاع الدوله باندازهائی شدید و بیباکانه بود که مجاهدینیکه در سنگرهای خطیب بودند پس از زد و خورد شدید و دادن تلفات سنگرها را تخلیه کرده و راه فرار پیش گرفتند و در نتیجه باغات و ابنیه اطراف آن ناحیه بتصرف قشون مهاجم درآمد خبر شکست مجاهدین و پیشرفت قشون شجاع الدوله و تصرف قسمتی از آبادیه با اطلاع ستارخان رسید و او را چنان آشفته خاطر نمود که بید رنگ سوار شد و بایک نفر جلو دار بدون آنکه توجهی بمجاهدینیکه در حال عقب نشینی بودند بکند در میان صدها گلوله که مثل تگرگ در اطرافش میبارید بطرف سنگرهای از دست رفته شتافت و چون خود را مواجه بادشمن دید از اسب پیاده شد و پشت دیوار یکی از باغها جای گرفت و شروع به تیر اندازی بطرف قشون مهاجم نمود این حرکت ستارخان مجاهدینی را که راه فرار پیش گرفته بودند خجلت زده کرد و سرافکنده بطرف میدان جنگ باز گشتند طولی نکشید که یار محمد خان کرمانشاهی که ما داستان شجاعتهای او را در فصول گذشته نقل کرده ایم و حسن کرد که از شجاعان بود با عدهائی مجاهد جنگجو خود را به ستارخان رسانیدند و بجنگ پرداختند میگویند باینکه ستارخان نزدیک نیم ساعت يك

تنه باده زیادی می‌جنگید چندین نفر را از میان برداشت و تاحدی جلو هجوم دشمن را گرفت .
 يك دسته گرجی که مسلح با بمب دستی بودند بیاری ستارخان شتافتند و چندین
 بمب كوچك در میان قشون مهاجم پرتاب کردند دسته دیگر از مجاهدین از راه خیابان
 بكمك رسیدند و بدسته‌ئی از قشون مهاجم برخوردند و بجنگ تن‌به‌تن پرداختند پس
 از چندین ساعت جنگ و جز رومد جبهه جنگ و عقب رفتن و جلو راندن عاقبت قشون
 شجاع الدوله از حال حمله بدفاع برخاست و سپس پایداریش رو بضعف و سستی نهاد
 و راه فرار را پیش گرفت و بادادن تلفات سنگین و جاگذازدن مقداری اسلحه خود را
 بار دو گاه رسانید .

اگرچه جنگ روز چهارم صفر بفتح ملیون خاتمه یافت ولی چند نفر از شجاعان
 و سردسته های معروف از آن حمله حاجی شفیع کشته شد و مرگ او ملت تبریز را
 اندوهناك کرد .

عده کشتگان این جنگ را روزنامه مساوات یکصد و پانزده نفر نوشته ولی در
 تلگرافیکه ستارخان بانجمن سعادت اسلامبول مخابره نموده و ما عین آنرا اینجا نقل
 میکنیم با آنچه مساوات نوشته اختلاف بسیار دارد:

دیروز چهارم صفر دولتیان از دو طرف خطیب و باسمنج حمله سخت نمودند ولی
 شکست سخت خورده و در خطیب پانصد نفر کشته دادند و با فتح عظیم دعوا ختم شد . ستار
 میرزا سید حسین خان عدالت که یکی از مشروطه خواهان متقی بود و نگارنده
 شرح حال و خدمات او را در راه آزادی در جلد اول این تاریخ باطلاع خوانندگان
 رسانیدم و در تمام دوره انقلاب تبریز شاهد و ناظر وقایع بود و خاطر اتش كمك بزرگی
 در نگارش قیام تبریز بنگارنده نمود شجاعت و شهامت و خود گذشتگی و استقامت
 ستارخان را در جنگ چهارم صفر ستایش میکرد و مجاهدت او را در آن روز يك كار
 فوق العاده میپنداشت .

فردای آن روز شجاع الدوله بواسطه شکستیکه خورده بود وارد جنگ نشد ولی
 ارشد الدوله همچنان شهر را بمباران میکرد و انتظار تسلیم شدن مردم تبریز را داشت .

نقل از روزنامه مساوات

شجاعالدوله پس از شکست چهارم صفر از پای ننشست و از میدان درنرفت و برای هجوم به تبریز نقشه دیگری پیش گرفت يك دسته از سپاه خود را بفرماندهی یکی از خوانین در سردرود گذارد و خودش با چندین هزار نفر سوار و پیاده و توپخانه رهسپار قره‌مليك شد و نقاط مرتفع را سنگر بندی کرد و دسته‌های محافظ در آنها گماشت و دسته‌ئی بریاست محب‌علیخان بدشت غازان فرستاد و آن محل مهم را تصرف نمود و بدین ترتیب قشون شجاعالدوله بر سه راه مهم که تبریز را بخارج مربوط مینمود نظارت پیدا کرد و نیز يك عراده توپ بزرگ به همکاران برد و در روی یکی از تپه‌های مرتفع و مسلط بر شهر استوار نمود و باین ترتیب مقدمات يك جنگ بزرگ و قطعی را فراهم نمود.

فصل هشتاد و دوم

فشار محمد و ایشاه به عین الدوله

در این ایام که دامنه انقلاب گیلان توسعه پیدا کرده بود و تمام گیلان و منجیل تا چند فرسخی قزوین بدست مجاهدین افتاده و انقلاب اصفهان هم آغاز شده بود محمد ایشاه کوشش میکرد که بهر قیمتی که تمام میشود تبریز را فتح کند و قشونیکه در تحت امر عین الدوله بود احضار نماید و بطرف گیلان و اصفهان بفرستد بهمین علت ساعت بساعت به عین الدوله فشار میآورد و باز خواست میکرد که چرا کار تبریز را یک سره نمیکند تمام امید عین الدوله بشجاع الدوله بود و تصور میکرد که او یگانه شخصی است که قادر است تبریز را فتح کند.

این بود که عین الدوله با وجود تکبر و خودخواهی که داشت باتفاق امیر جنگ بختیاری و یک عده صاحب منصب و قشون و چند عراده توپ رهسپار اردوگاه شجاع الدوله شد و دو شب در آنجا ماند و باشجاع الدوله بمشورت پرداخت و برای دلگرم کردن خوانین و سرکرده های کوچک که در اردوی شجاع الدوله بودند لاقب و انعام بسیار داد و نقشه هجوم عمومی به تبریز را تهیه نمود و سپس بیاسمنج مراجعت کرد و بدون درنگ به محمد ایشاه تلگرافاً مرده داد که کار تبریز تا دو روز دیگر تمام خواهد شد و بعد از این اعلیحضرت از طرف آذربایجان نگرانی نخواهند داشت.

حمله قشون دولت در جبهه ئیکه یک فرسخ طول داشت

کلیه قوائیکه در تحت فرماندهی عین الدوله بود در چند روز خود را برای هجوم دسته جمعی به تبریز آماده نمود و مقرر شد که صبح دوازدهم صفر جنگ را آغاز نمایند شجاع الدوله قره ملک را معسکر خود قرار داده و ده هزار نفر مرد جنگی از سوار و پیاده

و چند عراده توپ برای حمله در اختیار خود داشت.

فرماندهان قشون ملی بدون آنکه اطلاع از آمادگی و نقشه و قشون دولت داشته باشند برای سرکوبی قشون شجاع الدوله پیش از طلوع آفتاب همان روز از محله حکماوار بطرف اردوگاه دشمن حمله بردند ولی چون امواج دریا که بصخره‌ئی برخورد بمقاومت قشون شجاع الدوله که کاملاً مجهز و آماده برای حمله بشهر بود برخوردند و بآدن تلفات سنگین راه مراجعت و یا بهتر بگوئیم فرار بشهر را پیش گرفتند قشون شجاع الدوله به تعقیب مجاهدین برخاست و چون سیل بطرف شهر سرازیر شد و در اندک زمانی حکماوار را تصرف نمودند و بسیاری از مردمان بیگنا را کشتند و صدها خانه را خراب و ویران کردند و هستی ساکنین را به یغما بردند از شام غازان و سردرودهم یک ستون از قشون دولتی وارد کارزار شدند و نیز از سمت بارنج گروه دیگری باتوپخانه قوی خیابان رازیر آتش گرفت و پیاده نظام و سوار در تحت حمایت آتش توپها بحمله پرداختند و پیشرفت قابل توجهی نمودند.

پس از تصرف حکماوار چند عراده توپ بآنجا حمل نمودند و توپها را در نقاطیکه مسلط بر شهر بود استوار کردند سپس شجاع الدوله شخصاً در میان دسته‌ئی موزیک و صدای طبل و شیپور وارد میدان کارزار شد و با جمعی سواران زبده بمیدان حاج حیدر وارد شد و آن میدان را محل فرماندهی خود قرار داد.

از طرف خطیب و آخونی ستون انبوهی مرکب از چندین هزار نفر سرباز و سوار بطرف شهر حمله برد.

دسته‌های مجاهدین که سنگرهای آن ناحیه را حفاظت مینمودند و ریاست آن با مشهدی محمد علی خان بود تاب مقاومت نیاورده عقب نشینی اختیار کردند.

در شام غازان یار محمد خان کرمانشاهی و یک دسته مجاهد با فداکاری و سختی در مقابل سیل قشون دولتی ایستادگی میکردند ولی این مقاومت دلیرانه بجائی نرسید و یار محمد خان و همراهانش بآدن تلفات عقب نشستند و بیرق دولتی در روی ارتفاعات خطیب برافراشته شد.

هنوز ظهر نشده بود که حکماوار و آخونی و خطیب بدست دشمن افتاد و قشون

دولت دريك جبهه بطول يك فرسخ در حدود نيم فرسخ پيشروی کرده و خود را بداخل شهر رسانیده بود.

همينکه خبر شکست مجاهدين و پيشروی قشون دولتی بمردم تبریز رسيد غوغائی برپا شد که تا آن تاريخ نظير آن ديده و شنیده نشده بود مردم که از بيرحمی و يغماگری قشون وحشی دولت آگاه بودند بی نهايت پريشان خاطر و مضطرب شدند و اگر حمل برگزافگوئی نشود اگر اسلحه بدست می آوردند زن و مرد بزرگ و کوچک برای نجات خود وارد ميدان کارزار ميشدند.

در آن روز اکثر مالاها و معتمدين تفنگ بدست بجنگ پرداختند و حتی اعضاء انجمن ايالتی بدفاع برخاستند از جمله کسانی که در آن روز لباس رزم دربر کردند و برای دفاع آزادی جنگ نمودند حاجی شيخ علی اصغر لیلای شيخ محمد خیابانی ميرزا اسمعیل نوبری آقا ميرزا محمد تقی طباطبائی ميرزا احمد قزوینی نماينده حجج اسلام نجف و جمعی از مالاها و پيشنمازها بودند.

ستارخان بدون درنگ با عده ای از جنگجویان رهسپار ميدان جنگ شد و از راه اميرزين الدين خود را بديزج رسانيد و درميان گلوله که چون تگرگ باطرافش ميبايد يك بالاخانه را که مشرف بر نقاطی که دشمن در دست داشت بود سنگر نمود و بنای تيراندازی را گذارد و چون مجاهدين گروه گروه بياريش رسيدند محل مذکور را ترك کرد و تفنگ در دست و جنگ کنان بخط مقدم جبهه شتافت و محل مساعدی را که مسلط بر ميدان جنگ بود انتخاب نمود و بجنگ پرداخت.

پيرمرد محترمی بنام حاجی علی عمو که از مشروطه خواهان بنام بود در آن روز شهامت و از خود گذشتگی از خود نشان داد که دير زمانی نقل مجالس بود آن مرد سالخورده با جمعی از مجاهدين در میان صدها گلوله خود را بتوپیکه مجاهدين صبح همان روز از دست داده بودند رسانيد و با دادن تلفات و از پا در آوردن چند نفر از قشون دولت توپ را تصرف کرد و بايك وضع طاقت فرسا توپ را بنقطه مرتفع که مسلط بر ميدان جنگ بود استوار نمود و دشمن را زیر آتش گرفت.

سپس جنگ سختی میان طرفين در گرفت که بقيمت جان عده زیادی تمام شد

ولی عاقبت آثار سستی در قشون دولتی ظاهر گردید و شجاع الدوله بناچار میدان جنگ را بدست مجاهدین سپرد و خود و همراهانش عقب کشیدند.

میگویند آ نروز مجاهدین باندازه‌ئی باحرارت و جسارت جنگیدند و بی پروا جلو رفتند که هرگاه شجاع الدوله بموقع فرار نکرده بود بدست مجاهدین اسیر میشد. حکماوار مجدداً بدست مجاهدین افتاد و مردم از قتل و غارت نجات یافتند در تلگرافیکه قنصل انگلیس مقیم تبریز بسفیر انگلیس کرده مینویسد ستارخان بدون آنکه متوجه باشد که پیشرفت قیام تبریز بستگی بحیات و زنده بودن او دارد بابی پروائی خود را در مخاطرات میاندازد.

در خطیب و آخونی هم جنگ با کمال شدت آغاز شد و تا غروب طرفین بزور خورد مشغول بودند اول قشون دولتی پیشرفت کرد و قسمتی از سنگرهای مجاهدین را اشغال نمود ولی پس از آنکه قوه امدادی بمجاهدین رسید و از عقب نشینی و فرار شجاع الدوله و لشگریانش آگاه شدند با شدت هرچه تمامتر بدشمن حمله بردند و رشادت و شجاعت بی نظیری از خود بیادگار گذاردند چون نگارش جزئیات جنگ آ نروز طولانی و بدون در نظر گرفتن و اطلاع داشتن بجغرافیا نقشه شهر غیر ممکن است اینست که از شرح آن صرف نظر کرده به نتیجه میپردازیم عاقبت فتح نصیب ملیون شد و قشون دولت با دادن تلفات سنگین در تمام طول يك فرسخ جبهه عقب نشینی کردند و بمواضع اولیه خود باز گشتند بواسطه جزر و مدیکه آ نروز در جبهه جنگ روی داد و عقب نشینیها و جلو رفتنهای طرفین عده مقتولین و مجروحین زیاد بود.

روزنامه مساوات عده مقتولین جبهه خطیب را صد و پنجاه نفر نوشته ولی بعضی از ملاحظین میگویند عده کشتگان طرفین در تمام جبهه از سیصد نفر متجاوز بود.

ناگفته نگذاریم که مقداری از اثاثیه مردم که از طرف قشون دولتی یغما شده بود پس از فرار بجا گذاردند و ستارخان دستور داد اثاثیه مذکور را بصاحبانش مسترد دارند. در جبهه خیابان که از طرف باقرخان سالار ملی مدافعه میشد جنگهای سختی روی داد ولی بواسطه استحکام سنگرهای مجاهدین قشون دولتی نتوانست پیشرفت زیادی بکند و فقط بوسیله يك باطری توپ که در سالاری باغ برقرار کرده بودند خسارت

زیادی وارد آوردند ولی در آخر کار قشونیکه در تحت فرماندهی سالار بود به هجوم پرداختند و بفراز کوه حمله بردند و با از دست دادن چند نفر از جنگجویان معروف آن محل مرتفع را که از نظر سوق الجیشی اهمیت بسیار داشت اشغال کردند.

جنگ دوم از دهم صفر موجب تنبه ستارخان و مجاهدین شد و بآنها فهمانید که باید بیش از پیش باستحکام حدودیکه ممکن است مورد حمله قشون دولت قرار گیرد پیردازند بهمین علت از روز بعد از جنگ شروع باستحکام نقاطیکه از نظر سوق الجیشی اهمیت داشت پرداختند و چند توپ در بلندیها برقرار کردند و عدهئی از نیرومندترین مجاهدین را بحفاظت سنگرهای سرحدی گماشتند.

مردم شهر تبریز هم که از وحشیگری و غارتگری قشون دولتی بجان آمده بودند بادل و جان آماده بودن خود را بورود در جرگه مجاهدین برای حفاظت شهر اعلام داشته و عده زیادی لباس مجاهدت در بر کرده روزها را بمشق و تیراندازی میپرداختند از طرف دیگر بر عین الدوله و شجاع الدوله مسلم شد که با هجوم بردن به شهر تبریز نمیتوانند شهر را تصرف بکنند و یگانه راه بزانو در آوردن ملت تبریز بستن راه آذوقه و نان و آب بر روی آنها است و باید تبریز را بوسیله قحطی از پای در آورد بهمین جهت از آن تاریخ بیش از پیش در مسدود کردن جادههاییکه بشهر منتهی میشد کوشش کردند و از عبور و آمد و شد و حمل و نقل مواد خوراکی و مال التجاره بشهر جلوگیری کردند.

عید نوروز

سال نو در اواخر ماه صفر آغاز شد ولی مردم تبریز بواسطه اینکه عید نوروز مصادف با ایام سوگواری بود و بعلاوه بعثت فشار قحطی و کمی آذوقه بخلاف سنن باستانی از انعقاد جشن عید و شادمانی محروم ماندند و در سختی ایام عید را میگذرانیدند باینکه مرحوم ثقة الاسلام سختی و بدبختی مردم تبریز را به محمدعلیشاه تلگراف نمود و گشایش آن وضع رقت بار را درخواست کرد آن مرد بیرحم کمترین اقدامی نکرد بابی اعتنائی حلقه محاصره شهر را تنگتر نمود.

روحانیون نجف تلگرافاً کمک سپهدار و صمصام السلطنه را در حمایت فوری مردم تبریز خواستگار شدند ولی آنها کاری نمیتوانستند انجام بدهند و قادر نبودند گامی در

راه کمک بمردم تبریز بردارند .

مردم تبریز برای نجات خود از تنگی و سختی يك راه بیشتر نداشتند و آن حمله بدشمن و شکستن خط محاصره و باز کردن راهها بود . برای منظور فوق روز بیست و نهم صفر غفلتاً بطرف اردوی دولتی حمله بردند و بجنگ پرداختند مخصوصاً از طرف خیابان بسنگرهای قشون دولتی هجوم برده شد و عده‌ئی را کشته و جمعی را دستگیر نمودند و مقداری تفنگ و فشنگ بغنیمت گرفتند ولی پیشرفت مهمی نصیب ملیون نشد و طرف عصر باردوگاه خود باز گشتند و سنگریرا که از دشمن گرفته بودند مستحکم نموده و عده‌ئی مستحفظ در آن گذاردند.

تلگراف به اسلامبول - احرار از خیابان باردوی دولت حمله بردند سنگر بزرگ را متصرف شش نفر اسیر ۳۴ نفر مقتول مابقی فرار کردند غنائمشان ضبط انجمن ایالتی شد.

چهارم فروردین

در چهارمین روز سال نو مجاهدین دست بیک جنگ دسته جمعی زدند باین معنی که تقریباً تمام مجاهدین و اعضاء انجمن و بسیاری از مردم شهر در این جنگ شرکت کردند و با صدای شیپور و موزیک از راه خیابان بطرف اردوی دولتی حمله بردند و جنگ با شدت میان دو طرف در گیر شد و تا غروب آفتاب ادامه داشت اگرچه مجاهدین در این جنگ چندین سنگر قشون دولتی را اشغال کردند ولی چون قوای دولتی نقاط مرتفع را سنگر کرده بودند و توپهای نیرومند در اختیار خود داشتند ملیون تلفات بسیار دادند و نتیجه‌ئی که انتظار داشتند بدست نیاوردند و نتوانستند دشمن را از میان بردارند و بخارج شهر راه یابند .

مشهدی علیخان که خود یکی از سر کرده های این جنگ بود در خاطراتیکه از خود گذارده مینویسد آن روزها یکصد و پنجاه نفر کشته دادیم .

از جان گذشتگی

سران ملیون از جنگهای پی در پی و تلفات بسیاریکه میدادند و منظور داشتند یکی آنکه مردم شهر را از گرسنگی نجات بخشند دیگر آنکه اگر قشون دولتی را از میان بر میداشتند و راه آذوقه را بشهر باز میکردند بیم ورود قشون روس به تبریز از

میان میرفت و دیگر روسها به بهانه رسانیدن خوراك باتباع بیگانه قشون به تبریز نمیتوانستند وارد کنند .

قحطی

با اینکه تمام کسانی که گندم و جو و خوار بار انبار کرده بودند جو انمردانه بقیمت ارزان و برایگان در دسترس عموم گذارده بودند بیش از چند دکان نانوائی در شهر باز نبود و بیش از ثلث مردم شهر نمیتوانستند نان بدست بیاورند فقط جیره مجاهدین تاحدی منظم داده میشد ولی سایر مردم مخصوصاً فقرا بسختی میگذازانند و چون آن سال هوا مساعد بود و زمین در اول بهار سبز و خرم شده بود مردم بناچار بخوردن علف پرداختند و آنچه یونجه در شهر و اطراف کشت شده بود درو کرده و خوردند میگویند زنهای برای نجات خود از گرسنگی بزمینهای یونجه که در نزدیك سنگرهای قشون دولتی بود هجوم میبردند و از مجروح شدن اندیشه نداشتند .

بیست و پنجم فروردین

شجاع الدوله که از شکستهای که در جنگهای پیش نصیبش شده بود بی نهایت خشمگین بود و خود را برای انتقام آماده میکرد با میداینکه مردم تبریز بواسطه کمی خوراك و سختی زندگانی روحیه خود را از دست داده و ناتوان شده اند و دیگر دل و جرأت پیش را در جنگ ندارند پس از آنکه چند روز بنظم قشون پرداخت و احکامی چند برای سردسته ها و رؤسای سوار و پیاده و توپچیها صادر نمود نیمه شب بیست و چهارم فروردین در حالیکه سواره در صف مقدم جای گرفته بود با قشون انبوهی بطرف انا خاتون رهسپار گردید و از آنجا بطرف شهر حمله برد .

میگویند شجاع الدوله آن روز بحدی بفیروزی خود اطمینان داشت که از اردوی رحیم خان که در همان نزدیکی بود استمداد نخواست و با قشونیکه در تحت فرمانش بود بجنگ پرداخت. مجاهدین که در جنگ سابق تاحدی غافلگیر شده بودند بطوریکه نوشتیم سنگرهای مقدم جبهه را بوضع مطلوبی مستحکم کرده بودند و عده زیادی از مجاهدین شجاع و جنگ آزموده را با اسبانی و نگاهداری آن گماشته بودند همینکه از حمله قشون دولتی آگاه شدند بنای تیراندازی را گذاردند و قشون مهاجم را زیر آتش گرفتند

جنگ در اطراف پل آجی تابعد از ظهر بسختی دوام داشت ولی چون قشون دولتی از پیشرفت مأیوس شد و نتوانست گامی پیش برود و شجاع الملک که یکی از صاحبمنصبان معروف بود کشته شد بناچار دست از جنگ کشید و بار دو گاه خود بازگشت .
مجاهدین که از شکست قشون شجاع الدوله تشجیع شده بودند بدنبال آنها تاختند وعده‌ئی را بخاک هلاک انداختند ولی در همان موقع سواران رحیم خان بیاری قشون دولتی شتافتند و آنها را از مهلکه نجات دادند .
یکی دیگر از سردسته‌های قشون دولتی بنام صولت السلطنه در آن جنگ تیر خورد و بسختی مجروح گردید .

کنگاش نمایندگان خارجه

چون اتباع دول بیگانه مقیم تبریز هم در آن زمان دچار کمی خوار بار شده بودند قنصل انگلیس - روس - عثمانی پس از مشورت به محمدعلیشاه تلگراف کردند که اجازه بدهد روزی يك خروار ونیم گندم برای خوراك اتباع خارجه وارد شهر تبریز بشود محمدعلیشاه تقاضای آنها را نپذیرفت و جواب داد که اتباع دول خارجه بهتر است از شهر بیرون بروند و در یکی از قصبات نزدیک با سمنج سکنی کنند .

جانبازی يك جوان آمریکائی در راه آزادی

از دیر زمانی مدرسه آمریکائی در تبریز تأسیس شده بود و بسیاری از جوانان ایرانی در آن مدرسه تحصیل میکردند جوانی بنام باسکرویل که بیش از بیست و پنج سال از عمرش نگذشته بود برای تدریس در مدرسه مذکور از امریکا به تبریز آمده بود و در حالیکه بتعلیم و تربیت فرزندان آذربایجان همت گماشت با مردمان آزادیخواه و روشن فکر آنسامان دوستی و آمیزش پیدا کرده بود .

این جوان آمریکائی که از شیفتگان آزادی بود موقعی وارد تبریز شد که مردم آنسامان جان در کف گرفته برای تحصیل مشروطیت و آزادی قیام نموده بودند و در راه وطن از بذل جان و مال خود دریغ نمیداشتند باسکرویل که جسم و جانش مجذوب آزادی شده و تجلیات آزادی روح پاکش را تسخیر کرده بود چون خدمت نظام وظیفه را در آمریکا انجام داده و از فنون نظامی بی بهره نبود جمعی از جوانان آزادیخواه و پر شور

را گرد خود جمع کرد و نام آنها را فوج نجات گذارد و همه روزه در ارگ بمشق دادن آنها پرداخت و چون افرادی را که تربیت کرده بود آماده برای جنگ و مبارزه نمود بی پروا در جنگی که در قرا آغاچ میان ملیون و قشون دولتی در گرفت با عشق و علاقه بی پایان با اتفاق یازده نفر از جوانان فوج نجات بی پروا بطرف سنگر قزاقها حمله برد و همینکه به تیررس رسید یکی از قزاقها بطرف او شلیک کرد و آن جوان پاکدل نقش بر زمین شد و در راه آزادی جان سپرد و نام پرافتخارش در تاریخ انقلاب ایران بجاویدان بیادگار ماند.

روز آخر فروردین و آخرین جنگ

آنچه تحقیق و تعمق کردم فلسفه این جنگ اخیر را که بنام جنگ شام غازان خوانده میشد بدست نیاوردم زیرا در نتیجه جنگهای گذشته برای قشون دولت و مجاهدین مسلم شده بود که هیچیک از دو طرف قادر بمغلوب کردن و از میان برداشتن طرف دیگر نیست بهمین جهت از جنگیدن جز خون یکدیگر را ریختن نتیجه دیگری در کار نبود. سران قشون دولتی در نتیجه چندین ماه جنگ پی در پی و دادن تلفات زیاد و بکار بردن انواع دسایس و حیل بخوبی فهمیده بودند که قادر بفتح شهر تبریز نیستند و کوشش و کشش آنها در این راه بی فایده است.

مجاهدین هم میدانستند که چون قشون دولتی از حیث عده و توپخانه و سوار نظام و اسلحه بر آنها تفوق دارد قادر بمغلوب کردن آنان در جلگه نیستند و جز دادن تلفات نتیجه دیگر از جنگ در جلگه نخواهند برد و فقط در حمایت سنگر و حفاظات استحکامات میتوانند حملات قشون دولتی را رد کنند و بآنها تلفات سنگین وارد نمایند.

بهمین علت دولتها پس از شکست شجاع الدوله تمام هم خود را صرف بستن راهها و جلوگیری از ورود مواد خوراکی به تبریز مینمودند و خیال حمله بشهر را در سر نداشتند. این جنگ آخر فروردین را که در آن جوان امریکائی و میرزاهاشم خان خیابانی که یکی از برجسته ترین فرماندهان ورؤسای مجاهدین بود و بعد از ستارخان و باقرخان از همه معروف تر بود ملیون آغاز کردند بامید اینکه قشون شجاع الدوله را تار و مار کنند و از میان بردارند و راه ورود آذوقه را به تبریز آزاد کنند.

در این جنگ تمام قوه مجاهدین بکار رفته بود و ستارخان و باقرخان و مجاهدین

گرجی و ارمنی در آن شرکت کرده بودند و پیش از سفیده صبح بحمله پرداختند ولی قشون دولتی پایداری میکرد و بكمك شليك توپ هجوم مجاهدین را سد کرده بود دامنه جنگ تا خطیب توسعه پیدا کرد و تاغروب آفتاب بطول انجامید ولی موفقیت نصیب هیچیک از دو طرف نشد.

یکی از سرکردگان مجاهدین بنگارنده میگفت که اگر جنگ آنروز چند ساعت دیگر دوام پیدا میکرد شجاع الدوله شکست میخورد و اردو سپاهش متلاشی میگشت. هنوز جنگ تمام نشده بود و طرفین دست بگریبان بودند که یکی از نمایندگان انجمن خود را بمیدان جنگ رسانید و به ستارخان اطلاع داد که قنصل انگلیس و روس بانجمن آمده اند و اظهار میدارند سفارتین روس و انگلیس با محمدعلیشاه قرار داده اند که جنگ میان ملت تبریز و قشون دولتی برای يك هفته متار که شود و نیز مقداری خواربار برای نجات مردم شهر از سختی و گرسنگی بشهر وارد خواهد شد.

ستارخان بانجمن رفت و با درخواستیکه شده بود موافقت کرد و از آن ساعت بواسطه حوادثیکه پیش آمد صفحه نویسی در تاریخ آذربایجان باز شد و حوادثی پیش آمد که در موقع خود بنظر خوانندگان خواهد رسید.

تشییع جنازه

فردای آنروز چون جنگ متار که شده بود سران ملیون و مجاهدین بادللی افسرده و چشم گریان جنازه باسکرویل جوان را با تجلیل و تکریم بسیار و دسته گل های بیشمار بقبرستان آمریکائیها برده و در آنجا بخاك سپردند و در دو طرف معبر جنازه مجاهدین صف کشیده و تفنگها را بحالت عزابردوش انداخته بودند و سر خیابانها و میدانگاهها ناطقین روی کرسی خطابه رفته از فداکاری و آزادی طلبی جوان آمریکائی سخن میگفتند و آمرزش او را از خداوند مسئلت مینمودند.

مردم تبریز و انجمن آذربایجان مصمم شدند که مبلغی بتوسط قنصل آمریکا برای مادر جوان فقیده ادا کنند ولی قنصل آمریکا هدیه مردم تبریز را نپذیرفت. بامرستارخان در روی تفنگیکه جوان آمریکائی در میدان جنگ و موقع تیر خوردن در دست داشت شرح فداکاری و تاریخ کشته شدن و نام و روز جنگیکه در آن شرکت کرده بود قلمزنی و حاك نمودند و بیاد بود انقلاب آزادی تبریز برای مادر پیرش فرستادند.

فصل هشتاد و سوم

ورود قشون روس بخاک ایران

بدبختیکه از دیر زمانی بر سر ملت تبریز سایه افکنده بود و مصیبتی که چون شمشیر پریکلس بالای سر مردم آن سامان آویخته شده بود بالاخره چون صاعقه بر سر آنان فرود آمد و فجایع و بدبختیهای بوجود آورد که تاریخ بشر نظیر آنرا کمتر دیده و بخاطر دارد و در مجلدات بعد از نظر خوانندگان میگذرد.

باینکه محمدعلیشاه بتوسط سفرای روس و انگلیس وعده صریح داده بود که پس از متار که جنگ راهها را باز نماید و مانع ورود خوراک و خواربار به تبریز نشود بعهد خود وفانکرد و باز مردم تبریز دچار قحطی بودند محمدعلیشاه میخواست همانکار را که بوسیله عین الدوله و ایلات و عشایر نتوانست انجام بدهد بدست قشون روس عملی کند و مشروطه و آزادی مردم تبریز را بیاری سر نیزه قشون اجنبی از میان بردارد و ملتی را که خود بر آن سلطنت داشت و خاکیرا که حفظ و حراستش را عهده دار بود پایمال سم ستور بیگانگان نماید و بوسیله قشون اجنبی از هموطنان خود انتقام بکشد.

روز ششم اردی بهشت سه باتالیان سرباز چهار اسکادران قزاق و دو باطری توپ و یک دسته مهندس از پل جلفا گذشته روانه تبریز شدند.

مردم بدبخت تبریز برای آنکه بهانه بدست روسها نیفتد با سختی و بدبختی گرسنگی را تحمل میکردند و دم فرو بسته بودند با وجود این روز پنجم اردی بهشت نامه‌ئی از قنصل انگلیس باین مضمون بانجمن ایالتی آذربایجان رسید چون دولت ایران از باز نمودن راه خودداری مینماید دولت روس و انگلیس بر آن سرانند که خود راه آذوقه را باز نمایند.

این نامه قنصل انگلیس که برای سران آزادخواهان تبریز چون فرمان نابودیشان

بود بی نهایت آنها را مضطرب و پریشان خاطر نمود و در انجمن بمشورت پرداختند و در نتیجه رئیس انجمن واجلال الملك و حاجی علی آقا را نزد قنصل انگلیس فرستادند و تقاضا نمودند که بدولتهای متبوعه خود تلگراف کنند که از آهنگیکه دارند بازگردند و بخود مشروطه خواهان تبریز فرصت بدهند تا بامحمد علی شاه کنار آمده راه آذوقه را باز کنند سپس بتلگرافخانه هند و اروپا رفته تلگراف ذیل را که آثاری بیچارگی و از خود گذشتگی و علاقه مندی بوطن و آب و خاک ایران از آن نمایان است و خواننده راهر قدر بیرحم باشد متأثر مینماید و بی اختیار اشک از دیدگان جاری میشود به محمد علی شاه مخبره نمودند شاه بجای پدر و ملت بجای فرزند است اگر رنجش میان پدر و فرزند ان رخ میدهد نباید همسایگان پابمیان گذارند ما هر چه میخواستیم از آن در میگذریم و شهر را باعلیه حضرت میسپاریم هر رفتاری باما میخواستند بکنند باعلیه حضرت بید رنگ دستور دهند راه آذوقه باز شود و جای برای گذشتن سپاه روس بخاک ایران باز نماند.

همه اعضاء انجمن و رهبران ملت چون پدر مرده گریه میکردند و از بخت بد خود مینالیدند ستارخان میگفت برای حفظ وطن شما بامحمد علی شاه سازش کنید و من سوار بر اسب خود شده بطرفی روانه میشوم فردای آنروز حاجی امام جمعه خوئی کامران میرزا فرمانفرما حشمت الدوله از طرف شاه در تلگرافخانه طهران حضور پیدا میکنند و از طرف مردم تبریز تقی زاده حاجی میرزا مهدی آقا میرزا اسماعیل نوبری معتمدالتجار معین الرعایا آقا میرزا حسین واعظ شیخ اسماعیل هشتروندی شیخ محمد خیابانی حاجی اسماعیل آقا میر خیزی واجلال الملك آقا محمد تقی آقا حاجی میرزا علینقی گنجه ای حاجی میرزا محمد علی اصفهانی حاجی علی آقا دو افروش پشت دستگاه تلگرافخانه تبریز مجتمع میشوند و تلگراف ذیل را از طرف شاه در جواب تلگرافیکه در بالا نوشتیم بنمایندگان تبریز مخبره میکنند. حاضرین تلگرافخانه تلگراف شمارا در خصوص عبور قشون روس از سرحد ملاحظه کردم این اندازه تزلزل و اضطراب وقتی جادارد که ما از خیال آسودگی شما غافل باشیم و این کار بزرگ را کوچک شماریم چون بهانه آنها آوردن آذوقه برای اتباع خودشان بود اینک که جنگ متار که شده تأکید کردیم آذوقه بشهر فرستاده شود ترتیب ورود عین الدوله را بشهر دستور دادم.

هنوز چند ساعت بیشتر از مخابره تلگرافی میان طهران و تبریز نگذشته بود که به تبریز خبر رسید قشون روس از سرحد گذشت و بطرف تبریز رهسپار شد رهبران ملت برای آخرین بار این تلگراف را بنمایندگان شاه مخابره کردند و با یأس و ناامیدی تلگرافخانه را ترك نمودند.

حضور آقایان عظام الان خبر بد بختی غیر متوقع رسید و خاکستر مذلت بر سر مملکت بیخته شد انالله وانا الیه راجعون مغرضین ملك و ملت بسلامت باشند تمام این الحاحات برای این بود که بلا نازل نگردد الان خبر تلگرافی رسید که قشون روس از سرحد گذشت تا حال سیصد و پنجاه نفر گذشته و مشغول لشکر کشی اند دیگر هیچ حواسی برای این جمع که چون حلقه ماتم اشك حسرت به نتایج جهالت چند نفر مملکت خراب کن میریزند نمانده مؤاخذات این زوال مملکت اسلام را باولیای امور گذاشته میخواستیم مرخص بشویم و بدرد خود و مصیبت وطن عزیز مشغول باشیم قلم در دست میلرزد دیگر تاب نوشتن ندارد.

از کسانی که این تاریخ را میخوانند تقاضا دارم که این دو تلگراف نمایندگان ملت ستمدیده و مأیوس تبریز را دو مرتبه سه مرتبه بلکه صد مرتبه بخوانند و بفرزندان خود نیز خواندن این دو تلگراف را که مظهر روح وطنپرستی و از خود گذشته گی ملتی است که مدت یازده ماه با فدا کردن جان و مال و فرزند برای آزادی قیام کرد و چنان شهامت و مردانگی و فداکاری از خود نشان داد که مورد تعجب و تحسین عالمیان گردید توصیه نماید و اینك که بردشمن غدار غلبه پیدا کرده و بیش از ده هزار نفر مجاهد از جان گذشته آماده فداکاری دارد چون استقلال مملکت را در خطر میبیند و پای قشون اجنبی بخاك وطن باز شده برای حفظ وطن از مشروطه آزادی آرزو آمال افتخارات مجاهدتها فداکاریها چشم میپوشد و بشاه ستمگر میگوید بكن با ما آنچه را که میخواهی ولی راضی نشو وطن از دست برود و اجنبی برخاك مقدس ایران چیره شود.

نامه قنصل روس و انگلیس بانجمن ایالتی آذربایجان

۴ ربیع الثانی ۱۳۲۷ انجمن مقدس ایالتی را با کمال احترام مصدع میشود امروز جناب مستطاب قدسی انتصاب آقا میرزا محمد تقی سلمه الله تعالی رئیس انجمن مقدس

وجناب جلالتمآب اجل آقای اجلال الملک دام اجلاله العالی وجناب حاجی آقادام اقباله باد و ستداران ملاقات در بعضی فقرات سؤال و جواب و بالاخره در علت و سبب عبور قشون روس از راه جلفا بخاک ایران استفسار نمودند جواباً تفصیل آنرا با قایان اظهار داشتیم و حالاً هم برای اطلاع انجمن محترم ایالتی بانهایت احترام زحمت میدهم بنا بر وعده‌ئی که اعلیحضرت شهرباری خلدالله ملکه و سلطانہ در طهران بفرمای روس و انگلیس داده بودند لازم بود راههای آذوقه مفتوح مجادله را موقوف دارند ولی رؤسای اردوی دولتی ابدأ اجازه حمل آذوقه بشهر نداده و شرایط ترك مجادله را مقدس و محترم نشمردند بنا بر این دولت انگلیس و روس بنا بملاحظه شرائط انسانیت قرار دادند که راه جلفا برای حمل آذوقه به تبریز برای اهالی و اتباع خارجه باز شود و مسلم است که با وجود سواران قراجه داغی حمل آذوقه و تأمین راه برای عابرین ممکن نیست باین ملاحظه قرار گذارده اند یک قوه کافی برای ترفیق حاملین آذوقه و تأمین راه از شر اشرار تعیین گردد تا اینکه راه مفتوح گردد و پس از حمل آذوقه بشهر و تأمین راه ضمناً در وقت لزوم همین قوه حاضر است اهالی شهر و اتباع خارجه را از شر اشرار و سوارهای دولتی که مسلماً در صورت ورود بشهر از ارتکاب هیچ قسم حرکات ظالمانه مضایقه نخواهند کرد محافظه نمایند و پس از اعاده آسایش و آسودگی و امنیت این قوه بدون تأخیر و شرط و بدون اینکه در آتیه از اولیای دولت ایران ادعائی نماید خاک ایران را ترك و بروسیه مراجعت خواهد کرد اولیاء ماعرر کرده اند بهمین نحو بانجمن مقدس ایالتی اعلام نموده و اطمینان بدهیم احترام فائقه را تکرار مینمائیم.

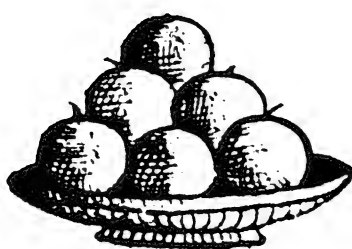
مهر و امضای قنصل انگلیس را تسلوا و مهر و امضای ژنرال قنصل روس اسکندر میلر با مطالعه دقیق مندرجات نامه رسمی نمایندگان دولت روس و انگلیس مشعر بر سه نکته اساسی اول آنکه دولتین از نظر اصول نوع پروری و انسانیت قشون بخاک ایران وارد کرده اند دوم آنکه قشون دولتی را اشرار خوانده اند سوم آنکه صریح نوشته اند و متعهد شده اند که پس از باز شدن راه و وصول امنیت قشون روس بدون قید و شرطی فوراً خاک ایران را تخلیه خواهد کرد و بروسیه مراجعت خواهد نمود بطوریکه خواننده این تاریخ در مجلدات بعدی ملاحظه خواهند فرمود این قشون که بنام انسانیت وارد

در مملکت مستقل و بیگناهی شده بود با دستیاری قشون دولتی که آنانرا اشرار نامیدند فجایعی مرتکب شد و گناهانی کرد که دنیا را بحیرت دچار نمود و پس از مشروطیت و اعاده امنیت خاک ایران را ترك ننمود و بمداخلات ظالمانه و مالکانه خود ادامه داد و در ایران ماند تا وقتی که تخت و تاج امپراطوری روسیه و از گون گردید و دستگاه استبداد آن کشور بر چیده شد .

همه چیز از دست رفت

با آنکه با ورود قشون روس به تبریز کاخ آزادی و از گون گردید و مرام و آرزوهای ملت تبریز نقش بر آب شد و آنچه را که بقیمت یازده ماه جنگ و فداکاری و دادن هزارها قربانی و تحمل مشقات جانفریسا بدست آمده بود از دست رفت (بهار بود تو بودی عشق بود امید- بهار رفت تو رفتی هر چه بود گذشت) ولی قیام مردانه مردم تبریز سرچشمه آزادی و آزاد مردی بود که ارواح مردم ایران را سیراب کرد و تجلیات عالیه انقلاب تبریز منبع الهام و فیض قیام مقدس ملت ایران شد .

جانبازی ملت تبریز ملت ایران را تکان داد و انقلاب گیلان و اصفهان را بوجود آورد و در نتیجه شاه بد کردار از روی تخت سرنگون شد و پس از یکسال و اندی مجدداً ستاره آزادی در افق ایران طلوع کرد و درفش آزادی بر سر در مجلس شورای ملی باهتزاز درآمد و شهر و ملت بظاهر شکست دیده و ناکام تبریز چون قهرمانی زنده در تاریخ آزادی ایران جاویدان گشت و رهبران انقلاب تبریز چون پهلوانان باستانی نام بلند و گرامیشان در سر لوحه تاریخ آزادی ثبت گردید و کاخ بیدادگری امپراطوران روسیه و سلاطین قاجاریه یکی بعد از دیگری فرو ریخت و سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون .

فصل هشتاد و چهارم

تعطیل عمومی

پس از آنکه محمد علیشاه دست بکار تشکیل مجلس شورای دولتی زد مشروطه خواهان بیش از پیش یقین پیدا کردند که این مرد ناپاک جز حقه بازی و نیرنگ و وقت گذراندن و مردم را فریب دادن منظوری ندارد و دیگر نباید انتظار از طرف او داشت و امیدوار بسازش با او بود.

این بود که مردم طهران تصمیم گرفتند که دست بیک تعطیل عمومی بزنند و تمام دکان و بازارها را ببندند و هزارها نفر به سفارتخانه ها رفته و در آنجا متحصن بشوند این تصمیم عملی گردید و دکان و بازارها بسته شد و عده ای هم به سفارت اطریش رفتند و چون محل سفارت گنجایش پذیرائی آنها را نداشت بناچار خانه ای در مجاورت سفارت اجاره کردند و پناهندگان را در آن خانه پذیرفتند.

در همان ایام در مقامات دولتی گفتگو میشد که مشروطه خواهان مجامع و محافل سری تشکیل داده اند و هزارها نفر را مسلح نموده و بزودی دست بیک قیام مسلح خواهند زد. شهرت این خبر تأثیر بسزائی در دربار و محمد علیشاه نمود و بخيال چاره جوئی برآمد. سعدالدوله که تا آن زمان در کمین موقع مناسبی بود و با سفرای خارجه سروکار داشت چنانچه مخبر رویتراز قول سفیر روس خبری باین مضمون منتشر نمود (سعدالدوله مدعی است که هرگاه زمامدار بشود وسائل سازش میان شاه و ملت را میتواند فراهم کند و قادر است که شاه را باز کردن مجلس وادار نماید) خود را در میان انداخت و بطوریکه خواهیم نگاشت با جلب مساعدت مقامات خارجی موجبات سقوط کابینه مشیرالسلطنه را فراهم نمود و بریاست دولت منصوب گردید و برای تسکین غلیانی که در افکار عمومی بود ببرگزیدگان مشروطه خواهان پیغام داد که تمام قوای خود را برای افتتاح مجلس شورای

ملی بکار خواهد بست .

محمدعلیشاه که از بسته شدن بازار نگران شده و از ترس قیام عمومی مردم طهران مضطرب و پیریشان خاطر گشته بود چند نفر از معاریف ملیون از جمله صنیع الدوله را بحضور طلبید و با آنها بگفتگو پرداخت.

نمایندگان مذکور اسناد و احکامی از مقامات عالی روحانیت عتبات به شاه ارائه دادند که بر طبق آن احکام قانون اساسی کاملاً منطبق باموازین شرع مبین اسلام است و کوچکترین مخالفتی بادین اسلام ندارد بطوریکه سابقاً هم نوشتیم شاه برای اینکه زیر بار مشروطیت نرود و مجلس را باز نکند احکام و تلگرافاتی که ملاهای مستبد در مخالف بودن قانون اساسی و مشروطیت بادین اسلام منتشر کرده بودند دست آویز قرار داده بود و میخواست بخارجیها و ایرانیها بفهماند که چون او یک مسلمان معتقد و بالیمان است زیر بار کاریکه مخالف با اسلام است نخواهد رفت ولی پیش آمد وقایع و حوادث او را مجبور به تمکین نمود و بنمایندگان ملیون وعده داد که مجلس را بر طبق قانون اساسی مفتوح خواهد نمود و از آنها تقاضا کرد که از قیام مردم جلو گیری کنند .

در همان روزها نمایندگان سفارت روس و انگلیس پس از مدتی سکوت و متار که شاهرآ ملاقات کردند و از انقلاباتی که در تمام شهرستانهای ایران برپا شده بود گفته گو نمودند و باو خاطر نشان کردند که مجلس شورای دولتی مورد قبول ملت ایران نیست و هرگاه اوضاع باین منوال پیش برود زوال سلطنت او حتمی و مسلم است شاه برای دفعه دیگر بنمایندگان مذکور وعده داد که مجلس شورای ملی و مجلس سنارا در اول ماه محرم افتتاح خواهد کرد در گذارشیکه کاردار سفارت انگلیس به لندن میدهد مینویسد اردوئی که محمدعلیشاه در باغشاه دور خود جمع کرده و دسته الواط و اشراریکه طرفدارانش تشکیل داده اند بجای انجام گسسته و خود سر هستند که بیم آن میرود که بشهر ریخته و خانهای مردم را غارت کنند چنانچه ۲۶ دسامبر ژاندارمهای دولتی بطور جسورانه مزاحم مذهبی باشی سفارت انگلیس شدند.

در مشهد و فارس

در همان روزهاییکه وقایع بالا در طهران میگذشت واردوی انقلابی گیلان بطرف

طهران حرکت کرده بود و بختیارپهانشغال تجهیز سوار بودند انقلابی در مشهد از طرف مشروطه خواهان برپا شد که مقامات دولتی را بی اندازه نگران ساخت انقلابیون که موفق به بستن بازارها شدند و دسته دسته باشعائر ملی بطرف صحن مقدس میرفتند فریاد می کردند مامشروطه میخواستیم شاه باید مجلس را باز کند و عفو عمومی بهم مشروطه خواهان بدهد. محمدعلیشاه دستورات اکید بایالت و رئیس قشون خراسان برای جلوگیری و تنبیه انقلابیون صادر کرد ولی کاری از پیش نبرد و مردم با سرسختی خواستگار مشروطه بودند و احکام علمای نجف را بطبع رسانیده در کوچه و بازار منتشر مینمودند.

عجب در اینست که بسیاری از مستبدین معروف هم مشروطه خواهان ملحق شده بودند و نیز عده زیادی از دهات و قصبات اطراف شهر دسته دسته برای یاری مشروطه خواهان بشهر وارد شدند مشروطه خواهان پس از آنکه موفقیت خود را محکم نمودند تلگرافخانه را تصرف کردند و راه مخابرات میان شاه و مأمورین خراسان را بستند.

در نتیجه این قیام بیگلبگی شهر و عده ای از مأمورین دولت از کار منفصل شدند و عفو عمومی بمردم داده شد و وعده افتتاح مجلس شورای ملی باقید قول و قسم تضمین گردید ولی با این حال رؤسای مشروطه خواهان که هرگز بوعده های محمدعلیشاه اطمینان نداشتند همچنان در صحن مطهر باقی ماندند و انتظار افتتاح مجلس شورای ملی را داشتند.

در همان ایام در نتیجه قیام سید عبدالحسین لاری مردم شیراز بتظاهرات شدیدی برخاستند و مشروطه پر داختمند و جمعی در تلگرافخانه متحصن شدند و تلگرافاتی بطهران مخابره نمودند و بطور صریح و روشن اعلام داشتند که هرگاه شاه بفوزیت فرمان افتتاح مجلس شورای ملی را امضا نکند ملت شیراز هم همان راهی را که مردم گیلان و اصفهان در پیش گرفتند پیروی خواهد کرد و تا وصول بمقصد برپای نخواهد نشست.

چون بیم آن میرفت که سید عبدالحسین لاری با جمعی که گرد خود جمع کرده بود رهسپار شیراز گردد و یاری مشروطه خواهان شهر را تصرف نماید دولتیهها مصلحت دانستند که برای جلوگیری از قیام سیدلاری اردوئی بریاست سالار السلطان برادر قوام الملک تشکیل بدهند و او را مأمور لار و سرکوبی سید نمایند سالار السلطان در اندک زمانی

موفق شد قشونی از افواج ساخلو شیراز و ایلات خمسه تشکیل بدهد و رهسپار لار گردد ولی در اولین مقابله که میان ملیون و اردوی دولتی روی داد دولتیهاشکست خوردند و راه فرار را پیش گرفتند و در نتیجه يك شکست دیگر نصیب محمدعلیشاه و یارانش گردید.

تصرف بندر عباس

مشروطه خواهان بندر عباس بكمك ملیون لار بایك حمله ناگهانی بندر عباس را تصرف کردند و گمرک را در حیطه اختیار خود در آوردند. بطوریکه آژانس رویترا خبر داد دولت انگلیس پس از تصرف شهر دو کشتی کوچک جنگی به بندر عباس فرستاد و مدخل بندر را اشغال کرد ولی در امور شهر مداخله نکرد. ملیون کارگذار را که از مشروطه خواهان بود بحکومت شهر منصوب نمودند و برئیس گمرک که یکنفر بلژیکی بود تکلیف کردند که در صورتیکه مایل است همچنان ریاست گمرک را عهده دار باشد باید خود را مستخدم ملت بداند و عوائد گمرک را بانجمنیکه زمام شهر را در دست دارد بپردازد.

از طرف امیرالبحر انگلیس اعلام شد در صورتیکه خطری برای اتباع انگلیس پیش نیاید قشون بحریه انگلیس در خشکی پیاده نخواهد شد ولی چون گمرک بندر عباس در رهن دولت انگلیس است ملیون باید عواید گمرک را بمقامات انگلیسی بپردازند. انگلیسها يك قایق جنگی هم به بوشهر فرستادند در صورتیکه کوچکترین اغتشاشی در بوشهر ظهور نکرده بود و کمترین خطری برای اتباع انگلیس در کار نبود پس از آنکه قایق جنگی مذکور وارد بندر بوشهر شد عده ای از مشروطه خواهان تنگستانی که همه مسلح بودند به پیشوائی صید مرتضی اهرمی وارد بوشهر شدند و بدون خونریزی و کشمکش شهر و گمرک را تصرف نمودند.

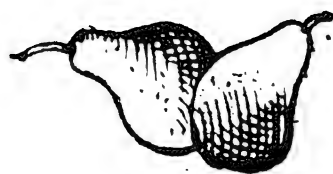
مأمورین گمرک را از کار برکنار نمودند قنصل انگلیس برؤسای ملیون یادداشتی فرستاد و در آن متذکر شد که باید عوائد گمرک را بمأمورین دولت انگلیس از بابت فرع استقرار بپردازند و نیز قنصل انگلیس از دولت خود درخواست نمود که بفوریت يك کشتی جنگی برای تقویت قنصلگری به بوشهر اعزام دارند.

نگرانی سفیر کبیر عثمانی

پس از واقعه قتل چهار نفر متحصنین حضرت عبدالعظیم از طرف طرفداران شاه چون جماعتی از مشروطه خواهان در سفارت عثمانی پناهنده بودند و مستحفظین سفارتخانه مذکور هم چند نفر سرباز و قزاق ایرانی بود و سفیر عثمانی بمستحفظین ایرانی اعتماد نداشت و نگران بود که ممکن است بتحریر دربار جمعی از ارادل و اوباش بسفارت ریخته و پناهندگان را قتل عام کنند لذا تلگرافی بباب عالی کرد و تقاضا نمود که بدون فوت وقت یک عده سرباز عثمانی برای محافظت سفارتخانه بطهران اعزام دارند .

و نیز سفیر انگلیس و عثمانی یادداشتی بمضمون ذیل بوزارت خارجه ایران فرستادند:

چون ما یقین داریم قتل چهار نفر متحصنین حضرت عبدالعظیم بتحریر مفاخر المملک حاکم طهران بود و ممکن است همین رفتار با پناهندگان سفارت عثمانی بشود اینست که انفصال حاکم طهران و مجازات او را از دولت ایران خواستگاریم .

فصل هشتاد و پنجم

کابینه سعدالدوله

سعدالدوله که از طلوع مشروطیت يك آرزو در دل داشت و آن رسیدن بمقام صدارت بود و تمام نقشه‌هایی که در زندگانی ننگینش بازی کرد برای وصول بهمین منظور بود از موقعیت سیاسی مملکت و تزلزلی که در دستگاه استبداد پیداشده بود استفاده کرد و بنمایندگان خارجه مقیم طهران فهماند که اگر زمام مملکت بدست او سپرده شود قادر خواهد بود میان شاد و ملت را التیام بدهد و بدون آنکه لطمه‌ئی بمقام سلطنت وارد بیاید رضای مردم را فراهم خواهد کرد سفرای خارجه هم که از دیکتاتوری امیر بهادر جنگ فوق العاده دلتنگ بودند و او را بزرگترین مانع سازگاری شاه و ملت میپنداشتند به محمد علیشاه فشار آوردند که سعدالدوله را بمقام ریاست وزرائی منصوب نماید محمدعلی شاه از سعدالدوله نگران بود و با واطمینان نداشت و از جاه طلبی او میترسید ولی فشار سفرای خارجه و پیشرفت قیام مالی در تمام شهرستانها محمدعلی شاه را مجبور نمودند سعدالدوله را بصدارت منصوب نماید.

سعدالدوله پس از يك جلسه مجرمانه با محمد علیشاه با فرمان صدارت بخانه خود رفت و کابینه را از اشخاص ذیل تشکیل داد فرمانفرما وزیر داخله ناصرالملک وزیر مالیه (ناصرالملک در اروپا بود و عضویت کابینه را پذیرفت) مستوفی الممالک وزیر جنگ مخبرالدوله وزیر پست و تلگراف مهندس الممالک وزیر فواید عامه خود سعدالدوله وزارت خارجه را عهده دار گشت.

مستوفی الممالک میگفت روزیکه سعدالدوله ما را بمنزل خودش برای عضویت کابینه دعوت کرد تمارض کرده و در اطاق خوابش روی تخت مجللی دراز کشیده بود و بایک تکبر بی سابقه‌ئی ما را پذیرفت و چنان شاه دستوری صحبت میکرد که همه ما هادر شکفت شدیم.

بمن وزارت جنگ را تکلیف کرد من گفتم من از نظام سر رشته و اطلاعی ندارم بهتر است دیگری را برای وزارت جنگ انتخاب کنید یکی از وزرا پیشنهاد کرد که فرمانفرما بسمت وزیر جنگ برگزیده شود فرمانفرما جدا امتناع کرد و گفت باینکه من از هر کس بهتر باوضاع قشون و لشکر کشی سابقه و اطلاع دارم و از عهده وزارت جنگ برمی آیم ولی در این موقع که شاه با ملت خود در جنگ است من این پست را نمیپذیرم و مسئولیت این شغل مهم را قبول نمیکنم و از عاقبت این سرسختی شاه در مقابل خواسته های ملت بی اندازه نگران هستم و عاقبت خوبی در کارها نمی بینم.

مشروطیت موافق دین شد

محمدعلیشاه که بر طبق احکام روحانیون مستبد و تمایل قلبی خودش مشروطه را مخالف دین اسلام اعلام نمود و در دستخطی که منتشر کرد صریحاً نوشت که چون مشروطه مخالف دین اسلام است دیگر اقدام به برقراری آن نخواهم کرد در اثر فشار عمومی و انقلابات در سرتاسر کشور و فتوحات مشروطه خواهان تبریز و حرکت اردوی انقلابی گیلان بطرف طهران و قیام بختیاری و اشغال اصفهان و نهضت عموم شهرستانها بنفع مشروطیت خواهی نخواهی اجباراً بتقاضای ملت گردن نهاد و اعلانات و فرمانهای پی در پی صادر کرد و بسفرای خارجه قول صریح داد که پس از خارج شدن متحصنین از سفارت عثمانی و حضرت عبدالعظیم بر طبق قانون اساسی و مقررات اصولی مجلس شورای ملی را مفتوح و مشروطیت را با همان کمیت و کیفیت در ایران برقرار خواهد نمود.

پس از انتشار این اعلانات روز سوم اردیبهشت پناهندگان از تحصن خارج شدند و مقدمات افتتاح مجلس با تجدید نظر در قانون انتخابات فراهم گردید مردم طهران و بعضی از شهرستانها پس از انتشار فرمان افتتاح مجلس شهرها را آئین بستند و چراغان کردند ولی انقلابیون گیلان که در همان شب جشن شهر قزوین را تصرف کردند کوچکترین اعتنائی بفرمان محمدعلیشاه نکردند و آماده برای حمله بطهران شدند. پس از انتشار فرمان افتتاح مجلس نمایندگان سفارت روس و انگلیس باصفهان و قزوین رفتند و سپهدار و سردار اسعد و رؤسای مجاهدین را ملاقات نمودند و بنام دولت متبوعه خود بآنها اندرز دادند که چون شاه قبول کرده که مجلس با همان شرایط و مقررات قانون

اساسی باز بشود و دوباره تقدیرات ملك و مملکت بدست نمایندگان ملت بیفتد دیگر قشون کشی بطهران و جنگ کردن باشاه مورد ندارد و ما مصلحت میدانیم شما از راهی که آمده اید برگردید و منتظر افتتاح مجلس بشوید آنها جواب دادند که ما با کسی جنگ نداریم و جز برقراری مشروطیت چیزی نمیخواهیم و برای همین منظور بطهران میرویم که ناظر اعاده مشروطیت و افتتاح مجلس باشیم و هرگاه محمدعلیشاه بعهده قول خودش عمل کند و مجلس را باز نماید ما پس از افتتاح مجلس اسلحه خود را کنار گذارده قشونی را که جمع کرده ایم متفرق نموده و با وطن خود باز خواهیم گشت.

دوباره منافقین بکار افتادند

اگر چه فصلیکه در جلد اول این تاریخ در تحت عنوان چرا از نعمت مشروطیه برخوردار نشدیم و داستان مجاهد روز شنبه ما را از قلم فرسائی در اطراف منافقین بی نیاز میکند ولی تعقیب جریان وقایع روز ما را اجباراً وارد در این مبحث نمود.

کرسی نشینان باغشاه که در آن همه فجایع و جنایات سهیم و شریک بودند همینکه استشمام کردند که سلطنت محمدعلیشاه رو بزوال میرود و ستاره مشروطیت دارد در افق ظاهر میشود چنانچه شیوه آن نامردان بود بعنوان خیرخواهی و صالح طلبی و جانب گیری از ملت و مشروطیت خود را میانجی بین دربار و مشروطه خواهان قرار دادند و وارد میدان عمل شدند و همانهاییکه تا دیروز از ملاقات آزادیخواهان اجتناب میکردند و آنان را مفسد فی الارض مینامیدند و ریختن خون آنها را حلال میدانستند بنای آمد و شد را با سران آزادیخواهان گذاردند و حتی مأمورین مخفی نزد سپهدار و سردار اسعد و سایر سرداران ملی فرستادند و خود را مشروطه خواه باطنی و طرفدار حقیقی ملت اعلام کردند و همکاری خود را با شاه جابر و ستمکار بنا بر مصلحت ملك و ملت قلمداد نمودند و تن در دادن شاه را ب مشروطیت بر اثر اقدامات خود جلوه دادند حتی این مردان هزار رو برای جلب اعتماد مشروطه خواهان گذارشهای محرمانه از دستگاه محمدعلیشاه بر رؤسای قشون ملی میدادند و آنها را راهنمایی میکردند ولی از خدمتگذاری به محمدعلیشاه هم دست نکشیده بودند و اخباریکه از اردوهای انقلابی بدست میآوردند با اطلاع محمدعلیشاه میرساندند و باین ترتیب اطمینان دو طرف را بخود جلب کرده و خود را

وارد معرکه کردند و عاقبت نتیجه‌ای که میخواستند بدست آوردند و پس از فتح طهران و فرار محمد علی‌شاه اکثر کرسی‌نشینان باغشاه و مستبدین معروف در دولت مشروطه مقامی پیدا کردند و بکوری چشم آزادیخواهان که با خون خود مشروطه را بدست آورده بودند زمامدار دولت مشروطه شدند و بریش کسانی که آن انقلاب عظیم را با هزارها فداکاری بوجود آوردند خندیدند.

کسروی در تاریخ شانزده ساله این منافقین را میوه چین نام نهاده زیر این پست فطرت‌ها همینکه دیگران با خون دل محصولی را میکارند و عمل می‌آورند در موقع بهره‌برداری پیدامیشوند و از نتیجه رنج و زحمت دیگران بزرگترین سهم را میبرند و حتی سهمی هم بآنها نیکه آن محصول را گشته و بیار آورده اند نمیدهند.

علت موفقیت این طبقه که خداوند در قرآن مجید آنرا در ردیف کفار قرار داده است این است که این افراد در تمام معنی کلمه لامذهب هستند و بهیچ اصلی بستگی و علاقمندی ندارند اینها نه دین دارند و نه معنی وطنپرستی را میدانند اینها نه مستبدند نه مشروطه اینها از هر پیش آمدی استفاده میکنند و مثل بازیگران تماشاخانه لباس آن روز را دربر میکنند و بشکل مردان آنروز در می‌آیند و جز تحصیل پول و مقام مقصود و منظوری ندارند.

روزنامه‌سروش

انجمن سعادت اسلامبول یکی از مراکز مهم ملی بود و تافتخ طهران مرکز ارتباط میان نجف و انجمنهای ایالتی تبریز و سرداران قشون ملی گیلان و اصفهان بود و آنرا در پایداری و مقاومت تشویق مینمود در اواخر ماه محرم ۱۳۲۷ معاضد السلطنه و میرزا علی اکبر خان دهخدا با اسلامبول رفتند و بفعالیّت پرداختند معاضد السلطنه برباست انجمن سعادت انتخاب شد و دهخدا روزنامه سروش را تأسیس نمود در اندک زمانی روزنامه مذکور در تمام نقاط ایران منتشر گشت و مقالات آتشین او روح تازه‌ئی در کالبد افسرده دلان بوجود آورد. چون روزنامه‌هایی که بقلم دهخدا منتشر میشد دارای همان سبک و سیره روزنامه صور اسرافیل بود و روح پاک و آزاد منش میرزا جهانگیر خان را در صفحات خود جلوه گر مینمود مردم ایران بالشتیاق و شوق از آن نامه‌های ملی استقبال میکردند و مندرجات آنها

را الهام غیبی میپنداشتند و به پیش گوئیهای آن اعتقاد داشتند .

از طرف دیگر روابط صمیمانه میان انجمن سعادت با مراکز حزب اتحاد و ترقی و رؤسای ملیون عثمانی کمک بسزائی برای پیشرفت مرام آزادیخواهان شده بود و راه را برای آزادی عمل آنان باز کرده بود و دولت انقلابی عثمانی علاقمندی بسیار به پیشرفت نهضت مشروطیت ایران از خود نشان میدادند و آنقدریکه اوضاع اجازه میداد مشروطهخواهان ایران را بطور غیر مستقیم تقویت مینمودند عشق و علاقه معاضد السلطنه با آزادی و کامیابی ملت بر فعالیت انجمن سعادت افزود و وعدهئی از مشروطهخواهان بیاری انجمن سعادت رهسپار ایران گشتند و در رشت بقشون ملی ملحق شدند اعانه مختصری هم برای کمک بمردم تبریز که در آن زمان بواسطه محاصره با کمال سختی زندگی میکردند جمع آوری نموده ارسال داشتند .

پس از آنکه محمدعلیشاه اجباراً تن بمشروطیت در داد و افتتاح مجلس شورای ملی را اعلام نمود اعضای انجمن سعادت که بخوبی از نیرنگهای محمدعلیشاه آگاه بودند از ترس آنکه مبادا وعدههای محمدعلیشاه سستی در عزم مجاهدین که رهسپار طهران بودند بوجود بیاورد و قشون ملی در قزوین و قم متوقف شوند و آن قیام بزرگ عقیم بماند چندین تلگراف به سپهدار و سردار اسعد مخابره کردند و جداً متذکر شدند که بوعدههای محمدعلیشاه نباید اعتماد کنند و فرصت را از دست بدهند مصلحت در اینست که بدون ساعتی درنگ رهسپار طهران گردند و وقت و فرصت بدست بدخواهان ندهند .

دولت روس پی در پی قوای نظامی بشهرهای شمال ایران وارد میگردد

باینکه از اول طلوع مشروطیت مشروطهخواهان کمال مراقبت را بکار بردند که مزاحمتی برای اتباع دول خارجه پیش نیاید و بطوریکه در جلد چهارم این تاریخ نگاشتیم در جنگ مجلس ملیون از تیرانداختن بطرف صاحب منصبان روس که در پشت توپها جای داشتند و مجلس را بمباران میکردند خودداری کردند و کمترین حمله و تجاوزی به تبعه خارجه مخصوصاً روسها وارد نیامده بود روسها به بهانه حفظ اتباع خود در آذربایجان و گیلان قشون وارد کردند و وعدهئی نظامی و توپ بمشهد و استر آباد و آستارا فرستادند و

دو فروند کشتی جنگی مأمور حفاظت بندر پهلوئی کردند و يك کشتی جنگی برای نظارت سواحل مازندران اعزام داشتند چنانچه مسیو ایسوالکی به سرنیکلسن اینطور مینویسد سفیر کبیر عزیزم محترم مأخاطر شمارا مستحضر میدارم که انقلاب در استرآباد بروز نموده و مامصلحت دیدیم که بر عده مستحفظین قنصلگری خود در آن شهر بیفزائیم.

انگلیسها قشون وارد بوشهر کردند

مسابقه اشغال خاک ایران میان دولت روس و انگلیس در جریان بود و قشون اجانب از شمال و جنوب خاک وطن را اشغال میکردند یکی بنام حفظ اتباع خود قشون وارد میکرد و دیگری برای حفظ سیاست عالیه خود شهرهای ایران را میدان تاخت و تاز خود قرار داده بود ولی حقیقت این بود که دولت انگلیس و روس میخواستند در آن موقع اغتشاش و انقلاب نقشه معاهده ۱۹۰۷ را عملی کنند و هر يك قسمتی از خاک ایران را که متعلق بخود میدانستند اشغال و تصرف نمایند.

در همان ایام که بواسطه ضعف دولت و انقلاب عمومی ایران میدان تاخت و تاز اجانب شده بود و هر دولتی سعی میکرد نفوذ خود را در سرتاسر ایران زیادتر کند دولتین روس و انگلیس برای در دست گرفتن تقدیرات ایران در گفتگو بودند که يك عده مستشار خارجی دست نشانده خود و مطیع انتخاب نمایند و امور ایران را بدست آنها بسپارند و در حقیقت خود بطور غیر مستقیم بر این کشور بلا دیده فرمانفرمائی نمایند. چنانچه در صفحات کتاب آبی مشاهده میشود با آنکه در آن زمان ملت ایران دچار مصائب گوناگون بود و زعمای مشروطه خواهان به سفیر انگلیس در طهران و وزارت خارجه انگلیس در لندن اعتراض کردند که از مداخله در امور داخلی ایران خود داری نمایند و ملت ایران را بحال خود بگذارند ولی گوش دولتهائی که پایه اقبال و سعادت خود را در روی استعمار ملل و استعمار کشورها قرار داده بودند برای شنیدن ناله ملل ضعیف و مظلوم آماده نبود و آنچه هرگز بجائی نمیرسید فریاد بود.

تشکیل انجمن ایالتی در شیراز

با وجود نیرومندی مستبدین در فارس و قدرت فوق العاده خانواده قوام انقلابات عمومی کشور که بنفع حکومت ملی ایجاد شده بود قیام سید عبدالحسین لاری و تصرف لار

و بندر عباس بوسیله قوای مشروطه خواهان قیام ملیون بوشهر و تنگستانها و تصرف آن مهم قیام شیخ بندر ذکریا و کوشش مشروطه خواهان مقیم شیراز مستبدین را بزانو در آورد و آنرا برای قبول حکومت ملی و مشروطه آماده نموده جلساتی در شیراز منعقد گردید که در آن جلسات رؤسای خانواده قوام هم شرکت داشتند و همه متحد القول شدند که راهی جز حکومت شوروی و افتتاح مجلس شورای ملی نیست.

پس از کنگاش زیاد و گفتگوی بسیار تصمیم گرفتند که انجمن ایالتی را بر طبق مقررات قانون اساسی تشکیل بدهند و مردان آزادیخواه و مورد اعتماد ملت را بنمایندگی انجمن انتخاب نمایند سید عبدالحسین لاری و شیخ ذکریا و صولات الدوله را که در رأس قیام ملیون فارس قرار گرفته بودند بشیراز دعوت نمایند.

در آن روز علم الهدی که یکی از مشروطه خواهان و خطبا بود نطق مفصلی در اطراف منافع حکومت ملی مشروطه ایراد نمود و معین الاسلام برای تأسیس انجمن مساعی بسیار بکار برد و در نتیجه روز دوازدهم اردیبهشت انجمن ایالتی فارس با تشریفات کامل تشکیل یافت و آصف الدوله والی وقت شرحی در مزایای مشروطه بیان کرد و در خاتمه بیاناتش خاطر نشان ساخت که قبلاً همیشه متمایل بمشروطه بوده است.

پس از رسمیت یافتن انجمن ایالتی رئیس انجمن تلگرافی به حجج اسلام نجف و انجمن ایالتی آذربایجان مخابره نمود و اتحاد ملت فارس را در پیروی از مشروطیت خاطر نشان ساخت سپس انجمن به تهیه نظامنامه داخلی و خط مشی عمومی که در آینده باید پیش گرفت پرداخت و موادی چند تهیه و تصویب نمود.

آصف الدوله تلگرافاً تشکیل انجمن ایالتی را بصدر اعظم وقت مخابره نمود ولی در جواب خاطر نشان شده بود که يك اردوی کامل و منظم بطرف اصفهان رهسپار شده و پس از اعاده نظم در آن سامان بطرف فارس حرکت خواهد کرد.

حوادث گوناگون

از جمله وقایع و حوادثی که در آن ایام روی داد و هر يك در سهم خود تأثیر بسزائی در اوضاع انقلاب عمومی ایران داشت و ما از نظر تاریخ نویسی نمیتوانیم نادیده و ناگفته بگذاریم یکی متحصن شدن صنیع الدوله و جمعی از بستگانش در سفارت انگلیس بود

دیگری انقلاب تربت حیدری و کشته شدن حاکم بدست ملیون و اعلان مشروطیت در آن سامان است .

دیگری مجروح شدن اعتماد الواعظین که یکی از ناطقین مشروطه خواه بود بدست مستبدین .

دیگری انقلاب و تصرف بندر جزبوسیله مشروطه خواهان .

دیگری تشکیل انجمن ایالتی خراسان و توقف نایب الحکومه و اخطار به قنسولهای روس و انگلیس و منع آنها از مداخله در کارهای داخلی ایران .
دیگری جنگ میان ترکمنها و مشروطه خواهان استرآباد دیگری اغتشاش در کرمان و غارت محله یهودیها بتحریک والی وقت .

الم تر کیف فعل ربك باصحاب الفیل

شاید داستانیکه در اینجا نقل میکنیم بافسانه بیشتر شبیه باشد تا بحقیقت و خوانندگان این تاریخ انتظار نداشته باشند در کتابیکه تمام مندرجاتش جدی و متکی منطق است مطالبی را که با موازین عقلی تطبیق نمیکند بخوانند ولی آنچه را که نقل میکنم عین حقیقت است و کوچکترین تردیدی در آن نیست و هزارها نفر اهالی پایتخت ایران شاهد آن واقعه میباشند .

در ایران هم مثل سایر کشورهای دنیا همیشه بر سر در عمارات دولتی و سفارتخانه و مؤسسات و مراکز رسمی بیرق ایران برافراشته است و در اعیاد که شهرها را آئین میبندند هزارها بیرق بر در و دیوار نصب میکنند و هیچوقت شبیه واقعهئیکه نقل میکنیم دیده و شنیده نشده است .

در همان ایامیکه ستارۀ اقبال محمدعلیشاه در حال افول بود و چراغ سلطنت قاجاریه خاموش میشد نزدیک غروب آفتاب غفلتاً عده زیادی کلاغ با صداهای مخوف بطرف بیرقهاییکه بر بالای شمس العماره که مرتفعترین عمارات سلطنتی است هجوم بردند و باخشم بیرقها را پاره پاره کردند و تاروپود آنها را بدست نسیم وزان دادند .

و بالاینکه قراولان و مسحفظین قصر سلطنتی بطرف کلاغها چند دفعه شلیک کردند و مردمیکه در جلو خان عمارت مذکور جمع شده بودند هیاهوئی برپا کرده بودند کلاغها

تا تمام بیرقهارا ریز ریز نکردند متفرق نشدند .

این حادثه در روحیه محمدعلیشاه و در باریانش که معتقدات غریب و عجیبی داشتند تأثیر عمیقی نمود و بملیون و مشروطه خواهان نوید از میان رفتن دستگاه استبداد و رسیدن روز آزادی را بخشید.

اینك قطعه‌ئی از اشعاریرا که راجع بحمله کلاغها به بیرقهای سلطنتی سروده‌اند از نظر خوانندگان میگذرانیم:

بود بالای قصر پادشهی	شیر و خورشید بیرقی برپا
سیصد و بیست و شش ز بعد هزار	رفته از هجرت رسول خدا
در ششم روز از ماه ذیقعد	تیره و تار گشت روی سها
بیشمار از گروه زاع و زغن	وز کلاغان زشت و بد سیما
چون ابابیل در حکایت فیل	لشگر حق فرود شد ز سها
جمع گشتند حمله افکندند	گوشها گشت کر ز قاقا قاقا
چند تیر تفنگ خالی شد	نمودند هیچ از آن پروا
همه با چنگل و پر و منقار	بگرفتند پرده را یکجا
بدریدند و پاره نمودند	مانده چوب علم برهنه بپا
عبرت‌ی گیرای شه غافل	نکته نگر هست در اینجا

مرآجه به آراء عمومی (رفراندم)

چهاردهم اردی بهشت محمدعلیشاه دستخطی باین مضمون منتشر نمود بر طبق قانون اساسی مشروطیت بدون هیچ تغییر و تبدیلیك عده از اشخاص مشروطه خواه که محل وثوق دولت و ملت باشند بمجلس شورای مملکتی ملحق بشوند و فوراً قانون انتخابات را طرح و مسوده نموده انتخابات بلافاصله بعد از خاتمه پذیرفتن این قانون که بدون تأخیر وضع و طرح خواهد شد شروع میشود و وقتی که دو ثلث از مبعوثان برای انعقاد حاضر بشوند مجلس شورای ایملی در همان محل سابق افتتاح خواهد شد .

و نیز بوسیله يك فرمان دیگر عفو عمومی و احضار تبعید شدگان سیاسی اعلام گردید . و بتمام حکام ولایات و مأمورین دولت دستور داده شد که بمردم شهرستانها اخطار

کنند که چون مشروطیت اعاده یافته و مجلس شورای ملی بر طبق قانون اساسی افتتاح خواهد یافت دست از عصیان و انقلاب برداشته بکار خود مشغول شوند و سعی کنند صلح و آشتی میان طبقات مردم ایجاد گردد و اختلافات از میان برود.

بطوریکه خوانندگان این صفحات بخاطر دارند محمدعلیشاه پس از چند ماه دروغ گفتن و طفره رفتن يك مجلسی بنام شورای عالی مملکتی از مستبدین معروف که مورد اعتمادش بودند تشکیل داد و وظائفی برای آن مجلس وضع نمود ولی شورای مملکتی مذکور بامخالفت عمومی رو برو شد و مورد قبول ملت واقع نشد و دامنه انقلاب روز بروز در تمام نقاط کشور توسعه پیدا کرد و مخالفت و عصیان بسر حد کمال رسید و لوای مشروطیت در اکثر شهرستانها باهتزاز در آمد و انجمنهای ملی در همه جا تشکیل شد.

قشون انقلابی از رشت و اصفهان راه طهران را پیش گرفتند و بواسطه خالی بودن خزانه دولت قادر بپرداخت حقوق مستخدمین لشگری و کشوری نبود و وحشت و ترس محوطه باغشاه را فرا گرفت و کرسی نشینان در بار از آینده خود نگران شدند.

محمدعلیشاه ناچار شد تن بمشروطیت در دهد و جمعی از سران مشروطه طلبان را برای تهیه قانون انتخابات مجلس شورای ملی بر طبق قانون اساسی دعوت نماید تا باتفاق کسانی که عضویت مجلس شورای مملکتی را عهده دار بودند قانون انتخابات مجلس را وضع نمایند.

از جمله مشروطه خواهان معروفیکه برای عضویت در مجلس شورای مملکتی دعوت شدند یکی صنیع الدوله و دیگری مستشار الدوله بود مجلس مذکور رسمیت یافت پس از مذاکره و گفتگوی بسیار باین اشکال برخوردند که نه این مجلس و نه مقام دیگری حق قانونگذاری ندارد و قانونگذاری حق مسلم نمایندگان ملت میباشد.

☆☆☆

توسعه دامنه انقلاب و کامیابی پی در پی مشروطه خواهان افرادیرا که از طرف محمدعلیشاه بعضویت شورای مملکتی انتخاب شده بودند طوری مرعوب کرده بود که در مقابل اراده نمایندگان مشروطه خواهان راه تسلیم پیش گرفتند و آنچه آنان دیکته میکردند میپذیرفتند.

پس از مطالعه و بحث بسیار نمایندگان مشروطه خواهان باین نتیجه رسیدند که چون مجلس مذکور صلاحیت وضع قانون ندارد و مجلس شورای ملی هم وجود ندارد جز مراجعه بآراء ملت راه و چاره‌ئی نیست و فقط ملت میتواند صلاحیت قانونگذاری را بجماعتی یا مجمعی و انجمنی اعطا نماید.

چون در نتیجه انقلاب و تصرف شهرها از طرف مشروطه خواهان در اکثر ایالات و شهرستانها انجمن ایالتی و ولایتی تشکیل شده بود نمایندگان مجلس مشاوره مملکتی با مشورت با انجمنهای ایالتی و ولایتی و مجامع ملی در شهرستانها تصمیم گرفتند که ملت ایران با انجمن ایالتی آذربایجان که از مردان مشروطه خواه تشکیل یافته بود و در راه آزادی گوی مجاهدت و فداکاری رار بوده بود و مورد اعتماد و اطمینان قاطبه اهالی ایران مخصوصاً مشروطه خواهان بود مقام قانونگذاری اعطا شود و انجمن ایالتی آذربایجان حق داشته باشد قانون انتخابات مجلس شورای ملی را وضع و تدوین نموده و بر طبق آن نمایندگان مجلس شورای ملی انتخاب شوند.

مراجعه بآراء عمومی یارفراندم عملی شد و حق وضع قانون انتخابات با انجمن ایالتی آذربایجان از طرف ملت ایران اعطا گردید و انجمن آذربایجان قانون انتخابات را وضع و تصویب نمود و در همه ایران منتشر کرد ولی تمام این اقدامات بی نتیجه ماند و بجائی نرسید زیرا دشمنی محمد علی شاه با مشروطه و عدم اعتماد ملت ایران باو بجائی رسیده بود که باید یکی از دو حریف از میان برود و زمام ملک و ملت بدست دیگری بیفتد عاقبت هم همانطور شد و پس از جنگها و خونریزها محمد علی شاه از سلطنت خلع شد و مشروطیت در ایران برقرار گردید

توسل شاه بوسیله سعدالدوله با جانب

وقتی که قزوین و قم از طرف قشون ملی فتح شد و در حقیقت رابطه مرکز با اکثر شهرستانها بواسطه اشغال این دو شهر که چهارسوق ایران بود و تمام راهها از جنوب و شمال و شرق و غرب باین دو شهر منتهی میشد قطع گردید و در معنی طهران تحت محاصره قرار گرفت سعدالدوله که به محمد علی شاه اطمینان داده بود که همینکه سرکار بیاید و زمامدار مملکت بشود اوضاع را بر طبق رضای شاه سر و صورت خواهد داد بوسیله

تلگرافات حضوری با سردار اسعد و سپهدار وارد مذاکره شد و تمام سعی و کوشش خود را بکاربرد که آنها را قانع کند که بطهران نیایند.

سعدالدوله در مذاکرات تلگرافیش با آنها میگفت مقصود شما اعاده مشروطیت و افتتاح مجلس شورای ملی است و شاه هم تسلیم این نظریه شده و مجلس بزودی افتتاح خواهد یافت و زمام امور بدست نمایندگان ملت خواهد افتاد و هیچگونه احتیاجی به ورود قشون ملی بطهران نیست.

اظهارات و منطق سعدالدوله سرداران ملی را قانع نکرد و آنها هم چنان در عقیده خود استوار بودند و میگفتند چون شاه مکرر نقض قول کرده و برخلاف عهد و پیمانش رفتار نموده ما بگفته او اعتماد نداریم و مصمم هستیم بطهران بیاییم و با کسی هم جنگ و زد و خورد نداریم فقط ناظر جریان امور و افتتاح مجلس خواهیم بود و پس از افتتاح مجلس و اعاده مشروطیت قشون ملی را متفرق و بمحل خود برمیگردیم.

چون کوشش سعدالدوله نتوانست جلو حرکت قشون ملی را بطهران بگیرد این بود که شاه بتوسط سعدالدوله به سفیر روس و انگلیس متوسل شد و بطوریکه خواهیم دید سفرای مذکور نمایندگانی بقم و قزوین فرستادند و کمال جد و جهد را برای جلوگیری از حرکت قشون ملی بطهران نمودند ولی سعی و کوشش آنها بی فایده ماند.

چهار مکتوب

چهار نامه حاجی شیخ فضل الله نوری را به مشیرالسلطنه صدراعظم عیناً در اینجا درج و گراور آنها را بنظر خوانندگان این تاریخ میرساند با مطالعه دقیق در مندرجات رساله تحریم مشروطیت و این چهار نامه بسیاری از حقایق که مادر صفحات گذشته و آینده این تاریخ بنظر خوانندگان رسیده و خواهد رسید روشن میسازد اما برخلاف نظر بعضی از مورخین که مینویسند حاجی شیخ فضل الله مخالف مشروطه نبود بلکه مخالف آقاسید عبدالله بهبهانی بود و از برای مغلوب کردن او بامستبدین هم داستان شده بود حقیقت بر همه کس روشن شود.

محمداً عرض کنم این دعا که اقبال لب با هم می‌خوانند
 ندارم آنچه در دنیا باید بینم و دم لکس تا به هم در می‌آید و هم که می‌خواند
 و این سخن خود را حاضر کردم و بجز خدا را سلام ندادا اگر عرض کنم معجزه
 عرض دینور است اگر مظهر را خدا بخواند و همان دست به هم می‌زنند
 می‌توانند برگردانند و عکس در هر صورت از این به هم می‌زنند
 اگر عرض در این رسیدند با سر و رو که می‌توانند معجزه می‌کنند
 با هر یک از این معجزه و فریاد و سلام و بلندگو و دعا و احادیث
 عباد که در این معجزه است و آنچه اینها هم معجزه است و آنچه
 و آنچه هم می‌توانند با هر یک از این معجزه و فریاد و سلام و بلندگو و دعا و احادیث
 معجزه می‌کنند و آنچه در این معجزه است و آنچه اینها هم معجزه است و آنچه
 اگر کسی می‌خواهد که در این معجزه و فریاد و سلام و بلندگو و دعا و احادیث
 معجزه می‌کنند و آنچه در این معجزه است و آنچه اینها هم معجزه است و آنچه
 خدا را حفظ کند و در این معجزه و فریاد و سلام و بلندگو و دعا و احادیث
 معجزه می‌کنند و آنچه در این معجزه است و آنچه اینها هم معجزه است و آنچه
 معجزه می‌کنند و آنچه در این معجزه است و آنچه اینها هم معجزه است و آنچه

بسم الله الرحمن الرحيم

بعرض میرساند این دور و زه بواسطه آمدن سفر او شرفیاب حضور شدن گفتگوهاست و توضیحاتی میشود اینست که مزاحمت نموده جناب سپهسالار را زحمت باینمزل خودشان دادم و استعلاماتی شد اگر چه حقیقت مطلب است ولیکن از مطاوی کلمات ایشان بعضی از چیزها استفاده شد این است که در این وقت مزاحمت مینمایم و صریحاً عرض میکنم که بشاه عرض نمائید والله العلی الغالب المہلک المدرك که اگر فی الجمله سستی اظهار شود در این موقع امر گذشت و با سوء حال گرفتار خواهید شد این مردم که شاه را میخواستند محض این است که علم اسلام دست ایشان است و اگر علم را از دست بدهند مملکت بصدد درجه زیاده اغتشاش میشود بدرجه قتل و مقاتله بشود که هیچ دولتی نتواند جلوگیری بکند تا بحال هر چه نوشتید تکفیر نوشته شد و لکن اگر فی الجمله میلی بآنطرف شود اول حرفی که هست تکفیر است و آنوقت رودخانها از خون روان میشود و بدنامی آنچه که نباید بشود میشود خدا میداند این حمله حضرات و عجله ایشان برای این است که آنرا این فتح پیش آمد تبریز نزدیک بتمامی است و بهم خوردن مجلس عثمانی بهتر مقوی برای ماست دیدند که اگر چند روزی ساکت شوند دیگر امید دادن مشروطه نخواهد بود این است که سعدالدوله علیه ماعلیه حضرات سفر اراته بیج مینماید اگر در این موقع از اعلی حضرت ثبات قدمی ظاهر شود دیگر گذشته والله این تشرها مأخذ ندارد بحمد الله اعلی حضرت مؤیدند در تقویت اسلام اگر آنی بخواهند سستی نمایند اول درجه ضعف است آنچه را بنده یقین دارم و یقین خودم را بعرض میرسانم اینست که غلبه باشماست هیچ از این بادهان لرزید و اگر فی الجمله لغزشی بشود دیگر اصلاح نمیشود اینهمه گرفتاریها برای آن اقدامات سوئی است که سابقاً شده است اقلاً تجربه را از دست ندهند مجدداً بعرض میرسانم این پیر دعاگو آفتاب لب بام هستم دیگر هوس زندگی ندارم و آنچه در دنیا باید ببینم دیدم لکن تاهستم در همراهی اسلام کوتاهی ندارم این نیم جان خود را حاضر کردم برای فدای اسلام لذا اگر عرضی بکنم معلل بهیچ غرض دنیوی نیست اگر مطلبی را خدا بخواهد جهانیان دست بهم بدهند نمیتوانند برگردانند و بالعکس در اینصورت از اسلام نباید گذشت اگر عرض مرا می شنیدند

باین روزها مبتلا نبودند حالا هم همان است باید اجتماع ملی بشود و فریاد و اسلاما بلند
شود و تلگرافات بمراکز این سفارات سخت شود و بخود اینها هم پیغامات سخت داد
شود و اعلیحضرت هم بیهوده تمکین ننمایند و جواب سخت بدهند انشاءالله هیچ عیبی
نخواهد داشت و امر اسلام قوی خواهد شد عمده همراهی دو نفر از نجف بود گمان داره
آنها دیگر نتوانند همراهی نمایند باری مختصر کنم و خاطر مبارك را آسوده نمایم این
آخر زحمت این دعا گواست. خدا حافظ شما آدم از جان گذشته خیلی کارها میتواند بکند
مختارید مختارید . اللهم ایدالدين واهله وانصر حمت الدين فضل الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بعرض میرساند الساعه ساعت سه از شب یکشنبه بحمدالله باسلامتی بدعا گوئی
مشغول چون معتمد السلطان اسکندر خان دوروز قبل پرسش حال آمد اینک جواب عرض
میشود که انشاءالله در این حوادث اسباب کدورتی حاصل نیست عجالاً از ماضی صحبت
فایده ندارد عرض مینمایم از حالا غفلت نشود و گوش بحرف خائنین داده نشود شهر خوب
است نوعاً اضطرابی ندارند چیزی که اسباب وحشت مردم است که شهریک نفر سرپرست
ظاهری ندارد امروز لازم است که يك نفر متکفل ترتیبات شهر بشود توپها را بکشند بالای
بارو و قر اول مرتب شود گمان میرود که تمام قصد دشمن اول تصرف شهر و اضافات سلطنت
از توپخانه و ذخیره و غیره و غیره اگر خدای نخواسته چنین شود کار مدافعه بسختی خواهد
کشید مثل تبریز پس باید معجلاً در این ترتیبات کوتاهی نشود اطمینان باینکه باینجاها
نخواهد کشید منافات با احتیاط ندارد کسی از احتیاط پشیمان نشد نظم داخلی شهر این
اوقات بسیار خوب بود و هست لکن این عرض داعی برای ورود از خارج است و اینکه
مراقبت شود که از داخل مدد ننمایند امروز حاجی سیف الشریعه شرفیاب حضور شد خیلی
از اطمینان خاطر ملوکانه مسرور بلکه مطمئن شدیم لکن این عرضها که میشود منافاتی
باطمأنینه ندارد و عرض دعا گو محض تذکار خاطر مبارك است که چنانچه اقدامات صوری
بشود این مردم شاه خواه قوی القلب میشوند مطلب دیگر که خیلی مهم است در باب
توقف داعی در شهر است جماعتی از دوستان از بالا و شهر حضوراً و پیغاماً چنین صلاح
دانستند که داعی حرکت کنم بشمیران داعی خودم در این امر توقف دارم بلکه صلاح

سماره اول

معرفه سرور ساعی است که به حکم مایه گویند چون از کمال
پیشانی است که عوارضی که نیست و در هر حال که در
نیت عبادت از هر صحت فائده ندارد و هر مقام از عبادت که کوف
حائض و راه تو هر غرض تو عارضه ای ندارد و خبر که از هر
که از کف و سرور است طبعی ندارد و لازم است که عفو حکم
تو تو بهار را بکنند در بار و در اول بر تو کمال مروت که
دشمن اول تو فو غایت است از تو خانه و در هر
اگر مدبر بحال چنان تو کار مدبره می خرد که مدبر تر است
در هر حال که هر تو اطمینان نیکی با نماند که خواجه که نماند
با حیات ندارد که از حیات پنهان و نظم دانسته اند که
خوب بود است که از هر عوارضی دارد و در هر حال که
حرکت تو که از هر مدبره نماند از روزی که هر مدبره
حضورت خیر از هر عوارضی که هر مدبره نماند که هر
که تو نماند که از هر مدبره نماند که هر مدبره نماند
که حاکم اعدا است و هر مدبره نماند که هر مدبره نماند

مطلب حکم که فی حکم در توقف در راه است حکم از دستان ازمانه
 و نه حضور و نیما یا خیا صلح داشته که در حرکت کم بشماران در عودم در امان
 توقف دارم بلکه صلح غرضان چون ما را این خبر در عود است و در حرکت
 در حرکت تمام و شرف فوق اوست در راه حکم و خیا یا یک حکم علیه خود
 بعرض کند که فی صلح میان ما این راه خاصه سنگرم عهد دهند که اگر
 و تا ما در حفظ بگویند لکن با بحره ندارند حاله اگر صلح در
 حال را معاینه و حرکت را اگر صلح نیست حکم کان در عود
 پس متور دارند بلکه قصد قضه فک و در داده و تو فک که بعد از
 هر عاده سر و تو و اگر نخواهند که این حکم را می داده تو خود
 بسم بکنوار دوا آنها مستحق است الدوله و ما و نه که مادر است دارند
 داده و تو و در این حکم و هر امر لازم است عود و تو
 میان امروز و حرکت و اما صدر اگر بنا و صلح در حرکت
 بغیر تا حرکت تو محله و اگر نه استعدا در این لازم است باید
 صد در آنده سور باب شطیم نور و تو و بار و مود
 ارجان نظر خواه امروز اقامت کن که در صدر است در این حکم لازم است
 و الله اعلم بالصواب

نمیدانم چون حالت اهل شهر خیلی در اضطراب است مگر داینکه داعی حرکت نمایم و حشمت فوق الوحشه در شهر خواهد شد و خیلی اسباب شکست خواهد شد خوب است بعرض برسانید که چه صلاح میدانند اهل شهر خاصه سنگلجی هم عهد شدند که داعی باشد و تماماً در حفظ بکوشند لکن اسباب حریه ندارند حالا اگر صلاح در حرکت است جائی را معین فرمایند و حرکت شود و اگر صلاح نیست چنانچه گمان داعی همین است پس مقرر دارند یکصد قبضه تفنگ دولتی داده شود با قبضی که بعد از انقضاء این حادثه مسترد شود و اگر بخواهند که این اسلحه باین داعی داده شود خوب است باسم یک نفر از دیوانیه مثل انتخاب الدوله دماوندی که با داعی نسبت دارند داده شود و داعی از ایشان بگیرم و این امر لازم است خوب است معجلاً همین امروز مرحمت شود و الحاصل اگر بنا و صلاح در حرکت است بفرمایند تا حرکت شود معجلاً و اگر نه استعدادی داشتن لازم است باید در صدد برآمد در باب تنظیم شهر و توپ و بار و هم خوب است امعان نظر بفرمائید امروز اقدام علنی که سروصدائی داشته باشد خیلی لازم است. والامر الاعلی مطاع مطاع منتظر جواب بسم الله الرحمن الرحیم

بعرض میرساند رقیمه محترمه زیارت شد گویا حال دعا گو درست بعرض نرسیده داعی امروز در کمال شوق و شعفم که نماز صبح امروز را ایستاده و با اعانت عصی خوانده ام بهزار رحمت روزی دو است قدم بمعونه عصا راه میروم و شب و روز مبتلا هستم بدرد پا که خواب باندازه حاجت نمیتوانم در این صورت داعی چگونه میتوانم که بروم جائی و جمعیت کنم علاوه این جمعیت برای چه بحمد الله ملاحظه چند مجلس بنا گذاردیم با اجتماع اهل علم مجلس سیم زیاده از سهزار نفر جمع شده بودند این که سفراء بصدا آمدند و حسب الامر اجتماع را موقوف کردیم اما در باب مطلب بحمد الله خوب است اگر دولت سست نکند مدتی بود که خیلی سست شد این است که اینطور باشد راست است همه وقت نمیشود مواظبت بشود لکن اگر مدتی متصل بشود آسوده میشوند انشاء الله مقرر فرمائید و بعرض برسانید که این دفعه مثل سابق نباشد گوشمال حسابی داده علم الله همان روزی که شب این واقعه داعی واقع شد با صدر اعظم قراری در باب متوقفین حضرت عبدالعظیمی دادیم و مقبول هم شد اگر عمل میشد دیگر این اوضاع نبود مطلب زیاد است که عرض شود لکن پابشدتی درد گرفت که دیگر نمیتوانم مضدع شوم.

سم اول

مجلس میرزا رفیع محمد بیارست تیر کما ماک و عاکو در بیخ غریب رسیده و عیال و
در کمال شوق و شغف که غایب صبح از روز را آهسته با رعایت عمر خوانده ام
نذر از رخت زور و دست قدم عبودیت عصاره مسرور و شوق و
بشکستند و پا که خواب باندازه حاجت نخواستم در هر روز در
توانم که بروم جان و جمع کنم علاوه بر جمع و ابروی که در
خبر بنیاد لایق و همگی ابد علم مجلس هم زنده از روز جمع شده و
که افراد صدا اندن و حسد و خلع را توقف کردم اما در
مطلب بکدام فرستاد اگر دوست است بکنند و بگویند که
نفع است از این که بنظر کار را به رسم جمع و
موقوفه و طریقی لکچر اگر متصدق و متصدق است
فان و موقوفه بنده که بندگان متدین مانند کونیا
دارد علم همان بزرگوار که نواقعه در هر واقع
با صد عظم قرار در باب متوکل هر عظم
دارم و مقبول هم می باشد و یکدیگر و ضلع و

مجلس میرزا رفیع محمد بیارست تیر کما ماک و عاکو در بیخ غریب رسیده و عیال و در کمال شوق و شغف که غایب صبح از روز را آهسته با رعایت عمر خوانده ام نذر از رخت زور و دست قدم عبودیت عصاره مسرور و شوق و بشکستند و پا که خواب باندازه حاجت نخواستم در هر روز در توانم که بروم جان و جمع کنم علاوه بر جمع و ابروی که در خبر بنیاد لایق و همگی ابد علم مجلس هم زنده از روز جمع شده و که افراد صدا اندن و حسد و خلع را توقف کردم اما در مطلب بکدام فرستاد اگر دوست است بکنند و بگویند که نفع است از این که بنظر کار را به رسم جمع و موقوفه و طریقی لکچر اگر متصدق و متصدق است فان و موقوفه بنده که بندگان متدین مانند کونیا دارد علم همان بزرگوار که نواقعه در هر واقع با صد عظم قرار در باب متوکل هر عظم دارم و مقبول هم می باشد و یکدیگر و ضلع و

بسم الله الرحمن الرحيم

بعض عرض میرساند چون
گراور کردن آن نوشته
محترمه و عکس انداختن
آن ببعضی ملاحظات
چند روزی تعویق داشت
و مردم مطالعه دست مبارک
میکردند و روز مستعجلا
چاپی زدم و اکنون بیست
و پنج طغری تقدیم که در
اندرون تقسیم و توزیع
بفرمائید انشاء الله تعالی
عکس دستخط و چاپ آن
همین زودی میشود و
فرستاده میشود.
الاحقر فضل الله نوری

عرض میرساند چون گراور کردن آن نوشته
محترمه و عکس انداختن آن ببعضی ملاحظات
چند روزی تعویق داشت و مردم مطالعه دست مبارک
میکردند و روز مستعجلا چاپی زدم و اکنون بیست
و پنج طغری تقدیم که در اندرون تقسیم و توزیع
بفرمائید انشاء الله تعالی عکس دستخط و چاپ آن
همین زودی میشود و فرستاده میشود.
الاحقر فضل الله نوری

فصل هشتاد و ششم

حرکت اردوی انقلاب بطرف قزوین

وحشت از اینکه اگر قشون روس وارد گیلان بشود مانع حرکت انقلابیون بطرف طهران خواهد شد سبب شد که رؤسای قشون انقلاب تصمیم گرفتند بطرف طهران حرکت کنند و با اینکه هنوز وسائل کار بطور دلخواه تهیه نشده بود راه طهران را پیش گیرند. میگویند سپهدار اعظم مایل بحرکت دادن اردو بطرف طهران نبود ولی تندروها او را مجبور باین اقدام کردند.

مجاهدین لباس متحدالشکل نداشتند ولی کسانی که معمم بودند و عبا و لباس بلند در برداشتند در این سفر جنگی عبا و عمامه را مبدل بلباس کوتاه کردند.

چند روز پیش از حرکت اردو دستجاتی ببندر پهلوی و منجیل فرستاده شد و نقاطی که از نظر سوق الجیشی اهمیت داشت اشغال نمودند.

اولین زد و خوردیکه میان پیشقراولان انقلابیون با قشون شاه دست داد در یوزباشی جای بود این نقطه کوهستانی که دارای کوههای مرتفع میباشد و جاده در مسافت زیادی از میان دو کوه میگذرد از طرف پسرهای غیاث نظام وعدهئی تفنگچی حفاظت میشد. ورود مجاهدین بآن ناحیه جنگ در میان دو طرف در گرفت ولی بیش از دو ساعت طول نکشید که مجاهدین بر قشون دولتی غلبه کردند و جماعتی را کشتند و باقی مانده قشون دولتی راه فرار پیش گرفتند.

جنگ دیگر در پل پوشان میان ملیون و طرفداران محمدعلیشاه در گرفت قشون دولتی در پشت بلندیها پنهان شده بودند و میخواستند ملیون را غافلگیر کنند ولی تدبیر آنها به نتیجه نرسید و پیش قراولان بمنظور آنان پی بردند و جنگ سختی در گرفت که بفتح ملیون خاتمه یافت فرماندهی مجاهدین را یفرم عهده دار بود و عمید السلطان برادر

سردار محیی هم در این جنگ شرکت داشت .

میگویند یکی از مجاهدین ارمنی بزینت آلات زنهاییکه در آن ناحیه سکنی داشتند میخواست دستبرد بزند این رفتار سبب خشم مجاهدین قفقازی شد و بطور صریح گفتند اگر بخواهید بمال مردم تجاوز کنید ما از همین جابققاز مراجعت خواهیم کرد . این پیش آمد سبب شد که تاخاتمه جنگها کوچکترین تعدی نسبت بمردمیکه در طول راه میان رشت و طهران بودند نشد .

جنگ سوم در کوههای مجاور آب ترش میان قشون ملی و قشون دولتی در گرفت و با اینکه برف شدت میبارید و هوا بسیار سرد بود مثل دو جنگ گذشته قشون ملی کامیاب شد .

قشون انقلاب همینکه به آقابابا سه فرسخی قزوین رسید برای آنکه از اوضاع داخلی و قوه ئیکه از آن شهرستان دفاع میکرد اطلاع کامل پیدا کنند و به نقشه شهر بهتر آشنا بشوند و طرح هجوم بشهر را آماده نمایند سه روز در آن نقطه توقف نمودند و جاسوسانی بالباس مبدل بشهر فرستادند و نیز با فرستادگان کمیته ها و مجامع ملی که در قزوین تشکیل شده بود ملاقات نمودند و مطلع شدند که جمعی مشروطه خواهان بطور مخفی مسلح شده اند و منتظرند که قشون انقلاب وارد شهر بشود و بیاری آنان قیام نمایند و آنها را در جنگ رهبری کنند .

فتح قزوین

در شهر قزوین هم چون در سایر شهرستانها مشروطه خواهان مجامع و محافلی داشتند و در خفا عده ئی را مسلح نموده منتظر فرصت برای قیام برضد دستگاه استبداد بودند در قزوین بعد از انقلاب رشت میرزا حسن رئیس المجاهدین پسر شیخ الاسلام که سپس لقب شیخ الاسلامی یافت و مادر مجلدات پیش از او به نیکی نام بردیم و شرح ورود او را بطهران در موقع واقعه میدان توپخانه نگاشتیم همینکه قشون ملی از رشت حرکت کرد جمعی را مسلح نمود و در یکی از باغهای شخصی در خارج شهر بطور مخفی نگاهداشت و منتظر ورود قشون انقلاب بود .

میرزا غفار خان سالامصور و ابوتراب خان اسعد السلطان و مصطفی خان خور هشتی

که از رؤسای مشروطه خواهان قزوین بودند از دیر زمانی خود را برای جنگ بامستبدین آماده کرده بودند عده‌ئی داوطلب مسلح تهیه نموده و منتظر فرصت بودند.

پس از مطالعه دقیق نقشه شهر قزوین و استحکاماتی که قشون دولتی بنا کرده و سنگر بندی کرده بودند فرماندهان قشون ملی تصمیم گرفتند که از دو طرف جنوب و شمال وارد شهر بشوند و پس از تصرف نقاط حساس ارگ دولتی را احاطه و محاصره نمایند. یک دسته قشون ملی بریاست یفرم و میرزا علی محمد خان تربیت و عمید السلطان از دروازه شاهزاده حسین و یک دسته بریاست سردار محیی از شمال در نیمه شب وارد شهر شدند و با فریادهای زنده باد مشروطه و آزادی پیش رفتند و موانعی را که در مقابل خود دیدند یکی بعد از دیگری از میان برداشتند.

کسانی که از طرف شمال وارد شهر شدند بمقاومت سوارهای قراجه داغی که بامیر بهادر جنگ اختصاص داشت و سالها از شجاعت آنها بخود میبایلد برخوردارند و پس از جنگ چند ساعته و کشته شدن عده زیادی از سوارهای مذکور و چند نفر توپچی توپهایی که در اختیار خود داشتند گذارده و راه فرار پیش گرفتند (معروف است در سفری که مظفر الدین شاه بارو پا کرد در برلن از طرف امپراطور آلمان سانی از بهترین دسته های قشون آلمان در حضور امپراطور و شاه ایران داده شد پس از خاتمه رژه امیر بهادر در گوش مظفر الدین شاه گفت قربان یک دسته سوار قراجه داغی قادرند تمام این قشون را درهم بشکنند).

قزاقها که بهترین قسمت قشون دولت بودند بمبارزه پرداختند و از توپخانه استفاده کرده دسته قشون ملی را که از طرف شمال شهر وارد شده بودند زیر آتش توپخانه گرفتند ولی طولی نکشید که میان دو دسته قشون ملی محاصره شدند و با دادن تلفات تسلیم گشتند قاسم آقا امیر تومان که رئیس اردوی دولتی بود و در جنگ مجلس هم شرکت کرده بود و ملك المتكلمين و میرزا جهانگیر خان وقاضی قزوینی را دستگیر کرده بود بدست مجاهدین اسیر شد و پس از بازجوئی و رقه‌ئی در روی سینه او باین مضمون نصب کردند و او را تیر باران نمودند (این کسی است که ملك المتكلمين را دستگیر کرده و تحویل درخیمان باغشاه نمود).

هنوز روز تمام نشده بود که ارگ دولتی بدست مشروطه خواهان افتاد و کاروانسراهایی که قشون دولتی سنگربندی کرده بودند یکی بعد از دیگری تسلیم شد دسته های مجاهد بایر قهای برافراشته در شهر رژه دادند و بیرق سرخ که علامت انقلاب بود بر سر در عالی قابو که مرتفع ترین نقطه شهر بود برافراشتند و مجاهدین رادر کاروانسراها و خانهای که قبلا از طرف مشروطه خواهان قزوین برای پذیرائی آنها آماده شده بود سکنی دادند و از زعمای قشون انقلاب در بهترین خانه های شهر پذیرائی نمودند .

پس از فتح شهر زعمای ملت مجلس ترحیم برای شهدای راه آزادی در همه مساجد منعقد نمودند و نعش آنها را با تجلیل و تکریم بگورستان برده دفن کردند قاطبه مردم قزوین از علماء و تجار و کسبه در مجالس سوگواری شرکت نمودند و پس از خاتمه مجالس ختم شهر را آئین بستند و ناطقین خطابه ها در مدح و ثنای سران ملت و مجاهدین و منافع حکومت ملی و مشروطیت ایراد نمودند .

عده مقتولین و مجروحین بطور تحقیق معلوم نیست و مورخین و کسانی که در میدان جنگ شرکت داشته اند ارقامی ذکر کرده اند که با حقیقت نمیتواند مطابقت داشته باشد آنچه مسلم است عده ای از معارف مجاهدین قفقازی و ایرانی در آن جنگ شهید شدند و عده مجروحین نسبت بمقتولین بمراتب افزونی داشته .

تلفات قشون دولتی بدون شک چندین برابر بوده رئیس المجاهدین کلیه تلفات جنگ قزوین رادر حدود سیصد و پنجاه نفر قلمداد میکرد .

این جنگ در شب چهاردهم ربیع الثانی ۱۳۲۷ که عید تولد محمد علی شاه بود و در ارگ دولتی مجلس جشن و سروری برپا کرده بودند آغاز گردید و پس از بیست و چهار ساعت بنفع مشروطه خواهان خاتمه یافت .

اسعد السلطان که یکی از مشروطه خواهان معروف قزوین بود مینویسد :

هنوز آفتاب طلوع نکرده بود و شهر در تاریکی بود که منتصر الدوله پیشکار سپهسالار با عده ای از مجاهدین از دروازه رشت وارد شهر شدند و بامسیح خان کااوند جنگیدند و پس از شکست او بطرف ارگ دولتی رفتند و در محاصره ارگ با قسمتهای

دیگر قشون ملی شرکت نمودند حاکم شهر میرزا ابوالقاسم خان نوری دستگیر و محبوس گشت.

بغیر از کسانی که نامشان در صفحات پیش نگاشته شد چند نفر دیگر از معارف مشروطه خواه در جنگ قزوین شرکت داشتند که از نظر حق شناسی و ضبط در تاریخ نام آنها را مینویسیم میرزا مهدیخان طیب زاده میرزا علی اکبر خان عظیم زاده حاجی احمد از جمله معارف قزوین که بدست مجاهدین کشته شدند یکی میرزا مسعود شیخ الاسلام که سرسلسله مستبدین بود و دسته‌ئی از رعایای خود را مسلح کرده و بجنگ فرستاده بود و دیگری گلستان ارمنی بود که بجرم جاسوسی تیر باران شد.

چند نفر مجاهد ارمنی از دسته یفرم در این جنگ کشته شدند شب شانزدهم عباسعلی خان داروغه شهر از طرف مجاهدین تیر باران شد و روز بعد حاجی بحر العلوم رشتی وکیل دوره اول مجلس و پسرش را در یکی از دهات قزوین دستگیر و بشهر آورده و در عمارت رکنی تیر باران کردند.

چهار عراده توپ و مقداری تفنگ و فشنگ که بدست قشون ملی افتاد در حمله بطهران و جنگ بادامک مورد استفاده قرار گرفت و در فتوحات بعدی قشون ملی عامل مؤثری بود.

دوروز بعد از فتح قزوین تلگرافی از محمدعلیشاه رسید که در آن بکلیه اهالی ایران اطلاع داده بود که بر طبق قانون اساسی مشروطیت مجدداً برقرار و مجلس شورای ملی مفتوح خواهد شد پس از انتشار دستخط شاه در طهران و شهرستانها چراغان کردند و جشن گرفتند و تلگرافات تبریک بزمامداران مخابره نمودند ولی قشون ملی در قزوین باخونسردی و بی اعتنائی اعلامیه شاه را تلقی نمود و کوچکترین رضایت و بشاشت از خود نشان نداد.

در قزوین روزنامه‌ئی بنام انقلاب تحت نظر سران مجاهدین تأسیس گردید و از همانروز تأسیس بدون آنکه توجهی با اعلامیه محمدعلیشاه بنماید مردم را به برکنار کردن شاه ستمگر و دستگاه استبدادی باغشاه دعوت نمود و بطور صریح نوشت که محمدعلیشاه از اعلان افتتاح مجلس و روی کار آوردن مشروطیت جز فریب دادن مردم منظوری

ندارد و نباید بشاهی که نه بخدا ایمان دارد و نه بعهد و پیمان علاقمند است اعتماد و اطمینان داشت.

محمد علیشاه به سپهدار تلگراف کرد که چون مشروطه را مجدداً عطا فرمودیم و مجلس شورای ملی هم بزودی افتتاح خواهد یافت خوب است شما و همراهاتان برشت مراجعت کنید و منتظر دستورات دولت باشید.

میگویند تلگراف محمد علیشاه سپهدار را متزلزل نمود و به بعضی از نزدیکانش اظهار کرده بود اینک که شاه در مقابل خواسته های ملت تمکین کرده و راه تسلیم را پیش گرفته و مشروطیت را اعاده داده و مجلس را هم با همان شرایط و مقررات باز خواهد کرد دیگر رفتن ما بطهران و جنگ و جدال راه انداختن مورد ندارد و بهتر است با کلیه قوا برشت برگردیم و منتظر وعده های شاه بشویم هر گاه بطوریکه اعلان کرده و قول داده عمل کرد و مجلس را باز نمود که مقصود ما انجام یافته و هر گاه باز نقض قول کرد و عهد شکنی نمود و راه خلاف پیش گرفت مجدداً با همین قوا بطهران برگردیم و مکافاتش را کف دستش میگذاریم.

ولی سران قشون انقلاب و اعضای کمیته ستار که اکثرشان آزادیخواه حقیقی و انقلابی واقعی بودند کمتر ارجی با اعلام و گفته ها و قول و قرار محمد علیشاه ندادند و متحد القول شدند که باید بطهران رفت و تخت و تاج ایران را از تنگ وجود آن مرد جنایتکار و خیانت پیشه پاک نمود.

دسته های مجاهدین و رؤسای آنها

پیش از آنکه قشون انقلابی از قزوین بطرف طهران حرکت کند برای آنکه بهتر بتواند نقشه ای که در پیش داشتند اجرا نماید و مسئولیت هر يك از افراد و فرماندهان معلوم گردد و وظیفه هر دسته در اجرای مأموریتیکه در عهده گرفته بود روشن شود قشون ملی را بدسته هایی که ذیلامینگاریم تقسیم نمودند و ریاست هر قسمت را بعهده یکی از معاریف مشروطه خواهان که در جنگها و مواقع سخت لیاقت و شایستگی خود را نشان داده و در راه انقلاب خدماتی کرده بودند واگذار کردند.

ناگفته نگذاریم که اساس این تقسیم بندی بیشتر در روی مناسبات و روابط افراد

با سر دسته ها بود بهمین جهت دسته های قشون انقلاب متحدالشکل نبود و تفاوت زیاد با هم داشتند و از حیث عده مساوی نبودند.

اول- حاجی موسی خان میر پنج برادر بزرگ حکیم الملک که یکی از مشروطه خواهان بنام بود و در آزادیخواهی معروفیت بسزا داشت و چنانچه خواهیم دید در جنگ بادامک شجاعت فوق العاده از خود نشان داد و پیاپی تیر خورد و از کار افتاد عهده دار ریاست یک دسته پانصد نفری شد.

دوم - میرزا علیمحمد خان تربیت و عمید السلطان برادر بزرگ سردار محیی عهده دار ریاست یک دسته پانصد نفری گردیدند.

سوم- میرزا علیخان منتصر الدوله که معاونت سپهدار را عهده دار بود ریاست دویست نفر سوار را عهده دار گشت.

چهارم - میرزا علیخان سالار فاتح سازندرانی معروف به دیو سالار سر کرده هشتاد سوار شد.

پنجم - میرزا احسن قزوینی پسر شیخ الاسلام که سپس لقب پدر را یافت و معروف برئیس المجاهدین بود سر کرده هشتاد سوار گردید.

ششم - میرزا غفارخان قزوینی سالار منصور فرماندهی یکصد و پنجاه سوار را عهده دار شد.

هفتم - مسیو یفرم ارمنی که یکی از شجاعان سر کردگان مجاهدین بود ریاست یکصد و بیست سوار را عهده دار گردید.

هشتم - اسدالله خان سرتیپ ابوالفتح زاده که در جنگ مجلس شرکت کرد و سپس بگیلان رفت فرماندهی صد و پنجاه نفر را عهده دار گشت.

نهم - ولیکوف گرجی فرمانده هشتاد نفر گردید.

دهم - حسن بك فرزند شیخ حسن که سالها در مدرسه کامبریج معلم زبان فارسی بود سر کرده شصت نفر گردید.

تا گفته نماند که عده ای هم اشخاص مسلح منفرد در میان قشون انقلاب بودند که نخواستند بودند در قسمت های فوق شرکت کنند و آزادانه بدون آنکه در تحت امر فرماندهانی

که در بالا نام بردیم باشند در جنگها شرکت میکردند .

یازدهم - معز السلطان که بانی و موجد انقلاب رشت بود بر چندین دسته از مجاهدین که در تحت ریاست عمید السلطان و میرزا کوچک خان و سالار فاتح و مجاهدین قفقازی انجام وظیفه میکردند ریاست داشت .

انتشار اعلان مشروطیت و فعالیت سفارت روس

و انگلیس برای جلوگیری از رفتن قشون ملی بطهران

بطوریکه در فصول پیش نگاشتم فتح قزوین مصادف با انتشار اعلان مشروطیت از طرف محمدعلیشاه شد و در تمام ایران جشن گرفته شد ولی سران اردوی مجاهدین با بی اعتنائی اعلامیه مذکور را تلقی نمودند و در تصمیم برای رفتن بطهران پایدار بودند پس از اعلان افتتاح مجلس اعلامیه دیگری باین مضمون از طرف شاه منتشر شد .

حالا که ما مصمم شدیم دو مرتبه مجلس را باز نمائیم بعموم حکام ولایات امر مینمائیم تمام اشخاصیکه متهم و مقصر یا تیکی هستند در هر نقطه ایران بالاستثنا معفو اند و هیچکس حق مزاحمت بآنها را ندارد و نیز حکم مینمائیم تمام اشخاصیکه تبعید شده اند آزادند مراجعت نموده و بهر کجای میخواهند بروند .

محمد ولی خان سپهدار خبر اعطای مشروطیت را از طرف شاه باشادمانی تلقی کرد و آنرا نتیجه پیروزی خود دانست و دستور داد اعلان مذکور را بطبع رسانند و در شهر منتشر کنند و جشن بگیرند ولی سایر رؤسای ملیون با نظر سپهدار مخالفت نمودند و گفتند که چون شاه خود را در مضیقه دیده لاعلاج بوده که تن بمشروطیت بدهد و ما هم نمیتوانیم با این اردوی بزرگ مدتی در قزوین بمانیم و اگر راه مراجعت را پیش بگیریم محمدعلیشاه چنانچه شیوه او است قول و عهد خود را نقض خواهد کرد و تمام زحمات ما از میان خواهد رفت . معز السلطان از جمله کسانی بود که بقول و قرار محمدعلیشاه اطمینان نداشت و بهمین جهت تلگراف ذیل را از قزوین بمحمدعلیشاه مخابره نمود امروز دستخط تلگرافی اعلیحضرت همایونی زیارت شد ولی معلوم نبود که همان قانون اساسی که حجج اسلام تصدیق کرده و اعلیحضرت بصره خود موشع فرموده اند همان است یا خیر مستدعی است دستخط شرف صدور یابد که پارلمان را فوری افتتاح فرموده و این قوانین اساسی و انتخابات

مجری شود معزالسلطان وعموم مجاهدین .

☆☆☆

سعدالدوله از طرف شاه همه روزه سفرای روس و انگلیس را ملاقات میکرد و با نهافشار میآورد که از حرکت مجاهدین بطرف طهران ممانعت بعمل آورند .
سفیر انگلیس در تلگرافیکه بوزارت خارجه انگلستان نموده میگوید همکار روسی من مینویسد نفوذ کلام خود راحتی المقدور بسپهدار بکار بردم لیکن مثمر نمر نشده است و گمان میکنم بواسطه عدم رضایت از شاه از قزوین بطرف طهران حرکت کند .
در تلگراف دیگر میگوید همکار روسی من بمن اطلاع داد که دو مرتبه بوسیله دو نفر از نایبهای سفارت در قزوین با سپهدار مذاکره کرده و باو گوشزد کرده که شاه تمام خواهشهای ملیون را قبول کرده و همچنین از سپهدار تقاضا کرده است که از عملیات رولوسیونها جلو گیری نماید .

و نیز سرادواری وزیر خارجه انگلیس دستور ذیل را بسفیر انگلیس مقیم طهران مخابره نمود شما میتوانید که با همکار روسی خودتان متحداً با سپهدار مذاکره نمائید و باو گوشزد کنید که ملیون باید از فرمان شاه راضی باشند و قبول کنند و هرگاه شاه بوعده های خود وفا نکند سفارتین با او همراهی نخواهند کرد .

همینکه محمدعلیشاه استنباط کرد که اردوی مجاهدین مصمم برای حرکت بطرف طهران هستند برای اینکه از آنها جلو گیری کند و آنان را راضی بتوقف نماید اعلامیه ذیل را منتشر نمود هر چند رفاهیت رعایای ما که اولادهای معنوی ما هستند در پیشگاه ملوکانه ما منظور و اتحاد دولت و ملت مقصود عمده ذات همایون ما بوده است چون توضیح در هر امر باعث رفع اشتباه و حصول اطمینان است پس برای اینکه مقصود خود ما را ظاهر ساخته و نیات مقدس ما را ثابت نمائیم و برای اینکه اذهان عمومی مطمئن و اسباب دلگرمی رعایا را فراهم نمائیم و همچنین توضیح بفرمان سابق داده باشیم ما مینویسیم که مشروطه ایران بر وفق همان مواد ۱۵۸ قانون اساسی برقرار است و این مواد مایه آسایش و ترقی ملت ایران خواهد شد ۲۸ ربیع الثانی ۱۳۲۷ محمدعلیشاه قاجار

محمدعلیشاه بعد از انتشار این اعلان چون از وضع طهران نگران بود بسلطنت آباد رفت .

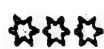
پس از وصول اعلان فوق بقزوین سپه‌دار اظهار رضایت کرد چنانچه در یادداشت‌هایی که از او بدست آمده مینویسد امروز که ۲۸ است دهر روز است در قزوین هستیم بحمدالله بمقصد و مقصود خود که تحصیل مشروطه بود نائل شدیم و شکر الهی را بجا آوردیم روسفید دنیا و آخرت شدیم آرزوی ماهمین بود حالا بطهران مشغول بعضی سئوال و جوابها هستیم محمدولی سپه‌دار اعظم .

در زیر یادداشت فوق این جمله را نگاشته امروز که ۲۸ است در خانه مجدداً سلام قزوینی هستیم فردا را بی‌باغ خود پهلوی دروازه می‌رویم که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم بواسطه خدمت بملت و تحصیل اعاده مشروطیت .

سپه‌دار برای رفتن بطهران دودل بود و تصور میکرد که شاید محمدعلیشاه بعهد خود وفا کند و بدون جنگ و خونریزی مشروطیت در ایران برقرار گردد بهمین جهت مدتی در قزوین ماند و حرکت بطرف طهران را بتأخیر انداخت و بار بار وارد گفتگو و شرایط صلح شد ولی بزودی احساس کرد که محمدعلیشاه و درباریانش محال است زیر بار مشروطه بروند و تمام این گفتگوها برای اغفال مشروطه خواهان و متفرق کردن مجاهدین میباشد .

محمدعلیشاه امید دیگری هم در دل می‌پرورانید و انتظار دیگری داشت آن انتظار و امید این بود که روسها با و اطلاع داده بودند که چندین هزار نفر سپاهیان روس وارد گیلان شده اند و هر گاه وسائل عقب انداختن حرکت مجاهدین بطهران فراهم شود قشون روس بزودی خود را بقزوین خواهد رسانید و از حرکت مجاهدین بطرف طهران ممانعت بعمل خواهد آورد .

عده‌ای از سران ملیون که از حرکت قشون روس اطلاع یافته بودند بسپه‌دار فشار آوردند که باید هر چه زودتر بطرف طهران حرکت کرد و پیش از آنکه قشون روس برسد کار را یکسره نمود و الا همه چیز از دست خواهد رفت و همه زحمات نقش بر آب خواهد شد .

انجمن سعادت اسلامبول که گوش بزنگ و قایع ایران بود و از نقشه روسها اطلاع داشت و یقین کرده بود که اگر مجاهدین بیش از این در قزوین درنگ کنند همان وضعیتی که

در تبریز پیش آمد پیش خواهد آمد پی در پی به سپهدار و سردار اسعد تلگراف می کردند و بانان اندرز میدادند که بدون فوت وقت بطهران بروند.

اینک برای روشن شدن وضعیت یکی از تلگرافات را که انجمن سعادت به سپهدار نموده در اینجا نقل میکنم:

انجمن سعادت ایران اسلامبول ۱۲ جمادی الاول ۱۳۲۷

حضور مبارك حضرت اشرف سپهدار اعظم دام اقباله عرض میشود دستخط مبارك زیارت شد بر طبق شرحی که از تجاوز قشون روس در ایران مرقوم فرموده بودید که غیر از افتتاح راه و رسانیدن آذوقه مقصودی ندارند و تلگراف از تبریز در تاریخ ۱۰ ربیع الثانی رسیده که از نظر شریف میگذرد.

توسط انجمن سعادت نجف حضور مبارك آقای آخوند و آقای مازندرانی دام ظلمها از عناد و لیتیان دو هزار نفر قشون روس وارد تبریز الغوث الغوث اقدامات آن ذوات محترم بمقامات لازمه مخصوصاً به سلطان جدید عثمانی مفید و نصیحت آخری بطهران و اتمام حجت در لزوم اعاده مشروطیت و اتحاد دولت و ملت و اعاده قشون روس.

انجمن ایالتی ستار

انجمن سعادت نجف حضور مبارك آیت الله خراسانی و مازندرانی عناد دولت در مخالفت با ملت دولتن همجواری و ادار بمداخله و عبور دادن قشون روس برای باز کردن راه دولت را اجبار بدادن اعلان مجمل مشروطه نمود انجمن ایالتی در شرایط با دولت مشغول مذاکره قوای ملی کماکان باقی از آن ناحیه مقدس کسب تکلیف مینماید قشون روس بتصویب دولت انگلیس داخل شده و قول داده اند بلا شرط عودت نمایند.

احمد قزوینی

خدای مفسدین و مغرضین را که روز و شب تیشه برداشته و بریشه مشروطیت میزنند خوار و ذلیل گردانند به محمد و آله اینهمه تعویق امورات ملی و خرابی وطن از فساد و اغراض این قبیل اشخاص بی شرف و بی وجدان بوجود آمده خلاصه مطلبی که فوری و قابل دقت و اعتناء است اینست که بنا بلزوم مبرم باید بهر حال اردوی اصفهان و اردوی حضرت اشرف عالی تادم دروازه طهران برود تا قطع ماده استبداد بشود باید در همه جا

بر و گرام اردو از قرار ذیل باشد :

اولاً- مقصد اردو فقط تأمین استقرار مشروطیت و آسایش مملکت است.

ثانیاً- عموم اهالی و لشکریان بی طرف از هر طرف تحت تأمین از هر گونه تعرض مصون است.

ثالثاً- سفرای خارجه و اتباع خارجه همه میهمانان عزیز ایران هستند و لازمه احترام و محافظه آنها یکی از اصول مقاصد اردو است.

حضرت تعالی بهر وسیله حضرت صمصام السلطنه را تشویق بحرکت بفرمائید مملکت در خطر و دول معظم هم از فساد دستگاه محمدعلیشاه اطلاع کامل دارند در مقام جلوگیری بر نخواهند آمد عموم منتظر حرکت اردوی حریت طلب و آزادیخواه هستند.

الحق والانصاف اقدامات عاقلانه و غیورانه آن ذوات محترم تمام اروپا را در حیرت گذارده و همه وقت از این خادمان در خصوص تاخیر حرکت اردوی مبارك ایضاحات میخواهند باری بهمه حال وقت حرکت است این حس ملیت که از آنحضرت بروز و یکباره بدون خودداری در راه آزادی وطن و استخلاص ملت از زیر زنجیر اسارت استبداد متحمل هزاران زحمات شده اند اهمیت زیاد دارد حتی دانشمندان فرنگستان که این حس وطن خواهی از آنها بظهور میرسد در جزو فلاسفه می‌شمرند بدیهی است عاشقان وطن که مجاری فیض عزت نفس را در قوام عزت ملی و غیرت نوعی دانسته اند چه مقصود و منظور غیر از ترقیات ملی و چه آمال معرزی غیر از منصوبیت يك دولت محتشم تصور میشود خاصه برای امثال حضرت مستطاب اجل عالی که همه مراحل زندگی را در اقصی الامان سیر نموده اید و دیگر تمایلات بشری را در نظر مبارك اهمیت باقی نمانده چنانچه یگانه مکافات فداکاران قومیت همان حس شرف و حیثیتی است که در وطن و ملت خود میبینید از خدای پاك درخواست مینماید که حضرت اجل عالی را نائل همین مکافات شرافت آیات نموده و بدیدار عزت ایران و شرافت ایرانیان موفق و مقضی المرام نماید.

انجمن سعادت بموجب خبریکه از پاریس رسیده است محمدعلیشاه می‌خواهد که قبل از انعقاد مجلس برهن گمرکات استقرار نماید و از اروپا مستشاری آورد البته حضرت مستطاب عالی لازم است بفوریت پروتست بفرمائید که قبل از انعقاد مجلس شورای ملی

ملت قبول ندارد و بادای وجه استقرار شده ملت ایران خود را ذمه دار نمیداند بعد پروتست را بوسیله تلگرافات و اعلامیه ها و جراید در تمام ممالك خارجه منتشر فرمایند و باطلاع سفرای خارجه برسانید.

انجمن سعادت

میگویند پس از آنکه محمدعلیشاه اعلان مشروطیت را منتشر نمود و سعدالدوله رئیس الوزرا به سپهدار اطلاع داد که چون مجلس شورای ملی بر طبق موازین قانون اساسی تشکیل خواهد یافت دیگر جنگ و اردو کشی مورد ندارد سپهدار باسران و رؤسای مجاهدین بمشورت برخاست و همان گفته های سعدالدوله را برای آنها تکرار کرد ولی رؤسای ملیون عدم اعتماد خود را بوعده های شاه صریحاً اظهار داشتند و تصمیم خود را برای رفتن بطهران و از میان برداشتن محمدعلیشاه اعلام نمودند سپهدار که خیال میکرد پس از تمکین محمدعلیشاه بدرخواست ملیون کار تمام شده و دیگر جنگی بادولت پیش نخواهد آمد بغایت ناراضی و نگران شد و تصمیم گرفت مجاهدین را بحال خود بگذارد و برشت مراجعت کند ولی حرکت سردار اسعد از اصفهان تلگرافات انجمن سعادت و مهاجرین مقیم اروپا و مراقبت دائم سردار محیی و میرزا علی محمد خان تربیت و یفرم در نگاهداری او مانع انجام فکری که در مغزش پیدا شده بود گردید و باتوکل بخداوند بمقاومت و رفتن بطهران تصمیم گرفت.

روز ۲۹ خرداد قشون ملی از قزوین بطرف ینگی امام حرکت کرد و پس از گذراندن يك شب در آنجا یفرم که پیشقراولی قشون ملی را عهده دار بود مأمور تصرف کرج شد.

